

1991

ÇORUM

SANAL KİTAPLAR

2025

ISBN 978-625-95473-2-9 (Tk)
ISBN 978-625-95599-3-3 (4.c)

CİLT

4

ÇORUM FİKİR

KAYNAK ESERLER: 89

ÇORUM
FİKİR
2008-4

Mahmut Selim GÜRSEL

KAYNAK ESERLER: 89

ÇORUM FİKİR 2008-4 CİLT 4

Mahmut Selim GÜRSEL
2008

ISBN 978-625-95473-2-9 (Tk)

ISBN 978-625-95599-3-3 (4.c)

ÇORUM FİKİR 1

İÇİNDEKİLER

TAKDİM

Mahmut Selim GÜRSEL Hayat Hikâyesi

Ahmet CANBABA KÖTÜ KOKULAR

Ahmet CANBABA BEN SUSARIM

Ahmet CANBABA BİR YETKİLİ GÖRMEZ Kİ

Ahmet CANBABA MİR MEHMET

Atilla ALPAY YEŞİLAY KIZ YURDUNDA

Atilla ALPAY BALKONDA SİGARA İÇMEK

İNTİHARDIR

Atilla ALPAY GAZETECİLER

Atilla ALPAY YEŞİLAY' DAN YILBAŞI UYARISI

Atilla ALPAY GÖZ AMELİYATI

Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU İÇİMİZDEKİ

KERKÜK" ÜN SESİ SEMSETTİN KÜZECİ...

Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU HOŞÇA KAL CAN

AZERBAYCAN

Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU ÜŞÜMÜŞ KAR

TANELERİ GÖNDERİYORUM SANA

Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU KADIN

Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU LEYL-İ

GECELERDE YUSUF

ÇORUM FİKİR 2

**Hüseyin Hüsnü GÜREL MARMARA DENİZİNDE
YERALTINDA DOĞALGAZ PATLAMALARI İLE
MEYDANA GELEN TSUNAMİ YÜKSEK DENİZ
DALGALARI KIYAMETLER KOPARCASINA
ÇOK KORKUNÇ AFETLERE SEBEP
OLMAKTADIR.**

**İsa KAYACAN BESTELENEN “BİRİ VAR” ADLI
ŞİİRİM SESLENDİRİLDİ**

İsa KAYACAN BİR SEMPOZYUMUN ARDINDAN

**İsa KAYACAN MAKEDONYA TÜRKLERİNİN
SESİ: YENİ BALKAN GAZETESİ**

İsa KAYACAN ADİL ŞİRİN’İN LAÇIN ŞİKESTESİ

İsa KAYACAN KADİR YAVUZ’UN İKİ KİTABI

İsa KAYACAN BİR ÜMİD HARİBÜLBÜL

**İsa KAYACAN RIZA BULUT DA ARAMIZDAN
AYRILDI**

**İsa KAYACAN İMZA GÜNÜNDEN ŞİİR
SÖLENİNE**

İsa KAYACAN DİNLENDİRİLMİŞ ŞİİRLERİ

İsa KAYACAN ERŞAT HÜRMÜZLÜ

İsa KAYACAN BİR GARİP ÖZÜR YOLCUSU

İsa KAYACAN BURDUR TSO’NUN

FAALİYETLERİ-HEDEFLERİ

İsa KAYACAN AİLE SAADETİ

İsa KAYACAN İSTATİSTİKİ ANLATIMLA

İsa KAYACAN DİNLENDİRİLMİŞ ŞİİRLER I

ÇORUM FİKİR 3

İsa KAYACAN ŞİİRİMİZİN GELECEĞİ

**İsa KAYACAN 80. DOĞUM YILINDA PROF. DR.
İBRAHİM AGÂH ÇUBUKÇU’NUN ŞİİR DÜNYASI**

İsa KAYACAN BİRER TUTAM

**İsa KAYACAN BURDUR’U GAZETECİLER DE
KÜÇÜMSEYEMEZ!**

İsa KAYACAN TÜRKÇEMİZİN GÜNAHI NE?

İsa KAYACAN BAYRAĞIM

İsmail TORUNBU ÇARŞININ MASALI

**Mahmut Selim GÜRSEL İNTERNET SAYFALARI
TOPLAYICISI DEĞİLİM**

**Mahmut Selim GÜRSEL HİCRİ YIL VE MİLADİ
KUTLAMASI ÇOK YAKIN**

Mahmut Selim GÜRSEL ÇÖPLÜK

**Mahmut Selim GÜRSEL Geçmiş sayılardan bir
yazım DİKKAT !**

Mahmut Selim GÜRSEL AVCI

**Mahmut Selim GÜRSEL TEHLİKENİN NERESİNE
KADAR GİDİLECEK?**

Mahmut Selim GÜRSEL ÇORUM’UN KADISI

Mahmut Selim GÜRSEL GAZİ TOP (Gerçek hikaye)

Mahmut Selim GÜRSEL BİZ

Mahmut Selim GÜRSEL TIMARHANE YOLCUSU

ÇORUM FİKİR 4

**Mesut ARTAR BUNUN BÖYLE OLDUĞUNU
İSPAT EDEN AK PARTİYE TEŞEKKÜR
BORCUMUZ VAR..**

**Mesut ARTAR ANNE VE BABANIZIN KÜÇÜK
YAVRUSU DEĞİL MİSİNİZ?**

**Mesut ARTAR AYNASI İŞTİR KİŞİNİN LAFINA
BAKILMAZ1**

**Muhsin AKTAŞ DURDURUN ŞU ZALİMİ
Muhsin AKTAŞ DAFFEYLE GAZZELİ BALAM**

**Murat HACIOĞLU YENİ YIL VE ESKİ
DEFTERLER**

**Murat HACIOĞLU YENİ YIL VE ESKİ
DEFTERLER-2**

**Murat HACIOĞLU YENİ YIL ŞARKISI
(ÜCLEMENİN SONU)**

**Murat HACIOĞLU YANLIŞ HAYAT, DOĞRU
SEZGİ; BEN DE VARIM**

Murat HACIOĞLU KOYUNLUK BİZDE KALSIN

Murat HACIOĞLU DUYGULARA GEM VURMAK

Murat HACIOĞLU TARAF MI, TARAFTAR MI?..

Murat HACIOĞLU İNSANLARI ANLAMAK

ÇORUM FİKİR 5

**Mustafa Nevruz SINACI BARAK HÜSEYİN
OBAMA**

**Mustafa Nevruz SINACI ESKİ CUMHURBAŞKANI
VE BAŞBAKANLARA KIYAK!.**

**Mustafa Nevruz SINACI ESKİ
CUMHURBAŞKANLARINA VE BAŞBAKANLARA
YARDIM KAMPANYASI**

**Mustafa Nevruz SINACI DEMOKRASİ AYIBI VE
HUKUKUN UTANCI**

**Mustafa Nevruz SINACI AHTAPOTUN KOLLARI
VE ADALET'E DAVET**

**Mustafa Nevruz SINACI ACİL SORUN! İLAÇ,
SAĞLIK VE ECZACILAR**

**Mustafa Nevruz SINACI İLAÇ'TA İNSANLIK
SINAVI**

**Mustafa Nevruz SINACI GAZZE KATLIAMLARI
VE GERÇEKLER**

**Mustafa Nevruz SINACI ZALİMİN ZULMÜ
SÜRMEKTE**

**Mustafa Nevruz SINACI CUMHURİYET, BURSA
NUTKU VE GALİP BARAN**

**Mustafa Nevruz SINACI DEVLET, ADALET,
HUKUK VE CEMAATLER...**

ÇORUM FİKİR 6

Neval KAVCAR PKK RAPORUNA SON RÖTÜŞ
Neval KAVCAR NÜFUS MÜDÜRLÜĞÜ GENEL
TOPLAMI NEDEN SİLDİ?
Neval KAVCAR MUSKA VE DOZER
Neval KAVCAR 2. CUMHURİYET BÖYLE BİR
SEY OLMALI

Ömer SEZER GİTME!
Ömer SEZER İSİMSİZ 1
Ömer SEZER İSİMSİZ 2

Özkan KARACA GÜN BATIMI
Özkan KARACA YETİM ÇOCUK
Özkan KARACA SEVDANIN YALNIZLIK
GÜLÜNE

Selma GÜRSEL RULO YAŞ PASTA

Serkan ÖKÇE HEPSİNİN TOPLAMI İSTANBUL
Serkan ÖKÇE BİRİSİ VAR

Üzeyir Lokman ÇAYCI UNUTMA
Üzeyir Lokman ÇAYCI KAPAR KAPILARINI
DOSTLARINA
Üzeyir Lokman ÇAYCI ÖÇ (Tiyatro)

ÇORUM FİKİR 7

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL 2008

KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!

ÇORUM FİKİR 8

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara'da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sınıfta babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu

birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım.

ÇORUM FİKİR 9

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıca'yı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) "kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan " El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu' nun destekleri ile el yazma

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 10

kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde

Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum:

Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabb'imizin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle

ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

ÇORUM FİKİR 11

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti.

Yazılarım

mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bunlar:

" Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) ",

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir.

Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın. Çalışmalarım:

<https://gurselyayin.com>
corumlu2000@gmail.com

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Ahmet CANBABA

KÖTÜ KOKULAR

İnsanın bazen burnuna hoş gelmeyen kokular vardır. Hele oruçlu iken Ramazanda ağız kokusu hiç çekilmez. Oradan uzaklaşmak istersiniz. Ya kokunun nereden geldiği belli değilse, bir yerlerde ölmüş fare kokusu yada kaynağını bulamadığınız bir havyan leşi kokusu sizi canınızdan bezdirir. Çünkü sizin yaşamsal alanınız içindedir, o mekanı da terk edemezsiniz.

İşte siyasetin içinde de çeşitli kokular vardır. Bunlar yaşamımızı yakından ilgilendirir.

Bu kokular bazen bizim emeğimizin, alın terimizin çalınması anlamına da gelir.

Bu kokular kimini işinden aşından eder, kimine para kazandırır. Şehitlerimizin acısından, Deniz fenerinden, yılın davası Ergenokon'dan, yani anlayacağınız yılın copçusundan tutunda yılın popçusuna kadar herkes bu kokunun baş aktörleridir ve etraflarına kokular yayarlar ve bundan

da para kazanırlar. Hükümetin başı kendi teşkilatları ndan gelen bu kokulara karşı mücadele etme gereği hiçbir zaman duymuyorsa koku alabildiğine yayılır. Hükümetin başı acaba neden bu kokulara karşı savaş açamaz dersiniz. Çünkü kendisi de iktidar olmadan etrafını kokuttuğu için haklarında davalar açılmıştır.

Bu davalar dan dolayı dokunulmazlığına sığınarak milletten kokusunu şimdilik gizlemiş görünmektedir.

Ama yıllardır bu konularda tecrübe kazanan halkımız nereden bir koku gelse anlamaktadır artık. Siyasetin başı, koku gelen teşkilatlara karşı yeni önlemler alarak kokuya halkı alıştırarakmış. Diyelim ki yumurta pazarlayacaksınız, sizin kokunuz arşı alayı aştı. Önceden de bir mısır kokusu gelmişti halkımızın burnuna, şimdide yumurta. Herkes biliyor değil mi bu kokuyu. Birazda çocuklarınız kokutsun etrafı canım onun kokusu halkın burnuna gelene kadar atı alan Üsküdar'ı da geçmiş olur.

Şimdi diyelim ki yumurta pazarlayacaksınız. Gazetelerde soyadınızın görüldüğü ve kimliğinizi belli edecek şekilde önce ilanlarınız çıkar sonrada pazarlama elemanlarınız büyük otellere restoranlara açar telefonu yumurtasının markasını söyler işletme sahibi de kendi elemanlarına “alın kardeşim bu Yumurtayı pazarlayanların babası bakan yarın

KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!

ÇORUM FİKİR 14

başımıza bir iş gelir” der. Doğalgaz saatlerinin satışlarından. Pakistan’da yapılan üniversiteden. Belediyelerdeki arsa yolsuzluk ve usulsüzlüklerinden, ihale, otobüs ve metrobüs alımlarından gelen kokulara ilaveten, şaibe kokusu, doğalgaz kokusu, dolandırıcılık kokusu, naylon fatura kokusu, toprak kokusu, su kokusu, elektrik kokusu kokuların çeşitleri arttıkça burunları koku almayan namuslu milletvekilleri de “hani biz diğer partiler gibi olmayacaktık” diye yola çıktıklarından gelen kokuların üstüne üstüne gitmek istemişler ama başkanda şimdi ben operasyon yapacağım sabırlı olun demiş. Herkes sabır ettikçe bunlarda oy çokluğu ile soruşturma kokularından kurtulmuşlar ve kurtuluyorlar da.

Hayvanlar kızgınlık zamanlarında cinsel hormonlarının etkisi ile karşı cinslerini cinsel yönden uyar- mak için bir koku salgırlar. Bizim mecliste de iktidarın salgılamış oldukları kokular muhalefet dedâh il olmak üzere başka partileri uyarmış olacak ki şimdi seçim zamanı bütün muhalefet ve iktidara karşı olanlar bu kokularla uyandılar Herkes sabah birbirine soruyor bugün bir koku aldınız mı diye.

Şimdi milletin burnuna kokular gelmeye başladı Kaynağı belli olamayan kokuyu çıkaranların hareketleri kendilerini ele veriyor.

ÇORUM FİKİR 15

Artık millet kokunun nereden geldiğini kesinlikle bil mektedir. Onun için 29 Mart seçimleri önem kazanmaktadır. İşte bir seçim nutku.

NUTUK

Sayın vatandaşlarım, öhhö!.. öhhö!..
Köprüünüz yok, reyiniz var biliyom.
Öyle değil midir, dediler he!.. he!..
Neyiniz var, neyiniz yok biliyom.

Muhtarınız büyük bir ulu kişi
He deyin burada bitirin işi.
Mediste abeyi, köyde gardaşı.
Cesur zengin beyiniz var biliyom.

Yolunuz çamurdan geçilmez imiş
Hökümet yaptırmaz diye kim demiş
Söylenen Murtaza, söylenen Memiş.
Yemyeşil bir beldeniz var biliyom.

Devletimiz okutup küçükleri
Sırtınızdan atacaaz yükleri
Bizim gibi değerli büyükleri
Sevip sayan huyunuz var biliyom.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 16

Yanınızdayız son nefesimizde
Biz olalım çıkacak sesinizde
Sizlerinde büyük meclisimizde
Bizim gibi dayınız var biliyom.

Köylüye gredi dersen bizde var
Emme irey dersen o da sizde var
İlkbahar var, sonbahar var, yaz da var
Çeşmeniz yok, caminiz var biliyom.

Yar vurmuşu gurbet ele göçtüren
Yel vurmuş İraza şifa saçtıran
Kel Durmuşu büyük adam seçtiren
Çok değerli köyünüz var biliyom.

Kimler ermiş görüp bizleri ayan
Dinnemeye gelmişler yorgun yayan
İçer hastalığa çare arayan
Derde derman suyunuz var biliyom

Aha burda ne derseniz ben varım
Yolunuz burdanmı geçer annarım.
Meclise seçtirecek gurbannarım
Bize yeter sayınız var biliyom.

Değil akrabanız hışmınız için
Vallah inanmayan gısmınız için
Bizler için değil hasmınız için
Yolunacak tüyünüz var biliyom.

ÇORUM FİKİR 17

Ahmet CANBABA

BEN SUSARIM

Babam anam kardaşım
Dostlarım merhaba merhaba.

Gitsem canım kalır darda.
Bir ölecek askerin var
Oğlunla gurur duy baba.
Ayrılmak ne zormuş sizden.
Son bir kere daha sarıl
Ardımdan dua et
Yalvar Allaha.

Anam gardaşım ne olur
Bu son deyip sarıl daha
Sarıl daha
Daha daha çok sımsıkı.
Biliyorum sarılmanın
Gelmez sonu.

El sallamak yaşlı göze.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 18

Bunlar giderken söylenen.
Ya dönmeyen geliş nasıl.
Adım anıldığı anda
Bir yıkıma döner her şey
Köşe bucak dostlar ağlar.
Söylenmemiş sözüm saklı içimde.
Söylenmemiş sözüm ağlar
Mehmet ağlar satır satır.
Hani ağlama demiştim sözlüme.
Söz verdi
Sözün zoruna.
Veda demek bu son mektup
Kendini bırakma bana.
Susmak demek geleceğe
Susmak demek bu son mektup.
Birçok Mehmetlere
Sıra gelir tükenmez Mehmetler.
Makineli ölüm kusar
Neler gelmez ki hatıra.
Ama en son
Kalem susar
Ben susarım
Hasret susar
Ölüme.

ÇORUM FİKİR 19

Ahmet CANBABA

BİR YETKİLİ GÖRMEZ Kİ

Halk ekmeği kuyruğunda öleni
Halkım görür bir yetkili görmez ki
PKK ya yapılan her şöleni
Halkım görür bir yetkili görmez ki

Fabrikanın kirli atık suyunu
Vererek zehirler, akan çayını
Siyasinin gizli rüşvet huyunu
Halkım görür bir yetkili görmez ki

Yakıyoruz bize fayda sunanı
Kötülüğün olmaz Türkü Yunanı
Ormanlara avantadan konanı
Halkım görür bir yetkili görmez ki

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 20

Sıra sıra oto yolda yazları
Aşka davet eder sizi sözleri
Fuhuş için el kaldıran kızları
Halkım görür bir yetkili görmez ki

Alem yapar gençler erkekli kızlı
Yaşarlar hayatı oldukça hızlı
Uyuşturucuyu alırken gizli
Halkım görür bir yetkili görmez ki
23-8-2008

ÇORUM FİKİR 21

Ahmet CANBABA

MİR MEHMET

Haklı çık müfteri derken sözünde
Sana süre verdim on gün mir Mehmet
Kılıçdaroğlu'na cevap vermedin
Takvimi unutma son gün mir Mehmet

Sen anlattın inan bizler utandık
Eyvah dedik vekil böyleyse yandık
Kazancın alınının teriyle sandık
Meğer esrardanmış zengin mir Mehmet

Yüzün güldü dostların şans dilerken
İçinden kin güdüp dışın bilerken
Mendille yüzünün terin silerken
Aldan mora döndü rengin mir Mehmet

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 22

Kendi eyleminle çıkarken cılkın
Ne imiş öğrendik emelin ülkün
Fikir savaşında önünde halkın
Hüsrana uğradı cengin mir Mehmet

Hedef saptırarak hasmın sınınmaz
Savunman herkesçe bil ki onanmaz
Ağzınla kuş tutsan kimse inanmaz
Bu savaşta düştü süngün mir Mehmet

Lafın salatası olursa sözün
Gerçek belgelerle açılır gözün
Yüreğine düşmüş ateşi közün
Sarar bedenini yangın mir Mehmet

Pişkinlikten kaçamak söz soruşun
Zannedersin ses getirir vuruşun
Gözümün önünden gitmez duruşun
Eriyip bitişin gün gün mir Mehmet

Halk gibi her dertten yakınmadıkça
Kirli kazançlardan sakınmadıkça
Dokunulmazlığa dokunmadıkça
Ali Dibo senin dengin mir Mehmet

ÇORUM FİKİR 23

Atilla ALPAY

YEŞİLAY KIZ YURDUNDA

Sigara Alkol ve tüm bağımlılık yapan maddelerle ilgili mücadele ve bilgilendirme çalışmalarına devam eden Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Şubesi geçtiğimiz günde Çorum Şişek kız yurdunda bir konferans verdi.

Sigara bağımlılığının bilhassa gençler arasında çok erken yaşlarda başladığına dikkat çeken Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Şubesi Başkanı Atilla Alpay ,sigarayı kolalı ve alkollü içeceklerin takip ettiğini bunun da yükselerek ağır bağımlılık yapan maddelere doğru geliştiğine dikkat çekerek şunları söyledi :

"Uzun yıllar sigara içen arkadaşlarımız ve hemşerilerimiz sigara kanunu ile sigarayı bırakmak mecburiyetinde kalmışlardır. Kırk-elli yıl içtikten sonra bırakmanın bir faydası yoktur. Bizim maksadımız ruh ve beden sağlığı yerinde bir nesil yetiştirmektir.Bunun

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 24

da yolu hiç başlamamaktır.

Şimdiki bilgisayar çağında yetişen yavrularımız bizden çok daha geniş teknik bilgi ve beceri imkanlarına sahip bulunuyorlar. Onların bizim düştüğümüz hatalara düşeceklerini sanmıyorum. Yıllarca bir zehire tutsak olarak bir servet ödemek ve karşılığında kanseri, kalp hastalıklarını ve ölümü satın almak akıl işi olmasa gerek. Bizim yaptığımız da onları bilgilendirerek gelecekte bizlerin hatalarına düşmemelerini sağlamaktır.

Bu itibarla her yıl geldiğimiz Shçek birimlerinde sinevizyon destekli konferanslar vermeye bu yılda davet edildik. Gençlerimizin ilgisi salon ve hazırlıklar mükemmeldi.Yurtta yaşıyan ve çoğunluğu orta öğretim çağındaki gençlerimizi bilgilendirmemize ve işbirliği yapmamıza imkan tanıyan Shçek İl Müdürü Sn.Mustafa Oruç' a ve gerekli organizasyonları büyük bir titizlikle yapan Çocuk ve gençlik Merkezi müdürü Sn.Numan Yakut' beyefendiye ;yetiştirme yurdu idareci ve öğretmenlerine ve tüm yetkililere sonsuz şükranlarımızı sunuyor; Türkiye Yeşilay Derneği ve şahsımız adına çok teşekkür ediyoruz."

ÇORUM FİKİR 25

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Atilla ALPAY

YEŞİLAY KIZ YURDUNDA

Sigara Alkol ve tüm bağımlılık yapan maddelerle ilgili mücadele ve bilgilendirme çalışmalarına devam eden Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Şubesi geçtiğimiz günde Çorum Şişek kız yurdunda bir konferans verdi.

Sigara bağımlılığının bilhassa gençler arasında çok erken yaşlarda başladığına dikkat çeken Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Şubesi Başkanı Atilla Alpay ,sigarayı kolalı ve alkollü içeceklerin takip ettiğini bunun da yükselerek ağır bağımlılık yapan maddelere doğru geliştiğine dikkat çekerek şunları söyledi :

"Uzun yıllar sigara içen arkadaşlarımız ve hemşerilerimiz sigara kanunu ile sigarayı bırakmak mecburiyetinde kalmışlardır. Kırk-elli yıl içtikten sonra bırakmanın bir faydası yoktur. Bizim maksadımız ruh ve beden sağlığı yerinde bir nesil yetiştirmektir.Bunun

Atilla ALPAY

BALKONDA SİGARA İÇMEK İNTİHARDIR

Kış aylarında sigara tiryakilerinin çevresindekileri rahatsız etmemek için evlerinin balkonuna çıkarak sigara içmelerini intihardır.

Mevsim soğuklarına bile aldırış etmeyerek yemeklerini yedikten sonra sigara içmek üzere balkonlarına çıkan tiryakilerin en kısa zamanda kalp ve akciğer hastalıklarına yakalanabilirler

"Sigara tiryakilerin yaptığı iki yanlış burada hayatlarına mal olabilir. Birincisi evlerinin 25 derece sıcaklığından genellikle palto ve pardösü almadan -8 ve daha soğuk derecelere çıkıyorlar. Otuz derecelik ısı farkı bilhassa kilolu tiryakilerde ani enfarktüs krizlerinin başta gelen sebebi olarak biliniyor. Hele tok karnına sigara bile içilmezse bu hadise zaten tek başına bir intihardır. Böylesine soğuk havalarda yemekten en az yarım saat sonra dışarı çıkılması gerekir.

İkincisi balkonda ve soğukta içilen sigaranın sıcak katranı aniden donarak akciğer bronş hücrelerine

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 28

yapışmakta ve nefes alma yollarını tıkamaktadır. Bu da intiharın ve ölümün bir başka biçimidir. Balkonlarımızda akşamları solunan hava zaten yüksek karbon monoksit ile zehirli maddeler ihtiva etmekte ve çok büyük kirlilikler arz etmektedir. Sigara ile zehirlenilme bile havadaki partikül maddeler hele kükürt dioksit gereken zehirliliği yapmakta ve sigarayı aratmamaktadır.

Görünen manzara tiryakilerin bile bile intihar etmelerinden başka bir şey değildir. Soğuk hava, sıcak zift, katran, nikotin, karbon monoksit, karbondioksit, kükürt dioksitler kombine bir intiharın ve ölümün diğer bir şekli olmaktadır.

Sigara tiryakilerini balkonlarında sigara içmemeleri konusunda uyarıyorum.

İçeceklerse kalın giyinmeleri gerektiğini hatta böyle soğuk havalarda ölüme davetiye çıkarmaktansa bu zehirli maddeyi artık bırakmaları gerektiğini bir kere daha hatırlatıyorum.

En iyisi ise hiç sigara içmemektir. Tüm tiryakileri sigarayı bırakmaya ve sağlıklarını riske atmamaya çağırıyorum !"

ÇORUM FİKİR 29

Atilla ALPAY

GAZETECİLER BAYRAMI MÜNASEBETİYLE... GAZETECİLER....

Bulunduğu işyerinde hemen her şeyden sorumlu olanı ve toplumumuzun en altta kalanı da ne yazık ki gazetecilerdir.

Genellikle mesai saatleri ve ne yiyip ne içtikleri ; ne zaman yatıp uyudukları ve tatilleri hatta bayramları bile belli değildir.

Saat kulesi ile vilayet önündeki haber üretim yerlerine ve bir de önündeki bilgisayarın uzaydaki internet şebekelerine bağlı olan beyinlerinin telleri kopuncaya kadar çalışan bu meslek gurubunu ne yazık ki kimse anlamamış ve kıymetini de bilememiştir. Gazeteci evine sabaha karşı mahalle bekçileriyle birlikte gider.

Mesaisi altı saatlik uykusundan kalktığı anda başlamıştır. Bazen önündeki klavyenin simit susamlarından çalışmadığı da olur. Hele ona birde

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 30

şekerli çay dökülürse kopan küçük kıyamettir.

Yemek saatinde her an birisi bir yerde bir basın toplantısı mutlaka yapacak; iyi resim almak için girdiği kalabalıklarda birkaç cop da sırtına mutlaka yiyecek veya kim vurduya gidecektir. Telefonlar birbiri peşine çaldığı zamanlarda tablasında sigarası ve bardağındaki çayı da hep yarım kalmaktadır.

Eni boyu birkaç km.lik bu şehirde bir avuç insan daimi olarak hemen iki günde bir bu gazetelerin sayfalarını işgal eder ; O bilgisayarını kapatmaksızın o haberden bu habere ; bir toplantıdan diğerine koşar . Hızlı not tutmaktan bilekleri ağrır, ayakkabısının tabanının yarılması kimsenin umurunda değildir. Ve yine bu her gün bir şey söyleyen insanların en güzel resimleri çekilir, onlar için kağıtlar harcanır, matbaaların silindirleri döner, ağızlarından çıkanlar haber lisanına çevrilir, satırlara dizilir, sayfalara dökülür ve bu söz sahipleri bu suretle itibarlarına itibar katar; bu şehirde büyük ve önemli insanlar olur, saygı görür; tanınır ve bilinirler, böylece insanlarda memlekette olup biteni öğrenirler Amma Oysa bunları yapan emek sahiplerini pek kimse tanımaz, bilmez hatta sevmez...Ülkede iletişimli fakülteler orada profesörler filan olsa da gazeteci Çorumda doğru dürüst bir iş veya meslek sahibi olmayan ,hatta evlenecek kız verilmeyen adam demektir.

ÇORUM FİKİR 31

Herkesin pijamalarını giyerek akşam yemeklerini yiyip, ellerinde çay bardaklarıyla televizyonlarının karşısına geçtikleri saatlerde onun işi esas şimdi başlamakta ve yirmiye yakın sayfa bağlanıp matbaaya gönderilmek zorundadır. Yoksa demoklesin kılıcı gibi bir yasa başlarının üstlerinde bir ecel gibi daima sallanır:

"Üç gün hele bir çıkma resmi ilanını keserim, sende hapı yutarsın "diyen bu ilgili mevzuat da kaybedilecekler ; hep dokuz sıfırlı rakamlar olacağı ve o da kağıtçı ile matbaacıya gideceği için hiç duraklama veya aksama affedilmemektedir.

O günde en az on altı saat çalışır. Hele kışın akşam saatlerinde otobüs durağında beklerken tonlarca egzoz gazı yutar ve önünden homurtularla geçen cipleri ve otomobilleri sayar .Ama kimse onun mesaisinin yeni başladığının farkında değildir.Hatta onun orada olduğunun da...

Sonra bu her gün sayfaları işgal edenlerin yüzde doksan beşi bu gazeteleri almaz, abone olmaz hatta kendi resmi veya haberi yoksa bile okumazlar. Onun için bu şehrin nüfusu on yılda elli bin artmışken gazeteler hala 1500 adet bile basılamamaktadır. Basılsa dahi para verip alan bir elin parmakları kadar bile yoktur.

O bazen bekler, telefonla yapılacak bir **KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**

ÇORUM FİKİR 32

teşekkürü,not tutması için bir küçük ajandayı, bir buket çiçeği veya bir tükenmez kalem, veya bir çam sakızı armağanı...Ama nafile, herkes sineğin yağını hesaplamaktadır. Öyle bir tepsi baklava ile gazete idarehanelerine akşam sürprizi yapacak ve cennete gidecek insan sayısı ise trilyonda bir bile değildir. Hatta böyle bir hareket dahi ütopyanın ve halüsinasyon görmenin ta kendisidir.

O günde yüz bardak demli çay ve Yeşilaycı Attila efendinin inadına iki paket sigara içer. Günlük radyasyon miktarını sekiz-on saat almazsa rahat uyuyamaz. Öyle yirmi yılda emekli olan gazeteci tipi ancak İstanbul plazalarının veya bilmem ne gurubunun dergi editörleri ile ayağı uçaktan yere düşmeyen parlamento veya hükümet muhabirlerinin hakkıdır. Emekli olacağı gün genellikle onbeş-yirmi yıl açığı çıkacak ve onu cebinden ödeyecek hatta emekli olduğunu bile göremiyecektir. Sarı basın kartı en büyük hayalidir. Onunla bütün kapılar açılacak ,uçaklara indirimli binecektir. İtibar görecektir belki silah ruhsatı alacak, memlekette nadirattan sayılacaktır. Ama ona ulaşmak çoğunlukla kaf dağının ardında Nuh'un gemisini aramak kadar zordur. Onun için gazetenin verdiği ve genellikle de kendisi tarafından bilgisayarda hazırlanan ve sarıya boyanan bir tanıtım kartını arka cebinde taşımakla teselli bulacaktır.

ÇORUM FİKİR 33

Onun için seçim zamanları iyi zamanlardır. Meydana çıkan pehlivan adayları kesenin ağzını açıp yemekli kahvaltılı- mevlidli toplantılar yapacak ve O belki bir an için yarım ekmek içine ayakta kafa kellesi tük-rük köftesi yerine belki sıcak bir çorba içebilecek-tir.

Artık karanlık odada film yapmasa ve arşivlerde toz yutmasa da önündeki canavar monitörden çıkan radyasyon sayesinde bazen aniden bir frankeştayn olması veya hastalanması da her zaman ihtimal dahilindedir.

O gazetesinin muhabiri, yazarı, fotoğrafçısı, dizgicisi, çaycısı, dağıtıcısı, reklamcısı, hatta ilancısı bazen de paspasçısı hatta her şeyidir.

Bu kadar acıklı cümleyi buraya sıralayarak konuyu izam ettiğimizi –abarttığımızı- düşünenler olabilir.

Hani geçen gün çalışan gazeteciler bayramıydı ya. Sanki çalışmayan gazeteci varmış gibi. Bir yerlerde birileri kendi kendine bayram kutlamaları yapıyor ve demeçler veriyordu ya .Soruyoruz , gazeteci öldüğü gün mü bayram edecektir.

Bütün cefakar meslektaşlarıma-sigarayı az içmeleri hatta bırakmaları dileklerimle/ selam olsun... Gazeteciler gününüz kutlu olsun...

Saygılarımızla...

KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!

Atilla ALPAY

YEŞİLAY' DAN YILBAŞI UYARISI

Yılbaşı dolayısıyla açıklaması yollayan Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Şubesi Başkanı Atilla Alpay:

Yılbaşı alkol bayramı değildir; böyle günlerde insanlarımız sefahat tabloları çizmesinler. Yılbaşlarında alkol tüketimin had safhaya çıkıyor. Alpay; bir gecede işlenen suçlar ve yapılan trafik kazalarının aylık bilançolara eşdeğer olduğu: Milli gelenek ve dini bayramlarımız arasında Noel kutlama ve yılbaşı eğlencesi diye bir şey yoktur. Bunlar Hristiyan batı dünyasının bize göre çirkin adetleridir. Bir peygamberin doğumu içki içerek fuhuşla, kumarla ve kepezeliklerle kutlanmaz. Eğer dünya globalleşiyorsa onlarda bizim adetlerimize neden hassasiyet göstermezler. Çılgınlar gibi içki içerek sızmak, zorla kazandığı paraları, çoluk çocuğunun nafakasını bir gecede içki ve kumar sofralarında harcamak bize yakışan hal ve hareketler hiç değildir. Bir geceden bir şey olmaz diye her türlü kötülüğün başlangıcı böyle gecelerde başlamakta; bir günah gecesinin acısını insanlarımız bütün bir ömür

boyu maddi ve manevi felaketlere uğrayarak çekmektedirler.

Öte yandan İsrail'in Filistin de yaptığı en büyük katliamın bu günlere rastlaması, hepsi sivil çok sayıda suçsuz Müslüman kardeşimizi şehit etmesi bu günlerin mana ve önemini değiştirmekte ve yüreğimize büyük acılar yerleştirmektedir. Dünyanın içinde bulunduğu bu kriz ortamında yaşadığımız elim kayıplarımız için dua ve tefekkür etmekten; çalışkan olup işlerimizi ve ekonomimizi kurtarmaktan başka bir çare yoktur.

Basında yılbaşı için gereken önlemler diye polisimizin sarhoşlarla ve çıkaracakları olaylarla meşgul olmaları, eğlence yerlerini kollamaları ve otomobil kullanamayacak derecede alkol alanları evlerine bırakmaya çalışmaları Türk-İslam toplumuna yakışan işler değildir. Biz ülkemizin terör yaraları aldığı; İslam Dünyasının kan, katliam ve ateş denizinde boğulduğu, İslam coğrafyasının Amerikan ve İsrail işgalinde olduğu bir dönemde hangi halimize keyfedeceğiz ve işrete dalacağız. Garptaki Müslüman'ın acısını şarktaki duymazsa tam iman etmiş sayılır mı? Türk ve İslam ahlak ve aile yapısına aykırı iştret tabloları, magazin basınının sosyete ve zenginlerin sefahatine yönelik eğlenceleri ve bunların çarpık-rezil yaşantıları yetmiş milyonluk bu fakir ülkeye hala dayatılmak istenmektedir. Medyanın büyük bir kısmı da [**KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**](#)

ÇORUM FİKİR 36

bu ihanetin maalesef içindedir.

Yılbaşı eğlencelerini, bunu alkol bayramı yapanları, sefahat ve rezalet tabloları çizerek bunları bu aziz milletin bayramı veya geleneği yapanları ve bunları milletimize dayatanları şiddetle protesto ediyor; tüm hemşerilerimi Filistinde ve Irakta katledilen Müslüman kardeşlerim için duaya ve ihtirama davet ediyorum.

ÇORUM FİKİR 37

Atilla ALPAY

GÖZ AMELİYATI

-Yaşayacak mıyım doktor bey oğlum? Çok korkuyorum. Hayatımda hiç ameliyat olmadım. Hatta iğne bile olmadım desem yeridir. Bu yaşa kadar hiçbir hastalık da geçirmediğim. Ama bu göz ameliyatı beni korkutuyor.Ölecek miyim acaba..

-Korkma bey amca, bir saat ya sürer ya sürmez. Hiç bir acı duymayacaksın. Bak günde yirmi tane yapıyoruz bu ameliyattan burada .

-Yok yinede çok korkuyorum. Ne olur, acımayacak değil mi?

-Merak etme acımayacak, bak sana söz veriyorum.

-Elini ayağını öpeyim, doktor bey oğlum.

-Sen nereden emeklisin bey amca?

-Ben emniyetçiydim, emekli polisim.

-Yaa, iyi. Seni sanki bir yerden hatırlıyor gibiyim ama..

-Senin sesin de yabancı gelmiyor bana ama

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 38

göremiyorum ki..

-Bey amcayı içeri alınız ve ameliyata hazırlayınız..

-Acımayacak değil mi doktor bey oğlum..

-

-Evet, Nasılsınız bakalım.. Birazdan sargılarınızı açacağız. Bir şikayetiniz var mı?

-Hayır yok; Allah razı olsun. Hiç bir şey duymadım, hiç bir şey hissetmedim. Eliniz ne kadar hafifmiş. Eksik olmayın...

-Evet, işte. Nasıl görüyor musunuz?

-Görüyorum, doktor görüyorum. Dünyayı görüyorum, beş yıldır hasrettim. Bahçedeki ağaçları, bahar dallarını, çiçekleri görüyorum. Elinize sağlık, Allah razı olsun.

Allah razı olsun, Allah ne muradın varsa versin. Çoluk çocuğunuza bağışlasın.

Herkese anlatacağım sizi ne kadar başarılı bir operatör olduğunuzu herkese söyleyeceğim. Eksik olmayın, sağ olun var olun..

-Sizi birazdan taburcu edeceğiz. Arkadaşlar işlemlerinizi yapıyorlar. Hazır mısınız?

-Evet doktor, çok iyiyim. Balkondan denize bakıyor ve uzaktaki gemileri bile seçebiliyorum artık. Allah razı olsun. Allah ne muradınız varsa versin. Hiç acı duymadım çok korkuyordum.

ÇORUM FİKİR 39

-Biz vazifemizi yaptık. Gerisi Allahın takdiridir. Gayret bizden Tevfik Allah' CC tandır.

-Evet, elbette, elbette.

-Beni hatırladınız mı ?

-Sesiniz hiç yabancı gelmiyor ama..

-Siz siyasi şubeden manyeto Kamil değil misiniz ;

-Beni nereden tanıyorsunuz, lakabımı nereden biliyorsunuz.

-Sizi tanımayan var mı?

-Nereden nasıl, ne oldu da, ne olur Allah aşına?

-On beş yıl önce Çapa tıp fakültesinde öğrenciydim. Eşimde eczacılıkta okuyordu. Hatırlarcısınız, başörtüsü yasağını protesto ediyor, okulun önünde masum eylemler yapıyor hakkımızı arıyorduk. En fazla basın bildirisi okuyor, pankart açıyor ve alkış tutuyor, kız öğrencilere uygulanan bu yasağı protesto ediyorduk Hatırladınız mı o günleri..

-Evet, hatırlamaz olur muyum, bizim görev alanıydı orası, yıllarca orada çalıştık. Çok kötü günlerdi.

-Asıl bizim için çok kötü günledi. Bir gün bir ihbar üzerine bizi arkadaşlarımla içeri alıp üç gün sorguladınız. Hizbullah zanlısı olarak işkence yaptınız. Ben arkadaşlarımla sözcüsüydim. Sizinle konuşurken niye sakallıyım ve niye karşınızda hazır olda durmuyorum diye bana bir tokat attınız.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 40

Sol gözümün beyazındaki kan pıhtısını görüyor musunuz. O attığınız tokat neticesi patlayan göz damarlarımdan günlerce göremedim. Sonra hepimize elektrik verdiniz. İçeri girip çıkan arkadaşlarınız size manyeto kamil diyorlardı. Ben ve beş arkadaşım bizlere verdiğiniz elektrikten dolayı kısır kaldık. Hiç birimizin çocuğu olmuyor.

Size o zaman yalvardık, sizin Allah'ınız kitabınız yok mu diye, burada.... benim diyordunuz. Biz yalvardıkça manyetoyu daha hızlı çeviriyordunuz. Hepimizin organlarını yaktınız. Sonra hiç bir şey ispat edemediniz ve bizi serbest bıraktınız.

Eşim de okula giremediği için sınıfta kaldı ve eczacılıktan atıldı. Şimdi evde.

Hani demin Allah ne muradın varsa versin diyordunuz ya. Muradımız birer evlattı. Şimdi ondan sayenizde mahrumuz.

Şu parmağımı da görüyorsunuz değil mi? Hele ucundaki yanığı. İşte kabloyu bağladığınız ve elektrik vererek yaktığınız yer de orasıydı.

Şimdi bu ellerle sizi şifaya kavuşturmaya çalıştık. Ve bize yaptıklarınızı da Allaha havale ettik.

ÇORUM FİKİR 41

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

İÇİMİZDEKİ KERKÜK" ÜN SESİ ŞEM SETTİN KÜZECİ...

"Türk oğlu Türk aslım benim
Oğuz boyu neslim benim
Şan şöhretli ismim benim
Ben Kerkük'lü bir Türkmen'im"

O Türk dünyası edebiyatının önem arz eden isimlerinden biri. Yaralı Kerkük'ün duyulmaz sesini duyuran elçisi. Yaşamının büyük bölümünü edebiyatla geçirmiş, edebiyatı yaşam tarzı olarak kabul etmiş usta bir kalem. Türk dünyasında tanıdığım özü söz bir, güler yüzlü, misafirperver, adam gibi adam diye tabir edebileceğim nadir beyefendilerdendir. Kendisini ve ailesini yakinen tanımış olmam bana bu satırları yazarken hiç de zorlama sözcüklere yer vermeden kaleme almamı kolaylaştırıyor. O usta bir kalem olmasına rağmen, çok iyi bir eş, çocuk-

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 42

ları ile dünyanın en iyi arkadaşı olmayı başarmış bir baba...

Kerkük'ün büyük edebiyat adamı, Şemsettin Küzeci beyefendinin sanat yaşamını, onun bu güne kadar yayımlanmış eserlerini siz değerli okuyucularımla paylaşmak istiyorum...

Şair, Yazar Şemsettin KÜZECİ; Türkiye'nin Lozan'da kaybettiği, adıyla ve sanıyla Türk, suyu ve toprağıyla Türklük kokan, atalar diyarı Kerkük'te doğdu (1965). Musul Üniversitesi- Beden Eğitimi Fakültesi Mezunudur(1989). 5 Yıl Kerkük'te lise öğretmenliği yaptı. Kerkük Televizyonu Bağdat Türkmence Radyosunda Gençlik ve Spor programları hazırlayıp sundu (1992–1995). Şiir ve yazılarını Irak- Bağdat'ta yayınlanan Yurt Gazetesi, Kardeşlik ve Birlik Sesi dergilerinde yayınladı.

1999 yılında ITC Türkiye Temsilciliğinde Basın Yayın ve Enformasyon Şb. Müdürü olarak çalıştı.(1999–2002). Şimdi ise Kerkük ve Irak Gazetesini Türkiye Temsilcisi ve Türkmeneli TV'de program yapımcısıdır. www.avrasyagundemi.com ve www.kerkukgazetesi.com web gazetelerinin imtiyaz sahibi ve Yazı işleri müdürüdür. 2005–2008 yılları arasında G.Ü. İletişim Fakültesi Radyo TV ve Sinema Bölümünden Yüksek Lisans yaptı.

Irak, Türkiye, Azerbaycan ve Avrasya Yazarlar Birliği üyesi,

ÇORUM FİKİR 43

Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği Eşbaşkanı,
(Azerbaycan)

Irak Türkmen Edebiyatçılar Birliği Uluslararası koordinatörü,(Kerkük)

Işık Edebiyatçılar Gurubunun kurucu üyesidir.
(Kerkük)

Merkezi Azerbaycan'da bulunan (VEKTOR" International Secientific Center/

Beynelxalq Elm Merkezi)' nin Irak temsilcisidir.

Türk Dünyası Genç İletişimciler Birliği Kurucu Genel Başkanı,

Türkiye ve Türk dünyasında Irak Türklerini birçok uluslararası konferans, bilgi şöleni ve toplantılarda temsil etti. 70'e yakın Hizmet, takdir, teşekkür, Onur belgesi, plaket ve ödül almıştır. 03 Temmuz 2006 tarihinde; Irak, Azerbaycan ve Türkiye ile ilgili yapmış olduğu ilmi ve edebi çalışmalarından dolayı, VEKTOR tarafından kendisine Fahri Doktor Payesi verildi.

YAYIMLANMIŞ ESERLERİ:

- 1.Şehit Şair Kemal Ömer BEG. Kerkük, 1992
- 2.İki Gönül. İstanbul, 1997-Ortaklaşa(Sami Tütüncü)
- 3.Suçum Türk Olmaktır. Ankara, 2000
- 4.Türkün Sesi. Azerbaycan, 2001-Ortaklaşa(Ekber Qoşalı)

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 44

5.Kerkük Soykırımları. Ankara, 2004

6.Fuzuli. Ankara, 2004

7.Hoyratlarım. Azerbaycan, 2004

8.Türkmeneli Edebiyatı. Ankara, 2005

9.Kerkük Şairleri. 1. Cilt. Ankara, 2006

10. Şehit Muazzam Kasapoğlu, Kerkük, 2007

11. Kerkük Şairleri. 2. Cilt. Ankara, 2007

“Gecem gündüzüm acı

Vatan başımın tacı

Derdimin yok ilacı

Tek suçum Türk olmaktır.”

“Suçum Türk olmaktır” diyerek yaralı Kerkük'ün sesini neredeyse dünyaya duyurmuş bir edebiyat adamıdır. O eserlerinde Türk olmanın gururunu, Kerkük'ün yürekleri dağlayan yarasını büyük ustalıklarla kaleme almıştır. Kerkük'te yaşayan Türkmenlerin yaşadıkları çileleri, işkenceleri, Irak yönetimi tarafından her türlü kötü muameleye maruz kalan Türkmenlerimizin durumunu anlatmaktadır. Onlar zorlu günler yaşayarak Türk olmanın bedelini fazlası ile ödemişlerdir. Ustaca kaleme aldığı “Suçum Türk Olmaktır” isimli bu kitap bizim ne kadar rahat ve güzelliklerle dolu bir ülkede yaşadığımızı bizlere bir kez daha anlatmaktadır.

Evet sevgili Küzeci; bizim ve siz Türkmenlerin suçu Türk olmak değildir. Türk olmak bizim

ÇORUM FİKİR 45

gururumuzdur, onurumuzdur, şerefimizdir. İşte bu nedenledir ki; sizin acınız bizim de acımızdır...

Şemsettin Küzeci; bu iki önemli Antoloji kitap içerisinde 70 Kekük'lü şairin isimleri, fotoğrafları, öz geçmişleri ve beraberinde şiirlerine yer vermiştir. Bu iki önemli Antoloji kitaplar son derece muntazam ve titiz hazırlanmış bir çalışmanın ürünüdür. Tarihimizin bir olduğu ve gelecek günlerimizin bir olacağı, öz kültürümüzü yansıtan ve yaşatan bu değerli şair kardeşlerimizin eserlerini derleyerek hem Türk dünyasına, hem de Irak Türk edebiyatına çok değerli yazılı kaynak ve arşiv olacak kitaplardır...

“Kerkük Şairleri” isimli bu iki ciltlik nadide eser, Irak Türkmen şairlerinin ele alındığı son derece emekli ve güzel araştırma kitaplarıdır.

Yurt sevgisi ile dolu yüreği, onun Vatanı bildiği topraklara olan özlemi, bir çok çalışmalarına yansımıştır. Irak'ta ve Kerkük'te yetişmiş aydınlar, Türklük uğruna bir hayli mücadeleler vermişlerdir ve halen de vermeye devam etmektedirler. Kerkük her daim içimizdeki kapanmayan yara olmuştur. Bana göre Türkmenler yaşadıkları ile tarihi bir sınavdan geçmişlerdir. Elbette ki bu süreç bir hayli zor ve üzücü olaylarla tarihe yazılmıştır.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 46

“ Ben Kerkük'lü ozanım
Canla şiir yazarım
Susturmayın ezanım
Kerküklüyüm, Türkmenem

“Kerkük Soykırımları” isimli bu kitabında sevgili Küzeci; Irak Türklerinin uğradığı katliamları hatta katliamdan daha çok bir soykırımı andıran olayları, toplu idamları, işkence edilerek öldürülen insanları ve insanlık dışı uygulanan vahşeti kaleme almıştır. Türkmenlerin başlarından geçen olayları ve sonuçlarını tüm ayrıntıları ile ele almıştır yazar. Türkmeneli topraklarında yaşanan olayları, dünü ve bu günü ile konu edilen yapıt, geniş bir araştırma kitabıdır.

Türk dünyasının usta ismi Şemsettin Küzeci; Kerkük ile yüreğinde güller açtırmış, bir umutla vatanına dönüş yapacağı günü bekliyor. Bir umut işte... Onun yüreği sevda acısı çeker gibi, vatan acısı yaşıyor. Sevdalıısını bekleyen bir yar gibi, vatana dönüş yapacağı günü bekliyor adeta... O Ata yurdum dediği Kerkük için öyle çok şiirler kaleme almış, öyle çok kitaplar yazmış ki, onun bu vatan sevgisini ve özlemini birkaç kelime ile anlatabilmek mümkün değil. Bakın sevgili Küzeci'nin şu dizeleri sanırım bizlere daha çok şey anlatacaktır...

ÇORUM FİKİR 47

“ Bir acı yüzünden yurttan göç ettim
Dilim severken büyük suç ettim
Atamın emeğin erken hiç ettim
Bilmedim bu gurbet çok çok acıymış
İnsana en yakın kardeş, bacıymış.

Döneceğiz bir gün ata yurduna
Varacağız halkın tek umuduna
Can azizi m vatan kurban adına
Bitecek bu gurbet güller açacak
Dağılır karanlık sökünce şafak.”

Yazarımızın bir diğer kitabı ise; “Türkmeneli Edebiyatı” ismini taşımaktadır. Kitapta 1991 ve 2003 yılları arasında Irak'ın kuzey bölgesinde oluşturulan “Güvenlik Bölgesi” adı verilen bölgede yaşayan Türkmenlerimizin, Türkiye Türkçesi ile açtıkları okullar, Tv ve Radyo istasyonları, gazeteler, dergiler, bazı eğitim ve yayın organları ile Türkmeneli Edebiyatına bir çok önemli değerler kazandırmışlardır. Kitapta aynı zamanda Şiirler, öyküler, düzyazı örnekleri, masallar, hoyratlar, yer almaktadır. Kitapta tüm bunların varlığı; yazarın sanki bir hasret giderme, adeta yüreğindeki dökerek bir dertleşme, bir varoluş mücadelesini okuyucuya hissettirmektedir. Önemli bir arşiv kitabı olarak, herkese

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 48

önemle tavsiye edebileceğim bir yapıttır...

“Kerkük için arzular al al kana boyandı
Ne gül kaldı ne çiçek, ne dağ başında karlar
Ne güvercin ne kumru, ne millet seven erler
Kıyım aştı haddini bıçak göğse dayandı”

Şemsettin Küzeci beyefendi; Türkmen edebiyatının varlığını koruyarak, her katıldığı toplantıda Kerkük'ün sesini duyurmaya çalışarak, tüm zorluklara, direnişlere göğüs gererek, vatansever ve aydın kişiliği ile güzel bir örnek teşkil etmektedir...

Halk şiirinin bir türü olan Hoyratlar, Şemsettin Küzeci beyefendinin kaleminde ahenk bularak, okuyucuları ile buluşmuş. “Hoyratlarım” yazar için son derece önem arz eden bir kitap. Yazar bu kitabında adeta yeşeren milli duygularını, bir kurtuluşun öyküsünü kaleme alır gibi aktarmış şiirlerine. Yaşadığı sıkıntı ve acı dolu günler, yüreğindeki direniş, sınır tanımayan milli görüşü onun hoyratlarını oluşturmuş...

“Kerkük'üm mert Kerkük'üm
Milleti sert Kerkük'üm
İçine yadlar girip
Çekiri dert Kerkük'üm”
Kerkük Hoyratlarında yaygın olan iki ses vardır.
Şemsettin Küzeci beyefendi hoyratlarında bu iki sesi en

ÇORUM FİKİR 49

güzel şekilde kullanan ustalarımızdandır. Açıklayacak olursak;

X x = H h (Hırıltılı he) yerine
Q q = K k (Arka damak K'sı) yerine

Örneğin:

“Bizi vuran felekti (r
İçimizde gem1 ekti
Görme üzde gülürüğ
Hasret çeken ürekti (r)”

Şemsettin Küzeci beyefendi ile Sami Yusuf Tütüncü beyefendinin müşterek yapıtı olan “İki Gönül” iki yüreğin aynı düşünceleri paylaşması sonucu doğmuş bir kitaptır. Yılların hasreti ile pekiştirdikleri duygularını, Türkmenlerin alev alev yanan yüreklerine bir avuç su serper gibi serptiler bu kitapla...

“Türkün Sesi” isimli güzel yapıt; Şemsettin Küzeci beyefendi ile Ekber Qoşalı beyefendinin müşterek yayımladıkları bir kitap. Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği tarafından yayımlanmış olup, araştırma, inceleme ve tanıtım yazılarından oluşmaktadır. “Türkün sesi” ilk olarak 1999 yılında gün yüzü görmüş olup, 8. baskısını yapmıştır ve her kütüphanede bulunması gereken önemli bir kitaptır.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 50

İkinci Uluslar arası Fuzuli Şiir yarışması ve Türk Dünyası Şiir Şöleni için Sevgili kadim dostum, kalem arkadaşım Şemsettin Küzeci beyefendi tarafından hazırlanmış güzel ve emek verilmiş bir kitaptır.

“Neşe sevinç ekmişim ben
Türlü hasret çekmişim ben
Dağı dağdan sökmüşüm ben
Niçin gözüm nemli bu gün
Yaşıyorum gamlı bu gün.”

Kerkük'ün sesi Şemsettin Küzeci beyefendinin kaleme aldığı bu kitap; bir Türkmen şehidin yaşam serüvenini anlatıyor. Şehit Muazzam Kasapoğlu'nun düşünceleri, tutuklanması, mahkeme salonlarında geçen günleri, şahadeti, acı haberi ve son olarak Şehit Muazzam Kasapoğlu için kimler ne dediler bölümleri yer almaktadır.

Şehit Şair Muazzam Kasapoğlu hakkında yazarımız şu bilgileri aktarmaktadır kitabında:

Şehit Muazzam KASAPOĞLU; 1958 yılında Kerkük'ün Musalla mahallesinde doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Kerkük'te bitirdi. 1978'de Süleymaniye Üniversitesi Tıbbi Araştırmaları Enstitüsüne kabul edildi. Şehit Muazzam; küçük yaşlarından beri edebiyat meraklısı idi. Bu merak Şehidin hayatını ciddi bir şekilde etkileyerek, kendisinde milli duygu hissini uyandırdı.

ÇORUM FİKİR 51

Hele Türkmen halkının uğradıkları sıkıntıları, genç yaşta algılaması Muazzam'ın bir siyasi mücadele içine girişimine neden oldu. Dayısı Şehit Gazi TERZİ'den de etkilenecek ortaokuldaki arkadaşlarıyla birlikte “Türkmen Talebe Teşkilatı”nın çalışmalarında aktif bir genç olarak arkadaşları tarafından olmazsa olmazlardan birisi haline geldi.

Bu teşkilattaki arkadaşları: Erşet MUHTAROĞLU, Sami TÜTÜNCÜ, Kasım KAZANCI, Sadettin Ali, Kemal FETTAH, Şehit Niyazi Sıddık KASAPOĞLU ve başkaları...

Yaşının küçük olmasına rağmen 1970 yılında Kerkük'te Şehit edilen Mehmet Remzi Fatih SAATÇİ'nin Kerkük'te düzenlenen protesto yürüyüşüne katıldı. 1971'de Irak “Türkmen Talebe Teşkilatı”nın boykotunda büyük rol oynayarak Musalla Ortaokulunun sorumlusu olarak organizasyonda bulundu. 1975 yılında Şehit Rüştü Reşat MUHTAROĞLU'nun kurduğu “Irak Türkmen Kurtuluş Hareketi”ne katıldı. Hareketin “TURGUT” hücrelerinde çalışmalarını Şehit İzzettin Celil TERZİ, Sabah Aziz BEKİR ve Erşet MUHTAROĞLU ile birlikte hareketin askeri kanadında siyasi faaliyetlerini yürüttü.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 52

TUTUKLANMASI:

07.12.1979 yılında Saddam rejiminin adamları, Şehit Muazzam KASAPOĞLU'nu Süleymaniye' de tutukladılar. Devrim ve Baas Partisini eleştiren broşür ve yayınlar dağıtmak, Irak Türkmen Kurtuluş Ordusu Teşkilatına üye olmak, Devletin ve Baas Partisi'nin muhtelif kuruluşlarına karşı askeri operasyonlar düzenlemek ile suçlanan şehidimiz, ABD'lilerin de Irak'lılara yaptıkları işkence okulu haline gelen Abu Ğrep Cezaevi'nin Özel Hükümlüler koğuşuna konuldu.

Bir süre sonra Askeri Devrim Mahkemesi Başkanı Savcı Müslim Hadi EL- CENABİ'nin başkanlığında hazırlanan rapora dayanarak Devrim Mahkemesinde yargılanmasını kararlaştırıldı.

MAHKEME SALONU:

Şehit Muazzam'ın Devrim Mahkemesinin İddia Makamınca kendisine yöneltilen sunalara karşı bağıarak şöyle dedi:

“Biz, Türkmenler Siyasi, Sosyal, kültürel haklarımızı sonuna kadar savunacağız. Bize vaat ettiğiniz ölümü dört gözle bekliyoruz.”

Bunları dedikten sonra mahkeme heyetince Şehit Muazzam KASAPOĞLU; 10 yıl ağır hapis cezasına çaptırıldı.

ÇORUM FİKİR 53

ŞAHADETİ:

Şehit Muazzam KASAPOĞLU; 10 yıl aldığı hapis cezasının 8 yılını bitirdikten sonra 1986 Af kararıyla hapisten çıktı. Hapisten çıkar çıkmaz dava arkadaşları Sabah Aziz ve Erşet MUHTAROĞLU ile birlikte Irak Yüksek Öğretim ve Öğrenim Bakanlığına öğrenimlerini tamamlamak için başvuruda bulunduk. Ancak, Bakanlığın Hukuk Dairesi Müdüründen aldıkları ” Sizler siyasi tutuklularsınız. Öğrenime dönemezsiniz. Cevabı onları hayal kırıklığına uğrattı. Bu cevaba sessiz kalmayan Şehit Muazzam KASAPOĞLU gönderdiği yazılı cevapla “Bizleri hapisten çıkardığınıza hiçte memnun kalmadık.” Demiş...”

1986 yılından itibaren Saddam'ın emniyet güçleri tarafından takibat altına alınan Muazzam ve arkadaşları Kerkük'ün Kerame Emniyet Müdürlüğünde Yarbay Nezhan HALAF tarafından bizzat gözetleniyordu. Bu durum uzun süre devam etti.

1991 yılında 1. Körfez Savaşında askerliğe çağırıldı. Ne garip...

“Öğreniminizi tamamlamaya engel oluyorlar. Ancak askerliğe çağırıyorlar. Kastedilen haklarınızı kendi istekleri doğrultusunda verip alıyorlar...”

Askerliğe çağırıldıktan sonra Bağdat'ın Kâzımiyye Beşinci Askerlik Şubesi tarafınca iki kez tutuklanır.

ÇORUM FİKİR 54

Daha sonra ailesiyle haberleşmesi kesilir. Bu arada Irak ordusu Kuveyt'ten çekilmeden önce “ Bobyen” Adasına gönderildiği öğrenilir.

ACI HABER

1990 yılında Kuveyt'i işgal eden, Irak Ordusu 1991'de ABD ve Müttefikleri olan 30 ülkenin ortaklaşa düzenledikleri operasyon sonucu Irak'ı Kuveyt'ten çıkarmayı başarmıştı. Ancak, ABD güçleri Saddam'ı yok etmeye başlattığı Operasyonu yarım bıraktı. Kuveyt'ten Kut'a kadar saldırısını sürdüren ABD ve Müttefikleri Kut'tan sonra geri adım attı. Dönemin T.C. Başbakanı Tansu ÇİLLER bile bugüne kadar neden ABD'nin Bağdat'ta kadar girmediğinin nedenini anlamamıştı... İşte tam o zaman Şehit Muazzam KASAPOĞLU'nun ailesine Irak yetkililerince acı haber verilir: “ Oğlunuz Muazzam Şehit düştü. Gelin cesedini teslim alın”

Şemsettin Küzeci beyefendinin Profesör Gazanfer Paşayev beyefendiye Fahri Irak Vatandaşlığı ve Irakşinas Unvanı takdim töreni ile ilgili resim ve haber metni aynen aşağıdaki gibidir...

İlk Protokol konuşmasını yapan Gazanfer Paşayev Kürsüye çıkmadan önce sunucular tarafından Dr. Abdüllatif Benderoğlu ile birlikte Irak ile Azerbaycan arasında kültürel ilişkilerin pekiştirilmesindeki tarihi köprü oluşturan kişi olarak anons edildi. Konuşmasında: “Gazanfer Paşayev; gece'de ilk olarak sahne alan

ÇORUM FİKİR 55

Azerbaycan'ın halk sanatçısı Balaoğlu Eşrefov'un okuduğu şarkılar Şemsettin Küzeci'nin amcası Abdulavahit Küzeci'ye ait olduğunu dile getirerek konuşmasına başladı. Bu şarkılar beni bir daha gençliğime götürdü. Gençlikten talihi “Bilmirem haralıyam toprağım daşım garip” diyen Irak Türkmenleri, bunların sembolü Kerkük şehridir. Kerküklülerle tanıştığım günden beri benim bir günün yoktur ki, onlarla hayalen oturup durmaktayım. Bu bir hakikattir. Ben bunu samimiyetle söylüyorum. Bu sahadaki Irak Türkmenlerinin büyük adamları beni ruhlendiren, şuurlandıran tesdiren bazen de mecbur eden adamlar göz önünden gelip geçiyor: Onlardan Şakir Sabır Zabit, Ata Terzibaşı, Sinan Sait, Benderoğlu ve birçok başkaları hemişe benimle bir yerde oluplar. Hayalen veya ismen. Azerbaycan'da beni bu işe sevkeyliyen her şeyden evvel Resul Rıza olmuştur. Halk şairimiz çok büyük bir şahsiyet ansiklopediye devrini kuran yaradan onun esasını koyan. Resul Rıza ile benim birinci Kitabım 1968 yılında “Kerkük Bayatıları kitabım çıkıp. Benim onlarca makalem çıkmıştır. Hacı Hacıyev Radyoda ve Nahit Hacıyev (bugün burada aramızda) televizyonda benim çok

Profesör Gazanfer Paşayev'e Fahri Irak Vatandaşlığı ve Irakşinas Unvanı çalışmalarımı teşkil edirdiler. Anca kitabımın Resul Rıza ile çıkmağı bana bir [**KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**](#)

ÇORUM FİKİR 56

ilham verdi bana bir kol kanat verdi. Ben işimi devam ettirdim. Ve birçok kitaplar çıktı. Son Kitap ise Kerkük' ten teze gelmiş, "Ağlan çox Gülen Hanı" adında Resul Rıza' nın kitabıdır ki, Benderoğlu bu kitabı çap ettirip. Ben ve Benderoğlu birlikte onu tercüme etmişig ve giriş makalesini birlikte yazmışig. Bu da 40 yıllık zahmetin sonucudur ki o vakitten biz kitaplar yazırığ ve çap eyleriği. Bunların yanında Azerbaycan ile bağı yeni kitaplar çıkıp yoldadır yakında elimize yetişir. Bizim görkemli halk yazıcımız Elçin Efendiye' in "Mahmut ve Meryem" eseri Kerkük' te çıkmıştır. Bizim alakalarımız hemişe muhkem olup ve bu devam ediri. Soruşabilirsiniz ki bu niye beledi; Bu mehebbettendir, doğmalıktandır ve yakınlıktandır. Bu zal buna cevap veririri. Oturanlar kadar ayak üste insanlar vardır. Bundan büyük mehebbet olur mu?

Gazanfer Paşayev konuşmasını bitirdikten sonra onu sahnede tuttuk. Onu büyük bir Sürprizimiz vardı. Ankara' da Bakû' ye geldiğimde Başta Gazanfer Paşayev ve Azerbaycan halkına içimizdeki Türkmeneli (Irak Türkmenleri) nin sevgisini " Size Selam Getirmişem" şiirinden ilham alarak ve dört kıtalı bir şiire dökerek ve Azerbaycan Sanatçısı İlham Aleskerov' un bestelediği bir makam ile Gazanfer Paşayev' e armağan atık.

ÇORUM FİKİR 57

GETİRMİŞEM

Profesör Gazanfer Paşayev' e

Kerkük' ün kalasından
Öz Türkmen balasından
Mor sümbül lalasından
Mehebbet getirmişem

Azerbaycan soyundan
Oğuz, bayat köyünden
Dicle Fırat suyundan
Dad feryad getirmişem

Fuzuli nefesinden
Kerbela havasından
Küzeci' nin sesinden
Min hoyrat getirmişem

Kerkük, Tebriz, Marağa
Xudam salma ırağa
Vatanım Qarabağa
Men evlat getirmişem

Söz: Şemsettin KÜZECİ

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 58

Eveet... sevgili okuyucularım; sizlere Türkmeneli edebiyatının, Kerkük'ün önemli isimlerinden bir aydınımızı ve kitaplarını tanıtmaya, anlatmaya çalıştım. Sizlerde bu değerli edebiyat adamının kitaplarını temin edip, okumak istiyorsanız işte iletişim adresi:

Şemsettin KÜZECİ P.K. 285 Yenışehir Ankara-
Türkiye
Telefax: 312.334 90 84
www.kerkukgazetesi.com

YAZARIN DİĞER ÇALIŞMALARI

"ERTELENMİŞ DÜŞLER" in Şairi ŞEVKİ DİNÇAL /
Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

"Düşünce Okyanusu Mevlana" Celal Oymak-Nevin
Balta / Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

"Düşler Köpüğünde" ve "Sevil Mısırlıoğlu" / Emine
SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

"Gönlümden Gönlüne" - Dursun Yeşil / Emine SEVİNÇ
ÖKSÜZOĞLU

"Türk Dünyasından Bir Usta Kalem" - Prof. Dr. Elçin
İskenderzade / Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

"Sırça Yürekte" te Bir "Yalgın" Şair - Münevver Düver /
Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

Türk Edebiyatında Bir Usta Çınar-İsa Kayacan / Emine
SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

"Sevdan Yüreğimde Saklı" - Hüseyin Güler / Emine
SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

ÇORUM FİKİR 59

"Daracık Düşler" Mehmet Turan Yazar / Emine SEVİNÇ
ÖKSÜZOĞLU

"Yüreğim Sende Kalmış" ancak "Sensiz de Yaşanırmış"
- İsmet Bora Binatlı / Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU /

"Edebiyat Dünyamızdan Hoş Sedalar" Abdullah Satoğlu
/ Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

KİTAPLARIN DÜNYASINDAN MERHABA / Emine
Sevinç Öksüzoğlu

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 60

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

HOŞÇA KAL CAN AZERBAYCAN

Bir sevda masalıydın yüreğimin en dipsiz köşesinde
Bir güz mevsimiydin yüzümün gölgesinde
Sahipsiz ve zamansız düşlerin durağıydın gönlümde
Can canımsın Azerbaycan' ımsın bedenimde

Umudun acımasız gecesinde ay gömülüyor sarıya
Ne de güzel yazılır şiirler Şairler diyarında
Kardeş ülkem özgürlüğüm sevdiğim vatanımsın

ÇORUM FİKİR 61

Sözün özü güneşimsin can canımsın Azerbaycan

Buğulu camlarda gözyaşlarımı siliyorken
Gözümdeki hüznün sana olan özlemimden
Anlamsızlıklar içinde düşlerim kaybolurken
Yarım kalmış şiirimsin can canımsın Azerbaycan

Kim bilir kaç yürekte kaç sevda da yer aldın
Kim bilir kaç fersah ötel erde özlenen yaşamlardın
Şimdi soğuk ellerim ya üşüyorum ya ölüyorum
Ki bakıyor yüzüm toprağa hoşça kal can Azerbaycan

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 62

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

ÜŞÜMÜŞ KAR TANELERİ GÖNDERİYORUM SANA

Üşümüş kar taneleri gönderiyorum sana
Ağarmış saçlarımdaki dökülen umutlarımı
Kapına bıraktığım yarım yamalı sevdalarımı
Ve bir de

Sandıkta sakladığım düşlerimi

Üşümüş kar taneleri gönderiyorum sana
Yaşanılmış sevdaların aklığını
Avucumda sıkı sıkıya tuttuğum
Ve bir de

dirhem dirhem satın aldığım hayallerimi

Üşümüş kar taneleri gönderiyorum sana
Buza dönmüş ayaz bir Mart akşamı
Ve bir de
Yüreğimi gönderiyorum sana

ÇORUM FİKİR 63

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

KADIN

Gözlerin kömür karası silinmez gözlerimden izi
Dudakların bal damlası gitmez dudaklarımdan lekesi
Ellerin taşır yankılanan gecede çaresizliğin izlerini
Ödünç gülüşler gül açar masum yanağında yazık ki

Gece aşk kokar eyy kadın çöl ateşi gezinir bedeninde
Titrek mum alevidir çıplak vücudunun gölgesi
Suçlu gülümsemeler köle olur kiralık aşklarda
Ve saçların aşk doğurur rüzgâr kokunu savurdukça

Kadınca duygular buz tutmuştur en karanlığında gecenin
Sevgisizliğe kanıyorken yüreğin çölleşiyor ümitlerin
Çıkmaz yüreğimden kelebek yalnızlığındaki bakışların
Kısır düşüncelerde iz bırakmıştır katran karası çarşafın

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 64

Aç koynunu ve tüm acılarını dök geceye eyy kadın
Ay ışığında aksesuardır kısacık eteğin ucuz içkin
Süzüldün alemlere efkar sarmış gözlerde filizlendin
Hüzne boyadın hayallerini gecelere düştün kadın

Sokak lambaları aydınlatır bir yosmanın ayak izini
Pavyon kaldırımlarında acılar güldürüyor yüzünü
Asılı kalmış sevdalar selamlarken gökyüzünü
Hıçkırığın örtsün gecenin dile gelmiş melodisini

Yediveren çiçekleri açsın göğsünün orta yerinde
Tanımadığın adamlar var her gece çıplak koynunda
Tamamlanmayan eksiklikten erkeklerin bakışında
Değilmi ki ağzında küfür bir fahişe tadında

Düzensiz kurulmuş hayatta ni hayetinde bir anasın
Resmini çizersin üşüyen yüreğine çocuğunun
Serzenişlerde hayallerin kahrı ağır gelir yaşamın
Gecelerin arasında kaybolur çorak gözyaşların

Bu gece kalemim sana köle oldu eyy kadın
Çalınmış aşklarda ıslandı yazdığım satırlar
Can havliyle görülen düştün sütli man rüyalarda
Yüreğinden tutulmuş sevdadın mısralarımda

ÇORUM FİKİR 65

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

LEYL-İ GECELERDE YUSUF

Ey Yusuf
Onbir yıldızı güneşi ve ayı perde ettin gözlerine
Geceler seyre daldı ay ışığında gezinen rüyanı
Yorum babandan geldi umut gülümserken yüzüne
Ve yüzün güneşlendi babanın sözlerinde

Ey oğul
“Şeytan insan için apacık bir düşmandır” bilesin
Bilesin ki İbrahim ve İshak gibi Tanrı seni seçecek
Gün şavkını vururken herkes secdeye gelecek

Onlar ki üşümediler seni derin kuyuya atarken
Onlar ki düşünmediler geçmişini yok edip geleceğini
çalarken
Ölüm gözlerinde kaybolmuş yanık kokulu zaman
külüydü

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 66

Gömleğindeki kan yalan babandaki sabır sevginin
gücüydü

Ey Yusuf

Kardeşlerin seni mahkûm etti sancılı bekleyişlere
Birkaç dirhemlik maldan öte değildin artık
Esir düştün köle oldun satıldın Mısır pazarlarında
Gözlerinin ferisi düştü hükümsüz akan Nil suyuna

Bir kadının sözlerinde Leyl-i gecelerde düştün zindanlara
Rüyalar perde oldu göz kıyılarındaki gelecek yaşamına
Nice kadınlar bir bıçaklık yaşam sundu güzelliğin
karşısında
Ve büyüldü Züleyha rüzgâr giyinmiş zamanlarda

Ey Züleyha

Kalbinin acılarını akıtma ruhunun ırmağına
Vahayı terk et değmesin saçların ağustos sıcağına
Terlemesin gözlerime değen nur kokulu avuçların
Kelamın hükümsüz kalmasın sözcükler arasında

Yakup karanlığında dem aldı sevgilerin en güzelini
Mısır'ın ruhu döküldü şaha vuran Nil sularına
Çıgılsız ter döktü bedenler Yusuf'un huzurunda
Diz çöktü kardeşler arsız bakışların gölgesinde

ÇORUM FİKİR 67

Gözleri ağardı Yakup'un vahanın silüetinde
“Ah Yusuf'a olan tasam” dedi gök kubbenin altında
Yusuf'un kokusu sarmıştı Mısır'ın dört yanını
Ve Yakup gömleğinde bulmuştu gözlerinin ferisini

Ey Yusuf

Leyl-i gecelerde hüküm sürdü Züleyha'nın sevdası
Sözlerinden önce yüzün gül açtı karanlık yüreklerde
Gelecek zamanlara yazıldı sözlerin alacası
Leyl-i gecelerde Yusuf Züleyha'ya sevdalandı

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Hüseyin Hüsnü GÜREL

**ARMARA DENİZİNDE YERALTINDA
DOĞALGAZ PATLAMALARI İLE MEYDANA
GELEN TSUNAMİ YÜKSEK DENİZ DALGALARI
KIYAMETLER KOPARCASINA ÇOK KORKUNÇ
AFETLERE SEBEP OLMAKTADIR.**

Romalılar MS 300 yıllarında İstanbul şehrini kurdukları zaman; İstanbul'da Yenikapı liman olarak kullanılmıştır.

İstanbul'da Boğazda yeraltı tüp geçidinin inşası esnasında Yenikapı'da ki eski limanın kıyı bölümünde 15 geminin yan yana ve üst üste parçalanarak battığı tespit edilmiştir.

Prof. Dr. Ufuk KOCABAŞ ve Jeolog Şengül AYDINGÜL; bu 15 geminin MS 1000 yıllarında Marmara denizinde meydana gelen tsunami yüksek deniz dalgaları ile Yenikapı limanında kıyıya sürüklenerek ve parçalanarak, aynı zamanda batmış olduklarını belirlemişlerdir. Marmara denizinde bu gemileri

parçalayarak batıran tsunami yüksek deniz dalgalarının 10-12 metre.büyükülüğünde olduğu anlaşılmaktadır. Dünyada yalnız Marmara Bölgesi ile Erzincan şehri ve ovasında deprem hareketleri başlamadan kısa bir süre önce yeraltında doğal gaz patlamaları ve bu patlamalar ile meydana gelen canavarlar kudretindeki sıvılaşma olayları ile zeminlerin aşağıdan yukarı doğru itildiği; yüzey arazinin deniz gibi dalgalandığı; binalar ile inşaatların burğu gibi bükerek canavarca parçalandıkları; Marmara denizinde doğal gaz patlamaları ile deniz suyunun göklere savrulduğu; kıyılardan sular geri çekildikten sonra meydana gelen tsunami dalgaları ile; Marmara kıyılarında bir çok yerlerin sular altında kaldığı; Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında doğal gaz patlamalarıyla dünyada benzeri olmayan, kıyametler koparırcasına çok korkunç afetlerin meydana geldiği; deprem hareketleri başlamadan önce yeraltında doğal gaz patlamalarından ileri gelen bu afetlerin deprem olayı ile hiçbir ilgisi olmadığı konularında internette <http://www.milliseruet.blogspot.com/> web sitesinde yayınlanan 10.10.2008 tarihli RAPOR'da ve bu RAPOR'a bağlı 32 adet EK yazılı belgelerinde bu konudaki gerçekler bilimsel olarak açık ve belirgin şekilde ortaya dökülmüştür. Bu konuda gerekli teknik

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 70

önlemlerin alınması için uyarı yapılmıştır.

Bu raporda 1509 İstanbul depreminde, Marmara denizinde İstanbul'un sahil boyundaki ve Galata surlarını aşacak ölçüde tsunami dalgalarının meydana geldiğini; Marmara denizi kıyılarında bir çok yerlerin sular altında kaldığını; Yavuz Sultan Selim'in babası olan Osmanlı Padişahı II. BEYAZIT'ın kıyamet koptu diye Edirne'ye kaçtığını; 13 gün sonra Edirne'de deprem olunca Padişahın İstanbul'a geri geldiğini; Osmanlı Padişahının İstanbul'un çeşitli yerlerine 400 kuyu kazdığını; bu kuyuların "denge bacası" görevi yaparak yeraltında doğal gaz patlamalarından ileri gelen basınçları ve sıvılaşma olaylarını bilimsel yöntemle önlediği ve Osmanlı Padişahı'nın bu kuyular ile yeraltında 30 gün veya 45 gün devam eden doğal gaz patlamalarından ileri gelen sarsıntılardan İstanbul'u çok az masrafla kurtardığı konusunda bilgi verilmiştir. Bu tsunami dalgalarının 10-15 metre büyüklükte olduğu anlaşılmaktadır.

Bu raporda 1894 İstanbul depreminde Marmara denizinde meydana gelen tsunami dalgaları ile kayıkların, mavnaların ve teknelerin parçalandığı ve bu tsunami dalgalarının 8-9 metre büyüklüğünde olabileceği konusunda bilgi verilmiştir.

Marmara denizinde meydana gelen bazı depremlerde Marmara denizinde oluşan tsunami dalgalarının İstanbul Beylerbeyi'nde 4 Km iç kısımlara

ÇORUM FİKİR 71

kadar girdiğini; İzmit Körfezinde birçok yerlerin sular altında kaldığını; deniz sularının geri çekilmesi ile; buralarda yüzey arazi den balıkların toplandığı konusunda tarihi bilgiler vardır.

Marmara bölgesinde en şiddetli depremin 7.2 gibi şiddette meydana gelebileceği bilindiği halde; Marmara denizinde doğal gaz patlamaları ile kaç metre büyüklüğünde tsunami dalgalarının meydana gelebileceği; bilinmemektedir.

Depremlerde hiçbir hasarın meydana gelmediği kabul edilse bile; Marmara denizinde İstanbul'un sahil boyundaki ve Galata surlarını aşacak veya İstanbul'da eski, Yenikapı limanında olduğu gibi 15 gemiyi parçalayabilecek büyüklükte tsunami dalgaları meydana geldiği taktirde; Marmara denizi kıyılarında yüz binlerce can ve trilyonlarca ABD doları gibi çok büyük mal kaybı verilecek ve Ülkemiz vefat edercesine felç olacaktır.

Depremleri önlemek mümkün olmadığı halde; yeraltında faylarda ve antiseklinal yükseltilerinde biriken doğal gazı sondajlar ile temizlemek; Trakya'dan Marmara bölgesine doğal gaz getiren fayları barajlar ile tıkamak veya Yüce Osmanlı Padişahı II. BEYAZIT gibi çeşitli yerlere kuyular kazmak gibi teknik önlemlerle hem doğal gaz patlamalarından meydana gelen kıyametler koparcasına çok korkunç afetlerden ve hem de Marmara denizinde meydana gelen tsunami yüksek deniz

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 72

dalgalarından kurtulmak mümkün olacaktır.

İstanbul'da eski Yenikapı limanında 15 geminin parçalanarak batması ile Marmara denizinde çok büyük tsunami yüksek deniz dalgalarının meydana geldiğini kesin şekilde belirlemiştir.

İstanbul'da Boğaz'da yer altı tüp geçidi inşaatında; bu tüp geçidinin giriş ve çıkışındaki binaların deniz seviyesinden 4 metre yüksekte inşa edilmesi ve bu binalara otomatik kapanan kapıların monte edilmesi ile tsunami deniz dalgalarına karşı önlem alınmıştır. Bu yer altı tüp geçidi için alınan bu önlem; İstanbul'un sahil boyundaki ve Galata surlarını aşacak ölçülerde meydana gelecek tsunami dalgalarına karşı yeterli olmayacaktır. Bu yer altı tüp geçiti sular ile dolma tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktır.

Marmara denizinde deprem darbeleriyle meydana gelen 3-4 metre büyüklüğündeki tsunami dalgaları önemli olmadığı halde; bu denizde doğalgaz patlamalarından ileri gelen tsunami dalgaları fevkalade önemlidir.

Marmara bölgesinde deprem hareketleri başlamadan kısa bir süre önce yeraltından bomba gibi patlama ve uğultulu, gürültülü seslerin işitilmesine; yüzey arazinin deniz gibi dalgalanmasına, binaların ve ağaçların yana yatıp yatıp kalkmalarına; bazı yerlerden alevlerin yükselmesine; etrafın nur gibi ışıklanmasına; gökyüzünün kızıl renge bürünmesine ve bu konularda

ÇORUM FİKİR 73

yazılı belgelerle verilen bilgilere bilim adamlarınca, Devlet yetkililerince ilgili Devlet kurum ve kuruluşlarınca inanılmamakta ve güvenilmemektedir. Bu olayları yaşayarak bilen kimseler bu konudaki bilgilerini bilim adamlarına, Devlet yetkililerine ve ilgili Devlet kurumlarıyla kuruluşlarına bildirdikleri veya bu konularda televizyonlarda açık oturumlarda açıklama yaptıkları takdirde; bu kimseler kutsal vatandaşlık görevlerini yerine getirmiş olacak ve Devletimiz gaflet uykusundan uyanacaktır.

Bu suretle, Marmara bölgesinde, hem kıyametler koparcasına korkunç afetlerden ve hem de Marmara denizinde meydana gelebilecek tsunami yüksek deniz dalgaları canavarından kurtulunmuş olunacaktır.

19 Ocak 2009 Pazartesi

hhgurel@hotmail.com

WEB: <http://www.milliservet.blogspot.com>

Gönderen Yüksek İnşaat Mühendisi, İTÜ-1953

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

İsa KAYACAN

BESTELENER “BİRİ VAR” ADLI ŞİİRİM SESLENDİRİLDİ

Başkent Ankara’da, öteki yerleşim birimlerimizde, musikiimize hizmet eden kuruluş ve kişiler var. Bunların başında, şair, yazar ve araştırmacı TSM alanındaki çalışmalarıyla da dikkat çeken “Sevgi Kültürevi”nin sahibi Ahmet Sevgi geliyor.

18 Ocak 2009 tarihinde kısa adı TÜMEK olan, Türk Musikisi Eğitim ve Kültür Derneği salonunda (Sümer-1 Sk. No: 16-18 Ankara) adresinde, müzisyenlerin ve bestekârların katıldığı bir müzik ziyafetinde bestelerin seslendirildiği gönül ve kültür adamı, sanat ve edebiyatımızın dostu eskimeyen Bakanlarımızdan Ali Nail Erdem’in başkanlığında, Özgen Gürbüz, Ali Şenozan, Kadri Şarman gibi bestekârların ve Emre Aygen, Derya Tunç, Mehmet Çağlaroğlu, Şenol Dinleyen, Nesrin Ersipahi gibi müzisyenlerin katılımıyla ayrı bir anlam kazanan “Şiir ve Müsiki-4”ün Ahmet Sevgi’nin titiz, ciddi ve yorulmak

bilmeyen çalışmalarıyla gerçekleştirildiğini kaydedeyim teşekkür, tebrik ve saygılarımı sunayım efendim.

Ali Nail Erdem’in, sanatın yücelliğinde, musikinin ön planda bulunduğunu musikinin yaşanan devirlerin izlerini taşıması bakımından önemli olduğunu, musikiimizin bize has olan özelliklerinin bulunduğunu hatırlatmasından sonra, repertuarda bulunanların seslendirilmesine geçildi.

Şeyh Galip, Sultan Aziz Han, Vecdi Bingöl, Cahit Sıtkı Tarancı, Dr. Bekir Mutlu, Uğur Gür, Cevdet Aslangül, Abdullah Satoğlu, Yahya Akengin, Ahmet Sevgi ve Dr. İsa Kayacan’ın sözlerini yazdıkları, Sadettin Kaynak, Sultan Abdülaziz Han, Kadri Şençalar, Münir Nurettin Selçuk, Kadri Şarman, H. Özgen Gürbüz, Ferit Sıdal, Bilge Özgen, Ali Şenoczan, Fethi Karamahmutoğlu, İsmet Değer’in besteleri seslendirildi. Ahmet Sevgi’nin büyük emek ve gayretle hazırladığı “Bir doktora tezi” haline gelen, 70 sayfalık fotoğrafların, beste sözlerinin, notalarının detaylı olarak verildiği dökümanın 61 nci sayfasında sözleri bana ait olan “Biri var” adlı ve İsmet Değer tarafından bestelenen Kurdi fantezi olarak, usulü: düyek, açıklamasıyla verilen bestenin notası 61 nci sayfada, arkasında bendenizin bir ansiklopediden alınan biyografim ve 63 ncü sayfada

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 76

bestekâr İsmet Değer'in biyografi ve fotoğrafı yer alıyor. Biri var, adıyla bestelenen şiirim:

Beni düşünen biri var,
Onunla gönlüm ferahlar,
Sıralanan sevgilerde,
Beni düşünen biri var.

Dünyamı tamir edecek,
Sevgi, mutluluk verecek,
Hep gülecek, güldürecek,
Beni düşünen biri var.

Penceren aralık kalsın,
Dua ve sevgim ulaşsın,
Sana mutluluk bulaşsın,
Diye çağırın bir var.

Bu sözlerimi Kürdi Fantezi olarak, düyek usulünde besteleyen İsmet Değer:

-1944 yılında Çanakkale-Ayvacık'ta doğdu. İstanbul Basın-Yayın Yüksek Okulundan mezun olduktan sonra, Hürriyet Haber Ajansında çalıştı sonra TRT'ye geçti. Diyarbakır Radyosu ve Genel Müdürlük Müzik Dairesinde uzman olarak görev yaptı. Bestelerinin büyük bir bölümü TRT Denetleme kurulundan geçen, "Ömür boyu tatmadım", "Bir mendil ki sallanır", "Yüreğinin götürdüğü yere git", "Sevgi döktüm

ÇORUM FİKİR 77

yollarına" gibi pek çok bestesi bulunan İsmet Değer 2007 yılında TRT'den emekli oldu. Halen "ud dersleri" veriyor.

Kürdi Fantezi
(Beni düşünen biri var)
İsmet Değer
Söz: Dr. İsmet KAZANCI

Beni düşünen biri var,
Onunla gönlüm ferahlar,
Sıralanan sevgilerde,
Beni düşünen biri var.

Dünyamı tamir edecek,
Sevgi, mutluluk verecek,
Hep gülecek, güldürecek,
Beni düşünen biri var.

Penceren aralık kalsın,
Dua ve sevgim ulaşsın,
Sana mutluluk bulaşsın,
Diye çağırın bir var.

64

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 78

GÜNÜN SÖZLERİ:

Bazı bestekârlar, hatır için beste yapıyor, şiirdeki, duygu, mana, anlam zenginliği aranmıyor. Bu anlayış ve besteler musikimize zarar veriyor. Kaleme alınan şiirler, “bestelenecek” diye yazılmaz. Bestekârlar uygun görürlerse bestelenir. “Söz yazarlığı” diye de bir meslek yoktur, şairlik vardır. (Ortak görüş)

1- Bir ülkedeki kültürü ortadan kaldırırsanız, fabrikalarının sayısı o milleti ayakta tutamaz (Ali Naili Erdem),

2- Sanatın içine maddiyat girince, duygusalıktan ayrılındı. Radyo'daki sevgi ve saygı müessesesi hep işler (Ali Şenozan)

3- Kültürümüzün içinde önemli bir yeri olan musikimize hizmet, herkesin görevi ve sorumluluğu olmalıdır. (Ahmet Sevgi)

ÇORUM FİKİR 79

İsa KAYACAN

BİR SEMPOZYUMUN ARDINDAN

Merkezi Ankara'da bulunan, Cumhuriyet Kültür ve Tanıtım Vakfı, geride bıraktığımız Aralık ayının son günlerinden, 27 Aralık 2008 tarihinde, Kıbrıs Türk Kültür Derneği Salonunda “Türkiye, KKTC, Azerbaycan, tarih-kültür ve ekonomi” konulu bir sempozyum düzenledi.

“Kıbrıs için, sivil toplum işbirliği hareketi “olarak adlandırılan sempozyum iki oturum halinde gerçekleştirildi. Açılış konuşmaları, Oktay Sanan, Ahmet Göksan ve Prof. Dr. Anıl Çeçen tarafından yapıldı.

İlk oturumun başkanları; Prof. Dr. Tuncer Gülensoy ve Prof. Dr. Mehmet Musaoğlu'ydu. Bu bölümde konuşanlar, bildiri sundular;

-Prof. Dr. Elçin Eskenderzade, Prof. Dr. Taciser Onuk, Salih Turhan, Dr. Yaşar Kalafat, Prof. Dr. Anıl Çeçen, Prof. Dr. Ata Atun'dur.

Öğleden sonraki ikinci oturumun Başkanları; Prof.u

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

arada, Oktay Sanan imzalı “Atatürkiye” adlı kitap, Cumhuriyet Vakfı yayınlarının 2 ncisi olarak günyüzü görmüş efendim.

Dr. Elçin İskenderzade, Dr. Yaşar Kalafat, Bildiri sunanlar; Prof. Dr. Tuncer Gülensoy, Prof. Dr. Mehman Musaoğlu, Dr. İsa Kayacan, Gülağ Öz, Ahmet Göksan, Hayrettin İvgin’ di.

İlk oturumun sonunda değerlendirme oturumu yapıldı. Prof. Dr. Tuncer Gülensoy, Hayrettin İvgin, Dr. Yaşar Kalafat, Prof. Dr. Elçin İskenderzade, Prof. Dr. Taciser Onuk değerlendirmelerde bulundular. Kapanış konuşmaları da Oktay Sanan ve Ahmet Göksan tarafından gerçekleştirildi.

“Kıbrıstaki Türkler, umud yorgunudur. Kıbrısta ve Türkiye’ de insanlar diri tutulmalıdır/Dış Türkler Bakanlığı kurulmalıdır” şeklindeki görüşlerle, “Dünyanın neresinde Türk varsa ellerimizi uzatmalı ve kucaklaşmalıyız” görüşleri sempozyumun üzerine konulan, damga olarak vurulanlar olarak görüldü.

Bu sempozyum vesilesiyle öğrendiğimiz önemli bir proje var: “İlk hedef yeni Akdeniz” Yani; “Cumhuriyet Kültür ve Tanıtım Vakfı’ nın ilk hedefi yine Akdeniz”. Kurtuluş, güvenlik ve gelecek için dün olduğu gibi, bugün ve yarın da “ilk hedef yine Akdeniz” olarak görünüyor. Proje bu hedef doğrultusunda toplumsal,

kültürel ve ekonomik bir “ilerleme” projesi olarak karşımıza çıkıyor.

BENDENİZ

“Türkiye, KKTC, Azerbaycan, tarih-kültür ve ekonomi” konulu sempozyuma sunduğum bildiri de;

Kıbrıs’ tan bana karşı ilk ses, şair, yazar ve eğitimci İlter Veziroğlu tarafından 1960’ lı yılların başında geldi. Azerbaycan’ dan ise, 1992 yılında yayınladığım ve yüzüncü kitabım olan, “dalya” dediğim “Orta Asya Türk Cumhuriyetleri” adlı kitabımla gelen dolaylı seslerdi.

Sonra, Doç. Dr. Tamilla Aliyeva Abbashanlı, Prof. Dr. Elçin İskenderzade Vektor Neşirler Evi’ yle önemli işler görüyor. Prof. Celil Nagıyev ve giderek artan, şair, yazar dostlarımız sayılabiliyor. Azerbaycan çıkışı 1500’ ün üzerinde makale yazıp yayınladım “Dünyanın neresinde Türk varsa ellerimizi uzatmalı, kucaklaşmalıyız” görüşümden hareket ettim

KATILIM BELGESİ

Cumhuriyet Kültür ve Tanıtım Vakfı, Katılım Belgesi: Kültür ve Turizm Bakanlığının katkılarıyla 27-28 Aralık 2008 tarihlerinde Ankara’ da düzenlediğimiz ve “Kıbrıs için Sivil İşbirliği” amacına yönelik, “Türkiye-KKTC-Azerbaycan Tarih-Kültür ve Ekonomi

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Sempozyumu” na katılım ve katkılarından dolayı sayın Dr. İsa Kayacan’ a teşekkür eder, çalışmalarında başarılar dileriz. (27 Aralık 2008, Oktay Sanan, Vakıf Yönetim Kurulu Başkanı).

GÜNÜN HABERİ:

01 Kasım 2008 tarihinde hizmete açılan, Burdur İli, Tefenni İlçesi, Ece Köyü’ ndeki “Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi” ne 17 koli daha kitap ve derginin gönderilmesiyle, anılan kütüphanedeki kitap ve dergi sayısı 8 bin 07’ ye ulaştı.

İsa KAYACAN

MAKEDONYA TÜRKLERİNİN SESİ: YENİ BALKAN GAZETESİ

Gazeteler, dergiler, yayın organları. Hele yurtdışından gelenler olursa, ilgimizin doruğuna çıkarak, sayfalarında gezme aceleciliğimiz oluyor. Şahsen ben bu duygu ve düşünceler içine giriyorum.

Yıllardır söylediğim bir cümle, görüş, ifade edişim var:

-“Dünyanın neresinde Türk varsa, ellerimizi uzatmal›, kucaklaşmal›y›z.”

Hareket noktam, bu görüşüm, bu görüş çıkış noktam.

Geçenlerde, Ankara’ daki bir ödül töreninde bana ulaşan, ulaştırılan bir gazete vardı. Adı: Makedonya Türklerinin Sesi: Yeni Balkan.

Bu gazete, normal boyutlu 16 sayfa. Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: Mürteza Suluoca. Yayın

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 84

kurulunda altı isim ve imza var. Gazetenin Kosova ve Batı Trakya temsilcileri bulunuyor. İrtibat tlf: 00389(0)71913331, şeklinde kaydediliyor.

Gazetenin sayfalarına dönüyorum: İlk sayfada manşet niteliğinde, ağırlıklı olan haberlerin verilişi, fotoğraflarla zenginleştirilişi. iç sayfalarda yer alan bazı haberlerin anonsları. Buradan, yani birinci sayfadan bazı başlıklar:

- İsrail, acımasızca çocukları vurmaya devam ediyor/Gelecek gitimdedir/Eğitim Türk Dili ve Edebiyatı bölümü Yahya Kemal'i andı/Avrupa Birliği Para Fonu 200 bin Euro maddi destek sağlayacak/Kameri Takvimin birinci ayı vd.

Makale yazarı olarak iç sayfalardaki köşelerinden okuyucularıyla merhabalaşanlar var. Bunların yazılarından bazı cümleler vermek istiyorum bu kez:

- Bugün halâ Makedonya'da Alaturka ve alafanga ikilemi yaşanmakta (Alev Süleyman)

- Geçen saldırılarda bir grup Makedonya'da İsrail'i protesto etmişti (Mürteza Sülööca)

- Azerbaycanlıları Özerk Cumhuriyet kurmaya iten sebep, Türk dünyasının her yerinde olduğu gibi varlıklarının yok edilmesine, hayatlarına kast edilmesine karflı başkaldırıdır. (Abdullah Uluyurt),

- 2008 yılında Struga Şiir Akşamlarında Türk Şiiri, Türkiye'den ve KKTC'den gelen şairlerle temsil edildi (Fahri Ali),

ÇORUM FİKİR 85

- Aşure ayı gelince çok kez aşure ikram etmesinler diye eş dostun evlerini ziyaret etmekten bile kaçınıyorum (Fahri Kaya),

- Eğer anne sütü yetersiz ise, bebeğinize demirle güçlendirilmiş mamalar verin (Dr. Beycan İlyas)

Altıncı yayın yılı içinde olan "Yeni Balkan" Gazetesinin 05 Ocak 2009 tarih ve 238 nci sayıydı, sayfalarında gezdiğim gazete.

Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı - TİKA Üsküp Program Koordinatörü Ali Maskan'la yapılan bir söyleşinin de yer aldığı ve bu anonsun gazete logosu altından verildiğini hatırlattıktan sonra, bir sanat ve edebiyat adamı, kalemi olduğunu anladığımız Fahri Ali'nin "Kış oyunu" başlıklı (sayfa 14) şiirinden iki dörtlük verelim efendim:

Kışın tatlı neşesi ,
Yağan karlarla başlar,
Kışın acı havası,
Gelen soğukla başlar...

Eh ne güzel çocuklar,
Bir arada oynarlar,
Buz dede ile birlikte,
Kışı selâmlarlar..

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 86

GÜNÜN HABERİ:

01 Kasım 2008 tarihinde hizmete açılan, Burdur İli, Tefenni İlçesi, Ece Köyü'ndeki "Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi"ne 17 koli daha kitap ve derginin gönderilmesiyle, anılan kütüphanedeki kitap ve dergi sayısı 8 bin 07'ye ulaştı.

ÇORUM FİKİR 87

İsa KAYACAN

ADİL ŞİRİN'İN LAÇIN ŞİKESTESİ

Azerbaycan'ın başkenti Bakü'de faaliyet gösteren, Prof. Dr. Elçin İskenderzade'nin genel koordinatörlüğünde yayın yapan Vektor Neşirlerevi'nin birbiri ardına gelen yayınlarından bir yenisi, Adil Şirin imzalı "Laçın Şikestesı" adlı şiir kitabı.

Uzunca şiirli anlatımlar da dikkat çekiyor kitabın arkasında.. 196 sayfayla günyüzü görmüş.

Redaktör ve önsözün müellifi: Prof. Dr. Elçin İskenderzade, önsözünün bir yerinde:

-“Adil Şirinin bütün şiirleri her yerde ve her zaman senet sınağından üzüağ çıkan ve ebedi olarak üzüağ çıkacak şiirlerdir”” diyor.

Kitabın ilk şiiri “Bilirsen mi?” başlığıyla 5 nci sayfada yeralıyor..

Bu şiirin ilk bölümü şöyle efendim:

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 88

Her şey arkada kaldı,
Bilirsen mi, neler oldu?
Ayrılık illerinde,
Sana vaat ettiğim güzel rüyalar,
İlgimler gibi savrulur,
Ömrün semum yellerinde.

İlk anda, Azeri Türkçesiyle, Türkiye Türkçesi arasında bazı farklılıklar olduğu görülüyor gibiyse de, bu farklılık önemli anlaşılabilirlik tablosu ortaya koymuyor. Adil Şirin şiirlerinin bazılarının başlıklarını koymamış.. Bir yıldızla ayırmıştırmış, belirginleştirmiş.

Prof. Dr. Elçin İskenderzade hocaya ithaf ettiği şiir 24 ncü sayfada karşımıza çıkıyor. Dört ayrı dördlükten meydana gelen “ Özüm burada, deli gönlüm uzakta” başlığı altındaki anlatımların ilk dördlüğü;

Kaderim ne ise ona razıyım,
Tek sen ganad ver, gana razıyım,
Anamın alnında gara yazıyam
Özüm burada, deli gönlüm uzakta.

Şiirlerin tamamına yakını hece vezniyle şekillendirilmiş, ortaya konulmuş. Görünen o ki Adil Şirin, şiirlerinin konu seçiminde, işlenişinde, belirli bir süre dinlendirdikten sonra, okuyucularının beğeni veya eleştirileriyle takdir topluyor, alkışlanıyor. Sayfa 98’ de

ÇORUM FİKİR 89

yer alan “Yalnızlık” adlı başlıklı şiiri vermek istediğimiz örneklerdendir efendim. Bir dördlüğü bu şiirin:

Bu hazine yaz gecesi,
Seni düşünmek ağır,
Rüyamda hatıramın,
Gözlerinden yaş akıyor.

Adil Şirin: 1955 yılında Laçın Rayonunda dünyaya geldi. 1972 yılında şiirleri, denemeleri yayınlanmaya başladı.

Respublikanın bir sıra gazete ve dergilerinde sorumluluk taşıyan görevlerde bulundu.. Şahmar Ekberzade ve Nazım Hikmet adına düzenlenen yarışmalarda dereceler alan Adil Şirin, Türk Dünyası Araştırmaları Beynelhalk Elmler Akademiyasının Fahri Doktorudur. “Kızıl Yıldız” ödülünün de sahiplerindendir.

GÜNÜN SÖZÜ:

Prof. Dr. Elçin İskenderzade, tez tez konuğu olduğu Avrupa ve Dünya ülkelerinde, Azerbaycan kültürünü değişik yönleriyle anlatmakta ve kültürel köprü olma başarısının bayrağını yükseklerde dalgalandırmaktadır (İK).

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

İsa KAYACAN

KADİR YAVUZ'UN İKİ KİTABI

Isparta ilimiz merkezinde yaşayan, yayınlanmış pek çok kitabı bulunan Kadir Yavuz'un iki kitabı, şair-yazar Fatma Uçarlar'ın 10.01.2009 tarihinde Isparta'da düzenlediği "imza günü" pardon imza şöleni vesilesiyle gittiğim toplantı salonunda bana ulaştırılanlardı bunlar:

HARMAN

Kadir Yavuz'un denemelerinden oluşuyor. 300 sayfayla Ocak 2008'de günyüzü görmüş. İlk sayfalarda birkaç şiir, şiirli anlatım. Sonra denemeler bölümünün başlayışı. Bu şiirli bölüm dediğimiz, Murat Yüksel'in manzum anlatımla, Kadir Yavuz'dan sözediş bölümü olarak görmeli, böyle nakletmeliyiz.

Gazeteci, yazar ve şair olan Kadir Yavuz'un uzunca bir sunuşu, bir kapak yazısı var ilk sayfalarda:

- "İnsan olduğumuzu unuttuk. Dostlarımızı, akrabalarımızı unuttuk. Teknoloji bizleri metale çevirdi" hemen üst satırlarda sözettiği, sunuş ve kapak yazısından iki cümleydi bunlar.

- Toplum yapısı bizim ki kadar değişken bir millet görülmemiştir (S.134),

- Akşam üzeriydi. İş yerinden çıkmış, istasyon caddesinden aşağı doğru ufak ufak yürüyordum (S.135)

Bu cümlelerden hareket ettiğimizde, Kadir Yavuz'un denemelerinin toplumumuz içinden seçilen ve işlenilen konular olduğunu ve anlatım biçiminin, yumuşak ve netlik içinde bulunduğunu hemen anlarız.

KÖPRÜ

Kadir Yavuz'un bir başka deneme kitabı. 280 sayfalık Köprü. İçindekiler bölümü, bölümleri sayfalara aktarılırken başlıkların karşılıklarına bulundukları sayfa numaraları unutulmuş. Her yayında ufak –Tefek hata ve eksiklerin olması doğaldır.

Sunuş yine, araştırmacı-yazar-şair Murat Yüksel'e ait. Aynı yolla, aynı anlatımla. Yani manzum anlatımla demek istiyoruz efendim. Kitabın adı olan ara başlık altından:

Kadir Yavuz "Köprü" dedi kitabı,
Düşünelim, ne demektir acaba?

Akıl ve kalp, fikir ve his köprüsü,
Gönül sofrasının çiçeği süsü.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 92

Birbirimizi anlayabilsek, tüm sorunlarımızın çözüleceği gerçeğinden hareket ederek ortaya koyduğu denemelerinin özellik ve güzelliklerini bu kitapta rastlıyoruz Kadir Yavuz' un..

Tebriklerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim.

Kadir Yavuz: 1954 yılında Elazığ' da doğdu. Diyarbakır Eğitim Enstitüsünden mezun olan Kadir Yavuz, Kars lisesinde edebiyat öğretmenliği yaptı. 2002 yılına kadar 27 yıl Elazığ' da ticaretle uğraştı. Final Dershanelerinde Müdür Yardımcısı olarak çalıştı. Lise yıllarında şiir ve yazıları yerel gazetelerde yayınlandı. Şu anda Ispartada yaşayan Kadir Yavuz, bu ilimizde şiir ve yazı hayatına hız verdi. Bu ilimizdeki gazetelerde değişik konulardaki yazılarıyla dikkat çekti. Kadir Yavuz' un yayınlanmış pek çok kitabı bulunuyor.

HOCAM İSA KAYACAN' a

Yıllardır, gönlümüzde taht kuran
Yüreği ve kalemıyla önde duran,
Asırlar boyu tarihte kalacak olan,
Altın harflerle kalbimize yazılan,
İsa Kayacan' dır, İsa Kayacan.

ÇORUM FİKİR 93

Hacer GEZER (Alanya, Temmuz 2008)

GÜNÜN HABERİ:

01 Kasım 2008 tarihinde hizmete açılan, Burdur İli, Tefenni İlçesi, Ece Köyü' ndeki “Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi” ne 17 koli daha kitap ve derginin gönderilmesiyle, anılan kütüphanedeki kitap ve dergi sayısı 8 bin 07' ye ulaştı.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

İsa KAYACAN

BİR ÜMİD HARİBÜLBÜL

Başlığımız bir kitab olarak bize ulaştı, karşımıza çıktı.

Azerbaycan'ın Başkenti Bakü'de faaliyet gösteren, son aylarda yayınladığı kitaplarla dikkat çeken "Vektor" Neşirlerevi'nin bir yayını. Bu yayınevinin sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni Prof. Dr. Elçin İskenderzade'nin şiirlerinin bir araya getirildiği bir kitap bu efendim.

Kitabın redaktörü ve önsözünün müellifi: Prof. Dr. Nizami Caferov. Cildin ressamı: Dr.Zeynel Beksaç (Kosova).

Nizami Caferov, önsözünün bir yerinde: "Elçinin istedadı halal istedaddir,

Elçin'in sesi bağdan gelir" diyor.
Bir Ümid Harıbülbül, adlı kitap:

-Sevda beyaz dualar, Üreyimin sevda türküleri,
Ülkeler insanlar sevdalar, çerçevesiz resimler...
bölümlerinden meydana geliyor.

Bölümlerin, daha doğrusu bölüm yazılarının hemen arkasındaki sayfalarda, ressamların değişik çalışmalarından örnekler verilmiş, yerleştirilmiş. Kitabın sonunda da, çoğunluğu, daha doğrusu ağırlıklı bölümü Azerbaycan çıkışlı olmak üzere bazı isim ve imzaların Elçin İskenderzade hakkında ortaya koyduğu görüşlerden örnekler verilmiş, cümleler ve isimler itibariyle.

Şiirlerin yazılış tarihleri veya yılları da alt kısımlardaki yerlerinden bizimle selamlaşmakta. Dokuzuncu sayfada ve kitabın ilk şiiri, daha doğrusu ilk bölümün ilk şiiri: Beyaz meleğin gece duası, adıyla karşımıza çıkmakta. İlk dördlüğü bu şiirin:

-Bilmiyorum sinemde ürekdi, nedi,
Köksümde döyünen çiçekdi, nedi,
Geceler yukuma haram gatıram,
Geceler ruhumda bir behanedi.

Elçin İskenderzade hakkında yazılanlardan bazı cümleler nakletmek istiyorum:

1- Azerbaycan edebiyatının dünyada tebliğ edilmesinde, Türk dilli halkların tanınmış yazarlarının eserlerinin ve özlerinin Azerbaycan okuyucularına tanıtılmasında Elçin İskenderzade'nin misilsiz hizmetleri var (Anar),

2- Profesör Elçin İskenderzade'nin Kıırımıttar
[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

halkına ve şahsen bana gösterdiği büyük sevgi ve saygıyı gördükten sonra, apardığımız mücadelenin ne kadar şerefli ve gerekli olduğuna bir daha yürekten inandım (Mustafa Kırımoğlu)

3- Elçin İskenderzade, dünyanın görünen ve görünmeyen tarafının şiirlerini yazıyor (Adil Mirseyid)

4- Elçin İskenderzade her şeyden önce büyük bir Türkdür ve büyük bir Türk milliyetçisidir (Dr. Özgen Keskin),

5- Şiirlerini zevkle okuduğum Elçin İskenderzade, bana bizim milli edebiyat şairlerimizden Mehmet Emin Yurdakul ile Faruk Nafiz Çamlıbeli hatırlattı (Yavuz Bülent Bakiler)

6- Umarım ki, Türk Dünyasının Elçin İskenderzade gibi, nadir istidatlar bizim başaramadıklarımızı, lakin arzuladıklarımızı şerefle hayata geçirecekler (İhsan Doğramacı)

7- Prof. Dr. Elçin İskenderzade'nin Türk medeniyeti ve edebiyatı için gördüğü işlerin kesinlikle alternatifi yoktur (Prof. Dr. Levent Seçer)

GÜNÜN HABERİ:

01 Kasım 2008 tarihinde hizmete açılan, Burdur İli, Tefenni İlçesi, Ece Köyü'ndeki "Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi" ne 17 koli daha kitap ve derginin gönderilmesiyle, anılan kütüphanedeki kitap ve dergi sayısı 8 bin 07'ye ulaştı.

İsa KAYACAN

RIZA BULUT DA ARAMIZDAN AYRILDI

Yıllardır, vefatla aramızdan ayrılanlarla, Azerilerin deyimiyle dünyalarını değiştirenlerle ilgili haber, biyografi yazıyor, kitaplarımın sayfalarında yer almalarını sağlarken, üzülüyor, üzülüyorum.

RIZA BULUT

Burdur gazetesinin köşe yazarlarından Rıza Bulut. Kendine özgü yazışı, anlatımı, yorumlayışı bir farklılık getiriyordu. Yazıları dikkatimi çeker, satır satır okurdum. Bu noktadan hareketle, yazılarının değerlendirildiği, kaleminin yorumlandığı "Burdur'dan Rıza Bulut Yazıları" başlığıyla yazdığım yazı, Ankara gazetelerinden Belde'nin 28.11.2008 tarihli sayısında yayınlanmış, sonra Burdur ve Anadolu gazetelerindeki köşelerimde yer almıştı.

Rıza Bulut bir gün telefonla arayarak, yazdığım yazıdan dolayı memnun olduğunu, sevindiğini, "bu [KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 98

iltifatlara layık değilim hocam. Ama siz yazmışsanız, bunun mutlaka bir değeri ve anlamı vardır. Burdur'a gelince uzun uzun görüşmek isterim" demişti.

Kararlaştırmıştık, Burdur'a gidişimde mutlaka görüşecek, hasret giderecektik. Ama nasip değilmiş.

2008 sonunda, Rahmi Ermiş aradı, Rıza beyin vefat ettiği haberini verdi. Arkasından Adnan Taraşlı'yla, akabinde de M. Ercan Taraşlı'yla görüşmemiz oldu. Rıza Bulut, kalp krizi sonucu vefat etmiş, aramızdan ayrılmıştı.

Rıza Bulut: 1954 yılında Burdur'un Kozluca beldesinde doğdu. Gönen İlk öğretmen okulundan mezun olduktan sonra, değişik okullarda çalıştı. Eğitim-İş Sendikası kurucuları arasında yer aldı.

Emeklilikten sonra, "Bulut Kitabevi"ni kurdu ve işletimini sağladı. Burkent-Burkoop yöneticileri arasında yeralan, DSP'den milletvekili adayı olan Rıza Bulut üç yıl süreyle Burdur Gazetesinde eğitici ve mizahi ağırlıklı yazılarıyla dikkat çekti.

Kalp krizi rahatsızlığı nedeniyle, Isparta SD-Ü. Tıp Fakültesi Hastanesinde yoğun bakım ünitesinde tedavi görürken, 30.12.2008 tarihinde öğle saatlerinde vefat etti. 31.12.2008 tarihinde Kozluca'da toprağa verildi.

1- Rıza Bulut'un yazılarını ilgiyle izliyor, yararlanarak okuyordum (İbrahim Özçimen, Vali)

ÇORUM FİKİR 99

2- Rıza Bulut'u öğretmenlik yıllarında tanımiştık. O'nu en çok köşe yazarlığına tanıdık. (M. Ercan Taraşlı)

3- Rıza Bulut yazılarında yaptığı eleştirilerle, kimseyi incitmeden, akılda kalacak öneriler ve görüşler ortaya koyuyordu. (Adnan Taraşlı)

4- Rıza Bulut, birkaç yıldan beri, gazetemizde yazdığı yazılarla bir ilk'i başarıp, yaygın basındaki az sayıdaki yazar gibi, köşesi merakla beklenir, okunur hale gelmişti. (Hasan Türkel)

5- Rıza Bulut, yüz yüze görüşmeden tanıdığım Burdurlulardandı. Yazıları stil bakımından ilgimi çekerti, O'nun aramızdan ayrılışı gözlerimizi bulutlandırdı. (Orhan Erenalp)

6- Gazeteyi hazırlarken, kontrol ederken sıra Rıza hocamızın yazısına geldiğinde pür dikkat okuyor, hemen her seferinde gülümsüyorduk. (Hacer Zeren)

GÜNÜN HABERİ:

Merkezi Ankara'da bulunan, Burdur İli ve İlçelerini Tanıtma, Kalkınmadırma ve Yardımlaşma Derneği'nin 04.01.2009 tarihinde yapılan olağan genel kurulunda, Başkanlığa Ahmet Şakar seçildi.

www.isakayacan.blogspot.com

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

İsa KAYACAN

İMZA GÜNÜNDEN ŞİİR ŞÖLENİNE

Hani bazen yola çıkarsınız. Şu sokaktan yürüyeyim, bu sokaktan çıkayım gibi bir düşünceniz, plan programınız olur ya.

Belirli bir yürüyüşten sonra, farkına varmadan, varamadan sokaktan çıkar, caddeye, bulvara doğru adım atarsınız, cadde ve bulvarda yürümeye başlarsınız ya.

Isparta ilimiz merkezinde yaşayan, yazıp-yayınlayan şair ve yazar Fatma Uçarlar, 2008 yılında yayınlandığı, basımında Eğirdir Belediye Başkanı Ömer Şengöl ve Burdur Borsası Başkanı Baki Varol'un desteklediği "İçimde Söz Dinlemez Deli Var" ve "Şöyle Giriversen Kapımdan" adlı şiir ve deneme kitapları için 10 Ocak 2009 tarihinde Isparta'da "İmza günü" düzenledi.

Bu imza günü için önce "Sıradan bir imza günü olsa gerek" diye düşündüm. çünkü bazı kitabevleri veya şair-yazarlar imza günleri düzenliyorlar, kendi yakın

çevrelerindeki insanlardan başka katılım olmuyor. Sözde imza günleri, başladığı gibi bitiyor.

İMZA GÜNÜNDEN ŞİİR ŞÖLENİNE

Fatma Uçarlar'ın imza günü, katılımın fazlalığı ve sunuluş biçimi itibariyle, şiir şölenine dönüştü. Programın Kamu-Sen Isparta Şube Başkanı Bülent Özkan ve eşi Serpil hanım tarafından desteklenmesi, katkıda bulunulması, yer değiştirişin önde gelen etkenlerinden sayılıyordu.

Fatma Uçarlar'ın sunduğu, yer yer kendi şiirlerinden, üzüntü-kırgınlık, sevinç, mutluluk konulu şiirlerini seslendirdiği, 150 dolayındaki katılımcının sessizce dinleyişleri, alkışlarının sıklıkla tekrarlanması Fatma Uçarlar imza gününün şiir şölenine dönüştürüldüğünü, daha doğrusu kendiliğinden böyle bir dönüşümün gerçekleştiğini ortaya koyması bakımından önem taşıyordu.

Fatma Uçarlar'ın son iki kitabı yanında, 2004 yılında yayınladığı ve ilk şiir kitabı olması bakımından önem taşıyan "Sevdim Yetmez mi" de imzaladığı öteki iki kitabı arasında yer alıyordu.

Bir kültür programı olan pek çok çiçeğin geldiği Fatma Uçarlar imza gününden şölene dönüşen programa, göreve başlayışının ilk günleri olması nedeniyle

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 102

katılamayan Isparta valisi Ali Haydar Öner başta olmak üzere, değişik isim ve imzanın telgrafları, kutlamaları yanında, Burdur' dan gelen işadamları ve medya kuruluşlarının sahibi Mehmet Cadıl yanında Müzeyyen Düdük, Sabahat Gümüş, Durmuş Öcal, Osman Tekerci, Mehmet Şimşek, Gültekin Artukoğlu gibi isimler ve Ankara' dan İsa Kayacan, Simav' dan Osman Karaarslan ve eşi, Afyonkarahisar Başmakçı' dan Hüsamettin Tat ve oğlu ilk sırada kaydedilmesi gereken isimler arasında yer alıyorlardı.

Ayrıca, Burdur' dan Fatma Uçarlar' ın mesai arkadaşlarından Hanım Akçay diğer arkadaş ve dostları dikkat çekiyordu.

Isparta' dan, Göller Bölgesi Şair ve Yazarlar Derneği Başkanı Melahat Ecevit başta olmak üzere, Fatma hanımın kardeşi Recep Uçarlar, yengesi Mine Uçarlar, sevinç ve mutluluk içinde görünüyorlardı. Gelin Sanem, oğulları Emrah-Emre telefonlarla annelerinin mutluluğunu paylaşıyorlardı.

Şiir şöleni haline gelen Fatma Uçarlar imza günündeki konuşmacılar; İsa Kayacan, Osman Karaarslan, Mehmet Cadıl, Sabahat Gümüş, Abbas Şenel, Osman Tekerci ve Kadir Yavuz' du. Fatma Uçarlar' ın kişisel yapısından kaynaklanan ciddi çalışmalarının sonunda ortaya böyle kalıcı eserlerinin çıktığı görülürken, sosyal aktivitelerindeki başarıları da eklenince sanat ve edebiyat dünyamızdaki

ÇORUM FİKİR 103

yürüyüşünde önemli ve anlamlı mesafelerin alıcısı bir Fatma Uçarlar' ın ortaya çıktığı anlatıldı. Eğirdir Kaymakamı Halil Serdar Cevheroğlu' nun da katıldığı Isparta yerel ve yaygın basın temsilcileriyle Kanal-32 TV muhabirlerinin Fatma Uçarlar etkinliğine gösterdikleri ilgi dikkatlerden kaçmıyordu. Söz konusu TV' nin akşam ana haberlerinin içinde bu etkinliğin görüntü ve haber olarak verilmesi, teşhis ve tespitlerimizin doğruluğunu gösteriyordu. Fatma Uçarlar ' ın "Fatma' ya Geldim" ve "Mutluluk Saati" adlı, başlıklı şiirlerinden birer dördlük:

1- Şaşırma görünce karşında beni/Elimde değil ki,
özledim seni/İzin ver gireyim, döndürme geri/Bu gece
dizinde yatmaya geldim.

2- Çağlayıp akarken, duygular sele/Sözüm geçmez
oldu, şu esen yele/Muhtaçken yaramı saracak
ele/Düşünmedi bir an, kolumu kırdı.

GÜNÜN SÖZÜ: Sanat ve edebiyatın ciddiye alınması, kalıcı sonuçlar ortaya koyar (Fatma Uçarlar)

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

İsa KAYACAN

DİNLENDİRİLMİŞ ŞİİRLER

Bir şair, yazar, araştırmacı. Yeni bir edebiyat akımının öncüsü Mustafa Ceylan'ın bendenize ithaf ettiği "Köye Özlem" adlı, başlıklı bir şiiri var, dinlendirilmiş şiirler arasında gördüğüm. Buyrun şiir aşağıda, birlikte okuyalım:

KÖYE ÖZLEM - İSA KAYACAN'A (Mustafa Ceylan-1986)

Moraran dağların esmer çocuğu,
Yalın ayak gezen tarlada benim.
Unutmamış, gerçek dostların çoğu,
Tutuşur gözlerim sılada benim.

Bağ bozum vaktini geçti sanmışım,
Üzümleri salkım salkım anmışım
Özlemiyle ateş olup yanmışım,
Ayaklarım tozlu yollarda benim.

Çapaya giderdim "imece" tutup,
Ekin yığnında kendim unutup,
Askere gidince yazdığım mektup
Okunur dayıda, halada benim.

Bilirim kağnılar dilsiz yatıyor,
Çekirge bozkırda kaşın çatıyor.
Ramazan akşamı güm güm atıyor,
Yüreğim Ezan'da-Sala'da benim.

Çeşmelerde testi testi sularım,
Yayla akşamında tüm uykularım,
Yetimler ağlasa bende ağlarım,
Yamalı giyside, yoksulda benim.

Sizin olsun beton yığnı "şeğer"
Geçmiş yaşamak mümkünse eğer,
Büyülü gözlerim, alnımdaki ter
Duruyor, kilimde-palada benim.

Bu Mustafa Ceylan şiirinden sonra, yayınladığı şiir ve deneme kitaplarıyla dikkat çeken, Fatma Uçarlar'ın 1998 yılında yazdığı "Anneme" adlı şiirine kulak verelim. Buyurun:

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 106

ANNEME (Fatma Uçarlar-1998)

Gecenin bir vakti uyandığımda,
Seccadenin üstü boş artık,
Hafif ışık sızan odada,
Yasin, Tebareke okuyan yok artık...

Evimin kapısını açtığımda,
Tüm odalarım boş artık.
Her gün evimden çıkarken,
Dualarla uğurlayan yok artık.
www.isakayacan.blogspot.com

ÇORUM FİKİR 107

İsa KAYACAN

ERŞAT HÜRMÜZLÜ

İnsanlar doğup büyüdüğü yöreye hizmetle işe başladıkları takdirde, yararlılık ve aranılabilirlik oranı artıyor.

Bunların, önde geleni Kerkük' lü Esat Hürmüzlü' dür.

Irak Türkmenlerinin tanınan, aydın şahsiyetlerinden biri olan Erşat Hürmüzlü; 1943 yılında Kerkük' te doğdu. İlk ve orta öğrenimini Kerkük' te tamamladı. 1959 yılında Bağdat Üniversitesi Hukuk Fakültesine girdi. 1963 yılında Hukuk Fakültesinden mezun olduktan sonra sigortacılık alanında çalışmaya başladı.

İsinin büyük bölümünü yurt dışında yaparak, bağlı bulunduğu sigorta şirketinin Kerkük şubesine müdür olarak atandı. 1980 yılında bazı nedenlerden dolayı Irak dışına çıkarak, Türkiye ve Suudi Arabistan' da hayatını

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

sürdürdü

Arap Dünyasında Irak Türkmenlerinin kültür temsilcisi olarak tanınan Hürmüzlü'nün, edebiyatla ilgisi çok genç yaşlarda başladı. Bağdat'ta henüz üniversite öğrencisi iken Bağdat Radyosu'nda açılan Türkmençe Bölümünde başarıyla hazırlayıp sunduğu "Radyo Dergisi" adlı programı yıllarca edebiyat meraklıları tarafından ilgiyle dinlendi.

Şiirlerinde sade bir dil kullanan Erşat Hürmüzlü, hece vezni ile serbest biçimi de denedi. Şiiri amaç değil araç olarak ele alan Hürmüzlü, asıl edebi başarısını yazılarında gösterdi. Özellikle fikir alanında yazdığı denemeler, bir dönem Kardeşlik Dergisi'nin sayfalarında birçok okuyucu tarafından merakla izlendi.

Bir kısmı takma adlarla yazdığı bu makale ve denemeleri ile hem edebi hem de düşünce yönünden yeni yetişen gençlik kuşağını geniş ölçüde etkilediği gözlemlendi. Kardeşlik ile Türk Kültürü Dergilerinde yayımlanmış şiir ve çok sayıda inceleme ve deneme yazılarının kitaplaştırılması çalışmalarını sürdüren Erşat Hürmüzlü Irak Türkmenlerinin kültür evi olan Kerkük Vakfı'nın kurucuları arasında yer aldı. Anılan vakıf tarafından yayınlanan Arapça, Türkçe ve İngilizce, üç ayda yayınlanan Kardeşlik Dergisi'nin yazı kurulu üyesi olan, 2008 yılında T.C. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün Ortadoğu Danışmanı olarak çalışmaya başlayan Erşat Hürmüzlü'nün;

1. El-Türkman Fil-Irak (Bağdat 1971, Arapça)

2. Irak Türkmenleri (İstanbul, 1991, 2. Baskı- Ankara, 1994)

3. Türkmen ve Irak (İstanbul, 2003-Arapça) adlı kitapları yayınlandı.

ÇALIŞMALARLA

Ortaya konulan çalışmalar, hangi ortamda olursa olsun, mutlaka ses getiriyor, ilgi görüyor. Erşat Hürmüzlü örneğimiz söylemek istediklerimizle iç içe bir görüntü ortaya koymaktadır.

Irak Türkmenlerinin, Kerkük'te yaşayan kardeşlerimizin sorunlarıyla ilgilenmek, çözüm yolları arayıp bulmak, Ersat Hürmüzlülerin başarı bayrakları olarak dalgalanmaktadır.

www.isakayacan.blogspot.com

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

İsa KAYACAN

BİR GARİP ÖZÜR YOLCUSU

Niyetlenir, peynirinizi, zeytininizi, çıkınızı doldurur, yerleştirir yola çıkarsınız. Hedefiniz bellidir. Kimliğinizdeki adınız yanında, yolculuğunuzun ismiyle karışan, karıştırılan isminiz vardır.

Ticaret yolcusu, kültür yolcusu, ekonomi yolcusu vd. Siz bunlardan hiçbirinin içinde yer almıyorda “Özür yolcusu” ysanız, duygularınızı açıklamak zorundasınız demektir. Ve açıklarsınız:

ÖZÜR YOLCUSU

Anlattıklarınız, duygularınızın derinliğinden gelenlerdir. Samimi ve teslimiyet içindikilerdir bunlar. Önce kendi kendinize bir durum değerlendirmesi, vicdan muhasebesi içine girersiniz. Başlayışınız:

- Kurulan “Vicdan mahkemesi” nde,
Duruşmalar, aylarca sürdü.
Hakim “Özür dileme” cezası verdi,
Karar Yargıtayca onandı.

Bu girişten sonra, hangi ulaşım aracının yolcusu olduğunuz, yolcusu olduğu anlatılır. Biraz uzuncadır:

- Kağnılarda, arabalarda, kervanlarda,
Otobüslerde, kamyonlarda, minibüslerde,
Trenlerde, gemilerde, uçaklarda,
3-G’yi arayan,
Bir garip özür yolcusuyum...
“Gidiyorum, gündüz-gece” ...

Anlatımların ardından hemen ilave edilir. Hatta adres gösterilir açıktan açığa.

“Aramızdan Ayrılanlar”
(Mayıs 2007, sayfa:124)
“Mezarlık Kültürümüzden Örnekler”
(Temmuz 2008, sayfa:156)

Burdan yola çıkan, “Özür yolcusu” nun girişi daha bitmemiştir. Yoluna devam eder. Kendi kendine söylenip durur:

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 112

Bazı; yazı, şiir, günün sözleri ve
Özlü sözler için;
“Özür dilemenin, dileyebilmenin,
İnsani bir olgu,
Ve erdemlilik olduğu”
Gerçeğinden hareketle,
Çıktığım yolculukta,
Hangi yönden, hangi yoldan,
Hareket edersen edeyim,
Nereye gidersem gideyim,
Kim adres,
Sorarsam sorayım,
Kimden bilgi, alırsam alayım,
Bütün yollar sana çıkıyor...

“Özür yolcusu” nun hedefi belli, varacağı yer belli.
Söylemek istediklerinin sonunda şöyle söyleniyor,
sesleniyor:

Her adımım, her bakışım,
Her nefes alışım,
Senin adresini gösteriyor,
Senin kapı numaranı gösteriyor,
Seninle, karşılaşmalı, konuşmalıyım,
Seninle; anlaşmalı, barışmalıyım.
Çünkü sen;
Gerçekten; varlığıyla övündüğüm,

ÇORUM FİKİR 113

Yokluğuyla dövündüğüm (sün).
Kırgınlıklarım, kızgınlıklarım,
Sana söylediklerimin, yazdıklarımın,
Hepsi, tamamı yalan.
Sensiz yapamadığımdır,
Seni sevdiğim, özlediğimdir,
Gerçek ve doğru olan...
(Ankara 27.12.2008)

DÜZELTME: Artık eskisi gibi kızmayacağım,
kırılmayacağım/ Yanlışlarımı tekrarlamayacağım. Var
olan yanlışlarım için, düzeltme çabası ve yoğunluğu
içinde olacağım.

DUYURU-HABER:

Gazeteci-Yazar İsa Kayacan, kendisine atfen yazılan-
ithaf edilen şiirleri "Benim İçin Yazılan Şiirler" adıyla
kitaplaştırıyor.

Bazı şairlerin, İsa Kayacan için yazdıkları şiirlerini yeni
yayınlayacakları kitaplarında yer vermek
için beklettiklerini ifade etmelerinden sonra Kayacan:
-"Şair dostlarım benim için yazdıkları şiirlerini ellerinde
tutmasınlar. P.K. 15 A.Ayrancı-Ankara adresime
göndersinler ki, konuyla ilgili yayınlayacağım kitapta yer
almaları mümkün olsun. Bu vesileyle teşekkürlerimi,
sevgi ve saygılarımı sunuyorum." dedi.

www.isakayacan.blogspot.com

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

İsa KAYACAN

BURDUR TSO'NUN FAALİYETLERİ- HEDEFLERİ

Kısa adı Burdur TSO olan, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası' nca, birbiri ardına yayınlanan kitap, dergi ve bültenlerin getirdikleri dikkat çekiyor. Bunlardan bir yenisi:

-2005-2008 Faaliyetlerimiz-Hedeflerimiz, adının taşıyıcısı. 206 büyük sayfayla şekillenmiş.

Kitap serisinin 2 ncisi olan "2005-2008 Faaliyetlerimiz-Hedeflerimiz", Burdur Ticaret ve Sanayi Odası (Burdur TSO) Meclis Başkanı Feyzi Oktay ve Yönetim Kurulu Başkanı Yusuf Keyik imzalarını taşıyor.

Kitap, TSO' nun Basın Danışmanı Ahmet Can tarafından yazılmış, hazırlanmış.

Girişin bir yerinde; "28 kişiden oluşan yönetim, fedakârlık sınırlarını zorlayarak özverili çalışmalar

yapmıştır. Yaklaşık dört yıllık çalışmalarımızın örnek bir dönem olması nedeniyle, Odamız ve ilimiz tarihine de kaynak teşkil edecek bu kesitin kronolojik faaliyet raporu niteliğinde kitaplaştırılmasının yararlı olacağını düşündük" deniyor.

Burdur TSO' da üst düzeyde görev alanlarda, TSO bünyesinde görev yapanlar, fotoğraflarıyla biyografileriyle zenginleştirilen bir görüntü tablosu ortaya koymuştur.

Sonraki sayfalara baktığımızda; Burdur TSO' nun kalite politikasında, sürekli gelişen kütüphaneden, alınan ödüllerden (görüntü olarak) TSO Meclisinden, Meclis çalışmalarından, grup çalışmalarından, bölgesel kuruluş BAGEV çalışmalarından sözediliyor, bu çalışmalardan örnekler veriliyor.

Ve bir başlık. Sayfa: 49, "Asırlık oda arşivini yeniledik". Temmuz 2008 tarihli. Buranın girişi:

- "Burdur Ticaret ve Sanayi Odasının çürümeye yüz tutmuş, asırlık dosyalarını elden geçirerek, arşivini yeniledik.

Kuruluşu Cumhuriyet' ten önceye dayanan Burdur Ticaret ve Sanayi Odası' nın 1900' lerden kalan ve adeta çürümeye yüz tutan arşivleri, Oda Başkanı Yusuf Keyik' in talimatıyla tek tek elden geçirildi. Yaklaşık 3 ay süren arşiv çalışmalarında, odanın bodrum katındaki

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

arşiv odasında bulunan 5 bine yakın dosya tek tek, el den geçirildi. Üye dosyaları içerisinde Ticaret Sicilleri gazeteleri, sicil evrakları, defter ve tasdik belgeleri bulunuyor” şeklinde noktalanıyor efendim.

Bence, çalışmaların en önemle bölümü veya bölümlerinden biri olarak görülebilir bu düzenleme.

Düzenlenen, eğitim, konferans, panel şeklindeki toplantılar, yurtiçi mesleki inceleme gezileri, merkez ve ilçelere yapılan mesleki ziyaretler, Isparta ile ortak işbirliği çalışmaları, vergi ödül törenleri teker teker sayfalara aktarılmış, fotoğraflarla zenginleştirilmiş.

Sayfa 124’deki başlık: “Burdur’ a yapılacak her türlü yatırım çalışmalarına rehberlik ettik, etmeye de devam ediyoruz” .

Bu arada, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası’ nın basın-yayın faaliyetleri de oldukça dikkat ceken boyutlara ulaştığı görülüyor.

Ekonomik gündemle yola çıkılan çalışmalar yanında, sosyal gündemlere de duyarlılık gösterilmiş.

Tebriklerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim.

www.isakayacan.blogspot.com

İsa KAYACAN

AİLE SAADETİ

Ziya Çağlar... Yıllar evvel, İş ve İşçi Bulma Kurumunda birlikte çalıştığımız sonraki yıllarda, İş ve İşçi Bulma Kurumu’ndan ayrılıp, 1970’li yılların başında Bağ-Kur’ un oluşumu sırasında bu kuruluşa geçen, burada önemli görevlerde bulunan, en son Genel Müdür Yardımcısı olarak emekli olan bir arkadaşımız... Araştırmacı, yazar.

Yıllardır, birbirimizi kaybetmedik.. Hep aradık, sorduk... Yenilerde bir kitabı geldi. Adı: Aile Saadeti.

Ankara’ da (a) yayınları arasında 268 sayfa ile günyüzü görmüş, okurlarıyla buluşmuş, buluşturulmuş.

Kitap üç bölümde şekillenmiş. İlk bölüm, aile, kavramı, Türkiye’ de aile yapısı, aile kurumunun

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

oluşması, evlilik gibi başlıklar altında verilenlerle başlıyor. Evlilik iki bölümde, iki ayrı noktada inceleniyor. Birincisi, görücü usulüyle...

İkincisi, anlaşarak (flört usulü) yapılan, gerçekleştirilen evlilik olarak görülüyor, inceleniyor. Sonra, karıkoca münasebetleri başlığı altında incelenenler, ortaya konulanların ilk sırada yer alanı: Aile sorumluluğu, eşlerin konumu, başlıkları altında inceleniyor. Burada yer alanların bazıları (başlıklar olarak):

- Sadakat, vefa, tevazu, kibir ve gurur, kendini tanıma, kültürel uyum, önemli konularda fikir birliği, açıklık, şiddetten kaçınma, istişare, paylaşma dostluk, nefse hâkimiyet, çevresel olumsuzluklara kapılmamak vd.

Sonraki sayfalarda, ana ve baba-evlat münasebetleri, ailede gelin ve damadın yeri, kardeşler arası münasebetler, eski toplumların sosyal ve din ekseninde aile kurumuna ve kadına bakış açıları, İslam dininde aile hayatına yönelik insani, sosyal-hukuki hükümler ve uygulamalar..

Birinci bölümün (Aile) başlığının altındaki cümleye bakalım:

- Kapıyı çaldığınızda sizi karşılayacak ve duygularınızı paylaşacak bir aileniz varsa, tıpkı üzüntünüzü bölüşüp hafiflettikleri gibi, mutluluğunuzun katlanarak çoğalmasını da sağlar ev halkı.

Şimdi bu cümlelerin üzerine, daha doğrusu karşısına çıkıp, “bu görüşler yanlıştır” diyebilecek bir babayiğit var mı?. Bence yoktur, olamaz.

Aile ve aile kavramıyla ilgili görüşlerini ortaya koyarken Ziya Çağlar, bu bölümün bir yerinde; “Aslında sadece insanoğlu değil, yeryüzünde var olan bütün canlılar aile toplulukları halinde yaşar. Mesela, aralarında az çok benzerlikler bulunan bitki ve hayvanlar aleminin bir araya getirdikleri topluluklardan her biri, ayrı ayrı bir aileyi oluşturur” diyor...

Sıklıkla bazı (hasta) insanlarda görülen kibir ve gurur hakkında neler söylüyor Ziya Çağlar, bakalım. Sayfa 39;

-Kibir ve gurur insanın kendisini beğenmesi, büyük ve üstün görmesi, başkalarına yukarıdan bakması huyudur, hastalığıdır. Tevazunun zıddıdır. Nefsin kişi üzerine kurduğu hâkimiyettir. İnsan büyüklüğü taşıdığı oranda küçülür, başkaları tarafından sevilmez. Zamanla toplum tarafından da dışlanır ve yalnızlaşır. Kibir ve gurur sevimsiz ve hoş olmayan huylardandır. Bu tip insanlar, evlerinde de üstünlük kompleksine kapılabilirler. Kendini beğenmiş, gururlu ve kibirli insanların evlilik hayatlarında mutlu olmaları çok güçtür.

ÇORUM FİKİR 120

Ziya Çağlar: 1932 yılında Boyabat' ın boyalı köyünde doğdu. 1953 yılında çalışmaya başladı. Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü, Türkiye Ziraat Donatım Kurumu Genel Müdürlüğüyle, İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğünde değişik kademelerde çalıştıktan sonra, Bağ-Kur Genel Müdürlüğüne geçti. Burada Daire Başkanlığı ve Genel Müdür Yardımcılığı yaptı. Buradan emekli oldu.

www.isakayacan.blogspot.com

Tlf: 0312.355 13 76

ÇORUM FİKİR 121

İsa KAYACAN

İSTATİSTİKİ ANLATIMLA:

Hasan Hüseyin ve Güldali' nin çocukları olarak, 20 Eylül 1943 tarihinde Burdur'un Tefenni ilçesi'ne bağlı Ece Köyü'nde doğdu. Lisans Eğitimini AÜ. — AÖF. Halkla İlişkiler Bölümünde tamamladı. İlk şiiri Nisan 1956' da, ilk yazısı 24 Ocak 1961' de yayınlandı. Tercüman, Son Havadis, Ortadoğu, Hergün, Belde, Anayurt Gazeteleri başta olmak üzere, Ana, Bakış, Çağrı, Gülpınar, Ece, Kemalist Ülkü, Size gibi dergilerde yazdı. Edebiyatın değişik dallarında 125 ayrı kitap “Ece” adlı aylık bir dergi yayınladı. “Kendi istatistiğini tutan adam” olarak bilinen İsa Kayacan' ın 31.12.2008 tarihi itibariyle 40 bin 350 makalesi, bugün kapananlar dahil 3 bin 450 ayrı gazete ve dergide yer aldı.

Yine 31.12.2008 tarihi itibariyle onlarca rekorun sahibi olan, Azerbaycan için bin 520, Irak'taki Türkmenler için 805 makalesi yayınlanan İsa Kayacan,

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 122

bulundu. 7 bin 635 kitap ve dergiyle doğum yeri olan Ece Köyündeki “İsa Kayacan Kütüphanesi”nin açılışını gerçekleştirdi.

Ayrıca, yazılarında 62 bin 750 kez Burdur’ dan ve Burdurludan söz ederken Türkiye genelinde 2 bin 750 sairin 11 bin 420 şiirine gazetelerdeki köşe ve sütunlarında yer verdi.

Burdur’ da adının bir eğitim kurumuna verilmesi ve heykelinin dikilmesi için Valilik ve Belediye Başkanlığına onlarca imzayla tekliflerde bulunan, kendisine posta aracılığıyla gelen gönderilerin sayısı: 34 bin 225’ e, kendisinin posta ile gönderdiklerinin sayısı 45 bin 720’ ye ulaşması nedeniyle, PTT Genel Müdürlüğüne “İsa Kayacan Özel Pulu” basılması talep edildi.

İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü, Orman ve Sanayi-Ticaret Bakanlıkları, Basın-Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü, TRT ve Başbakanlıkta görev yapan İsa Kayacan, 11 ayrı Bakanın “Basın Danışmanı” olarak çalıştı. “Bakanlıklar arası en çalışkan ve başarılı Basın Danışmanı” seçildi. “Basında 25 yılın şeref ödülü” basta olmak üzere, onlarca ödülle 209 plaket aldı. Defalarca yılın yazarı, yılın edebiyatçısı, yılın şairi ve yılın editörü seçildi.

Azerbaycan’ ın Başkenti Bakü’ de bulunan Üniversitelerce iki ayrı “Fahri Doktora”, bir “Fahri

ÇORUM FİKİR 123

Profesörlük” pâyesi alan ve “Guinnes Rekorlar Kitabı”na başvuru çalışmalarını sürdüren Kayacan’ ın; Burdur merkez ve Tefenni ilçesinde Belediye Meclislerinin kararlarıyla adı; Burdur’ da bir caddeye, Tefenni’ de ve Ece Köyünde birer sokağa verildi. Burdur’ da İl Halk Kütüphanesinde bir salona “İsa Kayacan Okuma Salonu” levhası asıldı.

2006 yılında Ankara ve Burdur’ da “Türk Kültür ve Basın-Yayınına 50. Hizmet Yılı” kutlanan, adına iki belgesel hazırlanan, sürekli basın kartı (Eski adı Basın Şeref Kartı) sahibi olan, yüzlerce gazetenin “yazar” ve “Başyazar” kadrosunda yer alan İsa Kayacan için; “Bir gün O’ nu tam anlatabilecek bir sözcük veya bir terim bulunursa, o sözcük veya terim asrın icadı olabilir.” denildi.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

İsa KAYACAN

DİLENDİRİLMİŞ ŞİİRLER 1

Şiirlerimizin geleceğiyle ilgili endişelerimizi her fırsatta ortaya koyarken, şiirleriyle beğenilenler, beğenilen şiirleriyle hatırlananlar azda olsa vardır. Bunlardan biri, önde geleni 09 Mayıs 2005 tarihinde kaybettiğimiz, şiirimizin beş yıldızlı çınarı Ahmet Tufan Şentürk'tür. O'nun 1944 yılında yazdığı şiirlerinden birini aşağıya almak istiyorum efendim:

YOLLARIM GURBETTEN GURBETE BENİM
(Ahmet Tufan Şentürk)

Yıllar gelip geçti bak bir gün gibi
Her şey hatırımda sanki dün gibi
Ucu bulunmayan kör düğüm gibi
Yollarım gurbetten, gurbete benim...

Kış gelir kapanır yaylalar, beller
Keser yollarımı bulanık seller
Baharla sılaya dönerken eller
Yollarım gurbetten, gurbete benim.

Nerde güzel yurdum, şimdi ben nerede
Gözlerimde hayal hep perde perde
Gelen gelir dostlar giden gider de
Yollarım gurbetten, gurbete benim

Beddua etmişler, gülme demişler
Sürün dizin dizin, ölme demişler
Gittiğin yollardan gelme, demişler
Yollarım gurbetten, gurbete benim.

Ahmet Tufan Şentürk hocanın şiirinin ardından, yaşayan şairlerimizden Prof. Dr. İbrahim Ağah Çubukçu hocanın dörtlüklerini birlikte okuyalım:

DÖRTLÜKLER (Prof. Dr. İbrahim Ağah Çubukçu)

Dünyaya gel dedin bak geldik işte
Yaşayıp dururuz bir çeşit düşte
Gün gelir git dersin gideriz elbet
Sır var hem gelişte hem de gidişte.

KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!

ÇORUM FİKİR 126

Sırları çözmekte akıl yetmiyor
İnsan düşünse de rahat etmiyor
Aklın ötesinde bir alem vardır
Orada çıkar yok, hayat bitmiyor.

Feleğin dönüyor durmadan çarkı
Evrendeki ahenk duyana şarkı
Kulak verip duymak, sezginin işi
Bilgenin bulunur, yobazdan farkı.

Bıktım sakal bıyık tartışmasından
Gönül mutlu haber bekler basından
Bırakın türbanı mutluluk verin
Halkımız küsmesin söz hatasından .

Halkın kıyafeti dillerde alet
Din kullanılırsa büyür cehalet
Açlığa çare bul güzel söz söyle
Milletin başına, gelmesin afet.

Aklını yitiren kabından taşar
Şeyhi ilah sanan yolundan şaşar
Bu dünyada erdem ile yürüyen
Yaşamayı bilir, güçlüğü aşar.

ÇORUM FİKİR 127

DİLENDİRİLMİŞ ŞİRLER 1

Şiirlerimizin geleceğiyle ilgili endişelerimizi her fırsatta ortaya koyarken, şiirleriyle beğenilenler, beğenilen şiirleriyle hatırlananlar azda olsa vardır. Bunlardan biri, önde geleni 09 Mayıs 2005 tarihinde kaybettiğimiz, şiirimizin beş yıldızlı çınarı Ahmet Tufan Şentürk' tür. O' nun 1944 yılında yazdığı şiirlerinden birini aşağıya almak istiyorum efendim:

YOLLARIM GURBETTEN GURBETE BENİM
(Ahmet Tufan Şentürk)

Yıllar gelip geçti bak bir gün gibi
Her şey hatırımda sanki dün gibi
Ucu bulunmayan kör düğüm gibi
Yollarım gurbetten, gurbete benim...

Kış gelir kapanır yaylalar, beller
Keser yollarımı bulanık seller
Baharla sılaya dönerken eller
Yollarım gurbetten, gurbete benim.

Nerde güzel yurdum, şimdi ben nerde
Gözlerimde hayal hep perde perde
Gelen gelir dostlar giden gider de
Yollarım gurbetten, gurbete benim

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 128

Beddua etmişler, gülme demişler
Sürün dizin dizin, ölme demişler
Gittiğin yollardan gelme, demişler
Yollarım gurbetten, gurbete benim.

Ahmet Tufan Şentürk hocanın şiirinin ardından, yaşayan
şairlerimizden Prof. Dr. İbrahim Ağah Çubukçu hocanın
dörtlüklerini birlikte okuyalım:

DÖRTLÜKLER (Prof. Dr. İbrahim Ağah Çubukçu)

Dünyaya gel dedin bak geldik işte
Yaşayıp dururuz bir çeşit düşte
Gün gelir git dersin gideriz elbet
Sır var hem gel işte hem de gidişte.

Sırları çözmekte akıl yetmiyor
İnsan düşünse de rahat etmiyor
Aklın ötesinde bir alem vardır
Orada çıkar yok, hayat bitmiyor.

Feleğin dönüyor durmadan çarkı
Evrendeki ahenk duyana şarkı
Kulak verip duymak, sezginin işi
Bilgenin bulunur, yobazdan farkı.

ÇORUM FİKİR 129

Bıktım sakal bıyık tartışmasından
Gönül mutlu haber bekler basından
Bırakın türbanı mutluluk verin
Halkımız küsmesin söz hatasından .

Halkın kıyafeti dillerde alet
Din kullanılırsa büyür cehalet
Açlığa çare bul güzel söz söyle
Milletin başına, gelmesin afet.

Aklını yitiren kabından taşar
Şeyhi ilah sanan yolundan şaşar
Bu dünyada erdem ile yürüyen
Yaşamayı bilir, güçlüğü aşar.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

İsa KAYACAN

ŞİİRİMİZİN GELECEĞİ

Şiirimiz, şairlerimiz-şairlerimiz sıklıkla gündemim de yer alıyor. İstesem de, istemesem de gerçek bu.

2008 yılının son ayının, son günlerinde kültürel ağırlıklı faaliyetlerin sahibi bir derneğimizin düzenlediği “Atatürk ve Cumhuriyet” konulu şiir yarışmasına katılan şiirlerin genel değerlendirilişini yapan jürinin içinde yer aldım.

Kendi-kişisel görüşlerim olarak ifade ediyorum ki; şiirimizin geleceği pek parlak görünmüyor. 60 dolayındaki rumuzlu şiirler üzerinde yaptığım değerlendirmeye, ümitlenemedim, üzüldüm.

GENEL OLARAK

- Şiirler sanki aceleyle yazılmış. Arkadan bir kovalayan varmış gibi, mısra, uyumsuzluklarıyla dolu olarak şekillenmişler, bitirilmişler.

- Şairlerin pek çoğu, noktalama işaretlerini yok saymış, yani noktalama yerleşimini okuyucularına bırakmışlar.

- Şiirler hiçmi hiç dinlendirilmemiş.

- Bütünüyle bakıldığında, alt alta getirilenler, mısra değil, satır olarak karşımıza çıkarılmak istenmiş, çıkarılmış.

- Bölümler arasında uyum yok.

- Pek çoğu, şiir tekniğinden uzak,

- Şiirimizin geleceği açısından ümit verenlerin sayısı çok az.

NEREYE VARILACAK?

Yazılan, yarışmaya gönderilen onlarca şiir veya şiir adıyla yazılanlar defalarca okunmasına rağmen, sinyal veren, “ben varım” diyen, diyebilen mısraların azlığından yüreğim üzüntülüydü.

Başlıklar, Atatürk veya Cumhuriyet kelimeleriyle başlamasına rağmen, şiirin bütünlüğünde buradan uzaklaşıldığı veya unutulduğu görülüyordu. Şiirin sonunda veya birkaç mısraında Atatürk’ ten ve Cumhuriyet’ ten söz edince, yer verilince şiirin tamamlanmış olduğu anlayışına kapılındığı görülüyordu. Birinci, ikinci, üçüncü ve jüri özel ödülü alanlar arasındaki tasnif, sıralama zorluğu, yarışmaya katılanların tamamının başarılı olduğundan değil, son

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 132

aşamada, süzgeçten sonra, dereceye girebilecekler olarak ayrılanların sıralamasındaki benzerliklerden, aldıkları puan yakınlığından kaynaklanıyordu.

Cumhuriyet kızı rumuzuyla “Atatürk” başlıklı şiiriyle yarışmaya katılan Fatma Şadan Bayburtluoğlu’nun şiiri dikkatimi çekenler arasında yer aldı. Bu şiirden:

Birinci dünya savaşı;
Uluslar boğaz boğaza,
Kavga dalaş/Ölüm kusuyor
Kan kusuyor savaş.

Ve şiirin sonunda;

Yeni bir vatan doğdu,
Viranede,
Adı; Türkiye.
Atatürk dedi ulusum,
Mustafa Kemal’e...

ÇORUM FİKİR 133

İsa KAYACAN

80. DOĞUM YILINDA PROF. DR. İBRAHİM AGÂH ÇUBUKÇU’NUN ŞİİR DÜNYASI

İnsanlar, doğarlar, yaşarlar ve vefatla aramızdan ayrılırlar. Azerilerin deyimiyle dünyalarını değiştirirler. Yaşarken, bilgi ve tecrübeleriyle, çevrelerine, toplumlarına yararlı olanlar, iz bırakanlarla karşılaşırız. Bunların sayılarının fazla olduğunu söyleme olanağımız yoktur.

Prof. Dr. İBRAHİM AGÂH ÇUBUKÇU

1928 YILINDA Adana ilimizin Kadirli ilçesinde doğdu. 1953 yılında, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi’nden mezun oldu. Bu noktadan sonra, İbrahim Agah Çubukçu isim ve imzası sayfalara sığmayan olumluluklar, örnek alınacak bir kişilik, çevresine ışıltı saçan aydınlık gibi değişik tanımlarla ortaya konulmaya devam etmişti.

Çok yönlülükle herkesin gönlünde yaşayan, çevresine verdiği sevinç ve mutluluk görüntüleriyle kendisiyle

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 134

barışık olmanın yollarını gösteren, bitmeyen-tükenmeyen enerjisiyle her gün kendisini yineleyen bir şair, yazar ve bilim adamının mısraları arasında gezmek kolay bir iş değildir. Bendeniz böyle bir yürekliliği gösterebilmek için uzun süredir düşündüm...

ŞİİRLERİNDE-YAZILARINDA

Prof. Dr. İbrahim Agâh Çubukçu hocanın gerek şiirlerinde, gerek yazılarında, barış, dostluk, iyi niyet, gelecek iyimserliği, insan sevgisi, gönülden gönüllere giden yolların düzlüğü, genişliği gibi özellikler, güzellikler vardır. Divanlara sığmayan şiirlerindeki anlatım, hareket noktası sonsuzluğa akıp giden duygu zenginlikleriyle dolu, dopdoludur. Hocamız, zaman zaman sorar, zaman zaman cevaplar verir. “Sor” başlığı altındaki duygularındaki gerçeklerle, sıcaklığı hemen hissedersiniz. Şöyle söze başlar hoca:

Tasavvuf ince yol, herkes bilemez,
Bu yolun halini geçenlerden sor.
Kur’ an ‘ ın özünü softa bulamaz,
Ak ile karayı seçenlerden sor.

İbrahim Agâh Çubukçu hoca, karanlıkların değil aydınlıkların, yanlışlıkların değil doğruların ifade edicisi, savunucusudur. Anlayamayanlara, anlamak

ÇORUM FİKİR 135

istemeyenlere karşı verdiği derslerde yorgunluk hissetmez;

Mevlana şarap der, bu bir mecazdır,
Anlayana vahiy sırdır, icazdır,
Kimi kanatlı kuş ördektir, kazdır,
Gökteki havayı, uçanlardan sor...

Hocanın, yaratana arasındaki iletişim nettir, açıklık içindedir. “Yaratan yaratmış varlık çözülmez/ Koyunun yediği ayran oluyor/Yaşam denizinde rahat yüzülmez/mevsimler geçiyor devran oluyor” mısralarının anlaşılamayacak herhangi bir yanı yoktur.

İbrahim Agâh Çubukçu hoca, bazen başöğretmenliğinin verdiği yetki ve tavırla, bazı sorular yöneltir, sana, bana ona, şuna. “Çöz bakalım” şiirinin ilk dörtlüğündeki soruları:

Varlık nedir, hiçlik nedir?
Tokluk nedir, açlık nedir?
Binbir türlü güçlük nedir?
Düşün, düşün çöz bakalım...

İbrahim Agâh Çubukçu hoca, “Dünyaya gel dedin bak geldik işte/Yaşayıp dururuz bir çeşit düşte/Gün gelir git dersin gideriz elbet/Sır var hem gelişte hem de gidişte” mısralarıyla, sorduklarının çözümündeki

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 136

ipuçlarını göstermekte gecikmez.

“Şiir okumasını severim. Okudukça da dinlenirim. Bir şiiri okurken şairi ile dostluk başlar. Bu dostluk, şairin ifade ettiği buluşlar ve güzellikler oranında artar. Şiir böylece en etkili iletişim sağlar” diyen

Prof. Dr. İbrahim Agah Çubukçu hocamızı, 80. doğum yılında, sevgi, saygı ve minnetle selamlıyor, sağlık içinde nice yıllara ulaşması dileklerimi sunuyorum efendim.

ÇORUM FİKİR 137

İsa KAYACAN

BİRER TUTAM

İnsanlar, birbirlerine karşı anlayışlı olup, tartışmalardan uzaklaşabildikleri andan itibaren mutluluğu yakalayabilirler veya çok yakınında yeralabilirler.

AŞKIN TARİFİ

Bu konuda değişik görüşler var. Anlatılanlar var, sonuç alıp gerçeklerin yakalanışını yaşayanlar var.

Ankara’da Balgat semtinde bir kebabçıya gittik birkaç arkadaşım ile. Çıkışta bize minik bir termometrenin bulunduğu “Aşkın tarifi” nin yer aldığı bilgi yumağı verdiler. Burada “Aşkın tarifi” şöyle yazılıyor yemek yapım açısından, kebab yapım açısından:

Malzemesi:

1 adet lekесiz gönül,
1 adet açık yürek,
500 gr. güler yüz,
250 gr. tatlı dil,

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 138

100 gr. hürmet,
1 çorba kaşığı sevgi,
1 çay kaşığı hoşgörü,
1 su bardağı iyi niyet,
1 ölçek dürüstlük,
göz kararı saygı,
Hazırlanışı:

Gönüllü duygu tasına atıp güler yüz ile karıştır.
Yumuşatılmış tatlı dili üzerine ilave ederken, sevgi ve saygıyı ince ince üzerine ekle.
Hürmet, iyi niyet ve hoşgörüden meydana gelen şurubu buna kat. Samimiyet ölçüsünde parçalara bölerek dürüstçe hayata diz ve yüreğinde pişmesini bekle.
Yüreğinde pişirdiğin bu sevgi tatlısını karnın acıkınca değil, ruhunun hissettiği anda mangal kebabı arayarak karşıla. (Son cümle ilan reklam bölümü).

ÖZÜR YOLCUSU

Kurulan "Vicdan Mahkemesi" nde;
Duruşmalar, aylarca sürdü.
Hakim "özür dileme" cezası verdi,
Karar Yargıtay' ca onandı..

Kağnılarda, arabalarda, kervanlarda,
Otobüslerde, kamyonlarda, minibüslerde,
Trenlerde, gemilerde, uçaklarda,
3-G' yi arayan

ÇORUM FİKİR 139

Bir garip özür yolcusuyum,
"Gidiyorum, gündüz-gece".

"Aramızdan Ayrılanlar"
(Mayıs 2007, sayfa: 124)
"Mezarlık Kültürümüzden Örnekler"
(Temmuz 2008, sayfa: 156)

Bazı, yazı, şiir, günün sözleri
Ve özlü sözleri için;

"Özür dilemenin dileyebilmenin,
İnsani bir olgu
Ve erdemlilik olduğu"
Gerçeğinden hareketle,
Çıktığım yolculukta,
Hangi yönden, hangi yoldan,
Hareket edersem edeyim,
Nereye gidersem gideyim,
Kime adres,

Sorarsam sorayım,
Kimden bilgi, alırsam alayım,
Bütün yollar sana çıkıyor.
Her adımım, her bakışım,
Her nefes alışım,
Senin adresini gösteriyor,
Senin kapı numaranı gösteriyor. (Ankara: 27.12.2008)

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

İsa KAYACAN

BURDUR’U GAZETECİLER DE KÜÇÜMSEYEMEZ!

Gazeteci olmak, basın kartı taşımakla mümkün olmuyor. Yönetmeliklerin, yasaların anlatımı içine girip, “gazeteci” görünebilirsiniz.

Ancak, mesleğinizi icra ederken, yazdıklarınızla, yayınladıklarınızla beğenilen, aratılan ve takdir edilen bir kalem sahibi, imza sahibi iseniz, gazetecilik kimliğinizle örtüşen, iç içe olan bir özelliğiyle sahip olabilirsiniz.

Hiç unutmuyorum: Makale olarak yazmıştım, yakında yayınlayacağım “Siz Beni Anlayamazsınız!” adlı kitabımda da yer alacak:

Yıllar önce TGRT’ nin 13.00 haberlerinde verilen zeytin kralı Erol Evcil’in “askerliğini yapmak üzere, Antalya’nın Burdur ilçesindeki Tugaya teslim oldu” şeklindeki haber Burdurlular olarak bizleri çileden çıkartmış, TGRT’ nin İstanbul, Ankara merkezlerine telefon ve görüşme yağmuruna tutmuştuk.

“BURDUR DA BİLE” KÜÇÜMSEMESİ

Yaygın basının Antalya merkezli, çıkışı “Akdeniz ekleri” var. Milliyet gazetesinin de böyle bir eki var. Antalya ve çevresindeki haber kaynaklarından, çevre illerden gelen haberler bu ek’ te yeralıyor.

Burdur gazetesinin 27 Aralık 2008 tarih ve 18 bin 256 ncı sayısının manşetinde, logo üstündeki haberlerin başlağı; “Burdur’ da bile ölçüm cihazı varken” Artık yeter! Bu kadarını hak etmiyoruz, şeklindeydi.

Merak edip okudum: DHA’ nın Isparta muhabiri, değerli kardeşimiz Isparta’ da karbonmonoksit gazı ölçüm cihazının olmadığını öğreniyor. Haber yapacak ya, kıyaslamayla örnek verecek ya.. Bu cihazın Burdur’ da olduğunu, Isparta’ da olmadığını nasıl ifade edecek.. Önce Burdur’ u küçümseyecek. Burdur kim oluyor da, karbonmonoksit gazı ölçüm cihazı bulunuyor... Hem de Isparta’ da yokken... Önce her şey Isparta’ da olmalı, sıra gelirse, Isparta’ lı muhabirler DHA muhabiri gibi üstün nitelikli gazeteciler izin verirse, bu cihazdan Burdur’ da olmalı, olmasında sakınca yoktur!...

Böyle bir mantık, böyle bir anlayış, kıyaslama, küçümseme, gazeteci olduğunu ifade eden bir kalem sahibine yakışıyor mu? diye sormak lazım.

26.12.2008 tarihli Milliyet gazetesi ekinde yer alan

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 142

bu haberle, haberi yazan şahsın ne söylemek istediğini pek anlayamadım. “Burdur’ un cihazı var,” başlıklı haberin girişinde; “Burdur’ da bile ölçüm cihazı varken, Isparta’ da karbonmonoksit gazı ölçüm cihazının bulunmadığını öğrenen Vali Yardımcısı Tayyar Şaşmaz, 2009 yılında bu cihazın alınması için Bakanlıktan kaynak isteyeceklerini söyledi” haber girişini, Burdur gazetesindeki Milliyet gazetesi ekindeki haber görüntüsünden öğreniyoruz.

İl, ilçe ve öteki yerleşim birimlerimizdeki, medya kuruluşlarımızın muhabirlerinin seçiminde gerekli titizliğin gösterilmediğini yıllardır bilen, gören, değerlendiren ve önerilerde bulunan birisi olarak diyorum ki; DHA yetkilileri Isparta’ daki muhabirleriyle ilgili genel bir değerlendirme yapıp, bu sevgili kardeşimizi uzunca bir eğitimden geçirmelidirler. Öyle, bir haber içinde yok olan bir cihazın gerekliliğini anlatmak için, komşu ilde oluşunu küçümseyerek anlatmanın gazetecilik, habercilik olmadığını, “gazeteciyim” diyenler bilmeli, anlamalı, zaman geçirmeden Burdur’ dan, Burdurlulardan özür dilemelidirler.

Herkes, tanıtma kardı, basın kartı taşıyarak “ben gazeteciyim-açılın bakayım”larla bulundukları kent içinde itibar görebilirler... Ama, gazetecilikten

ÇORUM FİKİR 143

anlayanlar yanında, gerçek manada gazetecilik yapanlar

yanında, bu sun’i görüntülerini sürdüremezler, sınır tanımayışlarını kimseye anlatamazlar... Böyle biline!..

GÜNÜN HABERİ: Şair ve yazar Fatma Uçarlar, Isparta’ da, “İçimde Söz Dinlemez Deli Var” ve “Şöyle Giriversen Kapımdan” adlı, şiir ve deneme kitapları için 10.01.2009 tarihinde “imza günü” düzenledi.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

İsa KAYACAN

TÜRKÇEMİZİN GÜNAHI NE?

Dilimizin anlatım için var olduğu, anlaşma için yaratıldığı biliniyor. Doğru yazmak, Doğru konuşmak, doğru anlamak için çaba göstermek hepimizin görevi. Merkezi Ankara’da bulunan, günlük yayınlanan “Belde” Gazetesinde, Semiha Korkmaz ve Fatma Betül Kaya’nın hazırladığı sütunlarda, 26,27 Aralık 2008 tarihlerinde görüntü olarak yayınlanan “Komikler” sütunlarına geçen duyurular vardı. Bunların içinde elle yazılanlar olduğu gibi, bilgisayar çıktıtlı olanlar da yeralıyordu.

Bunlar sırasıyla;

- 1- Satılık karalüferli daire..Tel:
- 2- Tembel avrat reyonu (Bir marketten)
- 3- Misir uni gelmiştir,
- 4- Osman Gazi Ünivestesinde ürüleci servisinde Ameliyata gitti. Yunus Çini sahibi Eskişehir.
- 5- Muazzez Abacı, TSM sanatçısı. TRT-1, 31.12.2008 yılın son günü. Saat: 20.40, Yılbaşı eğlence programı:

“TRT çalışan personellerine teşekkür ederim” diye mikrofondan, ekrandan sesleniyor.

-“TRT’de çalışan personele teşekkür ederim” denmesi daha doğru değil mi?

Bunların sayısı giderek artırılabilir. Artırmak mümkün. Siz şöyle Anadolu ya bir uzanın nelerle karşılaşsınız, nelerle. Bu yanlışların sahipleri, fazla eğitim görmemiş olabilirler... Hiç değilse, çevrelerindeki, yakınlarındaki güvendidikleri kişilerden yardım talep etseler olmaz mı acaba?.

TÜRK DİL KURUMU DUYARLI

Türk Dil Kurumu, dilimiz konusundaki yanlışlıklar için, yabancı hayranlığının zirveye ulaşmasının getirdiği sıkıntılar konusunda duyarlı. Bu kurumumuzun başkanı Prof. Dr. Sayın Şükrü Haluk Akalın yaptığı açıklamalarla, verdiği konferanslarla, sempozyumlardaki bildirileriyle, dilimizin üzerine titriyor. Sayın Akalın’dan aldığım 25.12.2008 tarih ve 2713 sayılı yazıyı aşağıya alıyorum efendim:

Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan;

Belde Gazetesinde 20 Aralık 2008 günü yayımlanan “Türkçe yaz, Türkçe oku” başlıklı yazınızı da diğer yazılarınız gibi ilgiyle okudum.

Türk Dil Kurumu, bilimsel çalışma ve araştırmalarının yanında yazınızda da belirttiğiniz gibi

KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!

ÇORUM FİKİR 146

Türkçenin kullanıldığı alanlarda yaşanan yabancılaşmanın kaynaklandığı yasal düzenlemelerin yapılmasına kadar geçecek zaman içerisinde; belediyeler, sivil toplum kuruluşları, eğitim kurumları ve basın yayın kuruluşları ile iş birliği içerisinde çeşitli etkinlikler yürütmektedir. Kurumun benimsediği ilke çerçevesinde de tüm çalışmalarımız, Genel Ağ üzerinden kullanıcıların eleştiri ve önerilerine açık bir şekilde yürütülmektedir ve sizin gibi değerli bilim insanı ve yazarlarımızın Kuruma gösterdikleri ilgi bizi yüreklendirmektedir. Yazınızda şahsım ve Kurumuma yönelttiğiniz övgüler için teşekkür eder tüm değerlendirmelerinizin bizler için ufuk açıcı olduğunu, çalışmalarımızı daha iyiye götürmemizde bize güç verdiğini belirtmek isterim.

Sayın Kayacan, yazınızda verdiğiniz örnek ile sizin de dikkat çektiğiniz gibi Türkçenin doğru ve düzgün kullanımına yönelik duyarlılığın toplumun tüm kesimlerince paylaşılması gerekmektedir. Böyle bir duyarlılığın oluşması ve yerleşmesinde özellikle basın yayın kuruluşlarının, yazar ve şairlerimizin çok önemli bir sorumluluğu olduğu inancı ile bu yönde yazmış olduğunuz yazılarınız için çok teşekkür eder, saygılarımı sunarım (Prof. Dr. Şükrü Haluk Akalın, Türk Dil Kurumu Başkanı-Ankara)

ÇORUM FİKİR 147

İsa KAYACAN

BAYRAĞIM

Bayrağımızla ilgili duygular, şiirler, ortaya konulanlar. Rahmetli Arif Nihat Asya hocanın dillerden düşmeyen“ Bayrak” şiiri. Bu şiirin yazılışının öyküsünü kendisinden dinleme şansını yakalayanlardan birisi olarak, göklerde bayrak bayrak dalgalanmaların onur ve gururuyla yaşamalıyız, diye söze başlamak istiyorum:

Arif Nihat hocanın bilinen alkışlanan, aranan şiirinin girişi:

Ey mavi göklerin beyaz ve kıızıl süsü...
Kız kardeşimin gelinliği, şehidimin son örtüsü,
Işık ışık, dalga dalga bayrağım.
Senin destanını okudum, senin destanını yazacağım.

Ve bu şiirin sonundaki duygular, anlatılmak istenilenler, anlatılanlar verilmek istenilen, verilenler:

[**KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**](#)

ÇORUM FİKİR 148

Tarihim, şerefim, şiirim, her yeşim;
Yer yüzünde yer beğen,
Nereye dikilmek istersen,
Söyle, seni oraya dikeyim!..

Ve Güzide Gülpınar Taranoğlu' nun iki "Bayrağım"
adlı şiiri. Bunların mısraları arasındaki gezintimiz:

BAYRAĞIM

Güzide Gülpınar Taranoğlu aynı adla iki şiir
yazmış. Daha doğrusu tespitlerimiz böyle. Birinde,
"Varlığım, ölüm-kalım anlamım/damarlarımdan
akıttığım kanım/Yediden yetmiş milli heyecanım" diye
başlayan şiir.

Bir başkasında, bayrak duyguları yine yoğun,
doruklarda Güzide Taranoğlu' nun. Bu şiirin iki dördlüğü.

Al bayrağım kanım benim,
Varlığınla övünenim,
Dünya durdukça güvenim,
Pay alırım bu onurdan.

Ay-yıldızla gökte esen,
Ülkelerde en hoş desen,
Yurdumuza sembol sün sen,
Pay alırım, bu onurdan..

ÇORUM FİKİR 149

Ve son şiirimiz Fatma Uçarlar' a ait yine
"Bayrağım" adıyla, Dört dördlükten meydana gelen
Bayrağım' dan:

BAYRAĞIM

Fatma Uçarlar, bayrak duygularını temelden
kucaklayarak yola çıkıyor. İçten ve samimi duygularıyla
"Ağlamayı bilmeyen bu gözlerim/söz dinlemez bayrak
adı geçince/Türkü olur, destan olur sözlerim/Semalarda
al bayrağım esince" diye söze başlıyor ve iki dördlüğünde
şöyle haykırıyor:

Asırlarca kıtaları dolaştın
Türk neferin yanındaydın, yoldaştın,
Özgürlüğün yolunu da sen açtın,
Kalles düşman yolumuzu kesince.

Huzurludur senin gölgede yatan,
Dalgalandığın yerlerdir bu vatan,
Şaşırp da seni yerlere atan,
Korksun Türk' ten, uzaklaşsın sessizce.

*** BAK; WEB: <http://www.isakayacan.blogspot.com>

KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!

İsmail TORUN

BU ÇARŞININ MASALI

Çöplü Çarşısının yıkılamayacağı İdare Mahkemesinde devam eden davada ikinci bilirkişi raporu ile onandı, artık sayın Çordum Belediyesi bu çarşığı yıkamayacak. Bir Çanakkale şiirinden uyarlanmış olan Bu Çarşının Masal'ını sana gönderiyorum.

İyi yıllar dileğiyle sevgiler, saygılar. İ.Torun

BU ÇARŞININ MASALI

Bundan yıllarca evvel bu Çorum'un dışında
Çarşımızı seyreden bir evliya yatardı:
Hıdırlık tepesinde, bir devi andırırdı.
En cesur yüreklerde sevgi uyandırırdı.
Nur inerken semadan ÇARŞI sokaklarına
Yeşil sarıklı bir pir, bürünerek allara,
Göğsünde bir ay yıldız her gece zikrederdi.
“Bu ÇARŞI mukaddestir, kimse yıkamaz” derdi.
Velinin kudretine inanmayan dört çapkın
Bu çarşıya ettiler kazmalarıyla akın
Sabırla bekledi esnaf; çoluk çocuk,

İçten gelen bir dua dolaştı dükkan dükkan;
“Göster bu zevata kudretini Yarabbi”!
Birdenbire yıkıldı maketler dağ göçer gibi;
Dört çapkın kazmalarla taşlar altında kaldı.
Karanlıklar boşlukta sallanarak alçaldı.
O gece evliyanın ruhu uçtu Allaha!
Hiç kimse yaklaşmadı bu Çarşıya bir daha

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Mahmut Selim GÜRSEL

INTERNET SAYFALARI TOPLAYICISI DEĞİLİM

Dergilerimde; yazılarım kendime ait olup, kendi fikirlerimi yazabildiğim kadar beyanda bulunduğum yerlerdir.

Sanal olarak yayınlanan bu çalışmalarım haricinde de basılmış çalışmalarım bulunmaktadır.

Ayrıca 63 sayısı basılmış olarak bulunan ÇORUMLU 2000 AYLİK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT dergimde pek çok çalışmalarımı da yayınladım. Bunlar basılmış olarak arşivlerde bulunmaktadır. Bu dergim basılırken ilk birkaçı hariç o günden bu güne okuyucularıma da sanal olarak ta yayınlama mutluluğuna eriştim. Dergimiz halen devam etmekte olup her ayın 15'inde güncellenmektedir. Bu elinizde bulunan sayımız 199. sayı olarak sizlerle birlikteliğini sürdürmektedir.

Dergi ve sitelerime girmek için illaki üye olacaksınız diye bir şartımız da bulunmamaktadır. Bütün

ziyaretçilere alenen açık olarak okuyucunun istediği an okunmaya açıktır.

Dergilerimize yazı veren arkadaşlar bizzat endi çalışmalarını e-posta veya posta ile bana ulaştırmakta ve bende bazı ufak tefek kişilik hakları ve diğer bazı bana ve yazarıma gelebilecek kısımları kaldırarak yayınlamaktayım.

Yazarlarıma ve çizerlerime buradan teşekkür ederken yazı yollayacak arkadaşlarımızın da kendi çalışmalarını corumlu2000@gmail.com e-postama yollamaları gerekmektedir.

Dergilerimde bulunan çalışmalar herhangi bir siteden alınarak yayınlanmamakta, yazarlarımızın müsaadeleri ve gönderdikleri yazıları yayınlanmaktadır. Bizim dergilerimizden başka yerlerde de yazarlarımızın çalışmalarını yayınlamaları onların en tabii haklarıdır. Bu bilginin de sizlerle paylaşmamım birkaç nedeni bulunmakla birlikte burada bunları yazmama da gerek görmemekteyim.

Yazıyor, çiziyor, çekiyorsanız ve sanal değilseniz sizde davetlisiniz!

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Mahmut Selim GÜRSEL

HİCRİ YIL VE MİLADİ KUTLAMASI ÇOK YAKIN

Bu yıl nerede ise çakışacak ini yılbaşını aynı andı kutlamamıza imkân veren bir peş peşe lik sağladı.

Bu iki yıl kutlaması için şunları aklımdan geçirdim:
Merhaba kocamış yıl!

Nasıl de geçti 365 günün. Ben bilemedim. Ya san bildin mi?

Neler verdin bizlere? Nelerimizi aldın bizlerden?

Geldin gidiyorsun. Bizi bıraktığın gibi bizlerde burada bildiğimizi yapacağız. Sende gidiyorsun yaşlandım diyerek.

Eş, dost ve akraba ile yeniden gelmeni bekleyeceğiz gencecik ve kocamamış halini umutla bekleyeceğiz.

“Umut Bu” bilmem anlayacak mısın? Desem güler geçesin. Bana ve soranlara. Sen kaç yaşındasın ki benim yaşadıklarımı bileceksin dersin. Haklısın. Sen her yıl ölür, yeniden doğarsın. Yaşlanmaktan korktuğun için

böylece kendini küçük ve genç göstererek bizleri eskitir ve yol olmamızı gözlersin.

Bizse senin hey yıl gelmeni sabırsızca beklerken yaşlandığımızı anlamadan bu dünyadaki sıramızı savar ve gideriz.

Savaşır, öldürür, ölür, gezer, tozar, trafik kazası yapar, salgın hastalıklarla boğuşur, bazen açlık çeker, bazen tok gezerken açlığımızı bastırmaya çalışır, bazen yazar, bazen de çizerek senin günlerini birer birer tüketiriz.

Sen yine bu günlerde,yine bu yaşının sonuna geldin. Bize ne verdin? Bizden neler aldın? Düşünmeyeceğiz her zamanki gibi, yine senin geldiğin ilk günden yeniden doğmanı sabırsızca bekleyeceğiz.

Bu satırları yazan benim ömrümü tükettin ve yaşlandırdın sanma. Benim yaşıma düşüncemle yaşıt bunu da unutma.

Her yıl gibi senden dilediğim bir şey yok!

Dilesem de senin elinden gelen bir şey olduğunu zannetmiyorum.

O yüzden isteklerimi seni ve beni yaratandan istiyorum.

İyi ki doğdun “Yeni Yaşın kutlu olsun 2009.”

Seninle yaşamaya çalışan fani Mahmut Selim GÜRSEL

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Mahmut Selim GÜRSEL**ÇÖPLÜK**

Çorum'un en eski alış veriş mekânı.

Burası; Çorum'un en eski bir arastası. Bu araştırmanın da; bazı kısımları ve bazı bina ve dükkânlarının deforme olduğu doğrudur. Biz insanlar yaşadığımız mekânları değiştirmeyi severiz. Bu değişilmeye uğraşı mekânların ana yapılarını da deforme olduğunu söylemek safdillilik olduğu malumdur.

Çöplük tanımı için Osmanlıca harflerle basılmış olan "Çorum Tarihi" isimli çalışmada: "Çorum Kal'asının Romalılar zamanındaki eserleri saat kulesi civarında evler altında kalmış bir temelin şimalinden cenuba doğru indiğine göre, şimdiki çarşının (Çöplük) bulunduğu yerde olması lazımdır. Zaten de Danişmentlilerin zapt ettiği Çorum Kal'asının şimdikinden daha vâsi' olduğu içindeki askerlerin çokluğu ile anlaşılır.

İşte Nâstor bu kal'ada uzun müddet Dânişmend Ahmed Gaziye karşı durdu. Mir'atü'l-tevarih << ba'de Nikonya ki Çorum'dur. Muhasara ve zahmetle zapt etti ve asker-i İslâm gana'im ve esir ile na'il oldu (1)>> (1) Nazmi Tuğrul Çorum Tarihi << Çorum'un Fet'hi ve Melik Danişmend>> ser levhasıyla başlayan kitabın mâba'dını tamalamış oluyor. Türk azmi "Denmektedir.

Çöplük diye halkımızın bildiği çarşının; Çorum'un en eski yerleşim yerlerinden olan "Nikonya"nın zamanında da bulunmuş olma ihtimali büyüktür.

Çorum bu tarihlerde kalesinin tanımı şu alanlar içinde olduğu zannedilmektedir. Çorum Tarihi isimli eserde:

"Nikonya Tekfurunun sarayının bulunduğu yer, bu gün halen Albayrak ilköğretim okulu olarak bilinen bulunduğu yerde idi.

Alaybey sokağının güzergâhından kale suru şimdiki Ulu Cami meydanına kadar inmekte. Ulu Camiinin bulunduğu yerde büyük kilise bulunmakta, buradan Ulu cami Altından geçen camii kebir 3. sokak dan Taşhan caddesi istikametinden, Emniyet sokaktan devam eden sur, şimdiki kaleyi de bir burç olarak düşünürsek oradan Kulaksız sokağı, Albayrak sokak olarak sınırlandırabiliriz. Burası çok büyük bir alan olarak gözükse de

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 158

ÇORUM FİKİR 159

haritada burasının üçgen şeklinde bir alan olduğu gözükmektedir.

Bu sınırların içerisinde halen bulunan ve kilise diye bilinen yerin “havra” olma ihtimali büyüktür. Burasın Nikonya’ dan sonra yapılmış olması ihtimalinin olması gerekmektedir.

Çorum’ un Türkler tarafından kuşatılması sırasında kuşatma 40 gün sürmüştür. Bu gün Devlet Hastanesi sırtları ve Bahçelievler bölümü Türk çadırlarının bulunduğu kuşatma alanı olarak bulunmaktadır. Kuşatmanın sonlanması ise Çorum’ da gece çok büyük bir deprem olmuş taş üzerinde taş kalmamış ve peşinden yağan müt-hiş bir yağmurdan sonra Çimento fabrikası ve şimdiki Nadık deresi tarafından gelen muazzam sel ve molozlarla Nikonya ortadan kalkmıştır. Sağ kalan Nikonyalılar bu olayın Allah’ ın Türklere verdiği bir mükafat, kendilerine verilen biz ceza olarak görmeleri sonunda tamamı Müslüman olmuş ve Türk boylarından Çorumlu oymağının burada kalması ve Karakeçili Aşiretinin de yerleşmesi ile Çorum yeniden kurulmuş oldu. Konumuza başlık olan Çöplük yukarıda bahsi geçen deprem ve selden sonra oluşan mezbelelikten sonra “Çöplük” ismini almış olması gerekir. Elde bulunan molozlarla şimdi bulana kalenin yapılmış olmasının delili olarak kalede kullanılan her türlü moloz taşının dıştan halen gözükmesi olarak görebiliriz.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 160

Çöplük o zamanın tarihini yansıtan bir arkeolojik sit alanı olması gereklidir. Aynı şekilde o zamanlardan kalan Hıdırlık caminin altında bulunan yer altı mezarlarının da söylentileri bu konularla uğraşanlar tarafından anlatılmaktadır.

Çöplük Çarşısı için pek çok kişinin kalmaması için bizzat benim tarafından ve imzaları karşılığı yaptığım anket halen sitemde yayınlanmaktadır. burada **ÇÖPLÜ ÇARŞISI YIKILSIN (KALKSIN) DİYEN**lerin adı soyadı ve **ÇÖPLÜ ÇARŞISI YIKILMASIN (KALKMASIN) DİYEN**lerin adları ve soyadları ile anketi ile de tespit edilmiştir.

Burada isimleri yazılı olan ve ankete katılan zatlarla bizzat bire bir kendim konuştum ve sorduğum soruya kalksın veya kalkmasın cevabını yazmalarını adlarını soyadlarını ve imzalarını atmalarını istedim. Daha sonra sanal olarak katılanlara da belirli süre verdim ve katılanlardan TC kimlik nosunu verenleri buraya e-postaları ile kattım.

Bence Çöplük yani Çöplü Arastası kalkarsa Çorum büyük bir kültür erozyonuna uğrayarak betonlaşan bir alan ile yeraltına alınmış bir çarşı ile modernleşme tantanası ile birkaç kişinin cebinin olmasından başka bir işe yaramaz.

Kaybeden Çorum ve Çorumlular olur.

ÇORUM FİKİR 161

Mahmut Selim GÜRSEL

AVCI

Devrimizde masraflı ve insanlığın dünyaya geldiğinden bu güne gelen bir masraflı alışkanlık.

Kimi zaman bir zamanlar fil avlamak içi Afrika'ya gidilmiş, kimi zaman yüksek bir dağın bir yerlerinde akan pırıl pırıl sulara avlanan alabalık zevki.

Av sezonun açılmış, bizlere de Avrupa'dan gelerek Türkiye'de avlanan birkaç avcıdan birisi olarak bende av sahasına gelmişim.

Türkiye'de birkaç yıl sayılan denetimli avcılık bizleri de sevindirmişti. Bizlere bu dağların av hayvanları ile av ve avcı münasebetini yaşatan önemli bir alan olarak Avrupa'ya da yakın ve ucuz bir yerdir.

Bölgede ben yaban keçisi avlamak için gelen birisiyim. Avrupa'da yaşayan bir Türk olarak av yapıp, memleket hasretini gidermeye ülkeme gelmekteydim.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 162

Bu dağlarda son iki senedir av yapmaya gelmekte ve av yapmaktaydım. Çevreyi av alanından başka yerlerini gezememiştim. Burada insanlardan yaşanların olacağını da fark etmemiştim. Av sahasının bulunduğu şehir Dünya'ca da turistik bir merkez olarak bilinmekte olduğundan bu av alanı çevresinde de ekonomik sıkıntının olması aklımın ucundan geçmeyen bir yerdi.

Av için geldiğimin ertesi gün grubumuz iki İngiliz, bir Alman ve birde ben Türk olarak dört avcı, dört mihmandan olarak mihmandarımızın eşliğinde şasesi uzatılmış bir Land Rover jipi süren söför ile birlikte av için müsaade verilen dairenin bulunduğu yere gittik. Tercümanımız her zamanki bizlere söylenen Mustafa olanları tercüme ederek anlattı. Hepimize birden rast gele temennisi ile av sahamıza gitmemiz için müsaade başlamış oldu.

Av grubu mihmandarları ile birlikte Dört avcı olarak bizi av için davet eden turizm şirketi mihmandarları ile birlikte jeepe binerek yola koyulduk. Jeep hareket ederken bende memleketimizde yaşanan gelir farkları ile ilgili mahalli bir gazetede ki haberleri okumaya başladım. On dakika sonra aracımız artık av yapacağımız alanın yamaçlarını tırmanmaya başlamıştı. Önümüzde orman yolu olarak adlandırılan sabitleştirilmiş yol bir yılan gibi uzanıyordu. Etraf dağın özelliğini

ÇORUM FİKİR 163

yansıtan çam ağaçları ile örtülmüş yem yeşil bir doku içerisinde uzayıp gidiyordu.

Benim gazeteden başımı kaldırdığımı gören mihmandan bana dönerek tatlı lehçesi ile İngilizce konuşmaya başlayınca ben gülererek:

-Merhaba ben Mehmet. Nasılsınız? Diye konuşunca yarı şaşırılmış, yarı memnun:

-Merhaba ben de Mustafa. Hoş geldiniz! Buraya geçen yıl av gelen Türk siz olmalısınız? Bu yılda geçen yıl gibi avınız bereketli geçer inşallah! Dedi. Bende:

-İnşallah. Ya nasip. Diyince ikimiz de gülüştük. Bu arada da av alanımıza gelmiş olduğumuzu jeepimizin durduğundan öğrenmiş olduk.

Sabah'ın ilk saatleri ve temiz hava ciğerimi patlatacak gibi olduğunu hissettim. Araçtan inice ayaklarımın biraz uyuştüğünü görüp, biraz kültür fizik hareketleri ile hem ciğerlerimi hem de vücudumu dinçleştirmeye çalıştım.

Mustafa ile binlikte önümüzde gözüken keçi yoluna doğru yürürken bir an ileride bir kıpırtı görür gibi oldum. Kendi kendime adım bir av bir ya nasip diye geçirirken dürbünümü gördüğüm kıpırtıya doğrulttum. Aman Allah'ım bu gördüğüme her halde bir serap veya rüya mı diye düşünürken Mustafa:

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 164

-Mehmet Bey ! O gördüğünüz çocuklar burada ya konar göçer Yörüklerin, ya da orman işçilerinin çocukları olsa gerek. Dedi. Beni iki şaşkınlık kaplamıştı:

Birincisi çocukluğumu hatırlatmıştı. Kardeşimle bende köyümüzde okuldan kalan boş zamanımızda köyümüzün hemen yanında bulunan çayırları hatırladım. Dürbünde gözüken iki küçük çocuk bizleri 500-600 metre uzaktan incelediklerini görmüştüm. Giyimleri biraz yoksul ve eskice görmüştüm. Mustafa'ya dönerek:

-Mustafa Bey. Bunlar her halde orman işçisi çocuğu olması muhtemel mi? Giyim kuşamları pek iyi gözükmüyor. Benim kırk yıl önce giydiğim lastik ayakkabılardan giymişler? Konar geçer olsalar onların ekonomik durumları iyi olası gerek değil mi? Diye sordum. Mustafa:

-Mehmet Bey! Bu gördüklerimiz zannedersen konar göçer bir ailenin çocukları. Siz bu çevrenin fakir olduğunu bilmiyor muydunuz? Bu çevrede yaşayan halk hMustafani kimselere söylemeden yaşarlar. Güneydoğu ve Doğu da yaşayan bazı vatandaşlarımız gibi fakirlik edebiyatı yaparak devlete isyan etmezler. Diye konuşarak çocukların bulunduğu karşı yamacın karşı kısmına geldik. Ben çocuklara hitaben:

-Nasılsınız çocuklar ? Diye sorunca, ikisi bir ağızdan:

ÇORUM FİKİR 165

-Sağ ol amca. Diye bağırıldılar. Benim nasılsınız sesimin yankısı ile çocukları sağ ol amcası aynı anda kulaklarımızda çınladı. Mustafa ile gülümsedik. El sallayarak av yapacağımız tepeye doğru tırmandık.

Tepenin son kıvrımını dönünce ileri kayanın üzerinde üç yaşlarında heybetli Teke biziyle alay edercesine bizi seyrediyordu. Tüfeğimi doğrultarak peş peşe iki el ateş ettim. Tüfeğimizde kurallar gereği iki mermiden başka bulunması yasaktı. Teke hiçbir şey olmamış gibi bakmaya devam ediyordu. Iskalamıştım. Acaba bu kadar kısa mesafeden neden vuramadım diye düşünürken avım kıvrıldı ve kayadan aşağıya yuvarlandı. Mustafa beni alkışlayarak belinde bulunan telsisini çıkarttı. Avın konumunu verdi alınmasını talep etti. Telsizden diğer avcı arkadaşlardan tebrikler geldi. Mustafa:

-Mehmet Bey; ikinci hakkınız için devam edecek misiniz? Diye sordu: Ben de:

-Hayır dönelim. Avım gayet güzel. Kayalardan yuvarlanırken boynuzları zarar görmediyse güzel bir av anısı olur. Diye cevapladım. Tüfeğimi sırtıma alarak geldiğimiz keçi yolundan geri dönmeye başlamıştık. Avımız 2 saat sürmüştü. Akşam güneş batana kadar av devam edebilecek bir zaman dilimine sahiptik.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 166

Aşağıya inerken bizden ayrı gelen bir araçla vurulan avları taşıyacak yardımcılardan ikisi ile yolun yarısında karşılaştık. Mustafa onları muhiti tarif etti. Biz jeep doğru giderken onlarda keçi yolundan ayrılarak keçinin düştüğü vadiye doğru indiler. Biz jeepin yanına gelince av malzemelerimi jeepe koydum. Mustafa'ye:

-Şu çocukların yanına gidebilir miyiz diye sordum. Mustafa. Tabii niye olmasın. Dedi. Çocukların bulunduğu bölüme doğru yürüdük. Çocuklar halen oturdukları yerde bulunuyorlardı. Bize gülen gözlerle bakıyorlardı. Fotoğraf makinemi çıkartarak resimleri çektim. Yanlarına yanaştık. Ben:

Çocuklar nerede oturuyorsunuz? Dedim. Kızdan büyük olduğu anlaşılan erkek çocuk cevap verdi:

-Aha şu aşağı yerde. Diyerek: arka tarafı gösterdi. Bizde zaten onların oturdukları kayaya çıkmıştık. Cidden çocukların değdi gibi aşağıda iki kıl çadır vardı. Etrafında da koyunlar ve tavuklar bulunmaktaydı. İnce bir derecik şırıltısı yanıma kadar geliyordu. Mustafa'ye dönerek:

Avı almaya giden arkadaşlar avı bu çadırların yanına getirirler olur mu? Dedim. Mustafa telsisi açarak aşağıda bulunan ikinci aracı arayarak, bizim avı bizim geldiğimiz tarafta bulunan iki kıl çadıra getirsinler. Av sahibi öyle istiyor diye tMustafamat verdi. Biz

ÇORUM FİKİR 167

çocuklarla birlikte çadırlara doğru yürüdük. Çadırlara yaklaşırken bizi bir Kangal karşıladı. Sahiplerini yanımızda görünce gelen var manasına gelen kısa ve sert:

-Hav. Diye çadırdakilere bilgi verdi. Çadırdan birisi sakallı, birisi genç iki erkek, çadırın diğerinden ise iki kadın çıktılar. Ben:

-Merhabalar! Dedim. Yaşlı adam:

-Merhaba Bey! Diye cevap verdi. Ben:

-Misafir kabul ediyor musunuz? Dedim.

-Baş üstüne Bey! Diye cevapladı. Hemen çadırdan çıkan kadınlara çitle getirin, ayran hazırlayın beyler susamışlardır. Diye seslendi.

-Biz çadıra gelene kadar çitleler çadırı gölge tarafına serildi, minderler serpiştirildi. Yaşlı adam bana yer gösterdi, Mustafa'ye de yer göstererek bana:

-Hayırdır Bey. Buraya av için mi geldiniz? Diye sordu. Ben otururken cevap verdim:

Evet Amca. Av için geldik. Sizin bebeleri görünce yanınıza bir uğrayalım dedim. Mustafa bey de olur dedi. Birlikte geldik. Dedim. Yaşlı adam tekrar hoş geldiniz dedi. Genç adam kalaylı iki tas ile saf mı saf yağlı ayranı bize sundu. Buz gibi ayran cidden çok hoştu. Beni eskilere götürdü. Bizi seyreden iki çocuğa genç işaret

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 168

ederek gitmelerini işaret ettiğini gördüm. Müdahale ederek:

-Babası müsaade edersen yanımızda otura bilirler mi? Dedim. Yaşlı adam oğluna işaret etti ve:

-Evet Bey biz sizi rahatsız ederler diye düşünmüştük! Dedi. Çocukları yanıma çağırdım. Yalnızlığın verdiği serbestlikle koşarak yanıma geldiler. Oturmalarını işaret ederek dedelerine döndüm:

-Amca adınız ne? Yaşlı adam:

-Mehmet ! Dedi. Bende gülümseyerek:

-Benim ismim de Mehmet! Dedim. Gülüştük.

Devam ettim: Biliyor musunuz bilir mi siniz? Osmanlı döneminde sayım yapılırken hanelere gidilir erkeklerin isimleri yazılarak sayılmış. Evde ev erkeği olmayınca yada hanede kimse olmayınca kayıt yapan yazıcıya memur bir mim koyuver dermiş. Duymuşsunuzdur yeri gelince bir mim koy deyimi buradan gelmekte. Diye anlattım. Genç durumu anlamamış olacak ki:

-Bey neden mim koy derlermiş? Diye sordu ve kıp kırmızı oldu. Babası tersler gibi bakarken ben:

-Bakın babanın ismim Mehmet, Arkadaşımızın ismi Mustafa ya senin ismin ne dediğinde: Usulca:

-Mahmut. Dedi. Ben:

-Gördüğünüz gibi burada dört erkeğiz deyince yanımda oturan çocuk atıldı:

ÇORUM FİKİR 169

-Benim adım da Muhammed. Dedi. Ben:

-Bak burada beş erkeğiz. Hepimizin isminin baş harfi M harfi ile başlıyor. Osmanlıca M harfinin okunuşu MİM dir. İşte Nüfus sayımını yapan kişi muhakkak böyle düşündüğünden muhakkak burada oturan kişinin ismi M ile başlar, bir mim koy demiş. Diye anlatmaya çalıştım. Bu sıra keçiyi tutuşarak iki yardımcı geldiler. Kalkıp hep birlikte karşıladık. 70 kiloya yakın bir hayvandı. Getirenlere bahşişlerini verdim. Mustafa: -Arkadaşlar siz arabanın yanında bekleyin. Grup toplanınca telsizden bilgi verirsiniz dönerim. Diye talimat verdi. Gelenler araca doğru gittiler. Teke'ye baktım boynuzları zarar görmemişti. Sakalı da yeni yeni uzamaya başlamış olgunluğa ulaşmaya başlamıştı. Yaşlı adama dönerek:

-Mehmet amca. Sen bu işi iyi bilinsin. Bana sadece keçinin başını kesip ver. Diğerini de kavurun birlikte tadına bakalım. Sakatatı ve kalan etleri ile derisinden de siz faydalanırsınız diyince:

-Mehmet bey oğlum sağ ol. Biz hazırlayalım. Eti birlikte yeriz, kalanın siz götürün. Diye cevap verdi. Ben:

-Mehmet amca: Ben İtalya'ya bu eti nasıl götürüyüm? Diye güldüm. Siz çocuklarla güle güle yiye. Dedim. Sevindiler.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 170

Tekenin başı itina ile kesildi, derisi yüzüldü, içi boşaltıldı. Etleri parçalandı. Bu sıra kadınlar büyük bir ateş yaktilar. Tekenin etleri el büyüklüğünde parçalanarak derede yıkandı köz olan ateşin üzerine bir saçayağı kondu. Bir ekmek saçı ters olarak konuldu. Etler yapışmasın diye halis koyun yağı ile yağlarak etler düzüldü. Üzerine bir saç daha kapatılarak saçladın birleşen yerlerine hamur sürülerek beş santim kadar açık bırakılarak sacın üzerine de bir miktar olan köz ateşinden koydular. Yarım saat kadar sonra, yaşlı bayan közleri saçtan sıyırdı. Bir beyle saçı saçayağından* indirdi. Halis ev ekmeklerinin üzerine etler birer parça koydu. İçimden gülümseyerek ebemin yani babaannemin dediği aklıma geldi. “ Sakın keçi etinden bir parçadan fazla yeme iltilem** olursun) Mehmet amca gülümsememi görerek alındı.

-Bey ben bağ bağışladım, onlar bir salkım üzüm verdi mi diye düşündün? Derken ben hemen:

-Hayır Mehmet Amca babaannemin dediği aklıma geldi. Bir parçadan fazla keçi eti yeme diye biz küçükken tembih ederdi. Aklıma o gelmişti. Dedim Gülüştük.

-Etimizi ve ekmeğimizi yedikten sonda biz müsaade istedik. Mehmet amca:

-Olmaz! Üstüne kahvemizi içelim. Arkadaşların gelene kadar konuşuruz. Bırakmam. Diye ısrar etti.. Olur babından başımı salladım.

ÇORUM FİKİR 171

-Birazdan kahvelerimiz geldi. İçtik. Sordum:

-Mehmet Amca! Çocuklar okula gidebiliyor mu?

-Hayır oğul, nasıl gitsinler. Ben:

-Mehmet Amca gelir seviyeniz ne durumda?

-Allah'a şükür. Biraz bizden artarsa şehre peynir ve yağ götürüp diğer ihtiyaçları karşılamaya çalışıyoruz.

-Mehmet amca sorması ayıp. Siz yılda ne kadar kazanıyorsunuz?

-250- 300 lira Bununla da üst baş ve tuz un filan alıyoruz. Diyince utandım. Şimdi para teklif etsem bunları kıracağımı biliyordum. Öğleni biraz geçerken telsizde biz hazırız cevabı geldi. Bizde müsaade isteyerek kalktık. Mehmet amcaya dönerek:

-Mehmet Amca ben geline bir hediye alman için şu parayı bırakıyorum. Diyince kızardı:

-Yok Olmaz dedi. Ayıp olur dedi. Ben:

-Hayır, gönlümden koptu. Ne olur alın dedim bir miktar parayı zorla verdim. Aracımıza kadar bizimle geldiler. Mahmut arkamızdan gelmekte ve elinde bir beze bohça ile bir bardak*** bulunmakta idi. Jeepin yanına gelince bütün ekibin tamam olduğunu gördük. Elimi Mehmet amcaya uzatırken:

-Bey bir dakika dedi. Mahmut'a işaret etti. Mahmut elindeki bohçayı yere serdi ve diğer ekipteki arkadaşlara

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 172

buyurun dedi. Üç yabancı avcıya ben İngilizce:

-Buyurun yemek yiyiniz dedim. Şaşırarak oturdular. Mahmut Şoförler ve mihmandanlar ile hizmetlileri de çağırdı:

Siz de buyurun! Evet bende mars olmuştum. Güya aileye keçi hediye etmiştim. Keçinin sakatatı, döküntüleri ve biraz kemikli kısmı kalmıştı.

Arkadaşlar beğenerek yediler. Bardaktan ayran içtiler. Karnımız tok olarak jeeplerimize binerek otelimize döndük. Burada yaşayanlar için 250-300 lira ile bir yılı geçiren gönlü zengin insanlarla tanışmış olduk.

21 Ocak 2009 saat 01,00 ÇORUM

* Saçayağı. Üç ayaklı ateş üzerine konulacak kapın konacağı demirden üçgen üç ayaklı gerek.

** İtilim İrsal.

*** Çam ağacından yapılmış su kabı.

ÇORUM FİKİR 173

Mahmut Selim GÜRSEL

Geçmiş sayılardan bir yazım DİKKAT ! TEHLİKENİN NERESİNE KADAR GİDİLECEK?

Biraz Çorum'da ne var, ne yok diye yerel bir kanalını açtım.

Çorum Değişim Projesi bilgilendirme toplantısı. Anlatılanları dinleyince tüylerim diken diken oldu. Ya ne diyeceksiniz?

Sevgili Sayın Prof. Hocamın tek muhalif olan matbaacı arkadaşımızın ne demek istediğini anlar gibi olduğunu söylemesine.

Konu: Çorum'un kültür varlığı olarak tescil edilmiş olan bir bölümü. Anlatan : Diksiyonu çok düzgün ve ödevine oldukça iyi çalışmış, teklemekten konuşan bir hatip. Anlatımı gayet mantıklı görünüyor. 20-25

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 174

dinleyici. Hiç çıt yok. Konuşmacı tezini anlatıyor. Yerine otururken Sorusu olan var mı ? Diye sorunca sadece bizim haklı her konuya itiraz eden Sayın Nizamettin Oktay'ımız:

-... Bu çalışmalar için belirlenen sınır nereden, ne reye kadar ?

Başlama noktalar, itiş noktaları neresi... diye sorunca. Konuşmacı bir şeyler geveliyor. Nizamettin tekrarlıyor sorusunu. Bu sefer Sayın Başkanımız cevap veriyor.

Sonra Rüstem baba sarı levhalarla ilgili başkana soru yönetiyor.

Başkan cevaplıyor. Şimdi gelelim konunun özetine: Belediyemiz mantıklı gözükken bir proje için kollarını sıvamış. Bir bilene danışmış, proje istemiş. Acaba bu ön proje için ne kadar ücret vermiş?

35 dönümlük şehir merkezinin altı seçilmiş. Acaba; bu alanın üstünü düzenlemek yerine niçin altını seçmiş ? Bu alanın altında neler var acaba ? Neler yok ki. Bu belirlenen alanın altında bir tarih yatıyor. Bir kent yatıyor. Tarih kokan büyük bir hazine yatıyor.

Neden buraya ÇÖPLÜK denilmiş acaba belediye bunu araştırdı mı ? Hiç zannetmem. Bence bu fikirlerinden vazgeçmeleri için gereken bir iki başlık sizlerle ileteyim.

ÇORUM FİKİR 175

Birincisi:Burası NİKONYA şehrinin bulunduğu yer olabilir mi. Uzun süre Çorum'u fetih eden atalarımız bu yıkıntıları çöplük olarak kullanmış olamazlar mı ? Buralar ve eski Karakeçili mahallesi bir önceki medeniyetin yıkıldığı alan olup olmadığı biliniyor mu ?

İkincisi: 1 Temmuz 1940 Tarihli 24. Sayı Çorumlu Dergisinin normal sayfa 2. genel sayfa 725 şî bir güzel okumaları ve yine aynı derginin 25. Sayısında yayımlanan "MTA TAG Direktörlüğü Tusik Raporu No:1057 Çorum Havalisinin Jeolojik ek sizi"ni bir güzel inceleyiversinler.

İkinci bilgiyi bulamazlarsa; yayımladığım Çorumlu 2000 dergisi 7 sayı 28 numaraya bakı versinler. Ya da ; 8. Sayı 27. Sayfada bu rapor hakkında yazan Sayın Hocam Oğuz Leblebicioğlu'nun yazısını bir inceleyiversinler.

Bence bu iş biraz cıvık. Neden mi ? Çünkü bu projenin yapılacağı alan oynak toprak yani alüvyon yatağı. Altında Ankara gibi taban kayası yok. Biliyoruz ki; bizim il merkezimizin yerleşim alanı taban suyu bol bir yer. Bu topraklar bence yer altında bir katlı derinliği kaldırabilir fakat 35 dönümlük bir alanı ve hele hele,2 kat olan bu projeyi kaldıramaz.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 176

Gerekçeleri gayet açık. Bir kere bu alanı şu anda bile beş dakikalık ufak sağanak yağmurlarda bile caddelerimizden dereler gibi akan sular acaba nerelere akar. Nereler dolar ? İşte sizin projenizde Çorum'da bu akıntıyı verecek ne bir eğilimli arazi var,nede bu suları pompalayacak bol enerjimiz var. Yoksa burayı bitirdiğiniz gün yağan şiddetli bir yağmurla doldurarak yüzme havuzu filan mı yapacaksınız? O da olamaz, koca Çorum'da bu derinlikteki bir havuzda yüzebilecek kaç hemşehrimiz var? Belki de: Bir efsanevi söylenişte geçen; "...yelden; Çorum selden batacak." Denilen sözler sizin eserinizle gerçekleşecektir. Orayı yaptığınızı var sayalım. Şiddetli bir yağmur yağınca ne olacak acaba ? Olacağı malum. Otopark, dükkanlar ve Allah C.C. korusun orada yüzleri bulan dükkanlarda çalışanlar ile, yağmurdan kaçmak için oraya doluşan binlerce Çorumluya mezar olacak. Bakın ; kendinizde söylüyorsunuz. Uydu kent. İstimlak ederek bir sürü güzel tarım arazisini, mesken yeri olarak alıp Çorum'a büyük bir kötülük yaptınız Bari oralarda bu projeyi yer üstünde yapıverin. Yok olmaz diyorsunuz. Ben zor olanı seçtim. Bence siz ; zor olanı değil,rant olanı seçtiniz.

Yine de size 5. Sayı 15. Sayfada kolay rantlı ve müteahhit ve istimlâke bile gerek olmayan bir teklifim

ÇORUM FİKİR 177

vardı bir zahmet onu okuyuveriniz. Tek katlı olan önerimiz, şehrimizin tarihi dokusunu da zedelememektedir.

Sizin projeniz bence birilerine, proje karşılığı biraz para vermek. Yada bu proje ışığı altında "definecilik" yapmak.

Son olarak; Alah'u Teala bir daha Türkiye'mizi eleme boğan depremle bizleri imtahan etmesin. Bu proje ile deprem bölgesi olan ilimizin gerçeklerini göz önüne alınması gerekir. Kolay rant uğruna ilimizi büyük bir felakete sürükleyecek olan bu projenin belki getirebileceği birkaç milyon dolar için, Çorumluları lütfen tehlikeye atmayınız.

Saygılarımla.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Mahmut Selim GÜRSEL

ÇORUM'UN KADISI

Çorum; Amasya'ya bağlı iken;
Bir rüşvetçi kadı varmış.
Aldığı rüşvetler ile,
Çorumluların canına tak etmiş.
Çorumlular toplanıp;
Gizlice bir name yazıp padişaha;
Bir heyet seçerek yola çıkarmışlar.
Heyet Kırk dilim'e varınca arkalarından,
Yetişmiş kadı ile adamları.
Heyeti durdurmuşlar hemen.
Kadı heyet başkanının yanına gelip:
Geri dönmelerini, bir şey göstereceğini,
Heyetin ikna olmazsa eğer;
İstanbul'a tekrar gitmelerini dilemiş,
Heyettekiler bakalım, ikna olmazsak eğer,

Müsaade de etti gideriz İstanbul'a.
Padişaha şikayet ederiz demişler.
Kırk dilim'den Çorum'a dönmüşler.
Doğruca heyet ve kadının adamları
Kadının evine birlikte gitmişler.
Kadı adamlarına dışarıda kalın demiş.
İçeri gidince de heyete dönmüş:
Burada gördükleriniz sizde kalacak
Kimseye söylemeyin ben o zaman
Size söyleyin diye bildiririm! Demiş.
Yemin de almış orada heyetten.
Beraberce bodruma girmişler.
Kadı bodrumdaki üç küpü göstermiş,
Heyet başkanına dönerek söylemiş:
Şu baştakinin ağzını aç demiş,
Heyet başkanı küpü açmış,
Görmüşler ki ağzına kadar altın dolu
İkincisini de açtırmış, oda altın dolu,
Üçüncüsünü de açtırmış kadı ısrarla;
Bakmışlar yarıyı biraz geçmiş
Olarak o da çil çil altınla dolu.
Kadı sesini biraz yükseltmiş:
Bakın şikâyet giden Çorum heyeti!
Ben üç küple geldim, iki buçuğu doldu.
Yarımı da yakında dolar, başkası da yok.

ÇORUM FİKİR 180

Şayet beni şikayet ederseniz,
Ben iki buçuk küpü alıp giderim.
Yalnız; gelen kadı da üç küple gelir,
Gerisini siz artık düşünün. Demiş.
Eski rüşvetçiler belki de kanaatkarlarmış,
Üç küple idare ederlermiş.
Ya şimdikiler küp değil oda da
Doldursalar yetmez imiş.
01/03/2006

ÇORUM FİKİR 181

Mahmut Selim GÜRSEL

GAZİ TOP (Gerçek hikaye)

Geçtiği yerde herkesle selamlaşarak dükkânın önüne gelen Yusuf dükkanını Bismle ile açtı. Allah' a hamt etti. İçinde de “Ya Rabb'i, bu sıkıntılı günlerden bizleri kurtar” diyerek duasını etti. Son on aydır dükkana gelenlerin sayısı gittikçe azalmıştı. Yaşı 55' e ermiş, güzel günler, sıkıntılı geceler geçirmişti. Açıkçası feleğin çemberinden geçmiş bir yaşa ermişti. Bu düşünceleri bir tarafa atarak gelirken aldığı gazetesini açtı okumaya başladı. Üç beş yıldır aldığı gazetesinin ekonomi bölümünü inceledi. Dün akşam giderken hayali yatırdığı tahvilleri ile dövizin ne getirdiğini öğrenmek artık onda bir tutku olmuştu. Bu tutkuları kazanmasının birinci sebebi müşterilerinin azalmasından dolayı kendisine maddesel olmazsa bile düşünsel bir meşgale bulmasının yansımasından başka bir şey değildi. Birde Çorum' da pek popüler olan at yarışı tahminleri onu oyalıyordu. Bir

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 182

ara kolundaki saate baktı saat dokuzu biraz geçmekte idi. Yavaş yavaş diğer esnaflarda “Çöplük” te ki dükkânlarını açmaya başlamışlardı.

Kalktı, küçük tüpü yakarak çay suyu için demliği koydu tekrar gazetesinin başına döndü. Bu sefer spor sayfasını açarak at yarışı tahminleri ile o gün hangi atların ve hangi jokeylerin koşacağını inceledi. Bu inceleme de onun on dakikasını almıştı. Kendi kullandığı bir tarafı yazılı kağıtlarından birisine bir altılı ganyan çıkarttı, aynanın kenarına itinalı olarak yerleştirdi. Beli ağrımıştı. Belini tutarak küçük tüpün üzerinde kaynamakta olan demliği aldı. Kaynayan suyun büyük bir kısmını dükkânda bulunan çift kapaklı termosun birinci gözüne boşalttı. Demlikte kalan suyu da küçük demliğe boşalttı, belirli miktarda çay atarak tüpün üzerinde bir taşım kaynayana kadar demlik elinde bekledi. Demliği alarak bir kenara koydu. İyice boşalan büyük demliğe su doldurarak tüpün üzerine dikkatlice koydu, küçük çay demliğini de üzerine oturttu. Doğrulurken: “biz çırakken tüp ne gezerdi. Yanan ocağın üzerinde güğümle su kaynatırdık. O zamanlar Çorum’da dükkânda çay demlemek ayıp sayılırdı” diye düşündü.

Her zaman ki saatte tertibi Selim dükkâna uğradı. Hal hatır sorduktan sonra kendi iş yerine gitti. Saatte on olmuş, sokaklar dolmuştu. Bir ara bir müşteri geldi, acele bir sakal tıraşı yapiver usta diyerek koltuğa oturdu.

ÇORUM FİKİR 183

Yusuf gelen bu genç müşteriye tanıyamadı. Berberliğin verdiği alışkanlıkla sordu:

- Çorumlu musunuz? Genç adam
- Evet” diyerek cevapladı. Yusuf:
- Hangi mahalleden? Diye tekrar sordu. Genç

adam:

- Kale mahallesinde. Diye cevapladı. Yusuf’ un gözleri daldı. Genç adamın sakalına sürdüğü sabun köpüğünü biraz daha dolaştırarak, yeğenim:

- Sen bizim rahmetli koca Üsüğe çok benziyorsun, bir akrabalığın var mı ? Dedi. Genç adam:

- Dedemin ismi Hüseyin’ di. Diye cevap verdi. Yusuf.

“Evet bizim Üsüğün torunusun demek. Maşallah. Yeğenim deden sana “Gazi Top” u anlatı mı? Genç adam meraklanmıştı. Dikkat etti, berberin yüzünde geniş bir gülümseme ve parlaklık gelmişti. Kendi kendine düşündü. Dedesi böyle bir hikaye anlatmamıştı. Dedesi kendisi ile çok ilgilenirdi fakat onunla sohbet etmeyi pek sevmezdi. Meraklandı, berbere:

- Hayır usta böyle bir hikayeden haberim yok. Dedi.

- Yusuf hafifçe gülümseyerek usturayı eline aldı; genç adamın yeni gürlmeye başlamış sakalını tıraşa başladı. Genç adam; berberin söylediği hikayeyi iyice

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 184

merak etmişti. Berbere:

- Usta hani demin söylediğin hikayeyi bana anlatabilir misin ? Dedi. Yusuf:

- Bak yeğenim; bundan yıllarca önce idi. Duymamış olsan da ders kitaplarında okumuşsundur. Ülkemizi idare edenler karar alarak kahraman Mehmetçiklerimizi Kore'ye göndermişlerdi. O yılın Ramazan ayıydı. Belediye tarafından kaleden atılan Ramazan topunun merkezden duyulmaması nedeni ile merkeze yakın olan Parka alınması ve oradan Ramazan topunun atılması karar çıkmıştı. Derken bu kararı tatbik eden Belediye Zabıta Memurları Arife günü öğleden sonra topu Kale'den alarak Parka getirmişlerdi. Ramazan topunu atan Osman ağa sahur topunu atar, akşam topunu da Metin usta atardı. Zabıta akşam topunu atan Metin Ustaya haber vererek topun yerini bildirmiş ve ikindiden sonra Ramazan karşılama toplarını atması için haber vermişti. Osman Ağaya ise topun yeri haber verilmemişti. Diyerek soluk alarak sabun artıklarını temizlemeye başladı. Hüseyin anlatılanları dinlemeye başlamıştı. Bu hem bir yakın tarihle ilgili anı idi ve hem de meraklı bir bilgiye benziyordu, sabırsızlanarak.

- Usta sonra ne oldu? Dedi. Yusuf:
- Bak Üsüğüm neler oldu neler anlatayım da dinle: Kale mahallesinin delikanlıları bu topun gittiğine çok içerlemişlerdi. Hemen mahallede toplandılar. Kendi aralarında konuştular ve karar aldılar. Akşam bütün şehir

ÇORUM FİKİR 185

teravide iken topu alıp y5rine koyacaklardı. Bu kararı alınca herkes evine gitti. Yatsı vakti sela verilirken her zamanki toplantı yaptıkları buluştular. Deden Üsük de dahil dokuz kişiydiler. O zamanlar her akşam başka camide teravi kılmak için dolaşıldığı için delikanlıların topluca gitmeleri dikkati çekmedi. Yürüyerek parka geldiler. Hava karardığı için ortalık zifiri karanlık olmuştu. O zamanlar şimdiki lisenin bulunduğu yerde ev filan yoktu. Karşısında bulunan yeni kurulan Bahçelievler Mahallesi yeni kurulmuş, yavaş yavaş canlanmakta idi. Hele Esnaf Evleri diye bir mahalle yoktu. Milönün dediğimiz yerde bir sellağı vardı, sellanın şehir sınırı sayılırdı.

Parkta topun yanına geldiler. Kundağından kaldırarak yürüterek, Yeşilyurt üzerinden Milönüne geldiler, orada sellayı takip ederek topu kaleye getirerek eski yerine koydular. Şimdi bundan sonraki kısmını bana Osman ağa anlatmıştı :” Sahur topunu atan Osman Ağanın topun yerinin değiştirilmesi olaylardan haberi olmadığı için, barutunu alarak topun yanına gelerek sahur başlangıç topunu atarak bir sigara yakıp evine dönerken camilerin birinden temcit okunmaya başladı. Ne güzel okuyorlardı temcit ilahilerini diyerek eve girdi. Sofra hazırlanmıştı, mayalıları birer birer mideye indiren Osman ağa hanımına bir kahve yap hatun dedi. Hanımı ocakta bulunan ateşe kahve cezvesini koyarak kahve

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

pişirdi. Osman ağa serkisof marka saatine bakarak yerinden kalktı. Bir sigara daha yakarak topun bulunduğu yere gitti, topu doldurdu beklledi, sigarası bitince evden adeti üzere getirdiği matarasından ağzını yıkadı, suyunu içti fitili ateşledi evine döndü. Diyen Yusuf sustu. Bir bardak su doldurdu. Bir yudum aldı. Herhalde Ramazan, mayalı, su derken ağzı kurumuştu. Hüseyin iyice meraklanmıştı. Acele ediyordu, sabırsızlanıyordu sonucu dinlemek için. Dayanamayarak sordu:

Usta kimse topu sormadı mı? Diyerek sonucu dinlemeyi beklledi. Yusuf gülümseyerek.

- Patlama be oğlum anlatacağım. dedi. Soluklandı, sanki o günleri yaşıyordu 50 yıl öncesinin dinlediği hikayeyi sanki toparlıyordu. Anlattığı bu hikayenin her bölümünü birisi anlattığı için hafızasında sıraya koyuyordu:

- Ertesi gün; Parkın bahçıvanı koşarak belediyeye gelir, Zabıta Müdürüne çıkarak durumu anlatır, topun yerinde olmadığını söyleyince Belediye karışır, hem de ne karışma koskoca tarihi top yok olmuştu, olur mu böyle bir şey diyerek Başkanın odasına çıktı. Başkan da şaşmıştı bu işe. Telefona sarılarak karakolu ararken Zabıta Müdürüne dönerek yahu temcit topu atıldı ben kulağımla duydum diyince Zabıta Müdürü de evet bende duydum derken, odacı içeriye evrak getirmiş bulunuyordu, top bahsini duyunca sıkıla büzüle,

Başkanım top kalede duruyor, bir şey olmamış, ben buraya gelirken yerinde duruyordu deyiverdi. İş temelli karışmış bulunuyordu. Parkın bahçıvanı top yerinde yok diyor, odacı ise top kalede duruyor diyordu. Hemen telefon etmekten vaz geçerek odacıya, makam arabası hazırlansın diyerek Zabıta Müdürüne beraber gidelim bir bakalım diyerek aşağı indiler ve makam aracına binerek Kale'ye geldiler. Cidden top yerli yerinde duruyordu. Fazla düşünmediler ve Belediyeye döndüler, zabıta tekrar topu Kaleden alarak Parka geri getirdiler.

Ramazanın birinci günü akşam topu yine Parktan atıldı. Akşam aynı gençler topu alıp kaleye getirdiler, bu git gel dört gün sürdü. Dördüncü gün Başkan bu gençleri topu götürürken zabıta ile yakaladı. Suçüstü yakalanan gençlere niçin böyle yaptıklarını sorunca, onlarda mahallemizin topunun Parka gitmesine gönlümüz razı olmadı dediler. Reis önce kahkaha ile güldü, sonra düşündü delikanlılar haklı diye düşündü zabıtalara da emir vererek topu Kaleye götürün dedi. Gidiş geliş sırasında topun tekerleğinin birisinin arızalanmasının da aşağıdaki söylentiye sebep olduğunu düşünebilirsiniz.

İşte Üsüğü top olayı böyle oldu. Yalnız; şehirde bir dedikodu yayıldı: "Top savaşmak için Kore'ye gidiyor, geliyor dediler" sonraları da halk tarafında topa "Gazi" unvanı verildi.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 188

Mahmut Selim GÜRSEL

BİZ

Bizi; biz yapan bu dünya sanırız.
Kimi kimden sorar, kimi ararız
Bekleriz Allah'tan emek vermeyiz
Dünyaya da esir olduk kime ne?

Arkamızda bir eser var demeyiz,
Yaptığımız kıymet görür bilmeyiz
Ölünce bilinir kıymet ederiz
Bu dünya ya esir olduk kime ne?

Ağlayan değil de, gülen olduk biz,
Öldürene köle olduk hepimiz
Bombalanır dindaşlar seyredemiz
İki devletin kuklası olduk biz

ÇORUM FİKİR 189

Mahmut Selim GÜRSEL

TIMARHANE YOLCUSU

Kader ağlarını yavaş yavaş örüyor.
Bataklığa gidiyorsun bak milim milim
Düşünmezsen bu dünyayı olursun salim
Boş ver şu geçmişe,şen olsun istikbalin.

Sevmek ne haddine be,sevilmekte keza.
Tutuldum zannetme,sen bu kara sevdaya
Bir yol alır gider,boş yorumlanır rüya.
Kanma kimseye. Gidersin tımarhaneye.
20/12/1972

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Mesut ARTAR

BUNUN BÖYLE OLDUĞUNU İSPAT EDEN AK PARTİYE TEŞEKKÜR BORCUMUZ VAR..

Kafese beş maymun, kafesin ortasına da bir merdiven konur. Merdivenin üzerine de ipe bir kangal muz asılır. Her bir maymun merdivenleri çıkarak muzlara ulaşmak istediğinde dışarıdan üzerine hortumla soğuk su sıkılır. Her bir maymun aynı denemeyi yapar, buz gibi soğuk suyla ıslatılır. Bütün maymunlar bu denemeler sonunda sırlıklam olurlar. Bir süre sonra muzlara doğru hareketleneni diğer maymunlar engellemeye başlar.

Su kapatılıp maymunlardan biri dışarı alınır, yerine yeni bir maymun koyulur. Yeni gelen maymunun ilk yaptığı iş, koşup muzlara ulaşmak için merdivene tırmanmak olur. Fakat diğer dört maymun buna izin vermez ve yeni gelen maymunu üstüne üstlük bir de güzelce döverler.

Daha sonra ıslanmış maymunlardan biri daha yeni bir maymunla değiştirilir ve o da merdivene ilk yaptığı

atakta dayak yer. Bu maymunu en şiddetli ve istekli döven de biraz önce diğerleri tarafından engellenen ve ilk dayağı yiyen birinci yeni maymundur. Islak maymunlardan üçüncüsü de değiştirilir. Bu da ilk atağında diğerleri tarafından cezalandırılır.

Diğer dört maymundan yeni gelen ikisinin en yeni gelen maymunu niye dövdükleri konusunda hiç bir fikirleri yoktur ama en iştahlı dövenler de onlardır. Sonra en baştaki ıslanan maymunların dördüncü ve beşincisi de yenileriyle değiştirilir.

Ama tepelerinde o bir kangal muz hâlâ asılı olduğu halde artık hiç biri merdivene yaklaşmamaktadır. Maymunların tamamı değiştirilmiş olmasına rağmen muza hamle yapan da olmaz. Muz, merdivenin üzerinde durur, fakat hiçbir maymunun neden muza hamle yapmadığını da bilmez. Muzun merdiven üzerinde durması tüm maymunlar tarafından kanıksanmıştır. Muzu çok seven maymunlar, hayatlarından memnundurlar!

Neden mi? Çünkü; burada işler böyle gelmiş ve böyle gitmektedir. Eskiden beş yıl dolmadan seçimler yapılırdı. Kanunlarda seçimler beş yıl da bir yapılır denilse de kimse bunu sorgusunu yapmazdı. Koalisyon hükümetleri canları istediklerinde seçim yapar, istediklerinde bakan değiştirirlerdi. Bizler de halk olarak ne zaman seçim yapılırsa sandığa giderdik. Bir anlamda

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 192

sandığa gitmeyi kanıksamıştık.

Şimdi ilk kez seçimler vaktinde yapıldı. muhalefet partisi CHP bilmelidir ki . Türkiye'de siyasetin temel sorunu, özgürlükler çerçevesinde kolayca çözülebilecek yaşam tarzları, kimlikler, inanç farklılıklarının algılanması üzerinde kurulu gerginlikleri bir türlü ortadan kaldıramayıştır. Sosyal demokrat bir parti, CHP. 'Sosyal' kelimesi çerçevesinde konuşacağımız çok ciddi sorunlar varken. Büyük bir neoliberal kuşatma içine girdi. Sosyal güvenlik reformunu tartışırken. CHP'nin gündeminde bunlar yok, 'AB'ye yaptığınız liman teklifini, Çankaya'ya sordunuz mu, sormadınız mı?' Ana muhalefet bununla meşgul. Laik - cumhuriyetçi eksen ile İslamcılar arasındaki kırılmadan yararlanıp, Meclis'te tekrar nasıl var olacağının hesaplarını yaptı. Aslında bu gerilim aslında AKP'nin da işine geldi. Uzaktan davulun sesi hoş gelirmiş. Atıp tutmak kolaydır. Şunu bilmek lazım Türkiye kurulduğundan beri gelen hükümetler yabancı ülkelerle yaptıkları anlaşmalar, kötü yönetim ve yanlış siyasetler sonucu öyle bir hale gelmiştir ki başbakan olduğunuzda yabancı ülkeler elinize ilk önce kelepçe vuruyorlar ve ağzınızı da bantlıyorlar. Artık bu durumda yapabileceklerinizin en fazlasını ülkeniz için yapmaya çalışıyorsunuz. Ne zamanki alışa gelmişlik muhalefet çizgisini terk edersek o zaman banttan da kurtulup kelepçeyi de elinden söküp atabilirsek yani ülkemizi yabancı ülkelerin baskısından

ÇORUM FİKİR 193

kurtulmuş tam bağımsız bir ülke haline getirirse o zaman uyuyan dev uyanacak. İşte o zaman dediğimizi yapabilecek, saygı görecektir ve herkesin içine korku salabileceğiz. Zaten Uygulamalar konusunda memnun olmayanlar sandıkta kararını verdi. Başarılı olanlar yine beş yıllığına iktidar oldu, başarılı olamayanlar da baraja takıldı. Birçok uygulamasına karşı olup olmadığımız veya katılmadığımız AK Partinin bize seçimlerin beş yılda bir yapıldığını hatırlatması ve halkın istikrardan yana oluşu görüşüne bir vatandaş olarak sonuna kadar katılıyorum. Temennimiz, alışkanlıkların bitip, doğru olanın yapılmasıdır.

Ama Kimse halkın beş yıllığına iktidar seçtiğine bakmıyor. Garip gelse de alışkanlıklarımızın yanlış olduğu ortada. Bunun böyle olduğunu ispat eden AK Partiye teşekkür borcumuz var.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Mesut ARTAR

ANNE VE BABANIZIN KÜÇÜK YAVRUSU DEĞİL MİSİNİZ?

Her insan belli bir yaştan sonra,'hep çocuk kalsaydım keşke' der. Her insan özler çocukluğunu... İster kötü ister güzel geçsin çocukluk dönemi; gene de çocuk saflığıyla yaşamak ister hayatını. Nedendir bilinmez küçük bir çocukken ve daha annemiz elimizden tutup parka götürürken bizi oyun oynamaya; en büyük hayalimizdir büyümek ve kocaman bir adam olmak...Düşünsenize bir kere o günleri...Hep büyüklere özenerek oynamaz mıydık oyunlarımızı? Öğretmencilik...Evcilik... bir an önce büyümek için dualar ederdik. Böyle giderdi,hepimiz için, küçüklerin hayalindeki büyüklük halleri ve onları örnek alarak yarattığımız çocuk tiyatrosu...Hep büyüyünce ne olacağımız sorulurdu da büyük bir gururla cevap

verirdik. 'Doktor olacağım yok yok öğretmen...'Her an bir meslek değiştirebilen başka hangi insanoğlu var çocuklardan başka? Ne güzeldi o dönemlerimiz öyle değil mi? Ağladığımız yada korktuğumuz zaman babamızın güvenli kollarında huzur bulmamız, annemizin şefkatli kollarında, onun kokusuyla uykuya dalmamız... Ne güzeldi kardeşimizle yaptığımız oyuncak kavgaları.. Bir oyuncağı bile paylaşmazken, başka biri ona zarar vermeye kalktı mı nasılda koruma altına alır yada alınırdık kardeşimiz tarafından Ve...

Ve...Zaman...O günlerin, deli gibi büyümek istediğimiz zamanın hızla akıp geçmesi, zamanın bizi yenişi... Düşünün bir kere hangimiz kendimizi çaresiz hissettiğimiz zaman, iki büklüm olup cenin halini almıyoruz. Bir an için annemizin güvenli karnında olmak istemiyoruz.. Hangimiz ağlarken anmaz annesinin ismini yada duymak istemez onun şefkatli sesini? Babamızın güvenli kollarına sığınmak için neler verebilirdik acaba o anlarda?.. O kadar kaptırmışız ki kendimizi büyümeğe, büyüdüğümüzü anladığımızda çok geç olmuş belki de... Peki şimdi yapabileceğimiz sadece, 'keşke çocuk kalsaydım. 'Demek mi acaba? Hayır, tabii ki değil; çünkü çocuk saflığıyla yaşayabilmek, yüreğimizdeki çocuğu çıkarmak kendi elimizdedir her zaman. Lunaparka gidip de atlı karıncaya binmeyi deneyin mesela...Yada bir gün

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 196

toplayın bütün arkadaşlarınızı saklambaç oynayın gecenin bir vakti çılgılık çılgılığa...Hayır.. Hayır.. sakın utanmayın bunları yapmaktan, sakın utanmayın sizi mutlu eden bu şeylerden.. Size tuhaf tuhaf bakan gözlere de aldırmayın, emin olun ki onların bakışlarının nedeni ayıplamak değil, bir nevi, 'keşke bende yapabilsem.' Düşüncesidir, siz mutlu olacağınız şeyleri yapmaktan hiçbir zaman vazgeçmeyin.. En önemlisi de yüreğinizi o çocuktan uzak tutmayın.. Hep sevin, sevin, gülün ama; bir çocuğun kalbinin şeffaflığıyla yapın bunları... Böylece de daima mutlu olun... Hem düşünün 70 yaşına da gelseniz hala biricik anne ve babanızın küçük yavrusu değil misiniz? Yüreğinizdeki küçük sizi hep yaşatın ve hep yaşayın.

ÇORUM FİKİR 197

Mesut ARTAR

AYNASI İŞTİR KİŞİNİN LAFINA BAKILMAZ

Öylesine güzel ve köklü bir vatanın evlatlarıyız ki ne kadar şükür etsek azdır. Bu cennet vatanın her köşesi ayrı bir güzel Doğusuyla, batısıyla, kuzeyiyle, güneyiyle bulunmaz bir cennettir.

Malum herkes kendi ilini, ilçesini, köyünü çok sever ve doğru olanda budur. Ancak ben konuyu kendi memleketime Çoruma getireceğim.

Geçmiş yıllarda bir çok sıkıntılar yaşadık, fakirlik yaşadık, geride kalmışlık yaşadık ama hiç bir zaman isyan eden olmadık ve olmayız da. Çünkü "Vatan sevgisi imandandır." hadisi şerifine gönülden inanmış, gönül erleriyle dolu bir şehirdir Çorum. Ta ezelden bu böyle gelmiş ve böyle de gidecektir.

Her nimetin bir külfeti vardır, bunlarında sabırla, sevgiyle hoşgörüyle ve vatan sevgimizle hallederiz Eyvelallah!.

Çünkü vatani olmayanın dini, dili, namusu
[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 198

tehlikededir. Üzerinde yaşadığımız Vatanımızı, şehrimizi, köyümüzü sevelim, sahip çıkalım ve yaban ellere çiğnetmeden birbirimizle barışık yaşayalım. Kimselerin kaşının üstünde ki karaya, soğanı sarımsağı saymaya gerek yok, Gerçek Çorumlu gibi çalışıp kendi yağımızla kavrulup, şahlanışımızı her alanda kendimiz yapacağız başka yolu yok.

Çoğu insan kendi şehrini candan sever. Ona tutkuyla bağlıdır.

Başka bir şehre yada yere değişmez kendi şehrini. Çeşitli sebeplerle başka yerlere göçse de başka yerleri de yurt tutsa, kendi doğduğu şehir yani memleketi bir başkadır gözünde.

Onunla ilgili her haberle ilgilenir, her resme doya doya bakar; bir çok kez. Oradan gelenleri hasretle kucaklar, oraya gidenleri bir başka uğurlar insan.

Gurbetteki insan bir başka gözle bakar şehrine, daha çok sahip çıkar belki.

Şehirde yaşayanlar o an için onun kıymetini bilmezler belki.

Sabahlarını, yaz akşamlarını, tozlu sokaklarını, kalabalık çarşılarını, caddelerini, yollarını ve diğer nice özelliklerini hiç bilmeden yaşarlar. Şehrini seven insan için yaşadıkları şehir kayıp değildir. Tozuna, toprağına, çamuruna, daha duyarlı olur şehrine.

Şehirleri insanlar idare eder. İster seçilmiş ister atanmış.

ÇORUM FİKİR 199

Onlarında şehri sevmeleri gerekir. Candan, canı gönülden.

Bu sevgi hem borçtur üzerlerine.

Çünkü ya devlet yada bu millet görev vermiştir kendilerine şehri sevsinler güzelleştirsinler diye. Onların görevi çok zordur. Kendilerini düşünmeden hizmet etmeleri gerekir şehre ve şehirde yaşayanlara. Hizmet edeni şehirlerde sever yaşayanları da.

Bu yüzden çok çalışmalı, her zaman neşeli güler yüzlü olmalı, zorluklarla yorulmamalı, kimseye tepeden bakmamalı, üretmeli, her zaman şehri ve yaşayan insanlarını düşünmeli, klasik söylemler ve günü birlik bildik politikalarla vakit geçirmemeli şehri yönetenler. İster seçilmiş ister atanmış olsun.

Yoksa şehir ve insanı yapılanları unutmaz. İster iyi ister kötü olsun. Bakmışsınız bir gün hiç umulmayan bir insan sizden büyük fil var deyiverir. Atandım yada seçildim diyen burnu bir karış havada yöneticiye. Güzel sözler söylemiş atalar ?aynası iştir kişinin lafına bakılmaz?. Bu yüzden söylemek yada gazetelere çıkmak kurtarmaz insanı. Şehrin insanı yapılanlara bakar ve notunu verir ve oyunu ona göre yönlendirir. Ben şehrimi seviyorum ve şehri yönetenlerden de bu sevgiyi bekliyorum. Kendilerine karşı değil şehre, şehrimize karşı...

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Muhsin AKTAŞ

DURDURUN ŞU ZALİMİ

Dimağ durdu bu akşam ciğerim kin kusuyor,
Zalim zulüm yapıyor kefereler susuyor,
Nice Mümin Müslüman koltuğunda pusuyor,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.

Büyük şeytan haince arkasında duruyor,
Katil şerefsiz hain acımadan vuruyor,
Bir milletin tüm soyu bombalarla kuruyor,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.

Küçücük yavrucaklar kurşunlarla ölüyor,
Arap şeyhi makamdan utanmadan gülüyor,
Vahşet demek bu işe inan hafif geliyor,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.

Dünya denen âlemde böylesi görülmedi,
Üç buçuk boz ayının defteri dürülmedi,
İnsanlığa bu kara boşuna sürülmedi,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.

Gece ayazı çöktü yüreğimin üstüne,
Kurt bürünmüş sinsice yavru kuzu postuna,
Bebek kurban gidiyor vicdansızın kastına,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.

Lokmalar boğazıma kurşun gibi dizildi,
Seyrettiğim her canda kalbim durdu ezildi.
Yirmi yedi aralık katliamla yazıldı,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i.

Kalem kurşun olmaya yemin etti bu gece,
Katile isyan etti tüm kelime ve hece,
Filistin'de tütüyor birçok hanede baca,
Yetti artık durdurun şu zalim Siyonist'i
Espiyeli MUHSİN AKTAŞ

ÇORUM FİKİR 202

Muhsin AKTAŞ

AFFEYLE GAZZELİ BALAM

Yahudi'nin döllerı bombalar yağdırıyor
Sivillerin kanını göklere ağdırıyor
Pirifâni yaşlıyı itine boğduruyor
Mazluma kurşun sıkan elleri kır Allah'ım

Ağlayan yürekleri hırsından çatlatıyor
Müslüman'a kinini ininde hortlatıyor
Cami okul demeden füzeyi patlatıyor
Mazlum evini yıkan elleri kır Allah'ım

Bebek ağlatan dünya bu utanç sana yeter
Filistin'de yapılan vahşetten de bin beter
Anaların karnında bomba dumanı tüter
Mazlum canını yakan elleri kır Allah'ım

ÇORUM FİKİR 203

Çoluk çocuk demeden masumlar vuruluyor
Yardakçı yönetimler koltuk da kuruluyor
Kundağında yavrular kefene sarılıyor
Gazzece ceset eken elleri kır Allah'ım

Büyük Şeytan, Avrupa, açık destek veriyor
İnsan hakları var mı? Asil vicdan soruyor
Mazlumların kanları yanağında kuruyor
Bebek kanını döken elleri kır Allah'ım

Lanetlenmiş İsrail leş yemeye doymuyor
Kendinden başkasını insan bile saymıyor
Eli kanlı katiller kurallara uymuyor
Bebek gözleri söken elleri kır Allah'ım

Affeyle yavru balam uzanıp alamdım
Oyuncak oynamaya sana yer bulamadım
Göğsündeki kurşuna siper de olamadım
Kafayı kuma sokan elleri kır Allah'ım

Espiyeli Muhsin AKTAŞ
05.01.2009

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Murat HACIOĞLU

YENİ YIL VE ESKİ DEFTERLER

Siyah beyaz televizyonlu yıllardan kalma bir alışkanlık olsa gerek, her yılbaşı akşamında nedense bir türlü vazgeçemediğim bir ritüelim var... Siz ona batıl inanç da diyebilirsiniz... Az sonra söyleyeceğim...

“Nerede o eski bayramlar” dedirten erozyondan nasibini almış bir kuşak temsilcisi olarak (buradan çok yaşlı olduğum zannına kapılmayın, dipçik gibiyim daha) şimdilerde bayram hüznlerini anımsatan “nerede o eski yılbaşı akşamları” diye hayıflanırken yakaladım kendimi...

Hakikaten de insanın kendini “suçüstü” yakalaması, suçüstü yakalanmasından daha beter bir durummuş... İnsan kendini böyle bir durumda yakaladığında ne yapacağını şaşırıyor vesselam... Atsan atılmaz, satsan satılmaz, çünkü kendi bedeninin, kendi ruhunun, kendi fikriyatının, kendi hislerinin...

O zaman en iyisi kendimden kısa bir süre uzaklaşayım ve karşıdan şöyle bir kendimi süzeyim ve nihai kararımı vereyim diye niyetlendim... Bir nevi kendi kendimin “Anayasa Mahkemesi” olacaktım veya “Danıştay”ı yahut her ne derseniz... Önce kendime dair delillerden işe başlamalıydım ancak o konuda belirli bir eğitimim olmadığından “delil yetersizliğinden” berat edeceğim ümidi hasıl oldu...

Ancak “demokrasilerde çare tükenmez” demişlerdi ya ben de çareyi çabucak buluverdim... Eski defterleri karıştıracak, eski kayıtlardan delil toplama eylemine girişecektim... Evet, en iyisi böyle yapmak olmalıydı... Aksi takdirde daha mahkeme başlamadan bitecek, “suçüstü” yakaladığım kendime dair bir yaptırım uygulayamayan “kendim” üzüntüden helak olup gidecekti...

İşte böyle kendimle uğraşan kendime hangi yöntemi salık vereceğimi düşüneyim, planlar yapadurayım, öte yandan yaklaşan yılbaşı akşamı için de bir plan hazırlamam gerektiği şu kış ortasında buzlanmaya meyilli sular gibi suratıma suratıma çarpıyordu... “Yahu daha bu sabah yüzümü yıkamamış mıydım, nedir bu soğuk işkence?”

İşe koyulma vaktidir diyerek, dolapların karşısına karargâhımı kurdum, yanıma uzunca süre yetecek kadar kahve, kraker, bonbon, kabak çekirdeği ve su almayı da

[**KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**](#)

ihmal etmedim, ayrıca doğal gazın doğal olmaktan çıkması nedeniyle bir adet battaniye almayı da asli görev sayarak görevimi ifa ettim...

Şimdi sıra delil toplama eylemine başlamaya gelmişti... İlk okul zamanlarımdan kalan defterlerimi bulmalıydım, zira oralarda bir yerlerde mutlaka yeni yıl münasebetiyle yazılmış birkaç satır bulma ümidim saklıydı... Yine eskiden her seferinde “günlük” yazma hevesiyle aldığım, birkaç sayfadan sonra yazmayı unuttuğum “ajanda”lar da o dolaplardan birinde bulunmayı bekliyor olabilirdi... Öyle ki hasretimden prangayı falan bırakın hapishaneler eskitmiş olma ihtimalleri de kuvvetliydi hani...

Aslında kısa bir süre düşününce bu delil toplama eyleminin başarısız olabileceği aklıma düştü, zira ben eskiden hiç yazmazdım ki... Evet, yazmayı zül addeder, kompozisyon derslerinden hoşlanmaz, edebiyat derslerinde “Divan Edebiyatı” şiirlerini tercüme etmekten hiç hazzetmezdim... Ayrıca öğrencisi olduğum “Fen” şubesinin kalıplarını yumurtanın kabuğunu kırıp başını çıkartan civciv gibi de kıramazdım... Tamam sanata dair ilgisiz değildim, şiire ve yazıya da ilgim vardı, lakin o ağır aksak kağrı misali ilerleyen, konu-konu işlenen ve ders programına tabi olan o kitapları sevedim işte... Müfredat haricine çıkılamayan bir eğitim sistemi içerisinde ormanda yolunu kaybetmiş “çaylak tilki” misali, kim ne tarafa işaret etse o tarafa

yönelen, kendi sapımızdan tutamayacak kadar kendimize uzak bırakılan bir kuşaktık ne de olsa... (Şimdilerde bizim kuşağa “darbe kuşağı” da diyen oluyor)

Hazır konuya girmişken oradan devam edeyim bari... İşte o “kendi sapından tutamayan” ama herhangi bir “baltaya sap” olması istenen kuşağın çocuklarından olduğumuz için olsa gerek düşünce sistematiğimiz de aynı okuma kültürümüz gibi ağır aksak ilerliyordu nitekim... Zaten dumur halindeki düşünce sistemimiz (isterseniz “düşüncesiz sistemimiz” de diyebiliriz) tamamen “fen ve matematik” üzerine yoğunlaştırılmaya çalışılarak daha beter felç edilmiş, “edebiyat” dersleri olmasa da olur alışkanlığına maruz bırakılarak değersizleştirilmiş ve öyle algılanmasına sebep olunmuştu... Matematikçi bilen adamın “mantık” dersiyle ne alakası olabilir ki, “fizik” kitabını yalamış yutmuş üstüne bir de soda içmiş gencin “felsefe” dersini almasına ne gerek var ki düşüncesinden olsa gerek, “felsefe ve mantık” dersi de gereksiz kategorisine alınarak diskalifiye edilmişti...

“Kimya ve biyoloji” dersleri savaş taktiğinin önemli bir parçası belenmiş, girilecek üniversite seçme sınavında bizi kurtaracak can yelekleri olarak nam salmışlardı ya, o vakit “sosyoloji” gibi ne idüğü belirsiz bir dersin okutulması da elzem değildi demek...

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Sosyoloji okuyup da sosyolog mu olacaktık nasıl olsa... Ahanda bakın işte sosyologlar bir araştırma yapıyorlar da bir küfür yemedikleri kalıyor...

Resim ve müzik dersleri de “el emeği göz nuru” hazırlık testleri ile yavanlaştırılmış, “sol anahtarı” evrim geçirerek “cevap anahtarı” halini almış, masa üzerine koyulan bir vazonun resmi defalarca çizilmeye çalışılmış ama her defasında ders bitmişti...

İşte kısaca anlattığım şahsi/öz/hakiki hikayemde de gördüğünüz üzere geçmişimde yazmaya özendirecek, yazıp bir kenara saklamayı adet haline getirecek, “yazayım da ilerde lazım olur” düşüncesiyle arşiv oluşturmayı sağlayacak bir çocukluk/gençlik geçirmemişim... O halde dolabın karşısındaki karargahımda kabak çekirdeği yiyerek eski defter arama girişimimin hüsrarla sonuçlanacağını siz bile kestirebilirsiniz... Ben yine de ümitliydim... Bir süre sonra azık olarak yanıma aldığım yiyecekler tükenince gerçeğe aydım ve aymaz olaydım... Ne yazık ki eskiye dair yazılı bir “delil” bulamayacaktım...

O zaman bu delil toplama olayını başka türlü halletmek gerekecek... Nasıl olsa dolaplardan eli boş döneceğim hiç olmazsa yorulmayayım, akılsız başımın cezasını başka yerlerim çekmesin... Bu arada girişte belirttiğim “ritüel” ime de geleceğim, lakin bana ayrılan sürenin sonuna geldik... Demek ki bir sonraki yazıda kaldığım yerden devam edeceğim...29 Aralık 2008

Murat HACIOĞLU

YENİ YIL VE ESKİ DEFTERLER-2

Her yılbaşı akşamında musallat olan ve bir türlü vazgeçemediğim ritüelimden bahis açmış ve konuyu dallandıra budaklandıra ve belki de ballandıra ballandıra anlatmaya başlamıştım...

Her zaman olduğu gibi yine araya ufak tefek de olsa yan konular girmiş, yan konuları derinlemesine irdileyemeden ve en mühimi de esas konuya bir türlü giremeden yazıyı bitirmiştim... İşte kaldığım yerden devam ediyorum... Bu defa bitirmeye gayret edeceğim, söz...

Aslında mevzu bahis olan ritüel olsa da, bir nevi şahsi yıl sonu hesaplaşması gibi de algılayabilirsiniz yazdıklarımı... Çünkü yazdıklarım daha çok o minvalde yani “kişinin kendiyle hesaplaşması” mahiyetinde vuku buluyor... Zaten bir çok yazımı da kişisel iç dökümüm gibi görüyor ve o rahatlıkta yazıyorum... Aksi halde samimi yetsiz ve gerçeğe uzak yazılar ortaya çıkar...

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 210

Bence herkes yılbaşı akşamları sadece deli danalar gibi oynayarak, yiyerek, içerek vakit öldüreceğine bir miktar, çok değil, mebzul miktarda iç hesaplaşmasına gitmeli, bir nevi yıl sonu hesap dökümünü yapmalı ve bu temel üzerine yeni yılda izleyeceği yolları değerlendirmelidir... Tamamen şahsi bir düşünce ve öneridir... Yoksa eğlenmeye karşı olduğum filan yok... Aksine ben de az önce bahsini ettiğim türde yiyecek ve içeceğim, üstüne bir de deli danalar gibi oynayacağım... Zira bütün yıl bedenime toplanan negatif enerjiyi bir şekilde atmam, üçyüzaltmışbeş gün boyunca biriktirdiğim stresli kurtlarımı kızgın kumlardan serin ve derin sulara dökmem lazım...

İşte bir yıl boyunca bedenimde ve ruhumda birikmiş, dökülmeyi bekleyen kurtlarımı dökebilmem için ve hatta eski yıllarda kıyıda köşede tutunmayı başarmış “eski” kurtları da alaşağı edebilmem için dört başı mamur bir yılbaşı programı hazırlamalı, buna uygun bir ortam oluşturmalı ve öngördüklerimi eksiksiz yapabilmeliyim...

Tabi bunu yapabilmek “güven, özveri ve tecrübe” istediği kadar aynı zamanda “güzel, özel ve tedarikli” bir plan da istiyor... Her ne kadar hariçten “gazel, öğüt ve terane” söyleyecekler olsa da dostlar arasında mutlaka “gayretli, özenli ve teyakkuz halinde” şahsıma yardım eli uzatacaklar da mevcuttur hamdolsun... İşte

ÇORUM FİKİR 211

bunun rahatlığından olsa gerek şimdilik hesaplaşmaya devam ediyor ve plan yapmayı bir müddet daha erteliyorum...

Nerede kalmıştım diye kendime soruyorum, ama malum kendimle bir hesaplaşmam var ya, kendim kendime nerede kaldığım konusunda belki yanlış bilgi ve beyanda bulunur diye sayfanın üst taraflarına ve önceki yazıya göz atıyorum...

Evet, “suçüstü” yaptığım kendimle ilgili delillerde kalmıştım... Malum yazılı bir delil arama çalışmaları daha başlamadan bitmek zorunda kaldı ve maalesef yazılı olmayan delillerden yararlanacağım...

Şimdi kafamda o eski yıllara bir yolculuğa çıkıyorum... Zira kendimi “nerede o eski yılbaşı akşamları” diye hayıflanırken yakalamıştım, bakalım neredelermiş...

Siyah beyaz televizyonumuzda henüz günün yayını başlamamışken “diiiiit” sesiyle birlikte ekranda gördüğümüz siyah beyaz enine ve boyuna çubuklu, içinde saat olan, televizyon görüntü netliğinin ayarlanmasına yardımcı olduğunu düşündüğüm ve şimdilerde sadece TRT-4 yayını bittiğinde görebildiğim görüntüyü hatırıma getirdim... Televizyonun yayına başlamasını kardeşimle birlikte dört gözle beklerken, akşam yemeği hazırlıkları yapan annemin “daha açılmadan karşısına geçip oturdunuz, ne anlayacaksınız

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 212

bundan” şeklindeki homurdanmasına aldırış etmeden, suratlarımızdaki tarifsiz heyecanın resmini nasıl anlatayım ki size?...

Hele ki televizyon açıldıktan sonra, İstiklal Marşı’nın ruhumuzda yarattığı “zafer” depreminin içimize salınan coşkusunun, kişiliğimizdeki ve benliğimizdeki devinimlere katkısını nasıl izah edeyim?...

Reklamlar da dahil olmak üzere televizyonda çıkan her şeyi mutlaka görmeliyiz içgüdüleriyle donanmış arzu dolu iç sesiimiz “bu uğurda gerekirse altınıza da yapabilirsiniz” telkinlerini kulaklarımıza fısıldayadursun; sobanın yanında her daim hazır bulunan ve annemin hünerli eline geçtiğinde popolarımıza kırbaç gibi inecek olan maşanın o soğuk görüntüsünün korkusuna ne yazık ki söz dinletecek bir “içgüdü” sesi yoktu... O yüzden birimiz tuvaletteyken televizyonda olup bitenleri diğerimiz en ince ayrıntısına kadar anlatıyor, böylece havsalamızda eksik raf kalmıyordu...

İşte bu şerait altında bir de yılbaşı akşamlarını düşünebiliyor musunuz? Yılbaşı demek; kesintisiz saatlerce yayın demekti, yılbaşı demek; bir sürü şarkıcıyı ardı ardına dinleyebilmek demekti, yılbaşı demek; annemin “haydi yatın artık, geç oldu” diye bize tasallut etmemesi demekti, yılbaşı demek; ağabeyimin “akşam yatmıyorsunuz, sabah kalkmıyorsunuz, hadi yatağa!” diye bağırıp çığırmaması demekti bizim için...

ÇORUM FİKİR 213

Evet o yılbaşı akşamı “Olacak O Kadar, Güler misin Ağlar mısın” başta olmak üzere türlü türlü parodileri hem de bir hafta beklemeden doya doya izlemek serbestti... Bütün bir yıl boyunca bir arada göremediğimiz her türlü kuruyemiştten tıka basa yiyebilmek demekti... Tabi birde “gelsin koka-kola” sloganını söyleye söyleye, arada bir geçirerek kola içmekti... Tombalanın ayrı zevki vardı, Milli Piyango’nun ayrı... Büyüklerimiz gece 12’yi dört gözle beklerdi belki ama o zamanlar daha küçük olduğumuzdan “dansöz” zevkinden mahrumduk... “Küçüktüm ufacıktım/Top oynadım acıktım” şeklinde gayet masumane zevklerimiz vardı... Zaten en büyük zevkimiz var olanlarla mutlu olabilmekti... Daha doğrusu öyleymiş... Şimdi daha iyi anlıyorum...

İşte ta o zamanlardan beri bir ritüelim var ki bir türlü vazgeçemedim... Anlattığım bütün bu detaylar şimdi değişti; eğlenceler farklılaştı, mutluluk kavramı nadiide pozisyonlara devindi, televizyonlarda zaten her akşam “yılbaşı” mönüsü verilir oldu, şarkıcı-türkücü desen gırla, kuruyemiş hakgetire... Ama o ritüel hala bırakmadı beni... Ve korkarım ki bırakmayacak, zira bana ayrılan süre yine bitti... Zaten ben “Bu defa bitirmeye gayret edeceğim, söz...” demiştim, yani bitireceğim, söz dememiştim... Ne demişler, büyük lokma ye, büyük konuşma... Devam edeceğim... 30 Aralık 2008 Salı

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Murat HACIOĞLU

YENİ YIL ŞARKISI (ÜÇLEMENİN SONU)

Bundan önceki iki yazıda anlatmayı beceremediğim, daha doğrusu araya giren ufak hikâyeler ve detaylar nedeniyle bir türlü sırasının gelmediği; yılbaşına ait şahsi “ritüel” imi anlatma çabalarım tam gaz devam ediyor, durmak yok, yazmaya devam... Ritüele dair üçlemenin son yazısını okuyorsunuz...

Bu kez meramımı ikinci paragrafta çarçabuk deyiveriyim de bu işkence bitsin diye düşündüm... İşkence dediysem, “bana dair” bir işkenceden söz etmiyorum, size verdiğim rahatsızlıktan ötürü duyduğum hicaptan ve çektiğiniz işkenceden bahsediyorum... Hatta öyle ki yazının başlığını “Çevreye verdiğim rahatsızlıktan ötürü içimdeki ben ve dışarıdan görünen öteki ben adına özür dilerim” diye değiştirecektim de, bu kadar uzun yazı başlığı daha çok işkence suçu teşkil eder diye çekindim...

E malum zaten kendimle hesaplaşma derdindeyim, bir yandan geçmişe dair delil toplayacağım diye yırtınıyorum, öte yandan meramımı nasıl anlatacağım diye göbeğimi çatlatıyorum... Üstüne bir de “işkence” mağduru olmayın diye çalışıyorum işte, kıymeti bilin yani...

Efendim, çocukluğumda nereden duydumsa, yılbaşı akşamına dair bir batıl inanç geliştirmişim... Şimdilerde düşününce sanki yengem söylemiş gibi geliyor... Farz edelim ki o söylemiş; dedi ki: “yeni yıla nasıl girersen, bir yıl boyunca hep onu yaparsın”... Yani demek istemişti ki; saatler giden yılın son saniyelerini gösterirken, o anda yapmakta olduğun eylem her ne ise, gelen yeni yılda da en çok o eylemi yapacaksın...

Çocuk aklı işte... Ben de o zamanlar bunu gerçek sandım, hatta yalnız ben değil, benden 3 yaş küçük erkek kardeşim de aynı düşünceye sahipti... İkimiz de o andan itibaren yılbaşı akşamlarına ayrı bir ihtimam göstermeye başladık... Öyle ki günler evvelinden yeni yıla “ne yaparken” gireceğimize dair planlar bile hazırladığımız olmuştu...

Çocukluğumuzda şimdiki gibi her şeyden bol bol bulunmazdı tabi, mesela çikolata nadiren alabildiğimiz enfes bir gıdaydı bizim için ya da muz öyle her mevsim elimizin altında olmayan hatta pazarlarımızda bile arada bir satılan bir meyveydi... İşte buna benzer “nadi de gıda

[**KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**](#)

ÇORUM FİKİR 216

maddeleri” ile ilgili planlarımız olurdu... Bir seferinde muzlarımızı hazırladık ve saatler tam 12 ‘yi gösterdiği anda yemeye başlamıştık, kıt aklımızla yeni yıl boyunca her istediğimizde “muz” yiyebileceğimizi düşünmüştük işte... Diyelim ki o yıl beklediğimiz gibi hep muz yiyemedik, asla vazgeçmezdik, ertesi senelerde başka bir “nadi de gıda maddesi” ile deneyimize devam ederdik... Çikolata, kola, Antep fıstığı gibi az bulunan gıda maddeleri ile yılmadan yıllarca deneyleri yani bir anlamda “araştırmacı/didikleyici/şansa bırakmayıcı” kişiliğimizi sürdürdük... Hiç akıllanmadık... Nitekim balık hafızalı olacağımız o zamandan belliymiş...

Tabi bu işin “yeme ve içme” boyutu... Bir de bu ritüel nedeniyle içimizi kaplayan, zaman zaman kabus olup rüyalarımıza giren kötü olasılıklar da vardı... Bir defasında 39 derece ateşle yattığımı bilirim, hasta olduğuma değil de, yeni yıla hasta girdiğime üzülmiş, bütün yıl boyunca hep hasta olup yatacağım diye korkmuştum... Öyle mi oldu bilmiyorum... Çünkü o kısımlar hafızamdan silinmiş... Yine buna benzer olası bir kötü senaryo da kardeşimin aklına gelmişti... “Ya tam yeni yıla girerken tuvaletim gelirse” fikrini beyan ederek benim aklıma da korkutucu ve bir o kadar da ürkütücü o kötü olasılığı sokmuş oldu... Haydı bakalım, günlerce içim içimi kemirdi, kemirilmekten içim boşaldı, en nihayet yılbaşı

ÇORUM FİKİR 217

akşamı geldiğinde ben bir müddet hiçbir şey yemeden ve içmeden beklemeye koyulmuştum...

Ailecek geçirilen o yılbaşı akşamında sofrada neler neler yoktu ki... Her türlü meze (büyükler için), her çeşit meyve ve kuruyemiş, gazoz, kola, patlamış mısır vesaire... Gel de yeme bakalım... En fazla 1 saat direnebilirdim, “aman be, gelirse gelir, ben de biraz sıkarım dişimi” diyerek yemeye koyuldum... Saatin yelkovanı yeni yılın ilk dakikalarına doğru yol aldıkça beni iyiden iyiye bir anksiyete sardı... Panik atak geçirdim adeta... Gerçekten de kâbuslar görerek yeni yıla girdim, güya yeni yıla “iyi bir şey” yaparak gireyim de bütün yıl o “iyi şey” ile meşgul olayım diye düşünürken, yeni yıla tuvalet korkusu içerisinde girmiştin... Herkes o yıl bir yıl yaşlanırken sanırım ben 3 yaş birden büyümüştüm...

İşte ta o yıllardan beri her yılbaşı, çocukluğumdaki kadar olmasa da yine mebzul miktarda bir dürtü ve içgüdü ile o hissi yaşar oldum... Tabi büyüdükçe o yıllardaki deneyleri yapmaz oldum ama içten içe bu ritüelin beni kemirmeye devam ettiğini hissediyordum...

Büyümüş halimle yeni yıla muz yiyerek girecek halim yok ya... Büyüdükten hele ki delikanlılığa eriştikten sonra yıl boyunca yapmak isteyeceğiniz şeyin şekli de **[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)**

ÇORUM FİKİR 218

değişiyor meali de... Örneğin üniversite yıllarında o saatlerde ders çalışmamaya özen gösterirdim ki sene boyunca çalışmak zorunda kalmayayım... Ne yani “yıl boyunca yapmak isteyeceğiniz şeyin şekli de değişiyor” deyince başka bir “şey” mi yazacağımı düşündünüz, aşk olsun... Haydi ufacık bir örnekle geçiştireyim bari; o zamanlarda eğer sevgilim varsa ki çok olmadı, yeni yıla onunla sarmaş dolaş girmeyi istedim hep... Böylece yıl boyu hep sarmaş dolaş oluruz diye bekledim...

Tabi yaş kemale erme noktasına yaklaşınca da işler değişiyor... (Başbakanımız gibi “nokta” vurgusu yaptım, fark ettiniz mi?) Ne çocukluktaki o saflık kalıyor ortada, ne gençlikteki deli-kanlılık... Ne çocukluğa dair absürd istek ve beklentiler kaplıyor içimizi ne de gençliğinizdeki sarmaş dolaş, ye-iç-eğlen doktrini... Yolun yarısını bir çırpıda devirdiğinizi arkanıza dönüp anladığınızda artık yeni yılları eskisi kadar istemediğiniz fark ediyorsunuz... Zira yeni yıl demek; bir yıl daha yaşlanmak demek, yeni yıl demek; ruhunuzda esen deli yellerin yerini sakin meltemlerin alması demek...

Elbette eş-dost bir araya gelip yine eğlenabiliyoruz, kimi zaman nezih bir ortamda, kimi zaman da eğlenceli bir mekanda yeni yılı karşılıyoruz ancak çocukluğumuzdaki o damak tadını bulabiliyor muyuz, bilmem?... Hani ne bileyim bu yıl ekran karşısına yerleşip, önüme türlü çerezleri dizip, TRT kanalını açsam, akşamüstü yemek vakitlerinde çıkan “Çocuk

ÇORUM FİKİR 219

Korosu”ndan “Yeni Yıl Şarkısı”nı dinlesem, nasıl olur acaba...

Hatırlarsanız şöyle bir şarkıydı;
Yeni yıl, yeni yıl, yeni yıl, yeni yıl
Bizlere kutlu olsun
Yeni yıl, yeni yıl, yeni yıl, yeni yıl
Sizlere mutlu olsun
İsteyene linkini de vereyim;

<http://www.dersimiz.com/sarkilar/sarki.asp?id=32>

Ya bırak bu çocuk işlerini adam gibi bir öneri yap diyenlere de alternatif bir başka ilişim (link) veriyorum; <http://www.yonkis.com/mediaflash/reverse.htm> Bundan iyisi, Şam’da kayısı...

Yeni yılınız kutlu olsun...

31 Aralık 2008 Çarşamba

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Murat HACIOĞLU

YANLIŞ HAYAT, DOĞRU SEZGİ; BEN DE VARIM

Yıllardır hep kendimden şüphe etmiş, benliğimden kuşkulanmış, arzularımdan tiksinişmiş, hayallerimden iğrenmişim...

Kendime dair bir projeksiyonun ruhumda meydana getirdiği yansımaların hayatımdaki 'kara tahta'lar üzerine çiziktirilen üç beş harf benzeri çizgilerden ibaret olduğundan zinhar kuşku duymamaya, her nefes alıp verişim ile bedenime aldığımız sandığım oksijenin giderek kalbimi yakmaya başladığına kani olmuşum...

Gözlerimin gördüğü her nesnenin aslında beynimin bana oynadığı lalettayin bir mizansenin kötü karakterleri olduğuna inanmış, gözlerimin inanmadığı, retinamın hayretlere gark olduğu görüntülerin de suyu çekilmiş beyin kıvrımlarımla rejisörlüğünde kotarılmış kötü birer Fransız kopyası film olduğuna kanaat ederek koroner damarlarımı serinletmişim...

Kulaklarımda uğuldayan nağmelerin annemin küçükken söylediği ninniler olduğundan hareketle hala gündemi yakalayamayan, müzik gıdasından zerre kadar haberi olmayan Gıdasız Ruhumun sefillik içerisinde çırpınışlarını yeni bir beste sanarak, kendimce katkıda bulunduğum müzik literatüründe listeye ne zaman girebileceğim ümidiyle yaşadığım zannına kapılmışım...

"Bir lisan bir insan" dediklerini duyar gibi olduğumda yalnızca YARIM lisan konuşabiliyor olmanın getirdiği amansız ve bir o kadar da ağır yükün, zavallı bedenim tarafından nasıl taşınabileceğini kara kara düşünmeye başlamış, Karadeniz'de gemileri batan her hangi biri gibi KARA düşünceler içerisinde ağıma takılan hamsilerin bile farkına varmamışım...

Bütün bu şartlar altında ve koşullar üstünde hop hop zıplayarak, aldığım kalorileri yakabilme pahasına en ağır sporları vücuduma reva gördüğüm kadar benliğime ağır gelen her türlü iç hesaplaşmasından 'kan revan' olmuş düşünce iklimlerimdeki yangınların sorumluluğundan da kaçmışım, hayret kaçabilmişim... Üstelik hayat bana bir telefon kadar yakınken...

İşte zalimlere taş çıkartırcasına, onlara nispet edercesine icraatını yaptığım, ve icraatım neticesinde kendime eziyet ve işkence etmedeki başarıyı tam da madalya ile taçlandıracakken iki çift satır ile aniden [**KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**](#)

ÇORUM FİKİR 222

beynimdeki şimşekleri dellendirmiş bulunmaktayım...

Bugün okuduğum Berk Yüksel'e ait yazının (<http://blog.milliyet.com.tr/Blog.aspx?BlogNo=148265>) düşündürdükleri bunlar... "Bilmiyorum diyebilmek" isimli makalenin ruhumda yarattığı depremlerdir titreşimini el yordamıyla betimleyebildiğim...

"Herhangi bir konuda aniden bir şey sorarlarsa ne derim?" korkusuyla yaşamış durmuşum, bu korkunun eseri olan 'Sosyal Fobi' mi yenebilmek içinse elimi taşın altına koymadan 'taşı gediğe koyma' merakına düçar olmuşum...

İşte marifet değilmiş bilmek ve dünyanın sonu değilmiş bilmemek... Bilmediğini bilmek ne kadar erdem ise, bilmediğini bilmemek o kadar ahmaklık ve üstüne üstlük bilmediği halde biliyor sandığı konuda atıp tutmak ise ahmaklık kere ahmaklık...

Kendime bir barış antlaşması hazırladım... Şimdiye dek bir şey bilmiyorum diye dövünüp durduğum her dakikanın anısına bir imza atacağım, ama bilmem ki sayfalar yetecek mi?...

Girdiğim her ortamda, hemen her konuda bilgi sahibi olup saatlerce konuşabilen insanlar arasında duyduğum rahatsızlığın, hissettiğim yalnızlığın, benliğimi sıkıştıran aşağılık kompleksinin, "neden daha çok okumadın" diye hayıflanan ve sürekli beni azarlayan üst benliğimin intikamını alıyorum...

ÇORUM FİKİR 223

İntikam vaktidir, çünkü; bilmek konuşmak değildir... Susmak belki bilmemekten kaynaklanıyor olabilir ama her zaman bilmemek değildir... Susmak haddini bilmektir... Susuyorsam haddimi bildiğimdendir... Konuşmuyorsam o konuya dair söyleyeceklerimin olmadığından değil bildiğim onca şeye rağmen konuşmaya değer bulmadığımdan ya da konuşarak vakit kaybetmenin anlamsızlığındandır...

Konuşamadığımı için yazıyorum zaten... Belki çok bilmişçe, belki küstahça, belki ukalaca yazıyorum, ama yazıyorum... Belki bilgince, belki alimce, belki zalimce yazıyorum, ama yazıyorum... Belki salakça, belki ahmakça, belki delice yazıyorum, ama yazıyorum... Belki gaddarca, belki şefkatle, belki de gereksizce yazıyorum, ama yazıyorum...

Yazıyorum çünkü; konuşan binlerce insan gibi havaya yazı yazmayı sevmiyorum.

Yazıyorum çünkü; konuşarak anlatamayacaklarımı anlatabiliyorum... Yazıyorum çünkü; düşünerek yazıyorum... İşkembe-i kübradan sallanan konuşma metinleri gibi uçup gitmiyor yazdıklarım... Her satırın bir anısı, her harfin bir hazzı var yüreğimde... Ve düşüncemin ispatı...

Yazıyorum, çünkü; konuşamıyorum... Konuşamıyorum ama düşünüyorum... Öyleyse ben de varım... 14 Aralık 2008 Pazar

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Murat HACIOĞLU

KOYUNLUK BİZDE KALSIN

Küçükken anneannemden dinlerdik hikâyeleri, o başka diyarlara göçüp gittikten sonra annemin anlattıklarıyla büyümüştük... Çok kardeşlik ya, kimi zaman komşuların bizi kışkandığını da hissederdik ama bozuntuya vermezdik... İşte dinlediğimiz o hikâyelerin hepsinde küçük küçük dersler vardı... Dersimizi aldık mı, almadık mı hala çözebilmiş değildim... Ta ki 'kurban bayramı' na kadar...

Her şey 'kurban bayramı' gelişile değişti... Anneannemin ve annemin anlattıklarını artık daha iyi idrak eder oldum... Buna 'pişmek' de denebilir aslında... Hoş pişmek deyince başka başka şeyler de işin içine giriyor ama bu kastettiğim 'zihnen pişmek' durumu...

İlk çocukluğumu hatırlıyorum da, ne güzel hayallerle kandırmıştık kendimizi... Masmavi denizler,

göller; etrafını çevreleyen yemyeşil ormanlar, ormanların yanı başında türlü türlü sebzelerin, meyvelerin yetiştiği bahçeler... Hoplaya zıplaya oyunlar oynardık kardeşlerimle; bazen otlar arasında bazen dere kenarında... Annemin bizi çağıran o tatlı sesi de kulaklarımda çınlar hala...

Şimdilerde büyümüşüz anlaşılan, büyümüşüz ki artık ele avuca sığmayan bedenimizle süklüm püklüm bir vaziyette kaderimizi bekliyoruz pazarlarda...

Aslında çok üzülüyorum bayramın geldiğine... Nasıl olsa gelecekti... Bu sene olmazsa gelecek sene mutlaka piyango bize vuracaktı... O da olmadı 'yaşı geldi bunun' diyerek malum kaderimize doğru yol alacaktık nasıl olsa...

Pazarcının nasırlı kalın parmakları arasında gördüğüm şeyi ilk anneannemden öğrenmiştim... 'Para' diyordu insanlar buna... Hayatlarını devam ettirebilmek için bundan kazanmaları gerekiyormuş... Yiyecek ve bilumum ihtiyaç malzemelerini bununla temin ediyorlarmış... İnsanların 'para' dedikleri bu kağıt parçaları biz koyunlar için bir anlam ifade etmiyor ama bizim yediğimiz samanları da bununla satın alıyorlarmış...

İşte yine bir bayram geldi dedi kardeşim... O bayramı kendince eğlenecek bir şey sanıyordu hala... Kardeşime isim de takmıştı bu insanoğlu... 'Kınalı

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 226

Kuzu' diye çağırıyorlardı... Kardeşim ismini filan bilmiyor esasında, sadece tanıdık simalar olduğu için 'ot' verecekler diye koşup gidiyor... O benim gibi değil... Aklını kullanmıyor hiç... Zaten kullansa ne olacak ki, değil mi?... Bak ben kullanıyorum da ne oluyor... Sonumu erteliyorum sadece... Eninde sonunda beni de götürecekler mezbahaya... Şimdilik direniyorum... Sadece bu...

İnsanlar bizi yemek için besliyorlar ya, bunu ilk öğrendiğimde çok ağlamıştım... Annemin teselli verici sözleri bile beni teskin etmeye yetmemişti de, sahibimiz Ahmet Ağa beni doktora götürmüştü... Ben sürekli hıçkırınca belki hastalığım vardır, diğer koyunlara bulaştırmayayım diye götürmüş... Doktor diyorum ama, insanlar ona 'baytar' diyorlar... Hayvan doktoruymuş... Beni biraz inceledi... Sonra Ahmet Ağa'ya bir ilaç verdi, o ilacı bir hafta bana içirdiler... İğrenç bir tadı vardı; yediğim otlara, samanlara hiç benzemeyen metalik bir tadı vardı o ilacın... İyi olmam için onu içmem gerekiyormuş, her gün zorla içirdiler... Oysaki onların öksürük sandığı şey benim ağlama nöbetlerim sırasındaki hıçkırıklarımdı...

Arife günü dedikleri günde kardeşimi iri yarı bir adam alıp gitti... Bizimki pek keyifliydi, sanki güney sahillerine tatile gidiyordu ahmak... Başına gelecekleri bir bilse, bilmem gitmek için bu kadar hevesli olur muydu?... Ben yine ağladım o giderken... Ahmet Ağa

ÇORUM FİKİR 227

bana yine o şeyden içirdi... Annem sessiz sessiz duruyordu, belli ki için için ağlıyordu... Annemin sütü bol olduğundan onu satmıyordu Ahmet Ağa... Her gün sütünü sağlıyorlardı... İnsanoğlu sütü çocuklarına içiriyormuş... Kemiklerini geliştiriyor diye...

Bahçeye çıktık... Ben sahibimizin evinin içine girebilen yegane koyundum... Hastayım diye bana iyi davranıyorlardı... O yüzden her yere girip çıkabiliyordum... İşte yine böyle bir anda evin içine girdim... Ahmet Ağa koltuğuna oturmuş, adına televizyon dedikleri şeye bakıyordu... Arada sırada kendi kendine konuşuyordu...

Yunanistan dedikleri bir yer varmış... Orada 'polis' dedikleri bir görevli bir çocuğu öldürmüş, bundan dolayı o ülkede yaşayan insanlar isyan etmişler... Her gün sokaklarda toplanıp hükümet dedikleri şeyi protesto ediyorlarmış... Ben bunları pek anlamam ama Ahmet Ağa söylenip duruyordu... "Bak işte elin oğlu koyun değil ki, hemen hakkını arıyor, polise ve devlete karşı hakkını savunuyor" deyip duruyordu...

Hemen gidip anneme sordum; "Anne, koyun olmak kötü bir şey mi, Ahmet Ağa habire 'elin oğlu koyun değil ki' deyip duruyor" dedim... Annem gülümsedi... "Bu insanoğlu pek ilginç bir yaratıktır evladım, işine geldi mi koyun gibi güdülür, işine gelmedi mi aslan kesilir"

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 228

dedi... Ben yine bir şey anlamamıştım...

Bir gün yine gizlice evin içine girdim, Ahmet Ağa yine o televizyon dedikleri kutuya bakıp bakıp gülüyordu... Kurban bayramında insanların ellerinden kaçırdığı danalar sokaklarda koşuşturuyordu... Ama sadece danalar kaçmıştı... Hemen anneme gittim... “Anne neden sadece danalar kaçıyor, koyunlar hiç kaçmıyor?” dedim...

Annem derin bir iç çekti... “Boşver oğlum” dedi...

“Eninde sonunda yakalanacaksın ve boğazın keskin bir bıçakla kesilecek... Ne diye kaçıp kendini yoracaksın... Sen düşünme bunları, boş ver KOYUNLUK BİZDE KALSIN” dedi...

Ben yine bir şey anlamamıştım...

ÇORUM FİKİR 229

Murat HACIOĞLU

DUYGULARA GEM VURMAK

Kimi zaman nereden geldiğini bilemediğiniz bir duygu yoğunluğu içerisinde hayata dair yönünüzü ve yörüngenizi kaybettiğiniz hissine kapılırsınız...

Öyle ki bu düşünce yoğunluğu içerisinde hayatınızı idame ettirmeye yardım ettiğini düşündüğünüz birçok şahsi ve ailesel değerlerinizin bile farkına varmayabilirsiniz...

Masanızda duran saatin tik-tak'ları arasında adeta evveliyatta annenizin ninnisini dinliyormuşçasına bir ruh hali içerisinde zamana ve mekâna dair gerçekleri fark edemiyor olabilirsiniz...

Bilmem kaç voltluk lambaların huzmeleri altında, geleceğinize ait yol gösterici ışık tünellerinde yolculuğun ve hayal dünyanızda inşa ettiğiniz, duygusal depremlere dayanıklı olduğunu iddia ettiğiniz konaklarınızda, huzura

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 230

giden yolun ipuçlarıyla meşgaleyi seçmiş olmanın rahatlığı içerisinde bir sonraki sahnenin kurgusunu yapıyor da olabilirsiniz...

Maratona hazırlanan bir koşucu misali hayat koşusunda her türlü donanıma sahip olduğunuz fikri de hâsıl olabilir düşünce kazanlarınızda...

Bütün düşüncelerinizin doğruluğuna inanmış bir ruh hali içerisinde beyninizdeki ayırık otlarını ayıklıyor da olabilirsiniz...

İşte bütün bu ahval ve şerait içinde objektifliğinize hâle getirmeyi istemeden, karıncayı dahi incitmekten imtina eden gönlünüzün rehberliğinde ruhsal âlemde bir yolculuğa çıkmayı hayal ve ümit etmiş olabilirsiniz...

İnsanoğlunun doyumsuzluğuna mukabil içinizde büyüttüğünüz sonsuz tevekkül depolarını cümle âleme duyurmayı bir görev addetmiş de olabilirsiniz...

Hal böyleyken; bulmayı arzu ettiğiniz hazinelerin yakınından bile geçememeyi fütursuz gönlünüze kabul ettirebilmenin çarelerini düşünüyor muydunuz?...

Yahut akıp giden zaman nehri içerisinde “yahu bir kerecik de olsa yıkanabilsem” mantığıyla mı girmeyi hayal ediyordunuz?...

Elemlerle bezenmiş olduğunu varsaydığınız hayatınızın her köşe başında elinde kocaman bir balyoz ile sizi gafil avlamak üzere saklanmış tarifsiz ve tanımsız düşmanlarınıza savunma sporları öğrenerek mi karşı koymayı düşlediniz?...

ÇORUM FİKİR 231

Ya da fikirlerinizi saran ve ardından zehrini damla damla içine akıtmaya başlayan zehirli sarmaşıklardan kurtulabilmek için nerede üretildiği bile bilinmeyen gamlı yağmurlar altında kala kala pas tutmuş telkin makaslarından mı medet umdunuz?...

Uykularınızı bölen çileli kâbusların denetiminde ve gözetiminde geçirdiğiniz karanlık gecelerin çetresini tutamamanın ezikliği ve sorumluluğu altında, kıymeti kendinden menkul zat-ı şahanelerden parasını son kuruşuna kadar ödeyerek matematik kursu almayı mı planlamıştınız?..

Savruklaşan ve sığlaşan düşünce dünyanıza çeki düzen vermek amacıyla elinizin altındaki çareleri görmeyerek, yol yordam bilmez mürebbiyelerden terbiye almayı düşünüp, üstüne üstlük bunu gönlünüze kabul ettirebilmenin çarelerini ararken, çaresizliğin tam orta yerinde çöldeki kaktüs misali dikenlerinizle baş başa mı kaldınız?..

O vakit elinizin altına bakacaksınız...

O ana değin hiç farkına varmadığınız ve sapı yer yer çözülmeye yüz tutmuş çalı süpürgenizin kirli ve kopuk uçları ile bir çırpıda hasıraltı ediverdiğiniz gönül güzelliğiniz oracıkta duruyor...

Evet tam da oracıkta, elinizin altında, avuçlarınızdan tuzlu terleri yiye yiye büzüşmüş bir

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 232

vaziyette öylece kurtarılmayı ve size geri dönmeyi bekliyor...

Bekliyor zira onun kurtuluşu sizin de kurtuluşunuz demek oluyor... O zaten sizin can kurtarıcınız olmayı dört gözle beklemiş, sizin bunu fark etmenizi bekliyor sadece...

Elinizin altına bakın... Sakladığınız duygularınızı oracıktan kurtarın, gözlerinize aks edecek parıltısının mutluluğunu yaşama fırsatını değerlendirin...

Yoksa, elimize yüklenerek altındakini tek hamlede ezecek ve duygulara gem vurmaya devam mı edeceğiz?...

Sevgi ve sağlıklılıkla kalın...

16 Kasım 2008

ÇORUM FİKİR 233

Murat HACIOĞLU

TARAF MI, TARAFTAR MI?..

Hayatın türlü aşamalarında kimi fikrilere, kimi inanışlara ve hatta kimi anlamsız ritüellere taraf olunabilir, zaman içinde yaşanan çeşitli olaylar ve çıkarılan sonuçlar neticesinde de bulunan yer gözden geçirilebilir ve yeniden bir değerlendirme ile son duruma kavuşulur...

Hayatın bu döngüsü kaçınılmazdır, dün karşı olduğunuz bir fikre bugün sempati duyabilir ve hatta taraftar olabilirsiniz... Bu durum utanılacak ve saklanılacak bir acizlik olmadığı gibi, bir tutarsızlık da değildir... Zira insan gelişen bir varlıktır... (Değişmeyen tek şey değişimdir demişler).

Hangi kademede olursanız olun ve hangi imkanlara sahip olursanız olun bu yadsınamaz bir gerçektir, belki de siz fark etmeden bu döngüyü yaşamaktasınızdır...

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 234

Sıradan bireyler bu döngüyü kendi hallerinde yaşayıp giderken, toplumun gözü önünde bulunan ve bireylerin bir çoğu ile öyle ya da böyle sürekli temas halinde bulunan şimdiki moda deyi miyle “medyatik” kişilerde ise bu dönüşüm kimi zaman sancılara neden olur...

Hele ki bir zamanlar sizin tarafınızda olduğunu düşündüğünüz hatırı sayılır, söylediği dinlenir zevatın dönüşümü size kısmen ıstırap bile verebilir... Veyahut karşı cenahtan addettiğiniz eşhasın gün gelip sizin taburelerinizde oturuyor olması size doyumsuz bir mutluluk, coşku sağlayabilir hatta ve hatta çılgınca eğlenmeyi gerektirecek bir bahane olabilir...

İşte son zamanlarda tartışılan “Mustafa” filmini ve Can Dündar’ ı bu bağlamda da değerlendirmek gerekir diye düşünüyorum...

Öyle, çünkü yazılı basında ağırlıklı olmak üzere bilumum medya organlarında tartışıla gelen bazı hususların temelinde bu huzursuzluk sendromu ya da aşırı taşkınlık hali yatıyor olabilir... Tamamında demiyorum ama bir kısmında bu halin etkili olduğunu düşünmekteyim...

Tartışmaların ucuna naçizane kendi düşüncelerimi de eklemek gayesi ile bu makaleyi kaleme almaya karar verişimden bu yana günler geçti... Meseleye hangi açıdan bakmak kararını veremediğimden ancak yazabiliyorum... Amaç kişiyi ya da olayı

ÇORUM FİKİR 235

kişiselleştirerek polemik yaratmak değil elbet... Vurgulamak istediğim hususlar kişisel görüşten ziyade yöntemlerin hassasiyetine binaen olacaktır...

Topluma mal olmuş ve aydın kimliği ile gerek genç kuşaklara gerek ihtiyacı olan yetişkin topluluğa, olayların ve gelişmelerin, fikirlerin ve altında yatan sebeplerin, olayların oluş anındaki koşulları da göz önünde tutarak daha iyi anlayabilmelerine imkân sağlamak için ışık tutması gerekenler “kendi pencereden böyle gördüm ve böyle yorumladım” dememelidir...

O vakit biz sıradan vatandaşların kendi pencerelerinden olaylara bakışından bir farkı kalmayacak olan bu anlatım biçimi, eğer makul bir şekil ise; sıradan insanların da tek tek kendi pencerelerinden gördüklerinin değerlendirilmesi, bu gördüklerini belgeselleştirme konusunda yardım edilmesi gerekmez mi?... Hatta bu konuda teşvik edilmeleri bile gerekebilir...

Bir yöneticinin sorumluluğu ile emrinde çalışan bir hizmetlinin sorumluluğunun aynı olmaması gibi; aydın addedilen kişiler ile hitap ettikleri kitlelerin sorumlulukları da aynı değildir...

Var olan statükoyu eleştirmek bir hak olabilir, ancak eleştirirken olaya her açıdan yaklaşabilmeli, türlü pencerelerden görünenleri eşit yoğunlukta ve eşit ağırlıkta sunabilmelidir... Aksi takdirde açıkça itiraf edemeseniz bile iki taraf arasında olmanız gereken tam

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 236

orta yerde olmanız, bir tarafa daha yakın durduğunuz aşkar hale geldiği için her iki cenahtan da hiç ummadığınız tepkileri duymak durumunda kalabilirsiniz...

Buradan tam orta yerde durmanız gerektiği gibi bir anlam çıkarılabilir, kastettiğimiz gerçek anlamda orta yerde durmak değildir... Anlatmak istediğimiz tarihsel olayları zımnen de olsa tarafsızlık gözlüğü ile gösterebilmenizdir (görebilmeniz değil)...

Zira bulunduğunuz yerin orta sahaya uzaklığı sadece sizi ilgilendiren pozisyonel bir durum iken gösterebildikleriniz toplumsal yargı oluşturacak ve geleceğe dair bazı tohumları ekecek olan; özünde, tamamen olmasa bile kısmen genel bakışa yön ve şekil verici jölelerdir...

İşte bu noktada yönetici veya idareci (her ikisi de farklı sonuca ulaşır) olgunluğundaki makamların takınacağı objektiflik tavrın önemi vurgulanmaktadır... Yönetici yönetmekle sorumlu iken, idareci her türlü olayı idare etmekle yükümlüdür... Bahsini ettiğimiz “medyatik” sorumlu kişiler ise her iki yönetim makamının inceliklerini taşımalı, sorumluluklarının bilincinde, yön göstermeksizin yön verebilmelidir...

Çünkü yön vermek ile yön göstermek arasında dağlar kadar fark vardır...

Sevgi ve saygıyla kalın...

14 Kasım 2008

ÇORUM FİKİR 237

Murat HACIOĞLU

İNSANLARI ANLAMAK

Çok zor olduğunu biliyorum. Zaten çok zor olduğu için tam anlamıyla beceremiyoruz ya. İnsanları anlamaya çalışıyoruz, ya da anlamak istiyoruz. Bu madalyonun sadece bir yüzü. Bir de diğer yüzü var elbet. İnsanları anlamaya çalışmamak, anlamak istememek.

Toplumda en çok duyduklarınızdan bir tanesi değil midir bu soru? “Yahu şu insanları anlamıyorum bir türlü” diyene çok rastlamışsınızdır eminim. Meselenin hangi tarafında olduğumuz çok önemli. Anlamak istiyor muyuz, istemiyor muyuz? İnsanları anlamadığını söyleyen kişi, gerçekte insanları anlamaya çabalamış mıdır, yoksa hiçbir çaba sarf etmeden ve hatta anlamak istemezcesine meseleyi savuşturmuştur.

Kimi toplumlarda bazı insani değerler farklılık gösterebilir. Batı toplumlarında duygusallığa fazla yer yokken, bizim gibi topluluklarda duygusallık ağır basmaktadır. Dolayısıyla tepkiler genellikle duygusal

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 238

mantık yürütülerek verilmektedir.

Zaten sokaktaki herhangi bir insana, ya da oradaki topluluğa “İnsanları anlamıyorum” gözüyle bakmak mantıklı bir sonuç değildir. İçerisinde duygusal öğeler taşır. Zira insanları anlamak ya da anlamamak o kişiye herhangi bir kazanım oluşturmaz. Kişi kendi işinde gücünde hayatını idame ettirmektedir. İnsanları anlamak istemek, anlamaya çalışmak duygusallığın getirdiği bir süreçtir.

Bizim konumuz mantıki usullerle meseleleri çözümleyen batı toplumlarındaki uygulamalar değil elbet. Çünkü biz anlamak isteriz. Anlamamız gerekir. Her ne kadar madalyonun arka tarafında, insanları anlamak istemeyen kesim ve onların düşünce tarzı varsa da, yine de duygusal bir millet oluşumuzdan mütevellit insanları anlamaya kafa yormayı tercih ediyoruz.

Peki anlamak isterken izlediğimiz yöntem ve uyguladığımız metodlar doğru mudur? Esasında yazıya başlarken meselenin sadece bu kısmına değinecektim. Ama yazarken diğer yönleri de kısaca belirtmeden geçemeyeceğimi fark ettim.

Kim hangi yöntemi uyguluyor, kimlerin metodu doğru. İnsanları anlamak isterken hangi gözle bakıyoruz, hangi yönlerden değerlendiriyoruz. Kısaca empati denilen kavramdaki gibi, kendimizi karşıımızdaki insanın ya da insanların yerine koyabiliyor muyuz? Empati yaparak bu soruya doğru yanıtı bulabilecek miyiz?

ÇORUM FİKİR 239

Empati yapmayı biliyor muyuz? Empati yapabiliyorsak, sonuçları doğru değerlendirebiliyor ve sonuca uygun hareket edebiliyor muyuz?

Gerçek şu ki, tam anlamıyla insanı anlayabilmek, çözebilmek mümkün değil. Öyle olsa zaten hiçbir problemimiz kalmazdı. Kimse kimseyle tartışmaz, kavga etmez, gül gibi geçinip giderdik. Demek ki anlamak o kadar da kolay bir mesele değil.

Peki kendimizi karşıdaki insanın yerine koyabilmeyi başardığımızda onu anlamış mı oluyoruz. Empati yapabilmek ile karşıdakini düşünmek arasında da fark var işte. Bir tanesinde koşullar gereği kendinizi o insan yerinde düşünmek söz konusu iken, diğerinde her türlü duygusal, fiziksel özellikler ile o insanın düşündüklerini düşünmeye çalışmak var.

“Acınızı anlıyorum” cümlesi tanıdık değil mi? Burada yapılmaya çalışılan empati kurabilmektir, ki çok zordur. İnsanları anlamaya çalışmanın birinci ve vazgeçilmez kuralıdır bence. Çünkü empati yapmadan, kendinizi her türlü duygusal ve düşünsel şartlarda karşıdaki insanın yaşadıklarıyla hissettiklerini hissetmeye çalışarak, aynı duygusal tepkileri yaşayabilme çabası olmadan onu anlayamazsınız.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Mustafa Nevruz SINACI**BARAK HÜSEYİN OBAMA**

ABD tarihinin ilk siyahi (44.üncü) başkanı Barak Hüseyin Obama, 20 Ocak Salı günü, 233 yıldır (4 Temmuz 1776-20 Ocak 2009) tam bir inanç, sadakat ve kararlılıkla sürdürülen gelenek uyarı İsevilerin kutsal kitabı İNCİL üzerine yemin ederek görevi George W. Bush'dan bu güne kadar görülmemiş muhteşem bir merasimle devraldı.

Aralıksız 623 yıl yaşayan ve sadece yıkılışı bile, ABD'nin dünya siyaset sahnesinde zuhur etmesinden fazla süren (222 yıl) Osmanlı Türk-İslâm Devleti'nin bakiyesi Türkiye Cumhuriyeti'ni kurarken; Mustafa Kemal'de böyle bir başlangıç yapmış ve Cumhuriyet'in temellerini Hacı Bayram-ı Veli Camii'nde okunan mevlid-i Şerif ve ülkenin her yanında 30 gün boyunca okunan Sahih-i Buhari ve Kur'an-ı Kerim hatim duaları ile atmıştı.

Bu törende ayrıca 'Türk Devlet kurma' geleneği'nin bütün icapları yerine getirildi.

TBMM kurbanlar kesilerek, ilâhiler söylenip dualar okunarak açıldı. Ayrıca; Devlet'in; 'ebed-müddet' kaydı, Misak-ı Milli şartı ve 'Alemler İslâm Halifeliği'nin münhasıran TBMM'nin nevi-i şahsında mündemiç kalması kaydıyla Cumhuriyet, insanlık düşmanı emperyalizme karşı 'fazilet rejimi' düsturu ile kuruldu. Cumhuriyet'in temelinde yatan asil gerçekleri, umur-u devletin usul ve idame biçimini bu vesileyle anmakta ve hususan hatırlamakta fayda ve zurete vardır.

Kaldı ki, O, (Mustafa Kemal Atatürk) hayatta olduğu sürece asker beş vakit namaz ictimâsına kalktı. Kur'an, Bayrak ve silâh üzerine "Besmele-i Şerif" ile yemin etti. Neferler 'Askerin Din Kitabı'nı okurlar, Genelkurmay Başkanları, Generaller ve üst rütbeli subaylar beş vakit namaz kılarlardı. Orduda rütbeli tabur İmamı vardı. Cumhuriyet o dönemde sağlam, emin, adil, akil ve müstekar, adalet üzere, hür ve hükümlan idi. Sonra İslâm'ın çimentosu lâiklik, Atatürk ilkeleri ve Türk İnkılâbına düşman 'fundamentalist' karşı devrimci koza ve kriptolarca sulandırıldı... Terör ve tedhiş unsuru ajan provokatörlerce bulandırıldı.

Fazilet rejimi yerini yozlaşma, çürüme, yalan ve talana bıraktı. Şimdi bu elim ihmâl ve derin sapmanın ağır bedeli ödenmekte.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Yalnız biz değil, Bilgi Çağını fetrete dönüştüren dünya da bedel ödemekte. İnsanlığın maruz kaldığı bu ıstırapın ‘bilinç’inde olan Obama, ahtapotun kolları gibi dünyayı saran ve ülkeleri abluka altına alan ‘organize çıkar örgütleri, küresel mafyalar ve nitelikli dolandırıcıların neden olduğu krizin doruğunda’ samimi bir imanla işe başladı. .

Ülke tarihinin ilk siyahi başkanı yemin töreninden bir gece önce siyahi halkların ve Amerika’da yaşayan Müslümanların lideri (Hacı) Martin Luther King (Malcolm X) (1929-1968) anısına düzenlenen anlamlı bir konsere katıldı. (Dikkat: Bu çok önemli bir ayrıntıdır.)

Müslüman olduktan sonra Martin Luther King’in tek bir hedefi, ideali ve rüyası vardı: “Amerikan kâbusuna son vermek, bu ülkeye İslâm’ın öngördüğü insan sevgisi, adalet ahlâkı ve evrensel hukuk’un temel ilkelerini taşımak.”

O’na göre bu emel ve idealin gerçekleşmesi için illâ bir siyahi zencinin yani, ‘ÖTEKİ’lerden birinin başkan olması gerekmekte idi. Aksi taktirde 250 sene önce Avrupa’dan kaçan, kovulan ve hayatlarını çapulculuk (yağma, yalan-talan, vahşi kapitalizm ve emperyalizm) üzerine inşa eden mutasyona uğramış imtiyazlı kitleden birinin adaleti sağlaması imkânsızdı.

SONUNDA RÜYA GERÇEKLEŞTİ!

Martin Luther King, Müslüman olup Hacca gidip döndükten sonra hakikati kavradı ve “dünyadan umudum var artık!” demeye başladı. Şimdi artık o umudu gerçekleştirdi. ABD’de Barak Hüseyin Obama bir tarih yazdı! ABD tarihinde ilk defa ötekilerden biri, bir siyahi zenci "BAŞKAN" oldu! Dünya vampir Bushtan kurtuldu!

İşte, Martin Luther King’in ruhu şimdi belki huzura kavuşmuş olabilir.

Darısı başımıza!...

Burada ‘belki’ diyorum çünkü Malcolm X’den bu yana ABD yönetimi yalnız Amerika ve halkının değil, bütün dünyanın kâbusu artık. Barak Hüseyin’in dediği gibi ABD yeniden inşa, restore ve rehabilite edilmez ise; Haram, yalan-talan, baskı, zulüm, sömürü, işkence ve istibdat üzerine kurulu sermaye imparatorluğu ‘bütün dünyanın üstüne’ korkunç bir deprem, kahredici bir elem ve ölümcül bir sarsıntıyla çökecek.

Acil tedbir alınmazsa o gün ABD için çok yakındır!..

Kenya asıllı Müslüman bir babayla beyaz bir Amerikalı annenin oğlu Hüseyin Obama bunun ‘bilinçli olarak’ farkında.

O, 1964 yılında "tarla zencisi" Malcolm X'i 16 kurşunla delik deşik eden Amerika'nın 2008 yılında

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 244

kendisini neden başkan yaptığını çok iyi biliyor...

DÜNYA'YA MESAJLAR!...

“Terörizme karşı savaşta kararlılık gevşemeyecek ve amacını terörle elde etmeye çalışanlar yenilecek.”

- Önce ABD terörist devlet olmaktan kurtarılacak zorundadır.

Müslüman ülkelere: "İlerlemek için ortak çıkarlar ve karşılıklı saygıya dayalı yeni bir yol arıyoruz"

- Yol adalet ahlâkı, evrensel hukuk, mutlak mütekabiliyet, insanlık onuru ve idealidir.

Batı liderlerine: "Unutmayın ki halklarınız sizi, yıktıklarınızla değil, inşa ettiklerinizle hatırlayacak"

- Demek ki günün bölücü, yıkıcı, çıkarıcı ve karanlık liderleri lânetle anılacak!

"Hayat tarzımız için özür dilemeyecek veya savunmamızı gevşetmeyeceğiz. Amacını terörle elde edenlere karşı kararlılığımız güçlenecek ve onları yeneceğiz"

- Amacını terörle elde edenlerin başında ABD gelmektedir. Buradan kast olunan halen işgal altında tutup alenen sömürdükleri ulusları kaybetme kaygısı mıdır? Acaba!..

“ABD, dünyada herkes için eşitlik ve barış isteyenlerin dostudur ve onlara liderlik (!) etmeye hazırdır. Sadece güç bizi koruyamaz. Canımızın her istediğini yapamayız. Bugün burada, önümüzdeki sınavın farkında olarak alçak

ÇORUM FİKİR 245

gönüllülükle duruyorum. Bundan böyle ABD'yi yeniden inşa edecek ve yeni bir çağ açacağız...”

Elbette adalet ve müesses hukuka ve yedi milyar insanın eşit hakka sahip olduğu arz'a pervasızca hükmetmeye kalkışmak kimsenin haddi ve hakkı değildir. Güç, haklının elinde ve emrinde olursa meşru; Haksızın, emperyalist ve müstebitin elinde olursa gayrimeşrudur. Adil olmayan güçlere karşı 'dünya ailesi' birlikte mücadele ve bütün haksızlıklara müdahaleye mecburdur. İnsani boyut ve bilinç toplumunun (hakiki medeniyetin) gereği budur.

Obama bilmeli ki;

“Dünya barışı, adalet ve evrensel hukuk'un hakiki teminatı, evrensellik arz eden, tüm uluslara ışık tutan ve dünyayı aydınlatan Atatürk ilkeleri, Türk İnkılâbı ve binlerce yıllık bilgi, birikim ve deneyimden damıtılarak günümüze ulaşmış kadim Türk medeniyetinin “medenî siyaset” geleneğidir.

Umarız Obama bu gerçeği kavrar, icraatını; Atatürk'ün 'Yurtta sulh, cihanda sulh' ve Bilinç Üniversitesi'nin "Sorun bencillik, çözüm sencillik" misyonu üzerine inşa ederek, bilgi çağı kepezeliğine son verip “Bilinç Çağı”nı açar.

Böylece, bu “‘yeni’” açılım, aşama ve ÇAĞ'a Atatürk ve Türk damgası vurulmuş olur. Sonuçta Obama; tüm dünyada yankı uyandıran 'değişim vaadlerini' bu bağlamda ve mutlaka yerine getirmelidir!

Mustafa Nevruz SINACI

ESKİ CUMHURBAŞKANI VE BAŞBAKANLARA KİYAK!

Bakanlar Kurulu hafta başında (16 Ocak 2009), kamuoyuna açıklanan her hangi bir talep, istem ve halinden şikâyet vaki olmamasına rağmen, emekli cumhurbaşkanları ve eski başbakan maaşlarına yüzde 14 gibi (emsallerine oranla) astronomik bir zam yapma kararı aldı.

Memur, işçi ve emekli kesiminde derin infial yaratan bu haksız, adalet, ahlâk ve hukuk dışı kararın sebebi hikmeti, gerekçesi henüz bilinmiyor. Zira bir açıklama yapılmadı. Şu ana kadar bu çifte standart, haksızlık, onursuzluk ve adaletsizliğe muhatap eski Cumhurbaşkanı ve baş bakanlardan da bir 'ret' kararı veya tepki de gelmedi.

Sonuçta; Bakanlar Kurulu'nun bu tek yanlı, gelenek, adalet ve hukuka aykırı kararı ile eski Cumhurbaşkanlarının 2009 yılı emekli maaşları % 14

zamlanarak, cari asgari ücretin % 2000'ini aşan 10 bin 800 TL'ye yükseldi.

Kendi bütçesindeki maaş ödeneğine göre hesaplanan cumhurbaşkanlığı emekli maaşı, 1 Ocak'ta bin 330 TL arttı. (Sadece oransal artışın karşılığı olan bu miktar bile; mevcut işçi, memur ve emekli maaşlarının kahir ekseriyetinden fazladır. Bu adaletsiz, hukuksuz, eşit işe eşit ücret ve hakkaniyet kavramına bütünüyle aykırı (yüzdeli artış) sistemin apaçık hak ve insanlık düşmanlığı olduğunun göstergesidir. Doğru olan: Kıdem, tahsil (hakkı müktesep) ehliyet, liyakat ve adalet ilkelerine uygun 'seyyanen' eşit miktarda artıştır.)

Bu haksız tasarruf ile geçen yıl 9.470 TL olan cumhurbaşkanlığı emekli aylığı, 2009 yılı için 10 bin 800 TL olarak tespit edildi. Bu çerçevede eski Cumhurbaşkanlarından Kenan Evren, Süleyman Demirel ve Ahmet Necdet Sezer, bu yılın sonuna kadar ayda 10 bin 800 TL miktarında 'imtiyazlı (kiyak)' emekli maaşı alacaklar.

Cumhurbaşkanlığı emekli maaşına bağlı olarak aylık ödenen eski Başbakanlar da bu yıl 7 bin 102 TL yerine 8 bin 100 TL (998 TL zamlı) emekli aylığı alacaklar. Böylece Bülent Ulusu, Tansu Çiller, Mesut Yılmaz ve Necmettin Erbakan gibi eski başbakanlara, 2009 yılı içinde yüzde 14 zamlı olarak 8 bin 100 TL

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 248

emekli maaşı ödenecek. İşte her fırsatta adalet ve hukuktan bahseden ‘Adalet ve Kalkınma Partisi’ hükümeti Bakanlar Kurulu’ nun adaleti bu!.. Ne kadar adaletse bu!... Oysa adalet ve hukuk, insani ve ahlâki bir vecibe olarak ‘kılı kırk yarmak’ değil midir?

Buna mukabil memur, işçi ve emekli maaşlarına, TÜİK’in de yüksek katkılarıyla kılı kırk yararak (zam falan değil!) sadaka verildiğini esef, şaşkınlık ve üzüntüyle görüyoruz.

ÖTEKİ’ LERE YAPILAN ZAM!...

Diğer taraftan, maaşları bütçe katsayılarına bağlanan memur emekli aylıkları yılın ilk yarısında % 4 artış gördü. (Bu oran bile SSK ve Bağ-Kur emeklilerine göre % 0.17 daha fazla. Adalet, ahlak ve hukukun terazisi nerede?) Bu oran yılın ikinci 6 aylık döneminde yüzde 4.5. Şu an 7’ nin 9’ undan emekli olan normal bir memurun eline Ocak – Haziran döneminde 803.9 TL geçecek. Yani milletvekili, eski başbakan ve cumhurbaşkanlarına verilen zamdan bile az) SSK ve Bağ-Kur emeklilerine ise, yılın ilk 6 ayı için yüzde 3.83 zam yapılacaktır.

Ekim 2008’de yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası’ nın 55. maddesi doğrultusunda, "Bir önceki 6 aylık (Temmuz-Aralık 2008) enflasyon oranında artırılacaktır" hükmüne göre: 2009 yılı Temmuz ayında alacakları zam % 6.77.

ÇORUM FİKİR 249

Tabii eğer adalet ve (hüküm doğrultusunda) hakkaniyet ilkelerine uyulursa eğer!..

ADALETSİZ 'AKP' VE HÜKÜMET!

Bir yanda eski ricalle vaki % 14 zam, diğer tarafta ekonomik kriz, fakru zaruret ve sefalet içinde kıvranan, hayati ihtiyaçlarını karşılamaktan aciz, yaşamı zindana dönen, sefalete mahkum edilen asıl vatandaş!..

Dahası var; Krediler ve kartlar yoluyla vaki banka zulmü,

Belediyelerin keyfi ulaşım zamları,
İçilemeyen şehir suları nedeniyle hane halkına yüklenen iyi su bedeli,

Dünyanın en pahalı akaryakıt, elektrik, su, doğalgaz ve ‘sabit ücretli’ telefon paraları..
Son aylarda doğalgaz, elektrik ve temel gıda maddelerine yapılan yüksek oranlı zam, aleni zulüm ve işkenceye karşın, bir de TÜİK’in hesaplamalarında gözlenen istihza, ince alay!.. Enflasyon sepetindeki ‘insanlık, hakkaniyet, hukuk ve adalet dışı’ yansımalar..

Özellikle kışın vatandaş bütçesinin büyük bölümü doğalgaz, elektrik, su, odun, kömür gibi ısınma giderlerine ayrılmakta; Bu kalemlerde yapılan artışlar net yüzde 30’u bulmakta ve bir emekli sadece evini ısıtılmak için ayda yaklaşık 250–300 TL arasında bir fatura ödemek zorunda kalmaktadır. Bütün bu gerçekleri

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 250

TÜİK'in hesaplama sisteminde göremezsiniz!..

Üstelik bu zamlar doğrudan ve net biçimde aile bütçesine yansımaktadır.

Bunu neden hükümet ve TÜİK bilemez, anlayamaz ve kavrayamaz?

Diğer taraftan; 2008 yılı içinde SSK ve Bağ-Kur emeklilerine yapılan zam yüzde 9.3 iken, enflasyon 10.6 olduğuna göre: SSK ve Bağ-Kur emeklileri hükümetten yüzde 1.3; 2008 yılında ortalama yüzde 8 zam alan memur emeklileri de yüzde 2.6 alacaklı durumdadırlar.

Memur ve memur emeklilerine 2009 yılı ilk 6 ayı için verilen yüzde 4 zamma göre en düşük memur emekli aylığı yaklaşık 803 TL olacak, bu 30 TL'lik artış, yeterli mi? İşçi ve Bağ-Kur emekli aylıklarına gelince tüm ödemeler dâhil şuanda 598.27 TL olan en düşük işçi emekli aylığı Ocak 2009 itibariyle 621.18 TL'ye yükselmekte olup; yapılan artış aylık olarak 23 TL dir. Bağ-Kur'lunun en düşük emekliği aylığı 460 TL, Bağ-Kur (Tarım) aylığının ise en düşüğü 305 TL olacaktır.

İNSANI YAŞAT KI, DEVLET YAŞASIN!..

Çalışanlar ve özellikle Emekliler bu zorlu, zalim ve insanlık dışı koşullara rağmen, tedbir almaya, adaletli olmaya, Anayasanın emrettiği eşitlik ilkesine uymaya ve uygulamaya yanaşmayan yetkililere karşı haklı bir tepki içindeler.

ÇORUM FİKİR 251

Giderek artan gelir adaletsizliği ve süratle açılan makas karşısında insanlar adeta şok geçiriyor. Bir yanda asgari ücretin dahi altında seyreden utanç verici maaşlar, diğer tarafta asgari ücreti % 2000 (iki/bin) ilâ % 26.000'e kadar katlayan maaşlar...

Yaklaşık % 60'ı kayıt ve kapsam dışı reel sektörde ise 'krizden dolayı' işçi çıkaran, işçisinin maaşını gasp eden, vergi ve sigortasını yatırmayan patronlar, trilyonluk arabalara biniyor. Şato gibi devasa köşklerle süper lüks evlerde, israf ve safahat içinde yaşıyor, Alpler veya Havai'de tatil yapıyor, domuz gibi yiyip-içiyor, lordlar gibi giyiniyor, bazıları bilmem kaçınıcı kez 'Mecca Tavır'larına hac yapmak üzere gidiyor, tam bir safahat hayatı yaşıyorlar.

BU MU?.. ADALET!...

Elbette adalet falan değil!.. Nitekim bu bağlamda en önemli ve anlamlı tepki, sanal âlemin lider kuruluşu Bilinç Üniversitesi'nden geldi:

"Her türlü yanlış iş, davranış ve haksızlıktan kendilerini sorumlu tutmayı ve bu uğurda sorumluluğun gereğini yapmayı ilke edinenlerin inşa ettikleri Turgutreis Bilinç Üniversitesi; eski cumhurbaşkanları ile eski Başbakanlar için, maruz kaldıkları ağır (!) geçim sıkıntılarını hafifletmek amacıyla bir yardım kampanyası

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 252

başlatma kararı aldı. Alınan karar ve kampanya kapsamında ilk bağış; kurucu Rektör "TC Emekli Sandığı emeklisi Galip Baran'dan..G. Baran bu kampanya için, Üniversite adına, "aylık 1082.00 TL olan maaşından", her ay 500.00 TL katkıda bulunmayı vaat ve TAAHHÜT etti." Hani? Neden hüküm adalet ve hikmetle değil? Hükümet AKP'yi haksızlık ve zulümle abâd edeceğini sanıyorsa, çok aldanıyor!

Alma mazlumun âhını, çıkar aheste, aheste!...

ÇORUM FİKİR 253

Mustafa Nevruz SINACI

ESKİ CUMHURBAŞKANLARINA VE BAŞBAKANLARA YARDIM KAMPANYASI ...

“Her türlü yanlış iş, davranış ve haksızlıktan kendilerini sorumlu tutmayı ve bu sorumluluğun gereğini yerine getirmek için ellerinden geleni yapma"yı ilke edinenlerin inşa ettikleri Turgutreis Bilinç Üniversitesi; eski cumhurbaşkanları Kenan Evren, Süleyman Demirel, Ahmet Necdet Sezer ile eski Başbakanlar Bülent Ulusu, Tansu Çiller, Mesut Yılmaz, ve Necmettin Erbakan'ın geçim sıkıntılarını (!) hafifletmek amacıyla bir yardım kampanyası başlatma kararı aldı.

Alınan karar ve açılacak kampanya kapsamında ilk bağış; Bilinç Üniversitesi kurucularından "T. C. Emekli **KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**

ÇORUM FİKİR 254

Sandığı emeklisi Galip Baran'dan... Galip Baran bu kampanya için, Üniversite adına, "aylık 1082.00 TL olan maaşından", her ay 500.00 TL katkıda bulunmayı TAAHHÜT etti.

Bilinç Üniversitesi Rektör yardımcısı

Mustafa Nevruz SINACI

TEL: 0312.433 82 06

E.posta: gercek.demokrat@hotmail.com

Gönderen "BİLİNÇ ÜNİVERSİTESİ" TÜRKİYE

BAK: <http://www.bilinc-universitesi.blogspot.com>

BİLGİ İÇİN: galipbaran@ttmail.com

ÇORUM FİKİR 255

Mustafa Nevruz SINACI

DEMOKRASİ AYIBI VE HUKUKUN UTANCI

Vahşi bir vampirlik ve kudurmuşçasına, evrensel savaş hukuku ve sulh kurumlarını hiçe sayarak sivillere saldıran İsrail, dünyada demokrasi havarileri tarafından korunuyor. Onlar ki hanelerinde bin türlü tefessüh (bozulmuşluk ve çürüme) içinde yaşarken nizam-ı âleme kalkışıyorlar. Bu, demokrasi adına büyük ayıp, evrensel hukukunsa "derin" utancıdır.

Gerçek şu ki; Bilgi çağı (!) falan yalan-dolan, fasa fiso.

Ülkelerin çoğu derin karanlık güçler, gizli diktatörlükler, oligarşi, illegal monarşi ve demokrasi düşmanları tarafından yönetiliyor. Şimdi bir kez daha maskeler düştü. Çoklu standart, bin bir surat, sinsilik, kurnazlık, içten pazarlık, kronik bencillik ve ruhlara sinen sosyal şizofreni bütün çirkinliğiyle göründü. İnsanlık Osmanlı devleti ve Türk-İslâm

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 256

medeniyeti' nin huzur ve güven iklimini arıyor.

Evet, dünya bilgi, deha, insani kalite ve ilmi değeri tabana vurmuş, ihtiras kurbanı Siyonizm' in “ilâh-silâh ve ilâç” tüccarları elinde bunalım ve buhrana sürüklenmiş durumda. Dünyayı ve pek çok ülkeyi insanların idare etmediğinin aleni göstergesi bu.

Merhum Abdülkadir Duru' nun dediği gibi, acaba dünyayı hayvanlar mı idare ediyor?

Örneğin: İsrail' in Gazze saldırısı ile başlayan insanlık dışı vahşi dram, soykırım ve katliam, başta AB olmak üzere diğer dünya devletleri ve evrensel kurumların gerçek yüzlerini bir kez daha ortaya koydu. Araplar tarafından “ateş olsa cürmü kadar yer yakar” denilen, fanatik dinci çete devleti' nin dünyaya meydan okuyan tavrı inadına görmezlikten gelindi, aymazlık, umursamazlık, pişkinlik, sorumsuzluk, insanlı ayıbı diz boyu.

Hani, dünya bir insanlık ailesi idi!

Bakın şu ‘insanlık ailesi’ ve Adem’ in çocuklarının halinel!

Ne kadar utanç verici!

Üzücü ve düşündürücü!

ABD' nin İsrail tarafından yönetilen bir eyalet olduğu artık herkesçe biliniyor.

AB, görünürde ABD' nin güdümünde, gerçekte Siyonizm' in emir ve hizmetinde.

ÇORUM FİKİR 257

Onca devlet ve milyonlarca nüfustan ibaret Arap âlemi sus pus. Hac, gaz ve petrol gelirlerinden elde ettiği sermaye ABD ve AB bankalarında, IMF' de ve gayrimüslim, Yahudi ve Siyonist yatırımcılar tarafından kullanılıyor. Müslüman, kardeş ülkelerde değil!.. Arap, tıpkı fetret devrinde olduğu gibi sapkın, adalet, samimi inanç, ihlâsla ibadet ve hukuktan uzak; İslâm' ın öngördüğü sistem “fazilet anlamında cumhuriyet, lâiklik ve demokrasi” olduğu halde hiçbirinde bu erdemlerden eser yok. Safahat devam ettiği sürece Araplar, ezilmeye, düşmanca sömürülmeye, ezilmeye ve harici unsurlar tarafından yönetilmeye müstahak.

Çünkü İslâmi bir iktisat, insani yaşam ve milli siyasetleri yok.

NATO Amerikan uydusu, BM İsrail yanlısı, diğer uluslar arası kurumlar seyirci.

İslâm Konferansı çekingen, olabildiğince pasif ve palyatif.

Arap Birliği kaotik kriz yaşıyor, onursuz ve sorumsuz bir tavır içinde.

Türkiye' nin rolüne gelince :

Türkiye, Osmanlı' nın bakiyesi ve bölgesel aktör sıfatıyla görünürde çok aktif.

Fakat bu girişimleri tahkim edecek, destekleyecek, etkili kılarak samimiyet ve kararlılık göstergesi olacak en küçük bir yaptırım yok. Bunun yanı sıra, yürürlükteki

[**KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**](#)

ÇORUM FİKİR 258

ikili antlaşmalardan tutun, menşei Yahudi 37 büyük şirket astronomik kârlarla ülkemizin dört bir yanında faaliyetini sürdürüyor. Bu şirketlerin diğer Arap ve İslâm ülkelerinde mevcudiyetini de hesaba katarsak, ortaya son derece garip, ters ve çelişkili akıl almaz bir durum çıkmakta.

Düşmanlarını besleyen ve maddi yönden destekleyen Müslümanlar.

Oysa bir Yahudi, Yahudi olmayan bir esnaftan asla alış-veriş yapmaz.

Bize neden yaptırılır! ve neden Yahudi sermayesi dayatılır? Bilinmez.

Sebebi şu ki, doğru dürüst, ilkeli, onurlu ve sorumlu bir milli politikamız yok.

Netice olarak dünya, büyük bir ‘demokrasi ayıbı’ yaşıyor. Ancak, dünyanın her karış toprağında hâkim ve hükümrân olması gereken Adalet adamları ve hukukun utancı bu!..

ÇORUM FİKİR 259

Mustafa Nevruz SINACI

AHTAPOTUN KOLLARI VE ADALET'E DAVET

İnsanlığın yüz karası, sözde ‘bilgi çağı’ nın istismarı-suiistimali bütün dünyada yaşamı kâbusa çevirdi. Tıpkı Cemiyet-i Akvam gibi NATO, BM ve diğer uluslar arası adalet, hukuk ve güvenlik kuruluşları da akamete uğradı. Türkiye Cumhuriyeti’ nin kurtarıcısı ve kurucu önderi Mustafa Kemal Atatürk’ ün “Yurtta Sulh Cihanda Sulh” ilkesi, sözde modern dünya tarafından idrak edilemedi. Yahut ‘çok iyi’ algılandı, lâkin ‘barış içinde bir dünya’ kimsenin işine gelmedi. Tarih boyunca olduğu gibi bencillik, menfaatperestlik ve çıkar ağır bastı.

Aslında bütün dünya ve insanlığın sorunu bu.. Bencillik... Çözüm: Adalet, hukuk, ahlâki formasyon ve Demokrasi.. Yukarda yer alan vecizede kastedilen ‘dünya barışı’ nın durumu malum... Bu gün iç siyaset ve

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

‘yurtta barış’ a bir bakalım:

İç siyasette, ‘yurtta barış’ da da aynı durumdayız?

“Yurtta Barış”ın olmazsa olmaz şartı adalet ahlâkı, hukuk, Türk İnkılâbı istikametinde kararlılık, istikrar ve sebatla ilerleme, yani “yurdu ve milleti öz’ünden çok sevmek” tir. Türk medeni siyasetinin kadim büyükleri buna, ‘umur-u devlet’ ve ‘istikamet’ derler. Bu, siyasette fazilet mücadelesi, haklıların güçlülüğü (bon sens) ve devletin, iyi insan, namuslu-dürüst ve iyi vatandaşlar adına icra-i faaliyet göstermesidir. Bir başka deyişle: Devlet iyidir, adalet ve fazilet timsalidir. Hak, hakikat ve hukuk’la iş görür.

Devlet kurumunu yönetmeye ve yürütmeye sadece iyiler lâıktır.

Dolayısıyla, devlet idaresinde ‘kötülere’ yer yoktur!..

Örneğin şu Ümraniye soruşturması ve sözde “Ergenekon” davasının aldığı hal..

Halkın (kamu vicdanının) bu araştırma ve soruşturmadan ‘haklı olarak’ beklediği “kapsamlı bir temiz eller operasyonu, yüzleşme ve hesaplaşma” dır. Şu ana kadar beklenen olmadı. Tam tersine zaman içinde olay tam bir siyasi hesaplaşmaya, ahtapotun beyni ve gövdesini bütünüyle yok etme yerine, sadece kollardan birini kesmeyi hedefleyen ‘olası muhalefeti’ tasfiyesi hareketine dönüştü.

Bu bir hayâli sükut ve hüsrandır. Bataklık bütünüyle kurutulmazsa kâbusa döner. Nasıl? Şöyle ki: Sıkça vaki iddialara göre son kırk yılda ülkemizde, kamu kurum-kuruluşları, hayati sektörler, her nevi işletmeler ve özellikle Belediyelerde yapılan soygun-vurgun, görevi kötüye kullanma, rüşvet-iltimas, vergi kaçakçılığı, hortumculuk, yolsuzluk ve suiistimalin faturası 500 milyar doları aşmasına rağmen; Bu süreçte alenen belli fail, zanlı ve müsebbiplerin üstüne gidilmiyor. Belki de gidilemiyor. Oysa Ergenekon’ un da finansörleri, ortak, yandaş, yoldaş, yardım ve yataklı unsurları bunlar. Yani bataklık burada.. Görünüşte tepeye yani, ahtapotun başına (beynine) dokunulmuyor, tabana (köklere) inilmiyor, ana gövde üstüne de gidilmiyor. Sadece menfur kollardan biri olan teorisyen, tetikçi, maşa ve taşeronların üstüne gidiliyor. Bu çok derin bir iç sorundur ve uygulanan yöntem yanlıştır.

Doğrusu, son 48 yılı büyüteç altına koymak, medya-mafya-siyaset üçgeninde, gelmiş, geçmiş bütün iş adamı, bürokrat, diplomat, bankacı, gazeteci ve siyasetçileri kapsayacak bir yüzleşme ve hesaplaşma operasyonunu gerçekleştirmektir. Kamu vicdanının ‘eğer varsa’ adalet cihazı ve Yargıdan arzu, talep ve beklentisi budur. Mevcut hükümet, dava sürecinde her türlü dokunulmazlık, masuniyet, memurin muhakemat ve sair koruma zırhları, ayrıcalık ve imtiyazları askıya alarak

[**KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**](#)

adaletle yardımcı olmak zorunda ve durumundadır.

Zira ancak bu şekilde ve bu operasyon sonucunda, ülkemizde hüküm süren karanlık, gizli diktatörlük, kararsızlık-belirsizlik, oligarşi, illegal monarşi ve demokrasi düşmanlığı son bulabilir. Adalet ahlâkı ve hukukla donanmış, demokrasiyi bütün kurum ve kuruluşları ile hayata geçirmiş bir Türkiye, çok kısa sürede muasır medeniyet seviyesine ulaşabilir.

Aksi takdirde, tek yanlı bir tasfiye asla çözüm getirmeyecek; Fırsatı ganimet bilerek hükümete sorun dayatan illegal kesim ve unsurlar, menfur amaçlarını gerçekleştirme yolunda önemli bir mesafe alacaktır. Örnek mi istiyorsunuz? Alın size, “sözde” Kürt sorunu meselâ!..

EĞER! İçerde istikrar, dışarıda barış ve itibar istiyorsak, “Adaletli” olmak zorundayız.

Mustafa Nevruz SINACI

ACİL SORUN! İLAÇ, SAĞLIK VE ECZACILAR

Adına ‘bilgi çağı’ denilen ‘yenidünya düzeni’ aldatmacası vahşi kapitalizmin üç temel sömürü aracı ve ‘insan, insanın kurdudur’ teorisine odaklı ütöpik-fanatik bir saplantısı var.

Sömürü araçları: İlâh, silâh ve ilâç...

İnsanlık dışı saplantı: Yahudi fanatizmi ve Hıristiyan fundamentalizmi.

Ancak, bu gün değinmek istediğim konu saplantılar değil, sömürü araçları.

Zira ‘saplantı’ olarak belirginleşen iki ana faktör, Musevilik ve İsevilik, dinsel (vahiy) kaynakları ve kitabi dayanakları ihtilâflı (muharref), uydurma ve orijinal olmaktan uzak bir sapkınlık olmakla çok tartışmaya açık bir konudur. Zira binlerce yıldır Musevilik, 2000 yıldır da İsevilik (Hıristiyanlık) emperyalizm ve sömürgecilik, gasp, işgal, katliam, soykırım ve vahşi kapitalizmin aracı

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 264

olarak kullanılmaktadır. Dolayısıyla vahşi batı ve Siyonist İsrail bu bağlamda, dünyada ‘din ticaretinin’ en insanlık dışı aktörleri durumundadır.

Onlar, insanlık âleminin kâbusu, evrensel hukuk, adalet ve demokrasi düşmanıdır.

Kendileri hariç ‘insan hakları’ diye bir mefhum da tanımazlar.

Bu nedenle, asırlar süren sistematik bir savaşla bütün dünyayı ‘ahapotun kolları’ gibi sımsıkı sarmış, düşmanca niyetler, hırs ve ihtirasla ana sektörleri abluka altına almış ve tam bir vampir vahşetiyle milletleri sömürmeye koyulmuşlardır.

Yani, ‘bilgi, barış ve demokrasi çağı’ yalanı ve ‘globalleşme-küreselleşme’ kisvesi ardına saklanarak insanlık âleminin kene gibi kanını emen, bütün varlığını, refah, huzur, güvenlik ve geleceğini tehdit eden İlâh, silâh ve ilâç ticareti.

Bu, insanlık davası, evrensel adalet ahlâkı, hukuk, demokrasi ve dünya barışına aykırı menfur tezgâh, şöylece yürütülerek hükmünü icra etmektedir: Önce, tefessüh etmiş batı uygarlığının insanlık düşmanı emperyalist vampirleri elinde birer “organize çıkar örgütü” ne dönüşmüş etkin devletler; Dünya Jandarmalığı, demokrasi ve barış havarisi kesilerek, milletleri yeniden yapılandırma, değiştirme ve dönüştürme görevine soyunuyorlar. Son yıllarda, bu insani değerlere karşı verdikleri savaşın adını ‘yenidünya

ÇORUM FİKİR 265

düzeni’ bağlamında globalleşme ve küreselleşme koydular. Diğer bir anlamda, emperyalizmi yayma, milli orduları yok etme, kültürleri izole, halkları köleleştirme, bütün dünyanın yeraltı ve yerüstü servetlerini ele geçirme projesi. Nihai amaçları Dünyada tek dil (Esperanto), tek devlet (AB-D) ve tek kuvvet ütopyasıdır. Şimdi bu amaçla ‘dinler (!) arası diyalog’ isimli bir furya peşindeler. Menfur planın görünen icra unsurları: IMF, DTM, AB-D, BM, NATO ile Biderberg ve türevleridir. Bunlar aysberg’in görünen yüzü. Dipte 7 kız kardeşler ve 5 partner olmak üzere toplam 12 kartel vardır. Bunlar maalesef dünya ticareti, siyaset ve sermayesine hâkim belirleyici unsurlardır. Diğer bir anlamda dünya barışının baş belâları...

Bunlar, menfur amaçları doğrultusunda ilk adım olan, “İLÂH” gerekçesini kullanarak kimyasal, biyolojik ve psikolojik savaşın bütün usul ve unsurlarını pervasızca kullanıyorlar. Sonra masum-müsemma, gaflet ve dalalet içindeki milletleri içten bölüyor, anarşi, terör ve tedhişi körüklüyor, yalan-yanlış iftira, fesat ve tefrikalarla kanlı savaşlar çıkarıyor, insanları haince katlediyor, alçakça soykırım yapıyor ve bütün taraflara “SİLÂH” pazarlıyorlar.

Psikolojik savaş, NBC dâhil her tür silâh ve saldırı ile pazar yaratarak ilaç satıyorlar. Bu sürecin en kârlı, en tatlı temel ticaret unsuru “İLÂÇ”!.. [KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Soykırım ve saldırı türlerinin tamamını kullanarak açtıkları yara, yaydıkları hastalık ve neden oldukları tahribatı tedavi edebilmek gibi, sözde insani bir amaç adına ilaç pazarlıyorlar.

Ana konumuz olan bu sorun aslında çok derin.

Sektör tüm dünyada yukarda açıkladığımız kartellerle doğrudan bağlantılı ve sonuçta bir kaç şirketin elinde. Üretim, uluslar arası piyasa koşullarında çok sıkı bir ‘patent’ zırhı çerçevesinde yürüyor. Fiyat karteller tarafından tek yanlı belirleniyor. Milli ilâç sanayileri kartelin başlıca hedefi, bu tür üretim unsurlarını ya özelleştirme baskısı ile satın alarak veya ortak olmak suretiyle absorbe ediyor ve sektörde rekabete asla izin vermiyorlar.

Yani, milyarca insanın sağlığı bu tekel, kartel ve ‘paraya tapan’ tröstlere teslim...

Bu nedenle dünyanın dört bir tarafında ilâç piyasası, sağlık ve tedavi sektöründe az veya çok sorun var. Ancak, AKP hükümet olduktan sonra bu sorun ‘bütün alanlarda olduğu gibi’ bizde de kronikleşti, derinleşti ve kördüğümüne dönüştü. Nihayet, Eczacının rızkına göz diken çıkar odakları işi, hırs ve ihtirasla hükümete ‘aykırı yasa’ dayatma, Eczaneleri tasfiye, dükkân kapatırma ve geniş halk kitlelerini mağdur etme pahasına, sektörde kriz ve kaos yaratma noktasına vardırıdılar.

Kalkışmanın en önemli nedeni: Eczacı-Depo-Üretici zincirinin, Ecza Depolarından sonra gelen ilâç firmaları ve bunlara entegre olmak isteyen yerli tekeller ile Eczacıyı aradan çıkartmak isteyen özel hastane kombinasyonları. Daha doğru bir anlatımla; İlâçta hırsızlık, yolsuzluk, tıbbi cihaz ve malzemelerde rüşvet, suiistimal ve talan unsurları devrede.

Sonuçta “İnsan’a hizmeti” ibadet sayan, mahallenin mahremi ve mesleği kutsal bir kamu hizmeti anlayışıyla icra eden Eczacılar 21 Aralık 2008 günü, maruz kaldıkları sıkıntı, baskı ve haksızlıkları dile getirmek üzere Ankara çok geniş katılımlı bir miting düzenledi.

YETERİNCE YANKI BULMADI

Evet, çok teknik ve karmaşık bir konu olması nedeniyle esas muhatap halk tarafından pek anlaşılmayan ve kamuoyunda hak ettiği yankıyı bulamayan bu miting, ana belirleyici ve karar mercii olan hükümette de beklenen hassasiyeti uyandırmadı. Yani hükümet, bütün açıklık ve çıplaklığı ile mitinge kadar ve mitingde ortaya konan ‘ilâçta oyuna’ uyanamadı!

Bu nedenle sorun ağırlıklı olarak sürmekte ve sağlık üzerindeki tehdidini sürdürmekte.

Biraz da Eczacıların mitingine bakalım ve seslerine kulak verelim.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 268

Mitingde, on binlerce eczacı, yaşadıkları mesleki sorunlar karşısında “Artık Yeter” diye haykırıp, içinde bulundukları sıkıntıların acilen çözümlenmesini istediler.

“IMF sağlıktan elini çek, Kömür bedava-sağlık parayla, Sermaye defol, eczaneler bizim, Susma haykır, zincire hayır, E-Sözleşme tıklama, geleceğini karartma” biçiminde anlamlı sloganların sıkça atıldığı mitingde; TEB Genel Başkanı Eczacı Erdoğan Çolak:

"Her birimizin ama dahası çocuklarımızın sağlık ve yaşam hakkı için yola çıktık"

"Bugün burada olanlar, bu alanları dolduranlar, ülkenin dört bir yanına dağılmış, en ücra köşelerde dahi kesintisiz ve sürekli sağlık hizmeti sunan eczacılardır" diyerek, bugüne kadar dertlerini anlatmak için çok çaba sarf ettiklerini, "Sözümüzü masalarda dinlemediyseniz bu alandan dinleyeceksiniz! Bıçak kemiğe dayandı. Artık yeter" ifadesiyle sorunu bütün ayrıntıları ile anlatıp açıkladı. Meslek odası olarak belirledikleri ‘kamu ve halk yararı içeren’ çözüm önerilerini sundu. Sonuçta ne kadar haklı, doğru ve yerinde bir mücadele verdikleri apaçık ortaya çıktı. Neye ve kime karşı mücadele ettiklerini; Muhatapların menfur amaçları, art niyetleri, halk düşmanlıkları ve paraya tapındıklarını da..

Şimdi soruyorum:

Kuruluşunun temelinde sosyal devlet, insana hizmet, adalet-hukuk ve emperyalizm karşıtlığı esas olan

ÇORUM FİKİR 269

Türkiye Cumhuriyetini temsil eden bu Hükümet Eczacıların sesine kulak verdi mi? Mitingde önerilen insani çözümleri ele aldı mı? Yoksa! Hakiki ve samimi niyet ve nihai amacı ne? Bunu elbette zaman gösterecek. Fakat doğrusu hükümetin halk, kamu sağlığı ve Türk milletinin geleneksel ‘vazgeçilmez’ kurumları olan Eczacıların yanında yer almasıdır.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Mustafa Nevruz SINACI

İLAÇ'TA İNSANLIK SINAVI

Öncelikle belirteyim ki, son beş altı yıldır sağlık sektöründe insan haklarının zorunlu gereği kamu yararı, sosyalizasyon politikaları ve anayasada belirlenmiş devlet görevi göz ardı edilmekte ve sektör, giderek serbest piyasa ekonomisi çerçevesinde gelişen sıradan bir ticari faaliyete dönüştürülmektedir. Oysa bu alan 'nevi-i şahsına münhasır' çok özel bir alandır.

Burada hükümetlerin görevi 'dış baskı, uluslar arası üretimin belirleyici unsurları' ve kartelin iç uzantı ve işbirlikçilerine karşı Ecza depolarını tahkim etmek, spekülâtlörlere karşı tedbir geliştirmek ve geleneksel Eczane kurumunu korumaktır.

Şu anda genel olarak sistem şöyle işlemektedir: Üreticiler ile Eczacı arasında Ecza depoları var. Depolar yaptıkları dağıtım karşılığı % 9 oranında kâr alıyorlar. Toptancı niteliği taşıyan bu aşamada aslında % 9 kâr fazla. Bunun azami % 5'e çekilmesi gerekir. Bu kâr oranı Eczanelerde % 20. Fakat kurum iskontoları ve sair

unsurlar dikkate alındığında bu oran reel olarak % 7-8'lere kadar düşebiliyor. Ayrıca devlet ilâç satışları üzerinden % 8 KDV mahsup etmekte. Bunun gerekçesi artı gelir sağlamak değil, piyasayı denetim, takip ve kontrol altında tutmak! Peki, madem öyle neden % 1 değil? Hiç sağlık hizmetleri ve ilâç vergi konusu olur mu? Bu sistem içinde oluyor ne yazık ki!..

Ayrıca, son 5-6 yıldır ikame edilen sistem Eczacıları bürokrasiye boğmuş, ek personel istihdamını zorunlu kılarak işletme masraflarını önemli ölçüde arttırmış; Buna mukabil reel gelirlerinde ciddi düşüşler olmuştur. Dolayısıyla getirilen sistem ferahlık yerine sıkıntı yaratmıştır. Şimdi daha da sıkıntılı hale getirilmek istenmektedir. Oysa devletin görevi, zorlaştırmak yerine kolaylaştırmak, namuslu ve dürüst sektörleri korumak ve kollamaktır.

"2004'ten bu yana atılan adımlar, 'Sağlıkta Dönüşüm'le birlikte tüm sağlık sistemini hasta hale getirdi. Krizinizin bedelini de ödemeyeceğiz, hastalarımıza da ödettirmenize izin vermeyeceğiz. Bize dört yıldır haksız yere bedel ödetiyorlar. Şirketler kârlarını katlarken, emeğiyle geçinen eczacının ekmeğine göz diyorlar. Bizler, üzerimize kâbus gibi çöken 'kamu kurum iskontosu' kamburunu üzerimizden atmadan bu meydanlardan inmeyeceğiz."

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

"Bu ülkede sağlık hizmeti ücretsiz mi? Sizden muayene ücreti almaya cesaretleri bile yok. Sağlık hizmetinin ücretini eczacılara aldırıyorlar. Böyle bir tek ülke daha gösterin bana?"

"Günübirlik tedavi hizmeti de ne demek? Böyle bir uygulama Türkiye'den başka hiçbir ülkede yok. Bizde özel hastaneler kârlarını katlasınlar diye var! Peki, reçete dağıtım sistemimiz neden kaldırıldı? Rekabete aykırıymış!. Eşit reçete dağıtım sistemi bu ülkenin, bu halkın sağlık sigortasıdır. Sağlıkta asla rekabet olmaz. İlaçta reklâm ve rekabet öldürür!"

"Kimse sağlık bütçesini artırma peşinde değil. Eczacılık yasasını değiştirip, alanı kartellere açma peşindeler. Biz eczaneyi ticarethaneye çevirmelerine izin vermeyeceğiz"

Bu sözler TEB Başkanı Eczacı Erdoğan Çolak' a ait. Dahası var.

- Ankara Eczacı Odası Başkanı Oğuz Ekincioglu: "Eczacılık mesleğini sistemli olarak yok etmeye çalışıyorlar. Raflarımızdaki ilaçları bedava kamulaştırdılar";

- İstanbul Eczacı Odası Başkanı Eczacı Semih Güngör. "Uluslararası ilâç tekellerinin çıkarlarını koruyan sağlık politikalarıyla eczane ekonomileri olumsuz etkiledi. 10 bine yakın eczane fiili iflasın eşiğinde. Sağlıkta dönüşüm bu yıkım sürecini hızlandırdı. Sistemi eczaneler üzerinden yürüttüler.

Bütün sorunları eczacının sırtına yüklediler. Sanayi iskontosunun, muayene ücretlerinin, bedelsiz kamulaştırmaların, provizyon sisteminden kaynaklanan sorunların tüm yükünü biz eczacılar taşıdık. Şimdi, Eczacı-Eczacı ortaklığı ile biz eczacıların iradesine rağmen meslek yaşamıza sokulmak isteniyor. Eczanelerimizi şirketleştirmek istiyorlar. Şirketleşen eczanelerle hizmetin niteliği temelden değişecek. Eczanelerimiz sağlık hizmeti üreten kurumlar olmaktan çıkacak, birer ticarethaneye dönüşecek. İlaç, eczacılık ve sağlık sistemini tümüyle sermayenin egemenliğine teslim etmek istiyorlar. Bunun içindir ki 'Sağlıkta ve Eczanede Yıkıma Son' diye haykırıyoruz"

- Uşak Eczacı Odası Yönetim Kurulu Başkanı Halime Özen: "Sağlık politikasının adı ilaçta tasarruf olunca, hem hastalarımızın sağlığı hem de eczanelerimizin geleceği açısından tehlike büyüyor. Eczaneler dört yıldır ayakta kalma mücadelesi veriyor. Hükümet eczaneyi gerçek sağlık hizmet sunucusu olarak değil, "tedarikçi aktörlerden " biri olarak görüyor."

- Tüm Eczacı Kooperatifleri Birliği Başkanı Abdullah Özyiğit: "Bizler, kendi öz sermayelerimizle kurduğumuz eczanelerimizin sahibi ve sorumlusu olarak, halka sağlık hizmeti vermek, bunun karşılığında doğal olarak meslek haklarımızı almak ve korumak istiyoruz.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 274

Ancak, sağlık hizmetleri yasası içinde, eczacı yer almamakta ve Eczacı yok sayılmaktadır. Gelecek için tasarlanan tüm modellemelerde eczacı sağlık emekçisi değil, perakendeci olarak tanımlanmaktadır. Oysa ilaç herhangi bir ürün değildir. İlacın değişim değeri değil, kullanım değeri önemlidir ve ilaç kâr odaklı holdinglerin eline bırakılmayacak kadar hayati bir üründür. Yıllardır 6197 sayılı yasanın değişimine yönelik çabalar var. Ancak, çağın gerekliliği olan bu değişiklikler yapılmadı. Şimdi bazı çevrelerce eczacı-eczacı ortaklığı ileri sürülüyor. Meslek örgütümüzün ve meslektaşlarımızın hiç böyle bir talebi yokken bunun ileri sürülmesini anlamak mümkün değil. Eczanelerimiz üzerinde emelleri olan ve bu konuda alt yapı hazırlıklarını tamamlayan sermaye grupları eczacılık alanını ele geçirmek istiyorlar”

İşte, ilâçta verilen insanlık sınavının görünen yüzü! Bir tarafta ‘üretici-depo-eczane’ zincirinde yıllardır sorunsuz yürüyen sektör; diğer tarafta kâr hırsıyla kudurmuş kartellerin kirli pazarlıkları. Bu süreçte Eczacılar Birliği, ilaç alım protokolünü feshetti. Sorun çözülmez ise artık sigortalı kendi parasıyla ilaç alacak. Rezalet! İlâç üzerinde oyun, kâr hırsı ve rant kavgası apaçık insanlık düşmanlığı, halka zulüm ve işkence değil mi?

ÇORUM FİKİR 275

ECZACILAR NE İSTİYOR?

"Muayene ücretinin eczaneler aracılığıyla tahsili uygulamasına son verilmesi; Türk Eczacıları Birliği'ne verilen sözleşme yapma yetkisinin mutlak olarak tanınması; 6197 sayılı yasa değişikliğine ilişkin yasa tasarısından eczacı-eczacı ortaklığının geri çekilmesi; Avans uygulamasının hayata geçirilmemesi; Sözleşme süresi içinde yüzde 100 ödeme yapılması; Kamu kurum iskontoları yükünün eczacı üzerinden kaldırılması; Eczanelerin 1'inci basamak sağlık kuruluşu olarak değerlendirilmesi; Reçete dağıtım sisteminin devamı; Hastanelerde eczacı istihdamı sağlanması; Gününbirlik tedavi uygulamasının kaldırılması ile Reçete onay sisteminin kesintisiz ve verimli çalışmasının sağlanması..”

Şu anda yeşil karttan dolayı devlet 2007 yılından eczacılara 350 milyon YTL borçlu.

Konsolide bütçe ve Yeşil Kart geri ödeme sürelerindeki bu gecikme ve ödemelerde yaşanan diğer sıkıntılar eczaneleri ciddi bir ticari risk altına sokmakta. Buna rağmen Ocak ayı içinde sorun çözülmezse Sosyal güvenlik kapsamındaki vatandaşlar, 1 Şubat 2009 tarihinden itibaren eczanelerden alamayacaklar. Her ilacın parası fiş veya fatura karşılığı tahsil edilecek. Şu hale nazaran bu dönemin sorumlusu Türk Eczacıları

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Birliği değil, sorunlara kayıtsız kalan bürokratların uzlaşmaz tavırları dolayısıyla hükümet olacaktır. .

Eczacılar haklı taleplerinin karşılanmasını, SGK ile birlikte uzlaş ortamında 2009 ilaç alım Protokolünün imzalanmasını ve vatandaşa ilaç hizmeti sunmaya devam etmeyi istiyorlar.

BU SES'E KULAK VERİN: "TEB'in davası haklı ve doğrudur. Ancak gücümüz kalmadı. Biz yaşamak istiyoruz. Yaşamadan yaşatamayız. 2005'e kadar yılda 70-80 eczane kapanırken 2005'te 400, 2006'da 700, 2008'de ise 850 eczane kapandı, yaşadığımız sıkıntıların göstergesi bu. Biz, insanları nasıl ilaçsız bırakacağız diye kara kara düşünüyoruz. Huzursuzuz. Ancak yapabileceğimiz bir şey de yok. Sonuçlarına katlanacağız." (TEB Genel Başkanı)

Mustafa Nevruz SINACI

GAZZE KATLIAMLARI VE GERÇEKLER

"Yanlışlar musibetleri, musibetler felaketleri getirir" diyor, konuya vukufu ile maruf gazeteci-yazar Mehmet Nacar.. Bu sözün en son örneği Irak ve Filistin, Irak, Suriye ve hiç de lââyık olmadığı halde Filistin (Devlet-i âli Osmân'ın bünyesinde Yahudiler) ve diğer Ortadoğu (Arap) halkları asırlarca, medeni siyasetin huzur iklimi Osmanlı İmparatorluğu himayesinde müreffeh, memnun, mutlu ve güvenlik içinde yaşadılar. Bu güven onları rahatsız etti. Şeytana uyup, Osmanlı'nın aleyhinde çalıştılar, yetmedi Osmanlı'yı yıkanların da safında yer aldılar.

Sonuçta ne oldu?

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Casus Lawrens ve Mekke Şerifi öncülüğünde Osmanlıya alenen ihanet ve Türk'e karşı kıyama kalkan bu gafil halka dost ve hami gibi yaklaşan İngiltere, Avrupa ve ABD, önce ülkelerini işgal ederek, maddi-manevi değerlerini yağmalamaya, namuslarını kirletmeye başladılar. Derken, soygun-vurgun, soykırım ve alçakça zulmün sonu gelmedi. Ta ki bu güne kadar... Kaç günden beri İsrail'in Gazze katliamları haber bültenlerini doldurmakta. Eğer Hamas'la El Fetih, hırs ve ihtiraslarının zebunu olup birbiriyle kavgalı, içten bölünmüş olmasalardı, Gazze de bu insanlık dramını yaşamazdı. İşte, tefrika tuzağına düşmüş, bölünmüş, parçalanmış, milli birlik ve bütünlüğünü yitirmiş ülkelerin acı sonu ve kaderi budur. Demem o ki, onlar bu makus kaderi kendi elleriyle çizdiler. Nasıl mı?

Siyonistlerin koltuk değneği Hamas:

Hamas, 1987'de ABD tarafından FKÖ'nü bölerek yıpratmak ve Siyonistlerin savaş politikasına hizmet etmesi için kurdu. O nedenle Hamas, Filistinlilerin İsrail ile başa çıkacak gücünün olmadığını bilerek yıllardır, kuruluş nedenine uygun şekilde Yahudileri masum ve mazlum gösterecek tarzda her barış girişimini baltalamakta ve Siyonistleri ölüm kusması için kuruluma uygun olarak sözde tahrik etmektedir.

ABD'li silah üreticilerinin koltuk değneği Siyonistler

Hani, İkinci Dünya Savaşı'nın bitiminde savaş üretiminin güçlü ayağı Almanya yenilince Nazizmin en büyük silah üreticileri Alman Yahudilerinden özellikle Krupp ailesinin öteki Yahudi silah üreticileri gibi kârlı silah üretimi de sekteye uğradı. Yahudilerin dünyayı birbirine kırdırdıkları savaş, yenedünya ayağı kazanmıştı. Artık ABD'li Yahudi silah tüccarı ve üreticilerine savaş sürekli kılacak uygulanabilir senaryolar gerekiyordu. O senaryoların birinde 6 milyon Yahudi'nin fırınlarda yakıldığı yalanı işlendi. Oysa bu, büyük bir yalandı. Yahudi bir kadın tarafından temerküz kampında yazıldığı iddia edilen anılarında, (Anna Frank'ın Hatıra Defteri) 1945'te piyasaya çıkan tükenmez kalem kullanıldığı, yani yalan, yanlış ve uydurulmuş olduğu anlaşıldı. Fakat bu hakikat, Yahudi "yenedünya" düzencileri tarafından özenle gizlendi, Almanya haksız bir tazminata mâhkum edilerek İsrail'in kuruluş ve belirli süre idame masrafları çıkartıldı.

Bu senaryoya göre Siyonistler başrol insan katliamı ve kasaplığını oynayacaktı. Zira, zaten Siyonistler (ırkçı Yahudiler) tarihten gelen gözü dönmüşlükleriyle kasap rolüne çoktan hazır; 1948'de, gaflet, dalâlet ve hıyanet içindeki Filistinlilerden para mukabili satın alınan topraklar üzerinde İsrail kuruldu. Sonraları

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

katledilenlerse, tarihin geri bıraktırılmış gerçek mazlumları Filistinlilerdi. Böylelikle 1948'den sonra silahlarını kullanabilecekleri alanlardan birini yaratmış olan ABD'li silah üreticileri, Filistinlilere de silah sattı. İsrail ordusu da en büyük destekçisi ABD'nin silahlarını ve teknolojisini ABD silah üreticilerinin verdiği silahları üreterek kullandı. İşte bir büyük yalan, hile-desise, kurnazlık ve kan üzerine kurulu plan...

Canavara Dönüştürülen Yahudiler. Her biri kasap olarak eğitilip, canavara dönüştürülen Yahudilerin karşısında düşman yaratmaktan daha kolay başka şey olamazdı. Gözün dönmüşçesine katlet! Katlet ki, düşman yarat! Yarattığın düşmana karşı sözde savunmak için sonra yeniden saldır. On Emir'in DNA'sında "Öldürmeyeceksin!" sözü sadece, kendi Yahudi halkından olan için mi geçerli? Bir Yahudi insani davranmak istese de sonuçta bir Siyonist'e "Yahudi ırkçısı"na dönüşür. Artık her Yahudi, her katliam sonrasında kendisini korumak için taşla saldırana ABD'li silah üreticilerinin ürünleri tankla tüfekle yeniden saldırarak ölüm kusacaktır ve böylece kendisine biçilen kısır döngüden kurtulamayacaktır. Geleceklerine kanlı ipotek koyulan Yahudilere duyulan nefretin tek mimarı "ırkçı Yahudilerin / Siyonistlerin" gözlerinin dönmüşlüğüdür

Şimdi Gazze'de neler oluyor? Özetlemeye çalışalım:

Aslında Gazze öteden beri abluka altında ve bir kapalı cezaevi durumunda. Bütün sınırları kapatılmış, İsrail denen gardiyan içerde istediğine istediği işkenceyi yapmakta. Cezaevi demek konuyu hafife almak olur. Tıpkı Hitlerin toplama kampları, Yahudileri yaktığı fırınlar, her şeyi yağmalanan Yahudiler o yıllarda nasıl bir felaket yaşıdıysa, şimdi Gazze de daha fazlasını yaşıyorlar. Sınırlar kapalı. Elektrik ve ısınmada

kullanılan LPG, ilaç ve diğer tıbbi malzeme yok. Ekmek, su, gıda yok. Silâh, bomba, füze çok... 1000'e yaklaşan ölü, üç bine varan yaralı var. Ancak hastane, doktor, ilaç hak getire. İnsani yardımların Filistin'e ulaşmasına bile imkân yok. İzin verilmiyor. Havadan uçaklar, misket bombaları, füzeler, top mermileri yağıyor, yerde İbrani komandoları ateş kusmakta.

Bu vahşet ve soykırımın adına "orantısız güç kullanımı" diyorlar ama bu, kesinlikle bir savaş değil. Dünyanın gözü önünde yapılan katliam. Haberleri izledikçe insanlığımızdan utanıyoruz. Petrol gelirleriyle hovardalık yapan Arap zenginleri ve zengin Arap ülkeleri sağır mı? Suudi Arabistan, BAE neden suskun? Normal zamanda aslan kesilen İran ve onların

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 282

Cumhurbaşkanı Ahmedinecat'a ne oldu. Mangal da kül bırakmıyordu hani! Dünkü kaplan halinin kediye dönüşme sebebi nedir? Mısır neden sınırlarını kapattı ve topu Türkiye'ye attı?

Sorular çok ama cevabı yok. Kıbrıs'ta böyle bir zulüm olmadığı halde, barış teraneleri atan ve Rumları gündemden düşürmeyen Avrupa, uyduruk Ermeni soykırımını Türkiye'ye kabul ettirmek için işbirliği içinde olan AB ve ABD nerede? Sahte bahanelerle kitle imha silahı aramak için Irak'ı mahveden demokrasi ve barış havarisi Bush ve ABD hani?.

Gazze'de kitleler imha edilmekte. Vahşet hüküm sürmekte ve soykırım yapılmaktadır.

Yediği ile çıkardığını birbirine karıştıran ABD neden İsrail safında? Ermeni-Azeri savaşında, Rusya dâhil, AB ile ABD niçin Ermenistan'ı destekledi? Türkleri Kıbrıs'ta işgalci gören zihniyetler yüzde yirmisi Ermeni işgalinde kalan Azerbaycan lehine niçin tek kelime konuşmazlar? Bosna-Hersek olaylarının perde arkasında yatan zihniyet nedir? 483 yıldır Rus devinin mezalimine maruz Çeçenistan insanlık ve iyilik havarisi kesilen Avrupa ve ABD den neden bir kuruş yardım alamıyor?

İşte bu soruların hepsinin tek cevabı var. Dünya üzerinde fiilen bir Müslüman ve muharref Hıristiyanlık savaşı yaşanmakta. Adı konmamış bir savaş da diyemezsiniz buna. Bu savaşların adını Afganistan

ÇORUM FİKİR 283

işgaline başlarken Bush koymuştu. Ne demişti Bush oğlu Bush: "Bu bir Haçlı Seferidir." İspat ve safahatını bölümler halinde yaşamaktayız. Avrupa ile ABD'nin taraf olduğu olaylar sözde Ermeni soykırımı, İsrail, Bosna'da Sırp, doğu komşularımızda Ermeniler, Çeçenistan savaşında Ruslar... Kısacası, canavarlıkta gelişmiş sayılan Avrupa ile ABD her zaman Hıristiyanların safında ve Müslüman ülkelerin karşındadır. Hitlerin yaptığı soykırımda haklı olduğuna ve insanlığa hizmette bulunduğu Gazze'de yaşananlardan sonra inanmak gerek. Ya bir de Hitlerin öldürdüğü beş milyon Yahudi de bu günlerde İsrail'de olsaydı..? Ortadoğu'nun tümünün soyunu kırarlardı. Şuna kesinlikle inanıyorum. Üçüncü dünya savaşı Avrupa ile ABD'nin tahrikleri sonucu Müslüman-Hıristiyan savaşı şeklinde yaşanacaktır.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Mustafa Nevruz SINACI**ZALİMİN ZULMÜ SÜRMЕКTE**

Hükümet aldığı bir kararla, Ağustos ayında memurlara yapılan ek ödeme zammının yol açtığı mağduriyetleri giderdi. Düzenleme sebebiyle maaşları çalışanlarından daha düşük kalan müdür, bölge müdürü, il müdürü ve müdür yardımcılarının yüzde 53 olan ek ödemeleri yüzde 100'e çıkarıldı. İdarecilerin ek ödemesini düzenleyen Bakanlar Kurulu kararı 1 Ocak 2009 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Böylece bu konumda görev yapan idarecilerin maaşlarına 230 YTL zam yapılmış oldu. Zamlar 15 Ağustos'tan itibaren geçerli. Beş aylık maaş farkları da toplu şekilde ödenecek.

ÖĞRETMENLERİN DE YÜZÜ GÜLDÜ

Ek ödeme konusundaki bir başka mağduriyet grubu ise MEB çalışanları. Halen ilçe müdürleri, şube müdür ve müdür yardımcıları ile ilköğretim müfettişlerinin maaşları, tam ek ders alan öğretmenlerin gerisinde kalmakta. Son karar Milli Eğitim çalışanlarını kapsamazken bunlarla ilgili Bakanlar Kurulu kararının önümüzdeki günlerde çıkacağı söyleniyor.

Buna göre MEB'de görev yapan yöneticilerin sorunu, ilave 10 saat ek ders ücreti 15 saatten 25 saate çıkarılarak çözülecek. Bunun karşılığı ücret ise 250 TL civarında. Ek ödeme alamayan Milli Eğitim'in merkez ve taşra teşkilatlarında görev yapan 3 bin 'geçici görevli öğretmen de ek ödeme kapsamına alınacak.

ARALIK AYI ENFLASYON RAKAMLARI

Bu arada Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) Aralık ayı ve 2008 yılı enflasyon rakamlarını açıkladı. Tüketici enflasyonu (TÜFE) yüzde 0.41, üretici fiyatları ise (ÜFE) yüzde 3.54 gerilemiş. 2008 yılı geneli TÜFE ise yüzde 10.06, ÜFE yüzde 8.11

Buna mukabil % 10.06'yı geçmemesi gereken vergi artış oranları: % 12 ilâ % 14.3 Birileri hâlâ Türkiye'nin

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 286

sosyal devlet ve/veya sosyal hukuk devleti olduğundan dem vuruyor ve bal gibi de 'vatandaşın gözünün içine baka-baka' yalan söylüyorlar. Yukarda yer alan ve aşağıda açıklayacağım veriler de maalesef, oynananın bir oyun, söylenenin yalan olduğunu ispatlıyor. Zira sosyal (adalet ve) hukuk devletinin esası: Hakkaniyet, adalet ve hukuk içinde 'mutlak eşitliktir'.

Bunun açılımını şöyle yapmak mümkündür. Az kazananan az vergi. Çok kazananan çok vergi. Fakir-fukara, guraba'ya sosyal sübvansiyon, zengin-varlıklı ve sosyeteye kademeli olarak artan yüksek fiyat veya çok açık bir anlatımla: Hayati önem ve değeri haiz gıda, temel girdi, zorunlu ihtiyaç ve yaşamsal tüketim mallarının muayyen miktarının KDV-ÖTV 'den muaf tutularak, tüketim artışına paralel katlamalı fiyat ve KDV-ÖTV uygulaması... Örneğin: Elektrik, Su ve Doğalgaz, 4 kişilik bir çekirdek ailenin aylık kullanımı hesaplanarak; Bir kısmı ücretsiz, sonraki bölümü kârsız ve müteakibi vergisiz, belirli bir miktardan sonrası da katlamalı fiyatla verilerek önceki indirimlere sağlanan sübvansiyonlar kendi kaynağından finanse edilebilir. Bu, adalet, hukuk ve demokrasinin gereğidir. Yasa dışı ve antidemokratik değildir. Aynı zamanda sosyal adalet, sosyal sorumluluk, milli dayanışma ve yardımlaşmanın

ÇORUM FİKİR 287

'namuslu-dürüst' ve onurlu biçimidir. Niçin bunu böyle düşünmez ve uygulamazlar?

2008 YILI AÇLIK VE YOKSULLUK SINIRI

Ayrıca, Türk-İş 2008 yılı Aralık ayı itibarıyla 4 kişilik bir ailenin "açlık" sınırını 740 TL ve "yoksulluk" sınırını da 2.409 TL, 2008 yılı "mutfak enflasyonu" nu ise % 12.23 olarak hesapladı. Yapılan açıklamada (Türk-İş): Çalışanların aileleri ile birlikte insan onuruna yaraşır bir yaşam düzeyi sağlayacak geliri elde etmeleri esastır deniliyor.

Yani, ülkemizde ve dünyada insanların temel ihtiyaçlarını karşılayamadığı durumlarda gündeme gelen yoksulluk sorunu ve sınırı "İnsan onuruna yaraşır bir yaşam düzeyi"ni temin maksadıyla gerekli tutar olarak tanımlanmakla; Ülkemiz insanı için bu rakam 2008 yılı Aralık ayı itibarıyla 2.409,35 TL olarak hesaplanmaktadır.

Açlık sınırı olarak tanımlanan asgari miktar ise, dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapılması zorunlu harcama tutarı minimum 739,67 TL'dir.

Pek, bizde asgari ücret ne kadardır? Cevap:

16 yaşından büyükler için 1 Ocak 2009'dan itibaren brüt 666 TL ve net 527.13 TL, 16 yaşını doldurmamış

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 288

işçiler için ise brüt 567 TL ve net 456.21 TL olarak belirlendi. Yani, ülkenin en büyük ve en saygın işçi kuruluşunun tespit ve ilan ettiği asgari geçim miktarının (739.67-527.13) = 212.54 TL daha az ve aşağı. Olacak şey mi bu. Ortada hükümetin Türk-İş'i tekzip eden bir tespit ve ispatı var mı? Elbette yok. Peki bunun neresi hukuk, adalet ve sosyal devlet. Bilenler beri gelsin.

BUNA MUKABİL:

TBMM'de kabul edilen, 2009 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanun Tasarısının 21. maddesine göre, kamu personeline Ocak 2009'dan itibaren geçerli olmak üzere yüzde 4, Temmuz 2009'da ise yüzde 4.5 zam verilecek!...

Genel olarak emeklilere yapılması icap eden maaş artış zammı ise: % 5.3 + 5.3
Bu zam, muhtemelen SSK, BAĞ-KUR ve Emekli Sandığı emeklilerine farklı olarak yapılır. Memur emeklileri gözetilir, işçiler ve esnaf göz ardı edilir. Yıllardır uygulama böyle. Yani ortada ne adaletten, eşitlikten ve ne de hakkaniyetten eser yoktur. Ama yine de malum ve mutat kesim "sosyal adalet, hal ve hukuk" dan bahsetmeyi sürdürür. Tıpkı zerre kadar izinden ve yolundan gitmedikleri halde, hiç utanmadan ve alay edercesine "Atam İzindeyiz" demeleri ve TBMM duvarında yazan "Egemenlik Kayıtsız ve Şartsız

ÇORUM FİKİR 289

Milletindir" vecizesine rağmen; Egemenlik ve idare hakkını "halka rağmen" kullandıkları gibi.

İşte bunlar Türkiye'nin acı gerçekleri. Bir'de doğal gaz meselesi var.

Doğalgaz zemheri kış aylarında en hayati unsur, insanlık davası güdenlerin miyarı, adalet, hakkaniyet ve hukuk ölçüsüdür. Kışın insanlık, adamlık ve İslâmlık bununla mukayyet ve mukayyettir. Bu aylarda elektrik, su ve doğal gaz'da süreklilik, vicdani fiyat ve istikrar mutlaka sağlanmak zorundadır. Aksi taktirde müsebbipleri insanlık ve halk düşmanı demektir.

DOĞALGAZ VE BOTAŞ

Metroda bir araştırma yapıyorum. Ellerin 5, 10 ve 20 liralara insanlar uzayan kuyruklarda çile dolduruyor. İstirap derin. Rezalet diz boyu. 20 lira neyse ama, 5-10 liralık gaz için saatlerce bekleyen yaşlı-genç, çoluk-çocuğu gördükçe kahroluyorum. Üstelik şikâyetler gani. Bir doktor, "doğalgazın tansiyonu düşük" diyor ve açıklama getiriyor "geçmiş yıllara oranla basınç çok az" yanımızdaki teyze "harlı değil oğlum, önceleri 10 dakikada pişen çay şimdi yarım saatte olmuyor. Yemek yapmak bir dert" diye ekliyor. Bir başkası "bu saf gaz değil abi, katışık var, kalite düşük. Allah bilir içine ne

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 290

katıyorlar?" Söz uzadıkça yeni iddialar birbirini izliyor. EGO'dan emekli olduğunu söyleyen bir başkası: "Şu bize satılan m3 hesabı da yanlış. Verilen doğalgaz miktarı paramızın karşılığı değil. Bunda da bir muvazaa var" dedi. Bütün bu ileri sürüm ve iddialar çok ciddi. Mutlaka incelenmesi ve araştırılması gerek!...

Bu arada BOTAŞ'ın web sitesinde, doğalgaz'ı (KDV ve ÖTV hariç) 0.769008 - 0.776776 TL arasında sattığı yazıyor. Araştırıp baktığınızda; BOTAŞ ile tüketici (vatandaş) arasına Maliye (Hükümet) Belediye ve bir de aracı şirket girdiğini görüyorsunuz.

Bu aşamada fiyat derhal katlıyor. Bu ne iş? Yukardan aşağı rakamlara bakınız lütfen.

Hiçbir uygulama, ayarlama ve düzenlemede adalet, hakkaniyet, insaniyet ve hukuk var mı? Yok. Maalesef yok. Peki bu "zalimin zulmü değil de, nedir Allah aşkına?..

ÇORUM FİKİR 291

Mustafa Nevruz SINACI

CUMHURİYET, BURSA NUTKU VE GALİP BARAN

Devletin çözemediği sorunları çözmeğe girişen "Ey ahali duyduk duymadık demeyin, Galip Dede devletin yapamadığını yapmağa soyundu." (10.05.1998-Milliyet, M.Hayırlıoğlu) 76 yaşındaki "Halk filozofu, ilim, aksiyon ve eylem adamı, yurttaşlara örnek bilinç ustası, Milli Kahraman" Türk genci Galip Baran, yıllar önce başlattığı, "trafik terörüne son verme ve demokrasiyi tabana yayma projesi"nin uygulamasında, Trafik Yasası'nı ihlal yoluyla yolsuzluk yapan bazı rütbeli-rütbesiz polisleri, askerleri, avukat ve hâkimleri uyarıyor.

Türk polisi, Galip Baran'ı sözü edilen projeyi uygularken gözaltına alıyor. "Kırmızı Işık Eylemcisi Gözaltında" (22.04.1989, Milliyet) Ancak, Türk inkılâplarının sahipliğine ve cumhuriyetin ilmen, fennen ve bedenen kuvvetli, yüksek seciyeli muhafızlığına (bekçiliğine) soyunan Baran, "bu ülkenin polisi vardır, [KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

jandarması vardır” demiyor. Polisin ve jandarmanın henüz cumhuriyetin polisi ve jandarması olamadığını düşünüyor. Ne Cumhurbaşkanı’na, ne Başbakan’a, ne Adalet ve ne de İçişleri Bakanına telgraflar çekip, mektuplar yazarak affı için yalvarmıyor, “ben inanç ve kanaatimin gereğini yapıyorum, eylemimde haklıyım, eğer bana haksızlık yapılmışsa bu haksızlığı ortaya koyan neden ve etkenleri düzeltmek de benim görevimdir” diyor. Demokrasilerde devletin etkinleştirilmesini sağlama, kurumları disiplin ve toplumsal denetim altına alma çalışmalarını sürdürüyor. Bu mücadele sürecinde kendisini (Rektör’ü olduğu) Bilinç Üniversitesi Baş amesi olarak tanımlayan Galip Baran; Atatürk’ün, Bursa Nutku’nda sözünü ettiği, “Cesaretimizi pekiştiren ve sürdüren sizlersiniz. Ey yükselen nesil! İstikbal sizsiniz. Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve yaşatacak sizsiniz” diyerek görevlendirdiği Türk Gençleri’nden (büyüklerinden) birisidir... Katıldığı HABİTAT-II zirvesinde, kendisinden, “Tek Kişilik Ordu” olarak da söz ettiren (Milliyet, 13.06.1996) Galip Dede, Türkiye (ve dünyanın) tek “yasa bağımlısı”dır. Yasa kavramıyla bu denli içli-dışlı ve özdeşleşmiş oluşunu dikkate aldığımızda, Galip Dede’yi “Bay Yasa” olarak tanımlamamız; O’nu önemseyip izlememiz, örnek almamız ve “Bilinç Üniversitesi” ne sahip çıkarak, açtığı

yoldan yürümemiz gerekir diye düşünüyorum... Önce, Atatürk’ün Bursa Nutku’na ilişkin kısa bir hatırlatma:

1975 yılında ilk kez yazılı bir metin olarak, Cafer Tanrıverdi tarafından açıklanıp dağıtılmasından sonra; Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesince yapılan duruşmada dönemin Türk Tarık Kurumu Başkanı Enver Ziya Karal ile Öğretim Üyesi Sami N. Özerdem’in katkılarıyla, Atatürk’e ait olduğu kesinleşen nutkun, mahkemece onaylanan orijinal metni aşağıdadır. Ayrıca 1935 yayını bir dergide de vardır. İrticai bir ayaklanma sonrası, Bursa’ya giden Atatürk tarafından söylenen bu nutuk’un bir bölüm de, Celal Bayar tarafından meclis kürsüsünden okunmuştur. Önceleri siyasi iktidarlarda tedirginlik yaratan ve yasak olan Bursa Nutku, mahkeme kararından sonra, serbestçe okunur, söylenir ve dağıtılır hale gelmiştir.

BURSA NUTKU:

“Türk Genci, devrimlerin ve cumhuriyetin sahibi ve bekçisidir. Bunların gereğine ve doğruluğuna herkesten çok inanmıştır. Yönetim

Mustafa Nevruz SINACI

DEVLET, ADALET, HUKUK VE CEMAATLER...

Günümüz toplumunda, (yıkılış dönemleri hariç) binlerce yıllık tarihimizde eşine ender rastlanan vahim bir onursuzluk, sorumsuzluk ve buna paralel salt bencillik, yani, hırs-ihtiras ve çılgınlık derecesinde, kanun-kural tanımaz bir 'öz çıkar' yoğunlaşması (sosyal şizofreni) gözlenmektedir. Hatta bu uğurda toplumsal ilkeler, sosyolojik-psikolojik ilmi disiplinler, milli ve manevi değerler hiçe sayılmakta, halkı birbirine kenetleyen temel stabilizatörler, devletin ve demokrasinin çimentosu niteliğindeki asgari müşterekler tahrip ve tahrif edilmektedir.

Örneğin: 29 Mart 2009 tarihinde yapılması yasa ve Anayasa emri olan Yerel seçimler konusunda, önce Yüksek Seçim Kurulu tarafından ilân edilen 'seçmen sayıları' ile bir şaibe bulaşmış (Seçmen sayıları:

2002=41.300.000, 2007=42.500.000, 2008=48.300.000., Buna göre: Seçmen sayısı 5 yılda 1.2 milyon artarken, 1 yılda nasıl olup da 6 milyon artmıştır?), sonra yüksek

yargı arasında vaki çelişkili karar ve açıklamalar kaygı yaratmış ve nihayet, 2820 Sayılı Siyasi Partiler Kanunu ile 2839 ve 2972 Sayılı temel Kanunlara fiilen muhalefet anlamına gelen, adayları re'sen belirleme biçimindeki 'hak, hukuk ve ahlak dışılık' gölgesi düşmüştür.

Açıkçası: Henüz resmi seçim takvimi işlemeye başlamadan, önseçim veya delege yoklaması yapılmadan belediye başkanı, belediye meclisi ve il genel meclisi adaylarının büyük çoğunluğunun belli olması, ilan ve kamuoyuna deklarasi utanç verici bir gelişmedir.

Daha doğru bir anlatımla bu: Anayasa ve yasalar gereği halkı idare etmekle memur ve mükellef kişileri belirlemekle yükümlü, 'demokrasinin vazgeçilmez unsuru siyaset (politika) kurumlarının' iyice yozlaştığı, çürüdüğü ve tabana vurduğunun göstergesidir.

Buna rağmen gidişatı 'aynı istikamette yoğunlaştırmaya ve pekiştirmeye çalışan' bazı art niyetli kesimler, milli hassasiyetleri izole etmeye yönelik, fakat, aynı şikayet konularını baz alan tahrip ve tahkir amaçlı tartışmalar yapmaktadırlar.

Bunlardan biri ve en belirgin olanı da, başarısız

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

yönetimleri tahrik, kafaları bulandırma ve mesnetsiz, dayanaksız suçlamalarla saman altından su yürütmedir. Esas itibarıyla, genel gidişattan çok memnun olan bu kesimler, yaşanan kaos ve kargaşadan yararlanma peşindedir.

MESELA “DEVLET-CEMAAT” İLİŞKİSİ:

Yukarda değinildiği üzere, Türk toplumunda son zamanlarda yaşanan belirgin değişim ve dönüşüm, bazı art niyetli, dış bağlantılı, gerici, fanatik, yobaz, bağnaz kişi ve kesimlerce “devlet-cemaat ilişkisiyle” açıklanmakta, konuyla ilgili olarak da bazı iddialar, görüş, düşünce ve yorumlar ileri sürülmektedir. Bu nedenle konuyu, umur-u devlet kavramı, medeni siyaset geleneği ve konjonktürel bağlamda incelemek gerekmiştir. Buna göre:

Kendilerini konuyla ilgili gösteren bazı uzmanlar (!) ile; (AB-D yanlısı ve Soros güdümlü) Boğaziçi Üniversitesi ve Açık Toplum Enstitüsü tarafından hazırlanan “Türkiye’de Farklı Olmak” konulu raporda yer alan görüşler (21 Aralık 2008 Cumhuriyet) ve Bahçeşehir Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Hasan Köni tarafından:

“AKP’nin ikinci dönem kalacağını gördüğümüzde, iktidar kültürünün topluma yansıtacağını da tahmin ediyorduk. Bu araştırmanın verileri bilinen gerçeklerdi.

Türkiye’de laikler, kadınlar, gençler; kısacası farklı olan herkes üzerinde giderek artan bir baskı var” denilirken; Marmara Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nilüfer Narlı da:

“Anadolu kentlerinde bağnaz muhafazakârlaşma ekseninde bir değişim yaşanıyor. Bu değişimde en önemli noktalardan birincisi kadınların ötekileşmeden daha fazla olumsuz etkilenmesidir. İkincisi, bağnaz bir muhafazakârlığın katı konvansiyonel ahlak ilkelerine sıkı sıkıya bağladığı insanların yalnızca diğer insanları yargılamakla kalmadığı, aynı zamanda onların yaşam tarzına müdahale ettiği de ortaya çıkmıştır. Gülen ve benzer cemaat yapılarının, toplum tarafından sempati görmesinin temel nedeni, devletin özellikle eğitim ve sosyal dayanışma alanında çökmesidir” demektedir.

Sosyoloji Derneği Bşk. Prof. Dr. B.Gökçe ise:

“Muhafazakârlaşma yalnız Anadolu’da değil, büyük şehirler dâhil olmak üzere Türkiye’nin her yerinde artarak bir baskı unsuru haline dönüştü. Toplumdaki kişi ve grupların, kendilerini yöneten siyasi erk ile egemen güçlerin farkında olmadan etkisi altına girdi. Bu durum Türkiye’nin sosyal yapısındaki değişimle bağlantılı bir olgudur.”

Yukarda özetlenen devlet ve cemaat ilişkileri ile ilgili görüşler konumuz dışında olmakla birlikte, bahse

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 298

konu cemaatten kasıt insani ve İslâmi cemaatler değil; Bilakis kendi öz çıkarları uğruna bütün ekonomik, sosyal, bilimsel, kültürel ve dinsel değerleri pervasızca kullanmaktan kaçınmayacak kadar değersiz sapkınlardır.

İNSAN'A ODAKLI OLMAK GEREK!...

Dolayısıyla 'insanlık, adalet ve hukuk dışı gasp, edinim ve tasarruflar' bilumum fail ve fiilleriyle Cumhuriyet Savcıları, Yargıç ve Mahkemelerin işidir.

Yargı, Yasama ve Yürütme bunun için vardır. her şeye rağmen insanlık düşmanlığı, zulüm ve hukuk dışılık sürüyorsa, bunun bedelinin ne kadar ağır olduğu da bilinmeli ve gereken tedbir ivedilikle alınmalıdır.

Biz konuyu "insan" bağlamında ele almak, incelemek, irdelemek ve değerlendirmek durumundayız. Bu noktadan hareketle: Sözde uzmanların görüş açıklarken temas ettikleri, 'devletle ilgili' düşüncelerin temeline inmek ve değerlendirmek gerekir diye düşünüyoruz.

Buna göre: Yönetimin yerini cemaatlerin aldığını söyleyebilmek için; devletin en azından şimdi, veya bir zamanlar haklı, adil-doğru ve dürüstler adına hâkim ve hükümrân, demokratik disiplin unsuru, adalet ahlâkı çerçevesinde hukuka, insan haklarına sahip-saygılı, eşitlikten yana "var" olduğunu kabul etmek gerekmez mi? 10 Kasım 1938'den sonra, (1950-60 hariç) devlet var

ÇORUM FİKİR 299

mıydı ki? Eğer devlet adalet ahlâkı ve hukuk hâkimiyeti ise, bu anlamda oldu mu hiç? Olmayan bir şeyin yerini ne alabilir?

BİR AÇILIM VE DEMOKRASİ DERSANESİ
Başta Galip Baran olmak üzere; İnsanı, insani (insanlık dışı, yasa karşıtı) davranışları ve bunların nedenlerini araştırdığımız, 20 yıldır devam eden, demokrasi dershanesi odaklı "okul dışı eğitim" çalışmalarımızda gördük ki, devletin hizmet etmesi beklenen kalabalıkların varlığı ve devlete muhatap bu kalabalıkların davranışları başlı başına bir sorun. Devletin var olabilmesi için kalabalıkların üstlerine düşeni yapmaları vergi vermeleri, yasalara uymaları ve var olan devlet'in de, ne pahasına olursa olsun bunu temin etmesi gerekirken, yönetimlerin yasayı, yönetilenlerinse ana kural ve kaideleri boş vermesi. Buna paralel sosyal gevşeme ve toplumsal yumuşama.. Adalet ve Hukukun yerini, kaynağı adalet ve hukuk olmayan keyfi yasa kavramının alış ve yığınların bunlara da uymayışı. Kalabalıklar bunu yapmıyorlar ise ki yukarıda sözü edilen çalışmalarda "vatandaşlık görevlerini" yapmadıklarını gördük ve bu sorumluluklarını nasıl yerine getirecekleri konusunda onlara örnek olmak için yıllarca çalıştık. Projeler hazırladık uyguladık.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 300

Kalabalıklar anlamadılar. Yönetimler de anlamadı. Durumu olmayan devletin kurumlarına sunduk. Onlar da anlayamadılar. Haklıydılar kalabalıklar (toplum) anlamayınca kalabalıkların seçtikleri nasıl anlayabilirlerdi ki? Anlamamaları bir tarafa, şaka gelecek ama zaman zaman gözaltına da aldılar bizi, o çalışmaları yaparken...

Sonuç olarak demek istediğimiz şu ki: “Kanun, adalet, vergi ve denetim yok’ sa, devlet de yok demektir”. Cemaat olsa ne yazar?

Neden uyruk değil de, kalabalık dedik, açık değil mi?

Açık değilse, “toplumsal ve yasal sorumluluk nedir?” bir araştırın ve daha ayrıntılı bilgi için: <http://bilinc-universitesi.blogspot.com>’u ziyaret edin lütfen!...

ÇORUM FİKİR 301

Nevval KAVCAR

PKK RAPORUNA SON RÖTÜŞ

15 Ekim 2007’de Amerika bir rapor yayınlandı. Dış Politika Ulusal Komitesi adlı düşünce kuruluşunun “PKK’nın Silahsızlandırılması; Hareketinin Sınırlandırılması ve Yeniden Kazandırılması” raporuydu bu. İşte o andan itibaren Irak ve Türkiye’de gelişmeler o doğrultuda ilerledi.

Neler vardı o raporda?

- PKK sorununa çözüm için “Sivil Anayasanın” çıkarılması

- Siyasi ve kültürel reformların uygulanması

-TCK 301. Maddesi ve Terörle Mücadele

Kanununun kaldırılması

- Güneydoğu bölgesinin kalkındırılması

- Bu tür reformların yapılması için Avrupa

Birliği’ nin önemi

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 302

- Kürt Bölgesel Yönetimi Başkanı Mesut Barzani PKK'yı sınırlayan adımları atması durumunda, Türkiye'nin Barzani'yle doğrudan ilişki kurması gerektiği

- DTP'nin PKK'yla Türkiye arasında arabulucu olması

PKK sorununun cephede çözümlenemeyeceği ve PKK'nın barışçı bir yaklaşım - sergilemesi durumunda, örgüt üyeleri için af ilan edilmesi
Affedilen PKK'lıların Türkiye'de istihdam edilmesi

Bahsi geçen rapor PKK'nın bitirilmesi ve PKK'nın G. Doğu'ya siyasi çalışmalar için dönmesini içeriyor. AKP İktidarı bu manada hangilerini yapmış?

Sivil Anayasa: Çıkarmak için epey uğraştılar, "Kapatma Davası" engel oldu. Böyle bir dava açılmasa idi, bugün "Sivil Anayasa" konusu ile cebelleşiyor olacaktık. Amerika'nın hedefi "Değişmez Denilen Maddeleri" yok ederek, Türkiye'nin parçalara ayrılmasının önünü açmaktır. Son günlerde AKP milletvekili Burhan Kuzu "Mini Anayasa" diye, aynı hedefe varıcı çalışmalar için nabız yoklamaktadır.

Siyasi ve Kültürel Reformlar: Kürtçenin serbest bırakılması, Üniversite'de "Kürtçe" bölüm açma çalışması, "Kürtçe" Kuran-i Kerim basılma işareti ve TRT'de Kürtçe yayın başlayacak olması. Bunları gayet masum isteklerin gerçekleşmesi gibi yerine getiriyor Batı

ÇORUM FİKİR 303

madem ki bunları yaptın, artık "Kürtleri tanı" der mi demez mi? Lozan delinirse, "Türkiye Türklerin elinden alınır mı, alınmaz mı?"

TCK 301 Madde: Değişmez maddelerin ve batılı ajanların konuşmasının önünü açacak şekilde değiştirildi.

G. Doğu Bölgesinin Kalkındırılması: G. Doğu için öngörülen kültürel, siyasi açılımlarla birlikte güvenleri yerine gelsin, "bağımsızlık talebinde" bulunsunlar diye ekonomik olarak güçlendirilmeleri çalışmaları yapılmaktadır. G. Doğu Ülkenin en geri bölgesi değildir ki?

A.B.: AB'nin son 10 yıllık serüveni, Türkiye'nin parçalanması üzerine kurulmuş senaryolarla yürümektedir. Kendi içinde çöken AB'ne Türkiye Doğu Anadolu'yu Ermenilere, G. Doğu'yu da Kürdistan olarak tanımak şartı ile girmesi öngörülmektedir.

Irak Bölgesel Hükümeti İle Bağlantı Kurulması: AKP İktidarı bu adımı da atmıştır. Türkiye'nin tanımadığı Kürdistan hayatta kalamaz. ABD Türkiye'ye bunu yaptırmış, iktidar alet olmuştur.

DTP'nin Arabuluculuğu: DTP'nin bölgede ve Türkiye'de kabul görmesi için, kaçırılan askerler oyununda proje gerçekleşmiştir. Fakat tutmamıştır. AKP, DTP'ni sollayıcı hareketleri başarı ile gerçekleştirmiştir. PKK'nın Cephede Çözölmemeyeceği: başından beri AB, ABD ve yerli işbirlikçileri bunu söylemektedir.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 304

PKK, Kürt bağımsızlık hareketidir. Onlarla anlaşın, istediklerini verin. TSK, PKK'yı terör örgütü gördüğü için, askeri bu işe karıştırmayın. TSK'ne baskı ve çeşitli cephelerden saldırı bu yüzdendir. Türkiye'yi koruyucu fonksiyonunu bitirip, BOP'nin güvenliği başta olmak üzere, Amerikan kontrollü politikalarda hizmetkâr olması istenmektedir.

PKK'lıların Affedilmesi: İktidar bunun için deneme yapmıştır. "Ananın yanına Dön Affı" gibi. Suça bulaşmayan PKK'lıları geri çağırışlardır. Şimdi ayırım yapmadan hepsini affetmesi gündeme gelecektir. Ne Zaman? 29 Mart yerel seçimlerinde AKP %50 oy aldıktan sonra.

Netice: Türkiye AKP İktidarı ile Türkiye'nin bölünme noktasına doğru "Demokratikleşme" adı altında sürüklenmektedir.

İç Savaş tehlikesi kapıdadır.

PKK Raporunu Destekleyen Taraf (Mandacılar Korosu)

1-Ankara'nın talebine kulak veren Irak Kürt Bölgesel Hükümeti PKK'yı silahsızlandırmayı amaçlayan bir proje üzerinde çalışmaya başladı.

2-Irak'taki iki Kürt partisinin üzerinde uzlaştığı adımların başında Irak Parlamentosu'nun PKK'yı "yasadışı" ilan etmesi geliyor.

ÇORUM FİKİR 305

3-Örgüte "Silah bırak, Türkiye'ye dön" çağrısı yapılacak. Eyleme karışmayan PKK'lılara 'eve dönüş' yolunu açacak olan proje BM gözetiminde bir geçiş sürecini öngörüyor. (Nevzat Çiçek- 14.12.2008 - Taraf Gazetesi)

Amerika'nın PKK Raporunu adım adım gerçekleştiren AKP İktidarı ve bu eyleme destek veren Taraf başta olmak üzere medya ayağı. Kendilerine aydın diyen Amerikan mandacıları ve Ermeni özür kitlesi, Türkiye'nin bölünmesine aracı oluyorlar. Bush'un kafasına ayakkabısını atan Iraklı Gazetecinin tırnağı olamaz bizdeki o yazarçizer takımı.

Hablemitoğlu'nu Rahmetle Anıyoruz

Katledilmesinin üzerinden altı yıl geçti. Onu şehit edenlere lanetle.

"Sevgili Dostlar,

18 Aralığın, o kara günün, 5. Yıldönümünde Karşıyaka Mezarlığı 5. Kapıda bulunan kabrinde saat 12.00'de ben, kızlarımız ve katılmak isteyen herkes Necip 'le bir kez daha buluşmak üzere orada olacağız.

Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu"

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Nevval KAVCAR

NÜFUS MÜDÜRLÜĞÜ GENEL TOPLAMI NEDEN SİLDİ?

22 Temmuz 2007 seçimlerinde anormallik vardı. AKP' nin belirli rakamlarla baştan itibaren otomatiğe bağlanmış oranla önde gösterilişinden tutun, nüfus konusundaki çelişkili bilgiye kadar tamamı problem içeriyordu.

Öyle olduğu yönündeki kanaatim 2008 Ocağında ilan edilen Türkiye nüfusu ile pekişti. Bu arada çalışmalarımda kullanmak üzere Nüfus işleri genel müdürlüğündeki istatistikî bilgileri kayıt altına almıştım.

Devletin resmi kurumunun sitesindeki son üç yılın istatistikî bilgilerinde genel toplamı silinmiş. Bu tedirginlik oluşturdu bende. İç İşleri bakanlığına bağlı olan Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü sitesinde yeni nüfus açıklanıncaya kadar yayında olan toplamı neden kaldırılır?

Eski nüfus bilgileri doğru ise, yenisi yanlıştır.
Yeni nüfus bilgileri doğru ise, eskisi yanlıştır.

Netice olarak ortada bir yanlışlık görüldüğüne göre, tüm bilgiler oynanmış olabilir.

Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü Sitesinden Alınan Bilgi

Eski kayıt	Nüfus	Yeni kayıt	Nüfus
2003	71.337.204	2003	G.Toplam Silinmiş
2004	72.357.300	2004	G.T. Silinmiş
2005	73.429.426	2005	G.T. Silinmiş
2006	74.530.959	2006	G.T. Silinmiş
		2007	G.T. yazılı değil

2007 yılı nüfusunu site verisinden toplarsak Türkiye nüfusu 75.472.570

2008 Yılı adrese dayalı Nüfus kayıt sistemine göre Nüfus 70. 586. 256

Arada 5 milyonluk fark var. Bu durumda hangi nüfus doğru?

Daha iyi anlaşılması için değişimden önce kaydettiğim tablo ile veriyorum.

Nüfus Sayımı İlanından ÖNCE Nüfus ve Vatandaşlık işleri G.Md. sitesi

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 308

YAŞ VE CİNSİYETE GÖRE NÜFUS İSTATİSTİĞİ (TÜRKİYE GENELİ)

2006 yılı ülke geneli

Erkek	Kadın	Toplam Nüfus
-------	-------	--------------

37.223.254	37.307.705	74.530.959
------------	------------	------------

2008 Ocak ayında Nüfusun İlanından SONRA Nüfus ve Vatandaşlık işleri G.Md. sitesi

YAŞ VE CİNSİYETE GÖRE NÜFUS İSTATİSTİĞİ (TÜRKİYE GENELİ)

2006 yılı ülke geneli

Genel Toplam kısmı tamamen kaldırılmış

2007 yılına ait Nüfus ve Vatandaşlık işleri G.Md. sitesindeki rakamlar toplanırsa 75.472.570

2007 Haneye göre yapılan Nüfus sayımı sonucu....
70. 586. 256

Hangisi doğru?

Seçmenin artıp, nüfusun azaldığı netice neyin göstergesidir?

Seçmen sayıları

Yapılan Seçimler

Seçmen Sayısı

ÇORUM FİKİR 309

3 Kasım 2002

Genel Seçimler	41.407.027
----------------	------------

28 Mart 2004

Mahalli İda. Seçimi	43.552.931
---------------------	------------

22 Temmuz 2007

Genel Seçimler	42.799.303
----------------	------------

Son Nüfus sayımına

Göre	48.265.644
------	------------

22 Temmuz 2007 seçiminden altı ay sonra yeni nüfus açıklanmış ve bu nüfusa göre, altı ay içinde 6 milyon seçmen artışı oluşmuştur.

Bu bilgiler ışığında CHP ve MHP'nin ortak seçim bürosu kurarak, Türkiye Genelindeki genel oy toplamına, SEÇSİS'i devre dışı bırakarak kendilerinin ulaşması gerekir.

Ortak seçim bürosu kurulmaz, neticeler SEÇSİS ve Cihan Haber Ajansı inisiyatifine bırakılırsa, AKP'nin yerel seçimlerde alacağı oy oranı %50 yi geçebilir.

Not: Veriler Nüfus ve Vatandaşlık işleri Genel Müdürlüğü sitesinden alınmıştır.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Nevval KAVCAR

MUSKA VE DOZER

Dozerler, kepçeler toprağın altını üstüne getirirken, yerel seçimlere yaklaşıyoruz. Biraz mantık ötesi bir yazı olacak biliyorum, idare edin.

Ne bileyim bir yandan yaklaşan seçimler, öbür yandan BM yardım örgütü Gazze'den çekilme kararı aldığı bu gün İsrail yine onlarca kişinin kanını döktü. Türkiye'de akla ziyan işler oluyor. Eski Yargıtay başsavcısı teknik takibe takılıyor, çünkü Ergenekoncularla konuşuyormuş. Şimdi aklıma ne geldi. Kendisine geçmiş olsun gelen, Yargıtay görevlileri de takibe alınır ve emekliliklerine binaen bilmem kaçınıcı dalgaya kapılırlar mı?

Neyse dönelim evde bulunan muskaya. Sahte hocalar vardır, derler ki senin evde muska var..Eee, ne olacak? O muskayı bulup, karşı muska yaptık mı iş tamamdır. Tez, antitez gibi..Muska nerede? Düşünür gibi

yapar, ana kapının yanında bir oda var mı? Bildi, valla. Var , var.. sakalını sıvazlar hoca..İşte o odada. Gidip bulalım. Hoca eve gelir, bahsedilen odaya dalar, arar gibi yaparken elindeki muskayı bırakıverir. İşte..der, burada. Ev sahibi şaşkın ve mutlu. Hoca kendinden emin. Ne alakası var muska ile yerel seçimin değil mi?

Neyse dönelim yerel seçimlere. AKP'nin gidişatı gidişat değil. Yolsuzluk paçasından akıyor. Nasıl düzelecek bu iş? İşte BOP eş başkanım bunun için seferberlikte. Ne ilginç değil mi? AKP için açılan kapatma davasına konu olan BOP eş başkanlığı başta olmak üzere iddianamedeki birçok madde görüşülüyor. Bu vesile ile eş başkanlık kaldığı yerden devam ediyor.

Teknik takibe mi takıldı birileri bilmiyoruz ki.

Tekrar 29 Mart yerel seçimine projektör tutarak önemli bir ayrıntıya dikkat çekmek isterim. Nerden geldiği belirsiz, in mi cin mi olduğunun tespiti yapılamayan 6 milyon seçmen bana şunu düşündürttü. Olurda muhalefet seçmenler doğru mu, sanal mı araştırması yapmaz ve seçim haftası çok büyük bir Ergenekon bombasına ulaşılrda kafalar allak bullak olursa. Sandıkların başına dikilecek âdemler, badem yiyerek işi savsaklarsa. (Buraya dikkat)

Ne olur o zaman? Tüm partilerin gerçek oyları ile

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

birlikte, bir tek partiye sanal oylar akabilir. Akşam namazını müteakiben bir bakmışız ki “hamdolsun %50” oy alıvermiş partinin biri.

Bu arada İsrail kararladığı harekâtı bitirmek üzere iken, BM güvenlik konseyi “ateşkes” istemiş. Ne mutlu Türkiye’ nin de içinde bulunduğu üyeler “ateşkes”i kabul etmiş. İsrail BM kararını dinlemiş duruma düşmemek için Gazze’ de operasyona devam edeceğini açıklamış. Onlarda mı muska arıyor acaba? İsrail’ deki hükümeti devirmeyi planlayan bir terör örgütü, orada da olur mu olur. Haklı adamlar. Altlarında dozer, Gazze’ yi yıkıyor.

Bu arada İngiliz Guardian gazetesi diyor ki: “Son tutuklamalar soruşturmanın AKP’ nin laik rakiplerine karşı bir cadı avı olduğu şüphelerini artırdı.”

İşin ucu İngiltere’ ye mi uzanmış gibi.

Bir dozerde güneş batmayan İmparatorluğun topraklarına.

“Durmak Yok, Yola Devam” İçki Reklamı(ymış)

Yılbaşı gecesi oldukça geç bir saatte televizyonun karşısındayım. İki kişi geçtiğimiz yılı değerlendirirken, biri diğerine dedi ki: “Durmak yok, yola devam” sloganı viski firması reklâmı, AKP bunu nasıl kullanıyor?” diğeri “Bilmiyorlardır” dedi. Bunun cevabını merak ettim doğrusu.

Bu sloganı “otobüs firmalarına” yakıştıırıyordum, içki firmasına ait çıktı.

Melih Gökçek ile Kemal Kılıçdaroğlu’ nun düellosu, AKP’ nin işine yaradığı konuşuluyordu. Yaklaşan yerel seçimlerde Gökçek’ in kellesi gider gözü ile bakanlar vardı işe. “Yolsuzlukla mücadele ettiğini” söyleyen Başbakan’ ın, “Buraya kadarmış Melih, hizmetlerin için, teşekkür ederiz” diyeceği sanılıyordu. Fena halde yanıldılar.

“Gökçek”ten karizmatik aday olmadığı, AKP’ nin oylarını böler masalını geçsinler önce. Milyonlarca seyircinin gözü önünde “sayaçlar” yolu ile halkı kazıkladığını ifade eden bir Belediye Başkan adayı var ortada.

Niçin Gökçek sorusuna verilen en ilginç cevap ise şu olmalı. “AKP’ nin son MYK’ ında yapılan oylamada 19 üyeden 10’ unun Gökçek’ i desteklemesi” Üçkağıtçılığına rağmen mi? Sorusunu akla getirdi. Üçkağıtçılığına ve vatandaş dolandırmasına rağmen..AKP’ nin Merkez Yürütme Kurulu yani partinin beyni Gökçek demiş.

Derler derler.

İktidarda olan onlar.

Nevval KAVCAR**2. CUMHURİYET BÖYLE BİR ŞEY OLMALI**

Anayasa başkanı, Danıştay, YSK ve Başbakan arasındaki gerginliği görünce, dedim ki bir daha bu tür olayların yaşanmaması için çözüm bulmalıyız.

“Çözüksüzlük çözüm değildir” niyetinde.

Öncelikle Danıştay mahkemesine gerek olmadığı için onu kaldıralım. Zaten baş ağrıtmaya başladı. Devletin Başbakanına, Haşim Beyin mahkemesine kafa tutmaya başladılar çaplarına bakmadan. Sanki hukuk okumuşlarda, bir şey olmuş gibi.

Sonra, YSK ne ihtiyaç var. AKP iktidarı birkaç yasa çıkarıp o görevi devralsın. Ne olabilir? AKP iktidar ve Başbakan Erdoğan “Yeter Gari” diyene kadar Başbakan olsun. Veya bir başka çözüm. Çünkü beş yıl kadar sonra, Cumhurbaşkanlığı, devlet başkanlığı mı gibi konular ve yeni gerginlikler olacak.

Erdoğan ve Gül aralarında anlaşsınlar, beş yıl ara ile bıkana ya da ölene kadar bu görevi sürdürsünler. Vefatları halinde ailenin büyük oğlu görevi devralır.

Seçimler ve muhalefet ise demokrasiyi zedeleyen unsur halini aldı. Ortılığı karıştırmaktan başka bir işe yaradıkları yok. Tek parti olsun o da AKP. Millet bıktı kavgadan. Başbakan Erdoğan ister BOP eş başkanı olsun, isterse BOP’un Genel Başkanı olsun. İster şehitlere kelle desin, isterse Öcalan’a “Sayın” desin. Canı ne isterse onu yapsın. Dilinde tüy biti “alt-üst kimlik” demekten. Hangisi alt, hangisi üst nasıl istiyorsa iyi bir ayar çeksın vatandaşlık işlerine.

Kızılay’ı lağvedip yerine Deniz Fenerini Türkiye’nin millî yardım kuruluşu olarak ilân etsinler. Başına Zahid Akman’ı geçirelim. Bir sürü kanala ihtiyaç yok. Bir tane Samanyolu olsun. Günde bir saat “Cemaat Vakti” olur. Fetullah Gülen’i dinler feyz alırız. O ağlar biz ağlarız, “Amerika, hâlâ bu dünya gemisinin dümeninde oturan bir milletin adıdır” demesini huşu içinde dinleriz.

Anayasayı tamamen kaldırıp yerine “Sivil Anayasa”yı koysunlar. Değişemez denilen maddelerden kurtulmak şartıyla. Devletin adını Özal’ın arzusu hilafına içinde “Anadolu” kelimesi geçecek şekilde yenileyelim. “Anadolu Etnikistanı” şeklinde örneğin. 36 Etnik kökenin devletin kurucusu olduğu, yeni Anayasada belirtilsin. Böyle bir durumda başkent Ankara’ya hiç gerek kalmıyor. Özerk devletçiklere ait nasılsa 36 başkent olacaktır. Farklılıklar zenginliğimiz ya, o bakımdan.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 316

Anıtkabir'in bulunduğu yerde kurulacak özerk devlet kesinlikle Türklere ait olmamalı. Onların akli başına devletleri elden gidince geldiğinden, geçmiş onlara hatırlatacak bir yerde olmamalıdır. Veya onları diğer etnik kökenlerin içine azınlık olarak dağıtabiliriz. O daha makul olur.

Kürtçe TV ile ülkeyi bölmeye nesiller yetiştirmeye uğraşacağımıza, kendi bağımsız yapıları bir an önce kurulsun. Ne halleri varsa görsünler.

Diyanet İşlerine hiç gerek yok. Amerika'dan Fetullah Gülen'i getirip, BOP, Şark ve Garp vilayetlerinin Şeyhülislamı olarak ilân ettik mi tamamdır.

ANAYASA MAHKEMESİ

Anayasa Mahkemesi devletin tek mahkemesi olarak kalmalıdır. Fakat 11 üye kısmı sakata bindiriyor işi. Başkan Hâşim Kılıç ve röportör Osman Can yeter. Üyeleri kafalayacağım, dinleyeceğim, tufaya düşüreceğim diye uğraşılıp, aylarca ülkeye vakit kaybettiriliyor. İkiisi tabii üye olsun, ölene kadar bu görevi yürütsünler. Yasaları da kendileri belirlesin. İster şeriat üzre, ister akıllarına ne eserse. Onlar rahmetli olunca tamamen lağvederiz gider. Etnik devletçiklerin resmi dilleri kendi arzu hilafı doğruğusunda olmalı. Sadece Türklerin resmi dili İngilizce olmalı. Türk diye millet mi var. Geçmiş

ÇORUM FİKİR 377

tamamen sileceksiniz beyinlerinden ki fırlamalık yapmayalar.

“Soykırım” kabul edilerek, Ermenistan Anayasasında gösterildiği şekli ile D.Anadolu'da “kendilerine” ait olduğunu iddia ettikleri yerleri verelim. Bitsin artık “özür dileme” teferruatı.

Bu işleri acil tarafından yürütelim. AB “devlet Politikası” vs ile ağır aksak, onun gönlü olacak, bunun gönlü olacak beklemeyelim. 70 milyona referandum uygulayalım. 36 etnik kökene bölünmek istiyor musunuz? Sorusu sorulsun ve tek cevap hakkı olsun. “Evet”

İŞİ KÖKTEN ÇÖZELİM.

Türk Silahlı Kuvvetleri şimdi kalkar “Cumhuriyeti koruma” falan karıştırır işe. Gerçi Anayasa değişince o maddeler kalkmış olur. Onlar içinde bir çözüm bulur bulmaz, yukarıdaki planı uygulayalım, derim. Ne bileyim TSK'ne görev olarak zincir mağazaların güvenliği verilebilir. “Mecburi askerlik” kalkınca, ortada ordu falan kalmayacağından kendi kendilerine dağılır giderler.

Türkiye'yi hayal ettiğim şekle getirmek için çaba harcayanlarla uğraşmak yerine, açalım önlerini. “Yollarına devam etsinler.”

Yetti gayri.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Ömer SEZER

GİTME!

Gitme ey yürek yakışım, gönlümün hicranı olursun!
Eğer ki yağmur değilse gözlerimdeki damla!
Son bir kez düşün gitme!
Bak ellerim nasıl da titriyor!
Kalbimin atışları ve kulaklarımdaki can alıcı zonklar!
Gitme!
Geceme doğan ay gündüzümün güneşi gitme!
Sen diye atan bu kalbe kast etme!
Ha durdu duracak kalp atışlarım!
Damarlarımda kanım yürümez oldu gitme!
Her taraf karanlık oldu rengim soldu gitme!
Bak gözlerimin içine son kez bak!

Eğer ki hazır değilse bu ayrılığa gözlerindeki veda!
Ki yaşlıysa kor gibi yanıyorsa gitme!
Gitme cananım dizlerime felç iner!
Bu yükleri bir başıma bırakıp gitme!
Her doğan sabaha ismini verdim!
Ve sen diye başladım her bir yeni güne!
Şimdi niyetsiz bir boşlukta bırakıp gitme!
Gitme ey cananım dinmeyen sızım olursun!
Gitme!

İSİMSİZ

Ağarmış saçlarımız hayat kavgasında! Görmemiş kimseler yüreğimizin sevgisini ve bizler akşamın güneşin de batarken gönlümüz ayla birlikte ısıtıla kavuşmuş İnsanlar güneşin sıcaklığından ayın güzel ışığını fark edememişler; terke dilmiş harabe çöküntülerinin enkazlarının altında kaderimize terk edilmişiz ve bizler kadere gülümseyip adını yaşamak koyup yarı solukla da olsa yine de yaşamaya devam etmişiz.

Sevmek ne güzel; dostluklar ne güzel ve sen o kadar güzelsin ki senin için yaşaması en güzel yerin kalbimde çok özel.

Ayrılıklarım dibe vurmuş! Şiirlerimde bir isyan bir sitem! Ne yapmalıyım; kime gitmeliyim de bu adaletsizlik yok olup gitsin! Kimedir bu nefretler öfkeler! Yalnızlığın kollarında ayrılık faslı; geçmiş ömür denilen hapisliğin yarısı! Ya ben matematik bilmiyorum; yada matematik beni sevmiyor!

Sayıyorum; sayıyorum elimde sıfır kalıyor:

Ömer SEZER

İSİMSİZ

Mademki bu yaşamda bize yer yok!
İstenmiyorsak buralardan çekip gideriz!
Galiba biz kendimizi anlatamadık!
Elveda hayat biz gidiyoruz!
Çiçekler solgun elimizde!
Vefasızlıkla ezilmiş kalbimizle!
Kırgın cümlelerin ezikliğiyle!
Elveda hayat biz gidiyoruz!
Üzerine bastığım her santimetrekaresinin!
Öpüpte kokladığım çiçeklerinin!
İçtim suyunu çektim havasını!
Elveda kainat biz gidiyoruz!
Yaşlı gözlerle bıraktığın içimdeki uhdelerle!
Şu kısacık ömürden büyük yaşadığım çif tarifeli günlerinle!

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 322

Her aldığım solukta nefretini çeksem de içime!
Elveda hayat biz gidiyoruz!
Doğdumuzda ağladık ha öleceğiz yine ağlarız!
Hüsrân şiirlerinde hep baştayız!
Sanırlar ki hep kabahattayız!
Elveda hayat biz gidiyoruz!
Yarı canla yaşadık sefalette sürgün!
Diyemedik derdimizi bak gidiyoruz!
Galiba sen bizi anlamadın!
Elveda hayat biz gidiyoruz!

İSİMSİZ

Hüzünler içimde bir fırtına! estiği kadar!
Yalnızlığım kumlarda yazılı baş aşağı ağlayışlar!
Bir dalaganın sürükleyişinde şimdi onlarda kayboldular!
Yaşam içimde soluklandığım kadar!
Bir nefesten sebep sadece işte o kadar!
Kırık cam parçaları ayağıma batar!
Kan revan olsada hissetmem sızısını!
Sadece kırmızı bir boya gibidir gözümün gördüğü kadar!
Hayat nasıl da kayıp gitmiş ayaklarımın altından!
Haberim olmamış sadece günlermiş rutin takvim
yapraklarından yırtılan!
Birde yırtılmış yüreğim var!
Diyorlar ki bu hüznün dolu şiirler niye!
Kimse bilmiyor ben hapisim dünya denilen koca kafeste!

ÇORUM FİKİR 323

Sahi yalnız değildir diyorlar hiç kimse ve hiç bir zerre!
Peki bu bendeki tek kalmışlık niye!
Acılar mıhlansa da insana bir zaman sonra kendiliğinden
düşer!
Ama bu bendekiler bitmiyor her nedense!
Sözlermiş aynası insanın ele veren gözlermiş!
Ben ne aptalmışım da hep yanılsımı görmüşüm!
Geceymiş düşman olan gündüze!
Peki gecedeki bu gündüze kavuşma hasreti niye!
Güneşin doğduğu yer kimin kalbinde?!
Neden hep bozuk pusula bendel!
Şimdi ağlıyorum göle dönmüş bir ıslaklığın içerisinde!
Sadece ıslanmıyorum seninde bunu anlayabildiğin kadar!

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 324

Özkan KARACA

GÜN BATIMI

Gecenin mezarında alnımı kemiren anılar
Düşler yurdunun bulutlarını parçalayarak kaçır
İzbe duvarların hicranında nefes olarak bakar
Kafa hatırasının defteri soluk kalarak rüyalara yatar

Yitip giden zamanların toprağı çöktü
Küskün bulutların özlemi yağmurunu döktü

Gün batımı güneşin kanlı gözleri
Gün yakıtı hayatın sıcak şefkati

Gün batıyor, gün doğuyor
Zamanlar suya yazılarak kaybolur
Bulutlar başımızda taç olarak
hatıralar kuma kazılarak yok olur
Ufuklar ötesine taş adımı uzatacak
Gün batımı,
Gün yakıtı...

ÇORUM FİKİR 325

Özkan KARACA

YETİM ÇOCUK

Zamanların çarkında sönen yıllar
Sislerin perdesinde solan yıllar
Hatıralarım da hep yer edinen acı sahneler
Mahzun, mazlum duruşuyla zihnimin duvarına yapışan

Ne zaman, nerde görsem mahzundu
Herkes şad, o ise durgundu
Meçhullere yüzen sala benziyordu
Babasını yitirmişti küçük yaşında bu çocuk

Bir anacığı vardı, birde gelinlik çağında ablası
Anacığını, ablasını hasret demleri ile kaynatarak
Küçük göz odadan çıkarak,
Bir avuç toprağından koparak
Gurbetin yapraklarıyla İstanbul'un ensesi ne kapanarak

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 326

Sancıların terleriyle yoğrulmuş,
Elleri, alnı nasırlı olan.
Maişet temininin gayretiyle köşelere sığınmış yetim
çocuk

Kimi yerde boynunda şeker kutusu çingiraklı
Dolaşırdı sokaklarca: “Şekerci keskin naneli, şekerci “
Kimi yerde ayaklı tezgah: Simit - poça satır dururdu
İstanbul’da kimseleri yoktu, kimsesizliğe gömülmüş
Kaldığı yer ise nem kokulu,
Duvarı yosunlu bekar odasıydı.

Yetim çocuk ellerini kafasına sıkıştırmış
Saatlerce öylece durup saklanırdı kendinden
Duman... duman üstünde efkarlı duruşu
Boynu bükük, ürkek bakışlarıyla inilticiydi

Yetim çocuk gözleri İstanbul aynasında yağmurluydu
Dertlerin kabuğunda bedenini sarsarak ağlardı
Hayatın ağırlığını taşımaya çalışan çocuk azimliydi de
Daha delikanlılığın baharında..
On yedi yaşında olan çocuk

Sılanın bağrında tam on dört ay olmuştu
Hicranın çilesi yüreğini kanatmaya başlamıştı
Anacığının ve ablasının özlemleri kanatlanmış
Uykusunu bölen rüyalarından sonra kalbine inmişti
Gurbet hapsinden koparak dönüşe karar verdi

ÇORUM FİKİR 327

Kurban bayramına da sayılı günler kalmıştı
Akşamın ılık serinliğinde sokaklarca süzül­dü
Cebinde parası, hülyaların kışkacında dalıp durdu
Bir gün sonra köyümün gözlerimde bulutluğu dağılacak
Birkaç gün sonra tarlamızın başında bulunacak
Birkaç yıl sonra askere uğurlanacak
Ondan sonraki yıllarda evlenecek
Ondan sonra... Daha sonra, diye düşünüp duruyordu
Fakat Rabbimizin kader defterinden habersiz
Biraz sonra ruhunu uçuracak sonundan habersiz

Karanlığın içinde iki çift yırtıcı gözler izinde
Takip ederler insana benzeyen eşkıyalar
Loş ışığın altında önünü kestiler yetim çocuğun
“Para, parayı ver çabuk “ ... Çıkar haydi
Yetim çocuk irkil­di, gözleri büyüdü ve haykırdı
“Hayır, vermem paramla memleketime gideceğim”
Eşkıyanın suratsızlığına patlayan yumruk
Ve... Diğer hain keskin bıçağı sapladı. Yetimin kalbine
Çocuk kesik “ hı “ diyebil­di. Oracıkta yere kapaklandı
Eşkıyalar ise karanlığın bağrında uzaklaşmıştı
Kurban bayramına yakın, üç kuruş için kurban
edilmişti...

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

Özkan KARACA**SEVDANIN YALNIZLIK GÜLÜNE**

Bir sevdanın gülünü sisli ufukların yağmurların da bırakarak; gözlerden uzak, gönülden ırak kalmıştım. Kalıp'ta donan ruhum erimiş, satırlar da duran hasret kalbime inmişti. Günümüzün tozlu kirpiklerinde anılar canlanmış, ruhumdaki yarada kanamaya başlamıştı. Kalbimin baskısının ve ruhumun sancısının okları muhakememi açmış, ızan muhasebesiyle aşmıştı. Benliğimin solduğu, irademin dolduğu ve yüreğimin hicranla yoğrulduğu taşkınlıklar da boğuluyordum. Kah... tabiatın yeşil boyasında bedenimi kapatarak, Kah... sahiller boyu ufukların çizgisine doğru ayaklarımı sürükleyerek, Kah... İstanbul'un geniş ensesinde kaldırımları çiğneyerek: vakitlerimin damlasında akan sen, hayallerimin aynasında sen, gözlerimin boğuntusun da sen...

Düşüncelerime yığılan, duygularıma çarpan kelimelerin önüne geçemiyerek sellerin taşkınlığında sürüklenerek haykırıyorum.

Selamlar sana: kelimeler seninle buluşsun. Canım Ay. K...

Buhranla tütsülenen duygu atmosferinin çilesi ile: yosun tutmuş zamanın koyu boşluğuna; zihnimi yapıştırarak, fikrimi yaslayarak süzülüyorum. Anlık kuyulara akan hatıraların perdesini aralıyorum. İzanım durmuş ve ruhum dalmış olarak film şeritleri beyaz sayfalara yayılıyor.

Çocukluğumun basamaklarında; gül kokulu, şen dokulu sevdanın izlerini takip ediyorum... işlerini anlık kuyuların kovalarına batırıyorum...

Sevginin yakınlığından uzaklaşarak, sessizliğe kapanan. Gölgenin ve bulanık çehrenin peşinde olan ben..!

Hani... gözlerin gözlerimde eriyordu.

Hani... sesin sesimi arıyordu.

Hani... nefesin nefesimi soruyordu.

Zihnimin odasını altüst eden, fikrimin adasını işgal eden, vicdanımın yarasını işret eden: bir zamanların yalnızlık gülünün samimi ve içten sevdası.

Sen ızanımın bünyesinde, hali yemin bütünlüğünde gölgeli varlıksın. Sürekli zihnimi, fikrimi kemirip duran varlık.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 330

Zamanların çarkında: gölgenin kelepçesinde peşinden sürükleyen darlık.

Sevdanın yalnızlık gülü olan: Ay. K...

Karanlığın aynasından sıyrılarak; ruh güzelliğinle, gönül zenginliğininle, duygu enginliğininle... gözyaşı ve gönül yası ile birikmiş kuyumdan su alırmıydın.

Hatırlarsın; ilkokulun ilk sınıfında senin bana yaptığın ilanı aşkın mührünü. İlan sözle değildi. Ne olur gözlerin küçülmesin, gönlün ezilmesin: anlatıyorum... Sıra arkadaşlarımla oturup konuşurken, sen aniden iki kolunu; incecik boynuma dolayarak sağ yanağımdan öpmüştün. Geriye dönüp baktığımda senin zafer kazanmış edalarla tatlı gülümsemeyle karşılaştım.

Eminim ki; şimdiler de bu yaptığın hareketi hatırına geldikçe kendinden utanıyorsundur. Çocukluğun gamsız ve

idraksiz silsilesinin içinden geldiği gibi davranışlar özgürlüğü bunlar.

Hatırlarsın, bazen okul çıkışlarında beni beklerdin.

Omuzun kollarıma yaslanarak evlerimize dönerdik. Ben bir üstte,

sende bir alttaki sokakta bulunurdun.

Hani... okulumuzun olmadığı günler de Sokağında karşılaştık ta nasılda gülümserdin. Sanki seni görmeye gelmişim gibi. O anda dünyalar senin olur: için içine sığamaz alaka gösterirdin.

ÇORUM FİKİR 331

Hani okulun en uzun boylusu olduğum için 'sırık' derdin. Bunu söylerken tatlı tatlı kırıtırdın. Ben de; yüzümü buruşturarak, başımı eğerek alınmış rollerine bürünürdüm. Sen ise hemen pişmanlık duyar ve kalın sesle 'Özkaaan' diyerek sarsardın. Geride bıraktığın o çocuk şimdide boyu uzun. Beni görsen: şakaklarıma hafif kar düştü, yüzüm ince kırıştı, alnım ve ellerim nasır bağladı. Kıskanırdın, kem gözlerinden sakındırırdın. Kız arkadaşların benimle konuşmak istese onları iter, birileri baksa

önünü keserdin. Okulun bahçesinde oyunlar oynardık; mendil kapmaca, çember olup dönme ve daha farklı oyunlar.

Mendili daha çok benim arkama bırakır: fark edince de peşinden koşardım. El ele tutuşarak şarkılar söyleyecek olsak yabancı elleri kırar ve ellerime yapışırdın. Nasılda mutlu olurdun: benim gözümde eriyecek, ellerim elini tutacak ve sadece benimle konuşacak: sahiplenme isteğin.

Hatırlarsın... İlkokulun dördüncü sınıfına gelmiştik. Beni senden kopartan kiralık evimizden, bir kaç kilometrelik uzaklıkta ki satın aldığımız eve taşınma olmuştu.

Bir ılık sonbaharın günlerinde, semayı karabulutların ördüğü saatlerin akşamında: okulun koridorlarında yalnız sen ve ben vardık. Nasılda bedenini sarsılarak: gönlünün içi yanıyordu. Kaybetme korkusundan göz bebeklerimin

ÇORUM FİKİR 332

içine işleyerek oyuyordun. Dışarının fırtınalı esintisiyle beraber hafif yağmur yağmaya başlamıştı. Senin acı dişli bakışlarından koparak: pencereleri tokatlayan yağmurları izlemeye başlamıştım. Pencerede yansıyan başımda ki yağmurla bir süre öylece kalmıştım. Sonra senin ıslak yüzün penceredeki yüzüme değmiş ve şunları söylemiştin.

' Özkan ne olur gelicen değil mi. Bekletme beni, ne olur gelirsin değil mi. '

İslanan yanakların, islenen küçücük yüreğinin korlarını üflemeyle gayret ederek senden kopmuştum. Acımasızca döven yağmura bedenimi bırakarak karanlık sokaklarla dertleşerek yürümüşüm. Ertesi günde yeni okuluma merhaba diyecektim.

' Özkan ne olur gelicen değil mi. Bekletme beni, ne olur gelirsin değil mi. '

Ve... bu bizim son görüşmemiz olacaktı.

Ah... başımı taşlarla vursaydım.

Ah... kaşımı iğnelerle batırsaydım.

Ah... yaşımı balyozlara vurarak, çocukluğumda bıraktığım gülüme dönseydim.

Gitmedim. Hiç gitmedim: çünkü unutmak, maziden silmek, sevdadan koparmak istiyordum. Ama geçen bunca yıldan sonra da unutamadım seni.

Beni beklemiştin, yolumu gözlemiştin. Ders sırasın da kapı açılacak; sıriğim ve yakışıklım ' Özkan ' görünerek hasreti

ÇORUM FİKİR 333

donduracak diye. Kapılar açılmadı, sokaklar aralanmadı. Böylece dudaklarını ısırarak, dişlerini sıkarak boynunu kırdın ve mahzunluğun girdabına kapılarak ağlamış, ağlamıştın...

Bunları biliyorum çünkü: aynı sınıfımız da okuyan akrabam ' Murat ' söylemişti. ALLAH şahidimdir ki bu olanları bana

okuldan mezun olduktan sonra anlattı da: bir kaç yıl kendisine kırgın ve kırgın kaldım. Niye bana bunları zamanın da söylemedin diye.

İnan. Daha sonraları seni aradım. Sana kavuşma özlendi ile yanıp tutuşmuştum...

Sevda'nın yalnızlık gülü. Canım Ay. K...

Okuduğun '... Anadolu İmam Hatip Lisesinin ' nizamiyesi önünde bazı zamanlar seni beklemiştim. En sonunda bekçi ve hocaların sövüp, itmesi sonucu uzaklaştırıldım. Hatta bir kaç kere de üç katlı apartmanın en üst katında ki evinizin önüne gelmişim: kapınızı çalmaya cesaret edemedim. Kavuşamadık, buluşamadık seninle. Şimdi ise sana;

Ses olsam... sesim kalın duvarlara çarpıyor ve içimde feryat olarak yankılanıyor,

Nefes olsam... nefesim donuyor ve ruhum boğuluyor, Ellerimi uzatsam... ellerim boşlukta saplanıyor ve

idrakim duruyor.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 334

Sevdanın yalnızlık gülü. Canım Ay. K...

Rabbim bilir. Şimdiler de nereler de ve ne yapıyorsundur.

Belki mutlu bir evlilik ocağında sana bağlı eşin ve şefkatle üzerlerine titrediğin evlatların vardır. ALLAH her daim bahtiyar kılsın: İnşallah.

Ya da... Evet hepimizin dünyada ki imtihandan sonra hesapların düşüleceği; ahrete menzil olan kabirdesindir. Bedenini toprağın sıkarak sakladığı, gelinlik gibi kefenin içinde ki kabir misafiri.

Belki de bunlar olmamıştır: hayallerin mahsulü olsa da. Evlenmemişsin, henüz beğenebileceğin kısmetin çıkmamıştır. Karşına çıkarak, ailenin de rızasını alarak: ' Beni eşin olarak, kabul ettin mi ' derdim.

Evet bu teselli mahsullerin hayalleri. Belki de bana olan derin kırgınlığınla; maziye sünger çekerek, defteri kapatmışsındır. Ama; ben ise seni hiç unutamadım.

Canım gülüm Ay. K...

Sevdanın yalnızlık gülü: Ay K...

Genişleyen vicdanımın ağır tokmakla vurulan feryadı, yaralanan gönlüme akan yaygın kanlardan: bu satırların gölgesi gölgeni bulsun.

Selamlar seninle buluşsun. Satırlar senin gözünü öpsün. Kelamlarım kırgınlığını dindirerek tutsun. Canım: Ay. K...

Ne olur bir ses ver: kalbim ferahlansın.

Ne olur bir nefes ver: duygularım sefahatlansın

ÇORUM FİKİR 335

Selma GÜRSEL

RULO YAŞ PASTA

Pandispanya malzemesi

4 yumurta

6 yemek kaşığı un

7 yemek kaşığı şeker

1 paket vanilya

1 paket kabartma tozu

Krema için

1 yumurta

3 bardak süt

4 yemek kaşığı un

7 yemek kaşığı şeker

250 gramlık ¼ paket margarin

2 yemek kaşığı kakao

3 veya soyulmuş bütün muz

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 336

Krema yapılışı:

Tencereye üç su bardağı süt konulur bir yumurta sarısı ile beraber kırılır Sütün üzerine dört yemek kaşığı un, yedi yemek kaşığı şeker tüpe konulur koyulaşana kadar kaşıkla kesilmemesi için karıştırılır.

Krema pişince soğuması için kenara konulur. Soğuyan kremanın içine 250 gramlık ¼ margarin konularak mikserle çırpılır. Pastanın dışının kreması Kakaolu olması istenirse kakao konulacaksa krema ikiye bölünerek kakao ile mikserle çırpılır.

Bu arada fırın tepsisinin altı katı yağla yağlanır, pandispanya yapışmasını diye üzerine bir miktar un serpilir.

Pandispanya hazırlaması

4 yumurta plastik bir kaba kırılır, yedi yemek kaşığı şekerle mikserle yumurtalar beyazlaşana kadar çırpılır. Çırpılan bu karışımın içerisine altı kaşık un, kabartma tozu ve vanilya konularak kaşıkla hamur iyice karıştırılarak yağlanan tepsiye dökülerek incecik serilir ve fırına sürülür.

Pandispanya hafif kabarıp pişince fırından çıkartılır. Pandispanya yırtılmadan tepside özenle çıkartılır. İkiye böldüğümüz kremanın beyazını pandispanyanın üzerine iyice süreriz. Krema sürülmüş pandispanyanın kenarına önceden soyulmuş muzlar düzgünce sıralanarak rulo yapılır.

ÇORUM FİKİR 337

Rulonun üzerine kakaolu krema iyice kapatacak şekilde sürülür. Üzerine istenirse rendelenmiş çikolata, pasta süs şekeri ve Hindistan cevizi dökülerek buzdolabına dinlenmesi için alınır.

Buzdolabından bir saat sonra çıkartılan yaş pasta kesilerek servis yapılır.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 338

ÇORUM FİKİR 339

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 340

ÇORUM FİKİR 341

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 342

ÇORUM FİKİR 343

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 344

ÇORUM FİKİR 345

KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!

ÇORUM FİKİR 346

ÇORUM FİKİR 347

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 348

ÇORUM FİKİR 359

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 350

ÇORUM FİKİR 351

KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!

ÇORUM FİKİR 352

ÇORUM FİKİR 353

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 354

ÇORUM FİKİR 355

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 356

ÇORUM FİKİR 357

ÇORUM FİKİR 358

ÇORUM FİKİR 359

ÇORUM FİKİR 360

ÇORUM FİKİR 361

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 362

Serkan ÖKÇE

HEPSİNİN TOPLAMI İSTANBUL

Soğuktan üşüyen ellerimi cebime soktum
Bir nefes daha çektim o pis ayazından
İstanbul sana inat,
Yokluğumda boğazımdan arttırdığım
Üç kuruşa bir simit aldım
Sıcak bir çay içtim,
Haliç`inden bende geçtim İstanbul
Can çekişen kurban gibi geldim
Ya beni öldür ya adam et İstanbul
Yedi tepeye kurulu büyük şehir
Namına geldim...
Haydarpaşa da trenden indim,
Sorduğum sorulara cevap ver İstanbul
Sevmek mi zor ayrılık mı
İhaneti sen nerene koyuyorsun İstanbul

ÇORUM FİKİR 363

Akşamdan mı ağlayıp yatıyorsun,
Yoksa; yattıktan sonra mı ağlarsın
Belki sende,
Martıların çığlıklarına
Kendini kaldırıp bir çırpıda
Vuruyorsun kıyıya
Bende böyle tutunuyorum
Bir mum gibi ama
Fırtınalardan sönmeden yaşıyorum İstanbul.
Bendeki acılar
Bu gökyüzü, yıldızlar
Sonra deniz ve balıklar
Onca ev, onca insan
Verilen sözler, tutulan sırlar,
Yağan yağmur, toprak ve hava
Karacaahmet`deki dikili taşlar da dahil
Hepsinin toplamı,
Yekun;
Sensin işte İstanbul

KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!

Serkan ÖKÇE

BİRİSİ VAR

Aramızda kalsın
Birisi var,
Taze bir somun ekmek gibi sıcak
Buğday gibi..
Rüzgarın okşaması gibi başağı
Birisi var...
Tövbe gibi
Dilimin ucunda
Birisi var
Gecenin içinde
Uzaklarda bir yıldız gibi
Ceylan gibi ürkek
Birisi var...

Suratımda,
Sıfatımda
Yürüyüşüm telaşlı
Birisi var
Bende mahkum
Onda firari
Yağmur gibi
Daml a damla
Ateş gibi
Düştüğünde yüreğimi yakar
Birisi var...
İskeleye yanaşır gibi vapur
Onun bakışlarında benliğim savrulur
Yemin ederim...
Yemin ederim birisi var ...

Üzeyir Lokman ÇAYCI

UNUTMA

Seni yitirmiş olsam bile
O aynalardan
Yine sen olacaksın gözlerimin önünde.

Tutamiyacağım belki ellerini
Belki de çıplaklığını örtemiyeceğim
Beyaz tüllerle.

Seni ele verecek o akşamlar
Unutma...

Nerede görürsen
Bir benzerini o durağın
Unutma söylensin yine benim şarkılarım.

Geçtikçe o kalabalık vitrin önlerinden
Işıklarda oku benim ismi mi
Unutma..
Seni ele verecek o geceler
Unutma..
Üzeyir Lokman ÇAYCI

Üzeyir Lokman ÇAYCI

KAPAR KAPILARINI DOSTLARINA

İnsan nereye girerse girsin
Hangi çıkmazlarda
Kalırsa kalsın
Güneşin ışığından kaçamaz...

Yağmur, rüzgâr etkiler
Üşür soğuk havalarda...
Nufus cüzdanı üzerindeki
Vesikalık resmi gibi,
Farklılaşır bazı halleri...

Kendi içindikilerle yorumlar
Dışındakilerini
Sevmediklerini beğenmez
Beğendiklerini sevemez
Kapar kapılarını dostlarına...

Davranışları
Ve konuştukları farklılaşır
Zaman zaman...
Filmin « son » yazmasından
Öncesinde kalır düşüncesi
Yarı uykulu gezer
Gezerken unuttur gerçekleri
Kapar kapılarını dostlarına...

Üzeyir Lokman ÇAYCI
Maganville – Mart 1999

Üzeyir Lokman ÇAYCI

ÖÇ

«Işıklar evlerimize girince karanlıklar gider...»

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Kişiler :

Bekir Efendi : İşçi emeklisi (70 yaşında)

Necmi : Bekir Efendi'nin oğlu (29 yaşında)

Profesör Kemal : Bekir Efendi'nin erkek kardeşi (60 yaşında)

Polis memuru

Bekir Efendi 40 yıl Almanya'da çalıştıktan sonra Türkiye'ye döner. Hayatını kendisine beşiklik yapan Bor ilçesinde geçirmeye karar verir. Oldukça yorgundur. Türkiye'de bulunduklara süre içerisinde gerek hanımı Cavidan'la ve gerekse tek oğlu Necmi'yle hiç ilgilenmemiştir. Onun ilgi alanında sadece para vardır...

Necmi ise annesi öldükten sonra uzun süre Türkiye'de yalnız ve başıboş kalmıştır. İçkiden başka dayanağı yoktur.

BİRİNCİ PERDE

(Gün yavaş yavaş ağarmaktadır... Radyo açıktır. Bekir Efendi'nin dış kapıdan girdiği görülür. Elindeki ekmeği masanın üzerine bıraktıktan sonra, Necmi'nin yattığı divanın üstünü düzeltir. Yerdeki şişeleri ve eşyaları toplar, diğer kapıdan çıkar. Tekrar gelerek ekmeği alır. Mutfakta kahvaltı yapmakta olduğu anlaşılır.)

İki kapı, dolap ve pencerelerden oluşan bir oda... Sağ ve sol duvarların bitişiğinde iki divanla, solda divan yanında üzerinde ilaçlar bulunan bir sehpa ve ortada ise etrafında sandalyeler bulunan bir masa... Masanın üzerinde ise Necmi'nin çerçeveli çocukluk fotoğrafı, resimli mecmualar, eski bir şamdan üzerinde mum, kitaplar ve radyo bulunmaktadır. Duvarda bir ayna, sağdaki divanın yanında da, yerde yatık bulunan boş içki şişeleri göze çarpmaktadır.

Radyodan «haber saati» isimli programdan konuşmalar duyulur :

« Sevgili dinleyiciler, işte bir kaç başlıkla huzurlarınızdayız. Yine zam haberleriyle

[**KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**](#)

ÇORUM FİKİR 372

sarsılacaksınız... Yarından itibaren ejderhalar gibi pahalılık üzerimize geliyor ! Trafik kazalarında rekor kırdık! Yollar otobüslerle dolup taşıyor. Nehir ve tren taşımacılığımız adeta yok gibi! Yurdumuzun dört köşesinde korsanlar ha bire arabalarımızı yakıyorlar! Şer gönüllüleri ve caniler artık korkmuyorlar! Eğitimde, ahlâkta ve inançta seviye düştü! Meydanlara çıkanlar bilir bilmez, dinden, imandan, ilahtan, vatan kurtarmaktan bahsediyorlar! Yani anlayacağınız, herkes imam, doktor, siyasetçi oldu! Aile yapımız ise ha bire parçalanıyor... Şehirlerimiz ilgisizliğin kurbanı! Sigara ve içki tüketiminin artması bizi korkutuyor! Ajanlar ülkemizde at koşturuyorlar! Önemli kademelerdeki insanlarımız kaza süsü verilerek birer birer öldürülüyorlar. »

Bekir Efendi : (Radyo haberlerini dinlemektedir)
Ne günlere kaldık?

(Radyoyu kapatır, sandalyeye oturarak Necmi'nin fotoğrafını eline alır) Bir daha geri gelmeyecek güzelliklerden kaçışından bahsediyor sanki? Kendisini unuttuğumdan, ihmal ettiğimden bahsediyor gibi... Unutmanın kaybetmek olduğunu bana hatırlatmak istiyor!

(Elindeki çerçeve ile ayağa kalkar) Gecelerin sihirli boşluğunda kendimi kaybettiğim anları, ya da karşılaşlarında hiç ses çıkaramadığım haksızlıkları eğer

ÇORUM FİKİR 373

şimdi görüntüleselerdi acizliğim ve zavallılığım açığa çıkacaktı...

(Ayaktayken, eğilerek masa üzerindeki bir mecmuanın sayfalarını karıştırır) İkiniz de haklısınız ey kelebek ve boşluğa tekme atarken dudakları uçuklayan eşek!

(Öne doğru gelir) İnişli ve çıkışlı yollarda, gençliğimin gücünü kullanarak vefasızlık ettiğim insanlarla ben nasıl yüzleşeceğim?

(Başını yukarı kaldırarak) Menfaat kulluğu, çıkar çobanlığı ve öfke tüccarlığı yapmanın nelere mal olduğunu şimdi gayet iyi biliyorum.

(Ellerine bakar) Sanki boşa akıttığım suların içerisinde boğuluyorum.

(Pencerelerden dışarı bakar) Kalplerini kırdığım insanlar beni yalnız bırakarak öğlerini alıyorlar!

(Duvardaki aynaya bakarak, ağzını açar, dişleri görünür) Daha önceden maskemi çıkarsaydım, insanlar acımasız yüreğimle, dengesiz duygularımla ve kontrolsüz arzularımla beni görmüş olsalardı bugün için bir tek dostum kalmayacaktı...

(Ortak masaya yaklaşır ve bir sandalyeye oturur. Dirseğini masaya koyarak eline başını dayar) Bir de kendi kendimi aldatıyorum... Sanki şimdi etrafım dosttan geçilmiyormuş gibi ulu orta konuşuyorum! Çevremdekilerin adil olamadıklarını söylesem belki biraz

ÇORUM FİKİR 374

inandırıcı olabilir... Bana rehber olan yanlışlıkların, suçların ve günahların sahibiyim. Düşünce fakirliğini zenginlik olarak algılayanlar arasında yaşamamanın ne demek olduğunu dahi bilmiyorum.

(Sabit bir noktaya bakarak) Zamanında öğretmenlerim keşke bana utanmayı öğretselerdi? Hırslarımı taşımak için 40 katır yetmez... Ne yaptığıma, neyi yapamadığıma bakan mı var sanki? Patronu olduğum toprakların çırağı olma gibi bir yöne itildiğimi görür gibi oluyorum. Ne hale düştüm, ne hallere düşürüldüm?

(Tekrar ayağa kalkar... İçerden küçük bir tabak içinde iki parçaya bölünmüş bir elma getirir. Yarısını yer...) Sevgili oğlum ben sana hayatında bu şekilde bir ikramda bulunamadım. Bak... elmanın yarısını da senin için bırakıyorum... (Elne oğlunun fotoğrafını alır... Gözleri yaşararak...) Necmi oğlum... Necmi! Konuşsana benimle... Bir defa olsun bana “baba” de.

(O sırada dış kapı açılır. İçeriye elinde içki şişesiyle, sarhoş bir şekilde Necmi girer... Odanın ortasındaki masaya yaklaşır. Bir sandalyeye oturur. Şişeyi ağzına dayayarak içkisinden içer. Bekir Efendi soldaki divana yaklaşır... Üstündeki yorganı açar. Oturur. İki elinin arasına başını alarak oğlunu izler.)

Bekir Efendi : Yanılgılar upuzun... Kavramlar paramparça... Çevremizde insan avı var... Sinsice ve aptalca!

ÇORUM FİKİR 375

(Ayağa kalkar) Sen ve ben bu güne kadar annenin yokluğunun farkına vardık mı? Ya da senin benim varlığımdan ne hissettiğini ben bilmiyorum... Yarın da aynı şeyleri yaşayacağız! İhtiyaç duyulduğu zaman, faydası olmayacak bir gelecekte bahsediyorum. Biliyorum bugün de benimle konuşmayacaksın! Ama aslında kendi halin sana benden daha çok şey anlatıyor.

Ben Almanya’da inşaatlarda usta olarak çalıştığım sıralarda duvarları şekillendirmekten zevk alırdım. Harçlara hayallerimi karıştırırdım o zamanlar... Ama ne yazık ki, yuvamı dilediğim gibi şekillendirmek aklımdan geçmezdi... Bu sebeple bugünkü hayatı bu şekilde yaşıyorum. Kendi ellerimle yüreğimden kopardığım bir varlık olarak susmakta ve bana «baba» dememekle haklısın! Seni bende ve beni sende tüketenler utansın... Önce kendim için, sonra da senin için söyleyeceğim bir söz var... Bu da : «Unutmak kaybetmektir! » sözü...

(Necmi’nin fotoğrafı elindedir) Kısa süreli mutluluklar uçucudur. Çoğu zaman da insanlara zararlı olurlar. Görüyorsun ki ben yaşlandım. Yakındaki hasret, uzaklardaki hasretten daha sarsıcı... Acıları sırtımda taşıyamıyorum. Kolay mı bir şeyler olmak?

(Sessizlik... Ayağa kalkar. Pencerelere yaklaşır.) Bak yine gece çöktü dışarıda. Korkunç gölgeler geziyor sokaklarda. Sanki Bağdat’ı görüyorum, kıpkırmızı bir kan denizinin ortasında. (Necmi’ye dönerek) Bakışların [**KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**](#)

soğuk... Ellerin titriyor senin...

(Necmi'nin gözleri irileşir... Ayağa kalkar ve ışığı söndürür. Perde kapanır)

İKİNCİ PERDE

(Gün yavaş yavaş ağarmaktadır ... Radyo açıktır. Dış kapıdan giren Bekir Efendi elindeki ekmeği masanın üzerine bıraktıktan sonra, Necmi'nin yattığı divanın üstünü düzeltir. Yerdeki şişeleri toplar, diğer kapıdan çıkar. Tekrar gelerek ekmeği alır. Mutfakta kahvaltı yapmakta olduğu anlaşılır.)

“Haber saati” konuşmaları radyodan duyulur :

“Sevgili dinleyicilerimiz sizlere şimdi aldığımız bir haberi ulaştıracağız... Gıda dağıtım işinden denizcilik sektörüne geçen Orak, Safra adlı kuru yük gemisiyle taşımacılık yapacak... Yani kaşla göz arasında 40 yıl gurbette çalışmadan, Orak, kısa sürede koskoca bir geminin sahibi oldu. 95.7 metre uzunluğundaki geminin piyasa değerinin ikinci elde 5 milyon dolar olduğu belirtiliyor. Geminin kapasitesinin 200 TIR'ın taşıdığı yük değerinde olduğu da her yerde allandıra ballandıra anlatılıyor... Bugünkü iktidarla ilgili haberler bununla da sınırlı değil... Yüzsüzlük bulaşıcı bir hastalık gibi birinden diğerine geçiyor... Osuman Küpe'nin oğlunun da gemi işletmeciliğine merak sardığı iddia edildi. Küpe'nin oğulları Mimat Hilad, Simail Küpe ve Yalha

Küpe'nin ortak oldukları Buz İnşaat adına 9 trilyonluk teşvik temin edilerek, Çin'den gemi aldıkları haberleri soğuk rüzgâr gibi ortalıklarda dolaşiyor.

Ayrıca Osuman Küpe'nin oğullarının 600 evi olduğu iddiası ise piyasaya bomba gibi düştü! Gözler diğer oğullarına çevrildi.

Kepekkatan'ın oğlunun ardından Yüzali Şimşek'in oğlunun gemi alması siyasi kulislerin gündemine oturdu. Yüzali Şimşek'in 24 yaşındaki oğlu Serkan Şimşek kız kardeşi ile 10 milyar lira sermayeli şirketi adına 720 milyar liraya Mo-Mo gemisi satın aldı. Bunlar bu halleriyle kendilerini kalkındırmaya çalışıyorlar. Gemilerini kurtaran kaptanlar denmez mi bunlara?

Sevgili seyircilerimiz burada bu gibi iktidar faaliyetlerini anlatmaya ne gücümüz yeter, ne de vaktimiz? Bu sebeple sizi bu konuları bizzat takip etmeye çağırıyoruz... Biliyorsunuz, hiçbir zaman felaketler sırtarak gelmezler. Bu kafalardan kendi çocuklarınız için en ufak bir ilgi bekliyorsanız havanızı alırsınız. Bunlara oylarınızı verdiğiniz için, sizlere onlar adına ne kadar teşekkür etsek az... Hiç olmazsa bundan sonra da bu zavallıların devlet imkanlarıyla diğer ihtiyaçlarını karşılamalarına da vasıta olacaksınız. İyi ki varsınız. Sizin kıymetinizi bilmeyenler taş olsunlar!

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 378

Bekir Efendi : (Radyo haberlerini dinlemektedir)
Ağzına sağlık! Ne kadar güzel konuştun! Bir de benim gibi 40 yıl gurbette şuursuz çalışanlara çocuklarının yalnız ve kimsesiz bırakılmalarına, yüreklerinden duygularının sökülüp atılmalarına sebep olan çıkarıcılardan, hainlerden de bahset! Biliyorum pusudaki kafalar av peşinde! Din maskesi altında yetkilerini sıçrama tahtası gibi kullananlar var. Zayıf noktalar daima sırtıta oluyorlar... Cahillikler acizliklerin örtüsü... Bu cılız örtüler çekildikçe çirkinlikler açığa çıkıyor ve etkinlikler çöküyor!

Bekir Efendi : (Radyoyu kapatır, oturur, oğlunun resmini eline alır) Bizi Almanya' da da burada da yok farz ettiler. Bizim oralarda ağa gibi yaşadığımızı düşünenler var! Onlara göre sanki para süpürdük! Yürürken... gezerken... yatarken ceplerimiz marklarla doluyormuş gibi algılandık! Seni böyle yorumlayanlar karşısında göz göre göre unutuldun... Sonra da kayboldun! (Derin derin iç çeker) Bir gün olsun... bir kez olsun sen orada ne bok yiyorsun diyen olmadı... Onlar için lâf üretmek iş yapmaktan daha kolay!

Vay Necmi' m vay! Daha çooooook resminle avunacağım. Hiç olmazsa sen yokken dilediğim gibi konuşuyorum. Kim bilir şu an benim paralarımıla hangi kahvehanenin köşesinde sin? Önünde rakı... dut yemiş bülbül gibi hiç sesini çıkarmadan buraya geleceğin, yani

ÇORUM FİKİR 379

zıbaracağın vakti gözlüyorsun. Sen orada kalabalık içinde yalnızsın... Ben burada kendi içimde yalnızım... Ahhh farkına varamadığın bir tek şey var?

(Sessizlik, müzik, ayağa kalkar. Duvardaki aynaya doğru yaklaşır...)

Bekir Efendi : (Aynaya bakarak kendi görüntüsüyle konuşur) Ahhh... farkına varamadığın bir tek şey var... dedim ya? Bu da hayatın kısalığı...

Ömür geçip gidiyor... Dün tuttuğunu koparıyordun... Bugün oğluna sözünü geçiremiyorsun! 70 yıllık koca herif! Hıyar oğlu hıyar!

(Oda kapısından çıkar, sonra bir kitapla içeriye girer... Masaya doğru yaklaşır ve sandalyeye oturur. Kitaptan bir sayfa açar, yüksek sesle okur)

Zamanın ikinci yüzü karanlık
Önümüze çıkan bir çok şeyler var...
Fark etmediğimiz...
Yanından geçip gittiğimiz gerçekler gibi!
Düşmanı bol...
Zengini aptal
Fakiri çaresiz
Okumuşu gayesiz
Bir toplum...
Böyle giderse

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 380

Yaşının götürdüğü yerden

Bir daha

Geri gelemmez Halil Usta...

(O sırada dış kapı açılır. İçeriye elindeki içki şişesiyle, sarhoş bir şekilde Necmi girer... Odanın ortasındaki masaya yaklaşır. Bir sandalyeye oturur. İçkisinden içer. Bekir Efendi soldaki divana yaklaşır... Üstündeki yorganı açar. Oturur. İki elinin arasına başını alarak oğlunu izler.)

(Necmi de babasına doğru başını çevirir... Göz göze gelirler. Perde kapanır.)

ÜÇÜNCÜ PERDE

(Gün yavaş yavaş ağarmaktadır... Radyo açıktır. Dış kapıdan giren Bekir Efendi elindeki ekmeği masanın üzerine bıraktıktan sonra, Necmi'nin yattığı divanın üstünü düzeltir. Yerdeki şişeleri toplar, diğer kapıdan çıkar. Tekrar gelerek ekmeği alır. Mutfakta kahvaltı yapmakta olduğu anlaşılır.)

İki kapı, dolap ve pencerelerden oluşan bir oda... Sağ ve sol duvarların bitişiğinde iki divanla, solda divan yanında üzerinde ilaçlar bulunan bir sehpa ve ortada ise etrafında sandalyeler bulunan bir masa... Duvarda « Ayıyı nereye götürürseniz götürün kendisini ormanda sanır! » yazısı bulunan bir tablo asılıdır. Masanın

ÇORUM FİKİR 381

üzerinde ise Necmi'nin çerçevesiz çocukluk fotoğrafı, resimli mecmualar, eski bir şamdan üzerinde mum, kitaplar ve radyo bulunmaktadır. Duvarda bir ayna, sağdaki divanın yanında da, yerde yatık bulunan boş içki şişeleri göze çarpmaktadır.

Radyodan «haber saati» isimli program konuşmaları duyulur :

« Sevgili dinleyiciler, işte bir kaç konuyla tekrar huzurlarınızdayız. Uzun bir yolun çıkış noktasındasınız! Ayaklarınızı ne kadar uzağa atarsanız atın oradan hasret çıkıyor... Çeviremeyecekleri dümenlerin başlarına geçenler, perakende yalanlarla acılarınıza ılık çalıyorlar. Onlar kötülük yaparak rahatlıyorlar... Bizleri tüyleri yolunacak tavuk gibi görenler var! Kemerlerinizi bağlamayı unutmayın... Çünkü sizi güvenliksiz bir geçitten geçirmeye zorluyorlar. İftiraların önlerindeki kargaşalıklardan, mahkemelere intikal ettirilen dayanaksız dosyalardan, ceza şekline dönüştürülen suçlamalardan medet umanlarla karşı karşıyasınız... Yüzlerinden nefret yağan ahmaklar, tecavüze uğramış aynalardan, zurnaların ucundaki sineklerden, türban adı altında rahibeleştirilen kadınlardan, kâtil kamyonlardan hiç söz etmiyorlar.

Telefonlarınızın hukuksuz bir şekilde dinlenebileceğine dair kuşkuunuza hak verenler çok! Halleriyle dini yalanlayanlar her an size de çamur **KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**

ÇORUM FİKİR 382

atabilirler... Cilalı siyaset devrinde siz de mağdurlar listesinde yer alabilirsiniz ! Biliyorsunuz kablumbağalar çifttelli oynamasını bilmezler! Onlar başarısızlığın dokunulmazlığı ve zayıflığın gücüyle, masumları kovalama ekibi gibidirler. Yaşadığınız şehirde size ait neyiniz kaldı? Şimdi ulu orta yapılan bir kötülüğün kırk yamasından bahsediyor herkes ! Yıpratılmamış bir tek şey gösterin bana... Sanki onlar sizden öç alıyorlar. Siyasi tercihlerini sizden yana yapmayanların bulundukları yerlerde kalma ihtimallerinin ortadan kalktığı da gözlenmektedir ! Başkalarının bastonlarıyla yürüyenler uzaklara asla gidemezler... »

(Kapının zili çalar. Bekir Efendi kapıyı açar. Kardeşi Profesör Kemal elinde bir valizle içeriye girer. Kucaklaşırlar. Valizi, karşı duvarın dibine konulur.)

Bekir Efendi : (Radyoyu kapatır) Hoş geldin kardeşim. Yıllarca birbirimizi göremedik... Saçların da benimkiler gibi bembeyaz olmuş! Nasılsın, iyi misin? Emekli oldun mu?

(Profesör Kemal çeketini çıkarır. Her ikisi birden ortadaki masanın kenarındaki sandalyeleri çekerek otururlar.)

Profesör Kemal : Evet ağabey, hemen hemen on yıl oldu birbirimizi görmeyeli. Seni ve bende izleri olan çevremi oldukça özledim. Hepimiz birbirimizden uzaklarda yaşamaya zorlandık... Anlayacağın hasret, gurbet derken yılları tükettik!

ÇORUM FİKİR 383

Bekir Efendi : Olumsuzluklar içerisine itildik... Birileri de dayanma gücümüzü alıp gittiler.

Profesör Kemal : Necmi nerede ?

Bekir Efendi : O bir kahvehane köşesinde günlerini hiç ediyor... Her gün tirit gibi sarhoş geliyor eve... Beni sevmiyor. Benimle konuşmuyor. Adeta benden öç alıyor. Yani ettiklerimi biçiyorum ben!

Profesör Kemal : Demek alkol bağımlısı oldu...

Bekir Efendi : Hem kendini kontrol edemiyor, hem de çevresini tanımıyor. Yani o küçük Necmi' nin yerinde başka bir kişi var!

Profesör Kemal : Hiç kimse kendisini sorgulamıyor. Dayanaksız ithamlar, kuşku üreten ön yargılar, gerçekleri gizleyen örtülerle karşı karşıyasız. Bu sebeplerle senin gücünün yetmediği yerlerde sorumlulara, destekçilere veya devlet otoritesine de rastlayamıyoruz. Geçen gün televizyonda konuşmasını dinledim devam eden Fener yolsuzluk davasıyla ilgili olarak : “Falan ülkede, falan dernek yöneticileri suiistimal yapmış. Bunun sorumlusu da sizsiniz diyorlar. Bana ne ya. Bana ne. bir derneğin yöneticileri yanlış yapmışlarsa, yargılanmışlarsa, buna ne?” dedi.

Bekir Efendi : Tarihe, tarihi değerlere hakkını vermek seviyeli bir bakışla mümkündür. Vatanseverleri ve Atatürk gibi değerleri suçlayanlardan ben inançla [**KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!**](#)

ÇORUM FİKİR 384

ilgili, insani tavır beklemiyorum. Onlar kendi çocuklarını ve yakınlarını kurtarma mücadelesi veriyorlar. Yolsuzluklarla çevrili yüksek duvarlar ardında saltanat süren bu kişilere bizim halimiz bedduaya çevrilerek yansıyacak! Yani ben sorumluluk mevkilerinde bulunan bu kişilerin geleceklerini de iyi görmüyorum.

Profesör Kemal : Otobüsle Bor'a gelirken yanımda oturan bir şahsın bana anlattıkları da Deniz Feneri davasındaki suçlamalardan hiç geride kalacak şekilde değildi. Kendisi Paris'te çalışıyormuş. Onuncu Paris'in Strasbourg Saint Denis bölgesinde bulunan Milli Görüş'e ait 64 Numara diye anılan caminin bu gün yerinde yeller esiyormuş. 6 – 7 yıl öncesine kadar cami alacağız vaatleriyle 9 milyon Frank'a yakın para toplandığı söyleniyormuş. Para fabrikası gibi çalışan bu yerde, kitapçılıktan, lokantacılığa... Bakkalıktan kasaplığa kadar bir çok iş yeri de faaliyet gösteriyormuş... Cami alınmadığına göre toplanan paraların nereye gittiğini vatandaşlar birbirlerine soruyorlarmış!

Otobüste benim önümdeki koltukta oturan bir vatandaşımız da : «Ülkemizin dışındaki vatandaşlarımızın karşılaştıklarından bahsediyorsunuz... Biz de burnumuzun dibinde bize yansıyan olumsuzluklardan rahatsızız! Adeta denetlenmesi

ÇORUM FİKİR 385

gerekenlerin dokunulmazlıkları var! Denetleme yapması gerekenlerin de bir şekilde etkisiz hale getirildiklerini görüyoruz. Birbirlerinin adamları olanlar ister huzur evlerinde olsun, ister bir başka hizmet alanlarında olsun tecavüzlerin, yolsuzlukların ve baskıların görmezlikten gelinmesini sağlıyorlar! Olan üçüncü şahıslara yani mağdurlara oluyor. Bu gibi yerlerde hukuk işletilmiyor... Yarın bu tür kanunsuzluklara kaynaklık yapmış olan kişilerin belediye başkanlıklarına getirilmelerine veya milletvekili adayı olmalarına da hiç şaşırmanın » dedi.

Ankara'ya indiğimde kömür kullanılarak havası kirletilmiş bir başşehirle karşılaştım. Gelirken bir baktım, ilçemizdeki Özden Çayını kurutmuşlar. Dereye yığınlar halinde betonlar dökülmüş. Hatıralarımızın kaynağı bu dereyi kurutmadan önce ne yapıp ne edip sularla besleyemezler miydi? Dünyanın hiç bir yerinde ırmaklar, nehirler ve kanallar kapatılamaz... Onlar gelececek için toplumların güven alanlarıdır. Yarın, bir gün ihtiyaç duyulduğu anda çevreden gelen sel sularını taşıyacak bu ırmağı kapatanlar, çevrenin sel sularıyla harap olmasına sebep oldukları anlarda lanetle anılmayacaklar mı? Yarınları niçin düşünmüyorlar? Her zaman tekrarladığım bir sözüm var : İnsanlar kendilerinden uzaklaştıkça kötülöklere yaklaşırlar.

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

ÇORUM FİKİR 386

(Kapının zili çalar. Her ikisi birden ayağa kalkarlar.)

Bekir Efendi : Necmi bu saatte gelmezdi? Hem o anahtarıyla açardı kapıyı... Hayırdır inşallah!

Bekir Efendi kapıyı açar... Profesör Kemal de merak içerisinde onun yanındadır.
(Bir polis memuruyla karşılaşırlar.)

Polis : Oğlunuz Necmi'ye bir kamyon çarptı... Olay yerinde can verdi. Araştırmalarımıza göre amcasının Amerika'dan geldiğini görenler ona söylemişler... O da buraya gelirken koskoca kamyonu fark etmemiş. Cenazesi morga kaldırıldı. Başınız sağ olsun!

(Her ikisi de giyinerek dışarı çıkmak üzeredir.)

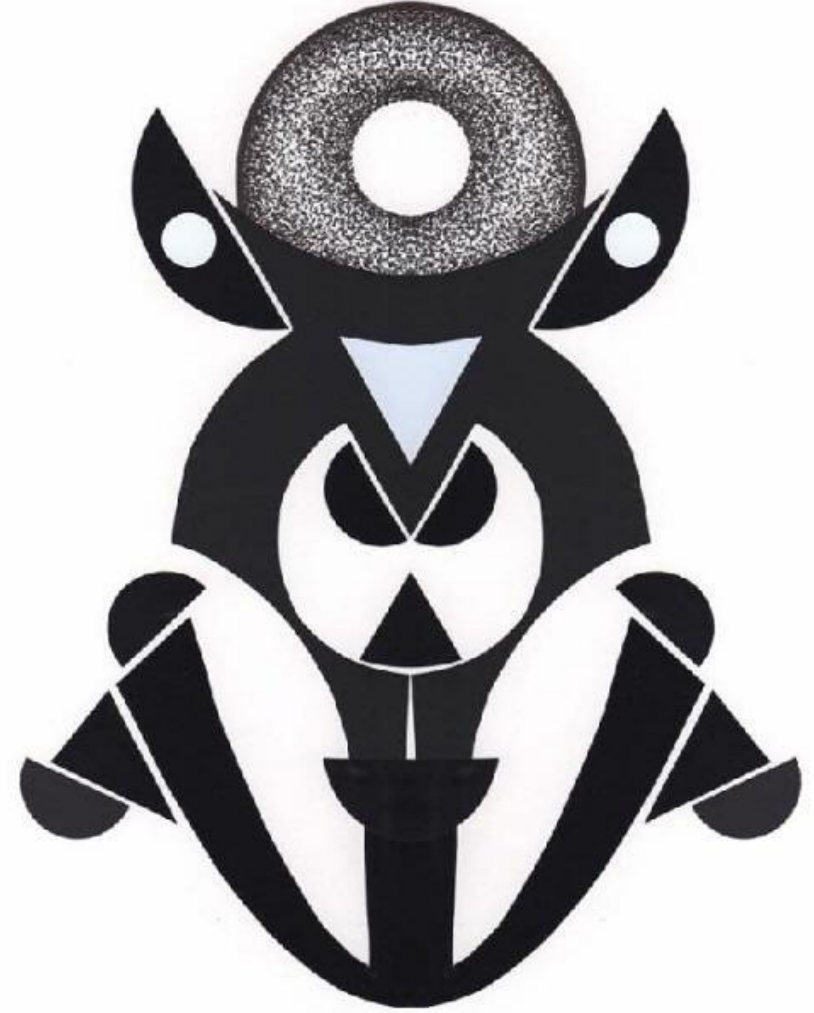
Bekir Efendi : Oğlum... Biricik yavrum... Seni de kaybettim... Bizi bu hallere düşürenleri ALLAH'a havale ediyorum. Ben yitirdim, ne olur siz sevdiklerinizi kaybetmeyin?

Profesör Kemal : (Ceketini sandalyenin üzerinden alır) Biricik yeğenim beni göremeden hayatını kaybettin... Ben de sen çok özlemiştim. (Hüzünlü bir müzikle her ikisi de ağlayarak dışarı çıkarlar. Perde kapanır.)

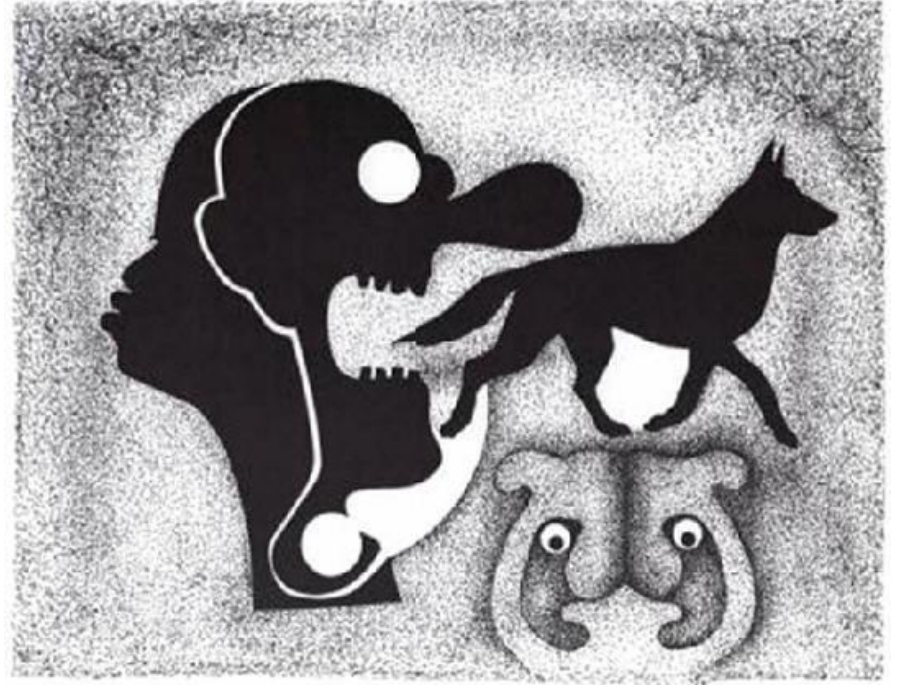
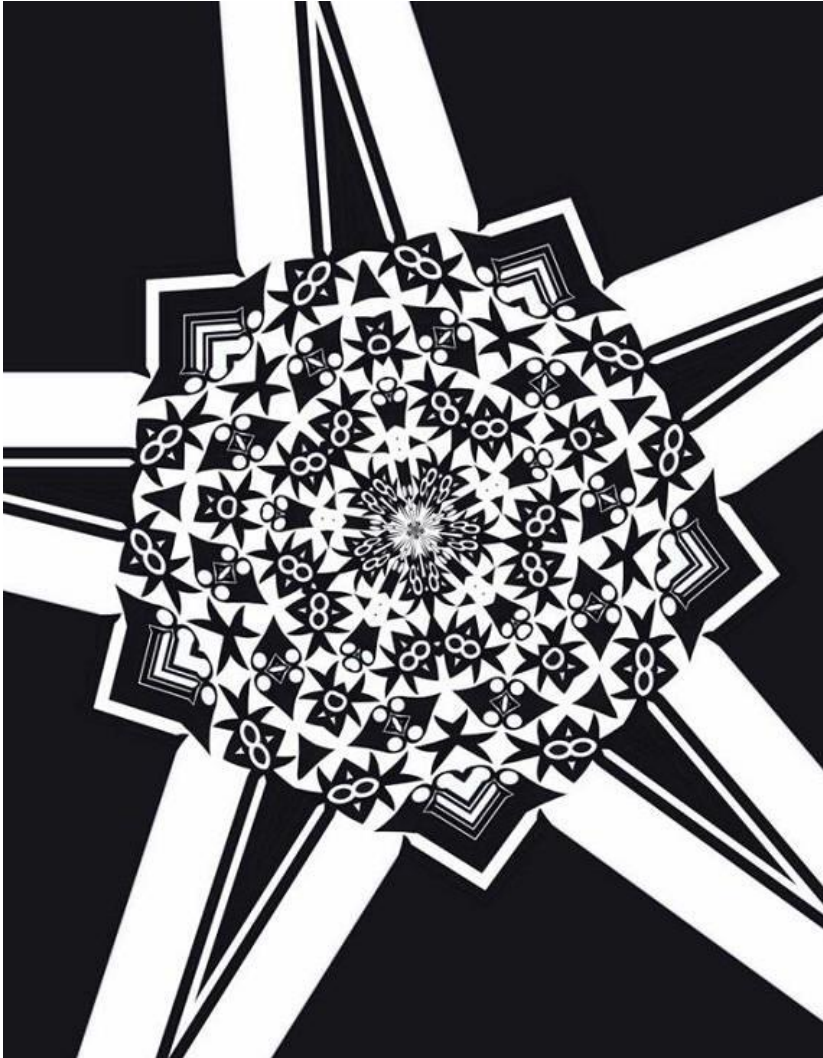
Bor, 13.12.2008

ÇORUM FİKİR 387

Üzeyir Lokman ÇAYCI

[KİTAP BAŞINA TIKLAYIP GİDİRİN!](#)

SANAL KİTAPLAR

2025

ISBN 978-625-95473-2-9 (Tk)
ISBN 978-625-95599-3-3 (4.c)

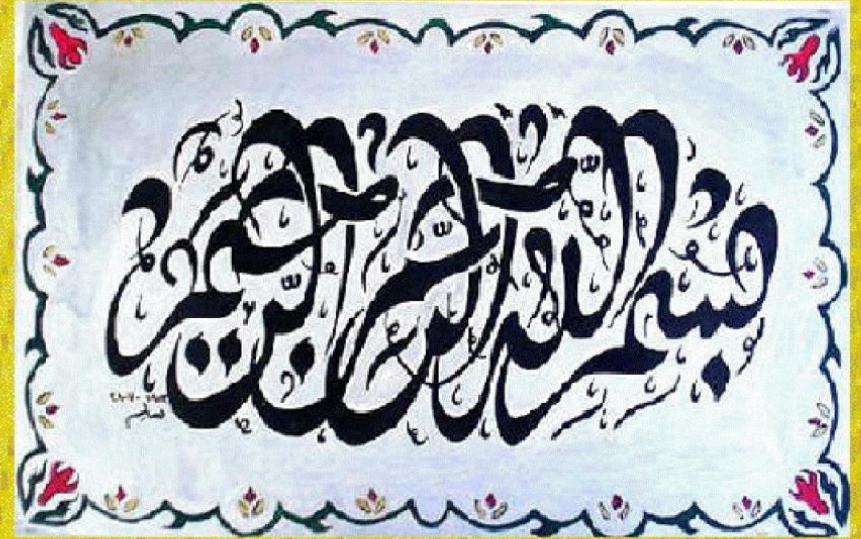
CİLT

4

ÇORUM FİKİR

KAYNAK ESERLER: 89

**ÇORUM
FİKİR
2008-4**

Mahmut Selim GÜRSEL